

**GLAGOLJSKI LOŠINJSKI PROTOKOLI
NOTARA MIKULE KRSTINIĆA
I IVANA BOŽIĆEVIĆA
(1564 – 1636)**

Tekst priredio i predgovor napisao
LEO KOŠUTA

ZAGREB 1988

Recenzenti

Prof. Dr. EDUARD HERCIGONJA

Dr. MIROSLAV KURELAC

PREDGOVOR

Glagoljski protokoli lošinjskih notara Mikule Krstinića i Ivana Božičevića jedini su glagoljski notarski protokoli koji su se sačuvali s otoka Lošinja. Oni spadaju i među rijetke rane protokole glagoljaških notara sačuvane uopće. Stoga su dragocjeni izvori ne samo za proučavanje glagoljaške prošlosti Lošinja, njegova dijalekta i društvenih prilika, već i dokument za hrvatsku prošlost toga mletačkog posjeda na Kvarneru.

Protokole je otkrio lošinjski notar Martin (Bonaventura) Botterini, pisac jedne rukopisne kronike Velog Lošinja. On je, naime, 1791. godine u svojoj kronici spomenuo dva glagoljska protokola iz Velog Lošinja, koja su, po njegovu mišljenju, pripadala notarima glagoljašima Mikuli i Žuvanu Krstiniću, te Ivanu i Matiju Božičeviću.¹ Za prvi, stariji protokol Botterini je zapisao da se nalazi u arhivu lošinjske notarske obitelji Botterini, te je dao njegov kratak opis.² Poslije Botterinija na te su protokole upozorili domaći lošinjski povjesničari Gaspare Bonicelli³ i Matteo Nicolich.⁴ Oni su zapravo prepričali Botterinijeve podatke, te istakli činjenicu da su prvi lošinjski notari svoje protokole pisali hrvatskim jezikom i glagoljskim pismom. Osim lokalnih povjesničara za protokole se 1865. godine zainteresirao Šime Ljubić, pa je kasnije u svojoj radnji *Borba za glagolicu na Lošinju*⁵ dao o njima kratke informacije, zabilježivši važan podatak da se te, 1865. godine notarska knjiga Mikule Krstinića nalazila u vlasništvu lošinjskog posjednika Silvestra Busanića.

¹ Martin (Bonaventura) Botterini, *Della Storia Civile e Cronologica della Terra sive Castello di Lossin Grande, nella Dalmazia ventilata nell'Anno 1791*, ff. 28, 36 i 41. Tekst je prepisao pop Dinko Muškardin oko 1880. godine, a pohranjen je u Arhivu JAZU, sign. VIII/193.

² *Ibid.*, f. 36: »Esiste suo Protocollo in quarto bislungo nel Archivio e Cancellò vecchio Nottariale degl'Attuali Nodari Botterini de dì 10 Maggio 1570. Libro primo Illirico.«

³ Gaspare Bonicelli, *Storia dell'isola dei Lossini*, Trieste, 1869, 55–57.

⁴ Matteo Nicolich, *Storia documentata dei Lussini*, Rovigno, 1871.

⁵ Šime Ljubić, *Borba za glagolicu na Lošinju*, Rad JAZU, 57, Zagreb, 1881, 185.

Pošto je Š. Ljubić svratio znatniju pažnju na ove glagoljske rukopise, za lošinjske notarske protokole počeli su se zanimati slavisti koji su prikupljali i inventirali glagoljske rukopise. Tako je Josef Karásek 1900. godine ustanovio da je notarski protokol Mikule Krstinića dospio u ruke nekog H. Bussanicha u Trstu, te da se drugi protokol, protokol Ivana Božičevića, nalazi u posjedu Župnog ureda Velog Lošinja.⁶ Rudolf Strohal u *Hrvatskoj glagoljskoj knjizi* u popisu hrvatskih glagoljaških notara navodi samo popa Matija Božičevića.⁷ Ivan Milčetić je u svojoj *Hrvatskoj glagoljskoj bibliografiji* lošinjske protokole samo spomenuo,⁸ a u jednom kasnijem članku žalio je što ih zbog ratnih prilika nije uspio vidjeti.⁹

Zanimanje za ove protokole ponovno je oživjelo tek poslije priključenja Cresa i Lošinja matici zemlji. Najprije je 1948. godine Branko Fučić pronašao u župnom arhivu Velog Lošinja protokol Ivana Božičevića,¹⁰ a potom se, prilikom inventiranja glagoljskih rukopisa Cresa i Lošinja što ga je 1951. g. pokrenula Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, pronašao u posjedu Silvije Bussanich i protokol Mikule Krstinića.¹¹ Tom prilikom oba su protokola snimljena u fotolaboratoriju Jugoslavenske akademije, a mikrofilmovi su pohranjeni u filmoteci Historijskog instituta JAZU u Zagrebu pod sign. I/33 i I/34.¹² Nalaz protokolâ i njihovo mikrofilmiranje omogućili su autoru ovih redaka da te rukopise proučava, kako bi napisao oveću radnju o glagoljskim tekstovima otoka Lošinja,¹³ te da glagoljski tekst dvaju protokola prepíše latinicom i priredi za tisak.¹⁴

⁶ Josef Karásek, *Vorläufige Berichte der Balkan-Commission VII. Über eine Studienreise zur Erforschung des kroatischen Dialektes in Lussin Piccolo und der Literaturdenkmäler in Ragusa*, Anzeiger der Wiener Akademie der Wissenschaft, Phil. hist. Classe, XVIII, Wien, 1900, 1—24.

⁷ Rudolf Strohal, *Hrvatska glagoljska knjiga*, Zagreb, 1915, 85.

⁸ Ivan Milčetić, *Hrvatska glagoljska bibliografija*, Starine JAZU, 33, Zagreb, 1911, 430. i 471.

⁹ Ivan Milčetić, *Della storia civile e cronologica della terra sive castello di Lossin Grande nella Dalmazia, ventilata nell'anno 1791. Napisao lošinjski bilježnik Martin Botterini*. Ljetopis JAZU, 30, Zagreb, 1915, 25.

¹⁰ Branko Fučić, *Izveštaj o putu po otocima Cresu i Lošinju*, Ljetopis JAZU, 55, Zagreb, 1949, 47.

¹¹ Glagoljske rukopise na Cresu i Lošinju inventirao sam kao asistent Historijskog instituta JAZU u Zagrebu za vrijeme službenog putovanja ljeti 1951. godine.

¹² Mikrofilmovi se pod istom signaturom danas nalaze u Arhivu JAZU.

¹³ Leo Košuta, *Glagoljski tekstovi u arhivu osorske općine*, Vjesnik Državnog arhiva u Rijeci, I, Rijeka, 1953, 163—218.

¹⁴ Rukopis sam predao Državnom arhivu u Rijeci u jesen 1954.

Otpriblike u isto vrijeme, prilikom ekipnog istraživanja govora otoka Suska što ga je 1953. godine organizirala Jugoslavenska akademija, lošinjske notarske protokole započeo je proučavati Josip Hamm, da bi, u zajedničkoj radnji s Matom Hrastom i Petrom Guberinom o susačkom govoru, napisao i prvu analizu jezika tih lošinjskih notara.¹⁵ Na iste se tekstove J. Hamm vratio kada je u dva navrata pisao o problemu cakavizma u čakavskom dijalektu,¹⁶ a potom su se na tekstove lošinjskih notara osvrnuli još Valentin Putanec,¹⁷ Nikola Stražičić,¹⁸ Josip Vlahović¹⁹ i, nedavno, Eduard Hercigonja.²⁰ Napokon je na savjetovanju arhivskih radnika i povjesničara u Malom Lošinj 1982. godine Danilo Klen pokrenuo pitanje objavljivanja moga priređenog rukopisa,²¹ te sada suradnjom Staroslavenskog zavoda »Svetozar Ritig« u Zagrebu i Historijskog arhiva u Rijeci, koji je moj rukopis predao Staroslavenskom zavodu, konačno dolazi do ovog izdanja.

Veliku zaslugu za ovo izdanje ima Dr. Ivanka Petrović, znanstveni savjetnik Staroslavenskog zavoda »Svetozar Ritig«, koja mi je u svemu bila na pomoći, pa joj stoga ovom prilikom iskazujem svoju zahvalnost.

Izdanje pak posvećujem uspomeni pok. prof. Vjekoslava Štefanića koji je živo želio da tekstovi lošinjskih notara glagoljaša jednom ugledaju svjetlo dana.

¹⁵ Josip Hamm, Mate Hrašte, Petar Guberina, *Govor otoka Suska* (pogl. II. *Susački govor u prošlosti*. [Lošinjski govor prije 400 godina]), Hrvatski dijalektološki zbornik, I, Zagreb, 1956, 17–43.

¹⁶ Josip Hamm, *Iz problematike čakavskih govora. I. Cakavizam i njegova geneza*, Radovi Instituta JAZU u Zadru, III, Zagreb, 1957, 21–38, i *Iz problematike čakavskih govora. II. Cakavci i Romani*, Radovi Instituta JAZU u Zadru, VI–VII, Zagreb, 1960, 65–80.

¹⁷ Valentin Putanec, *Prilozi za proučavanje hrvatskih antroponima: 1. Barom, Baromov, Barum, Baromić, 2. Zuvela, Zuvela, Zuvelić*, Filologija, 3, Zagreb, 1962, 128.

¹⁸ Nikola Stražičić, *Otok Cres. Prilog poznavanju geografije naših otoka*, Otočki ljetopis Cres-Lošinj, 4, Mali Lošinj, 1981.

¹⁹ Josip Vlahović, *Le comunità di Cherso e Ossero*, Rijeka, 1968.

²⁰ Eduard Hercigonja, *Tendencije dijakronijskog razvitka fleksije pridjeva i zamjenica u jeziku hrvatskoglagoljskih zborničkih tekstova 15. stoljeća*, Filologija, 11, Zagreb, 1982–1983, 20, 66, 71. i *Prilog istraživanju ikavsko-ekavske zakonitosti u čakavštini 15. stoljeća*, Radovi Zavoda za slavensku filologiju Filozofskog fakulteta u Zagrebu, 18, Zagreb, 1983, 4.

²¹ Danilo Klen, *Glagoljicom pisani izvori Lošinja i Cresa*, Otočki ljetopis Cres-Lošinj, 5, Mali Lošinj, 1984, 94–96.

PROTOKOL NOTARA MIKULE KRSTINIĆA

Prvi, stariji protokol, u kojemu nalazimo glagoljicom upisane imbrevijature lošinjskih popova glagoljaša Mikule i Žuvana Krstinića, oveći je svezak, formata 34 × 11,5 cm, koji, prema paginaciji provedenoj prilikom mikrofilmiranja, obuhvaća 103 lista. Na početku protokola nedostaju dva lista, što se razabire iz originalne glagoljske folijacije koja u desnom gornjem uglu označava sadašnji f. 1 kao f. 3. Glagoljska folijacija provedena je u rukopisu samo do f. 40, a onda slijede listovi bez ikakve paginacije. Između sadašnjeg f. 5 i f. 8 umetnuta su dva lista: sadašnji f. 6 i f. 7, listovi koje originalna glagoljska folijacija ne broji premda ih je na to mjesto stavio sam notar Mikula Krstinić. U protokol su naknadno umetnuti još i f. 66 i f. 73; f. 73 zapravo je posljednji list protokola, a ovdje je zalijepljen greškom. Čitav je protokol inače dobro ušćuvan, jedino je papir djelomice stradao od vlage, a poneki list je izlizan na rubovima od upotrebe. Znatno su stradali jedino f. 1 i sadašnji f. 73, nekada posljednji list u protokolu.

Mikula Krstinić je za svoj protokol upotrijebio već rabljeni svezak, u koji su neki Zuanne i Gerardo de Noris, talijanski doseljenici iz Bergama, upisivali od 1520. do 1532. godine razne obaveze svojih dužnika i kolona, kao i broj stoke sa svojih posjeda na otoku Lošinju.²² Kasnije je netko od njihove obitelji taj svezak odbacio ili prodao, a Mikula Krstinić ga je korisno upotrijebio za svoj notarski protokol. Da je cijeli kodeks starije provenijencije, svjedoči i vodeni znak na papiru koji je na svim listovima u protokolu isti, tj. predstavlja ljestve u krugu sa šestokrakom zvijezdom na vrhu, tipa Briquet br. 5420 iz godine 1491.

Negdje u 18. stoljeću protokol je uvezan u sadašnje meke korice od kartona, a na njima je talijanskim jezikom nepoznata ruka napisala naslov: »Libro I. Testamenti e Scritture di Don Nicolò e Don Zuanne Karstinich (Primi Parochiani e)²³ Primi Nodari Illirici

²² Isp. u protokolu ff. 1, 1', 2, 16', 17'—21' i 22'—24'.

²³ Tekst stavljen u zagradu kasnije je dodat.

Di Lossin Grande Degl'Anni 1520«. Na prvom listu protokola nalazimo od druge ruke opet talijanski zapis sličan prvomu: »Testamenti e Scritture del primo Nodaro Illirico Don Nicolò Carstinich delli anni 1520 e Don Zuanne suo nipote primi parochiani«. Oba naslova nastala su vjerojatno u kancelariji notarâ Botterinijâ, koji su se tim protokolom služili u svojoj notarskoj praksi; oni su, naime, unosili iznad pojedinih imbrevijatura razne bilješke, uglavnom talijanske transkripcije imena i prezimena osoba na koje su se unesci odnosili.

Što se tiče talijanskih naslova, kojima se na koricama želi datirati sadržaj protokola 1520. godinom, treba reći da to ne odgovara stvarnosti. Očito je, naime, da se godinom 1520. datiraju računi Gerarda de Norisa i da oni nemaju nikakve veze s Mikulom Krstinićem čija najranije datirana imbrevijatura nosi tek datum 1. veljače 1564 (isp. ispravu br. 1 u ovom izdanju). Isto tako, premda je točno da u protokolu nalazimo upisane imbrevijature dvojice notara, popa Mikule Krstinića i sinovca mu Žuvana Krstinića,²⁴ cijeli je kodeks, ipak, zapravo protokol jednog notara — Mikule Krstinića. To se može zaključiti iz broja unesaka u protokolu: 167 imbrevijatura datiranih od 1564. do 1595. godine unio je u protokol Mikula Krstinić, a svega 14 imbrevijatura, odreda zapisa o zakupu ovaca od 1591. do 1616. godine, upisao je u protokol njegov sinovac Žuvan, i to očito kao pomoćnik u notarskom poslu svom stricu, nemajući možda vlastitog protokola.

Pogledajmo poredak imbrevijatura u protokolu. Prvi list protokola sadrži naknadni unesak imbrevijature datirane 16. kolovozom 1604. g. koju je upisao pop Žuvan Krstinić. Prije prvog lista nedostaju danas dva lista na kojima se, sudeći po Botterinijevu opisu kodeksa, morala nalaziti Krstinićeva imbrevijatura od 10. svibnja 1570. Na ff. 1^v—2 nalaze se talijanske bilješke Gerarda de Norisa, a tek na f. 2^v nalazimo prvi unesak Mikule Krstinića od

²⁴ Da je pop Žuvan Krstinić sinovac popa Mikule Krstinića, tvrdio je opravdano već Botterini, Josip Hamm (*Govor otoka Suska...*, 20) je mogao na osnovi matičnih knjiga krštenih iz Velog Lošinja ustanoviti da se Žuvan Krstinić rodio u Velom Lošinju i da je, kao sin Frane Krstinića i njegove žene Matije, bio kršten u crkvi sv. Antuna 2. srpnja 1567. godine. Da se ovaj upis odnosi na našeg Žuvana, svjedoči oporuka Matije, majke popa Žuvana Krstinića, od 12. ožujka 1614. (Isp. Arhiv osorske općine, vol. 61, f. 841).

24. studenoga 1585. godine. Slijede unesci Mikule Krstinića, i to na f. 3 unesak od 1. veljače 1564, na f. 3^v unesak od 13. siječnja 1566, na f. 4^v unesak od 4. siječnja 1572, na f. 5 unesak od 14. prosinca 1585, a na f. 5^v unesak od 24. studenoga 1585. Tinta i rukopis tih unesaka potpuno su isti, pa je očito da su u protokol upisani odjednom, tj. poslije datuma uneska od 14. prosinca 1585. Slijede daljnji unesci Mikule Krstinića: na ff. 6^v—7, koji su ovdje prilijepljeni kasnije, unesak od 9. listopada 1573, a potom unesci imbrevijatura, datiranih poslije 2. veljače 1586, sve do kraja rukopisa uglavnom kronološkim redosljedom i različitom tintom. Taj redosljed narušava nekoliko imbrevijatura datiranih od 1579. do 1585. godine i jedan unesak od 16. veljače 1579. na f. 63^v, upisan u protokol u isto vrijeme kada i imbrevijatura od 30. studenoga 1589. na f. 63. U protokolu, kako smo već rekli, nalazimo i 14 unesaka Žuvana Krstinića, ali njegovi su upisi na raznim mjestima rukopisa (kronološkim redosljedom na ff. 102^v, 100, 92, 47, 62^v, 48, 1, 34^v, 26^v, 38^v, 22, 60^v i 93), jer je očito da ih je upisivao nasumce i tamo gdje je u protokolu našao slobodno mjesto.

Iz svega što je ovdje rečeno proizlazi da je notar Mikula Krstinić počeo voditi svoj protokol tek početkom 1586. godine ili uskoro poslije toga. To zaključujemo osobito iz činjenice što na početku protokola ima nekoliko unesaka upisanih bez kronološkog reda istim rukopisom i istom tintom, datiranih prije 1586. godine, dok su unesci od te godine pa sve do kraja protokola upisivani pretežno kronološkim redosljedom i različitom tintom, onako kako su sastavljani na zahtjev stranaka. Da je notar Mikula Krstinić započeo voditi svoj protokol tek u 1586. godini, govori i broj unesaka po pojedinim godinama. Naime, dok za g. 1564, 1566, 1572, 1573, 1576. i 1583. imamo svega po jedan unesak, a za g. 1579. i 1582. dva uneska, dotle za 1585. imamo već četiri uneska, za g. 1586. dvanaest, za 1587. sedamnaest, za 1588. trideset, za 1589. dvadeset osam, za 1590. trideset jedan, a za 1591. dvadeset sedam unesaka. Poslije 1591. godine broj unesaka se naglo smanjuje, jer zamire notarska aktivnost Mikule Krstinića: tako za g. 1592. i 1593. imamo samo po tri uneska Mikule Krstinića, za 1594. svega jedan unesak, dok je posljednju imbrevijaturu Mikule Krstinića od 13. srpnja 1595. završio Žuvan Krstinić.

Budući da je Mikula Krstinić počeo voditi svoj protokol, koji je prije toga paginirao, tek 1586. godine, iako se već 1564. godine

potpisao kao »nodar pupliki« (isp. ispravu br. 1 u ovom izdanju), možemo pretpostaviti da on do te godine nije posjedovao svoj vlastiti protokol, već je, analogno Žuvanu Krstiniću, imbrevijature svojih isprava i spisa upisivao u protokol nekoga drugoga lošinjskog notara, čiji se protokol nije sačuvao, a u svoj je protokol, kada ga je nabavio, unio samo one imbrevijature (uglavnom oporuke) koje je dotle čuvao, prema tadašnjoj notarskoj praksi, u posebnom omotu (*filza*). Taj je notar mogao biti pop Marko Jurčević, o kojemu znamo da je negdje od 1529. do 1569. godine pisao isprave glagoljicom, da ih je potpisivao kao »nodar pupliki«, te da je umro u Velom Lošinju prije 24. studenoga 1585 (isp. ispravu br. 12 u ovom izdanju).²⁵ Dakako, možda je notarska aktivnost Mikule Krstinića do 1586. g. bila tako malena da nije ni imao potrebe služiti se tuđim protokolom. To je, ipak, malo vjerojatno, jer nije moguće da bi jedan notar tijekom dvadeset godina svoje notarske prakse sastavio tek poneku prigodnu oporuku ili spis. I zaista, da imbrevijature koje nalazimo u protokolu Mikule Krstinića ne predstavljaju sve što je on napisao od 1564. do 1595. godine, vidimo iz spisâ kneževe kancelarije u Osoru, gdje su, kako je poznato, notarski spisi trebali biti registrirani, da bi u talijanskoj, odnosno latinskoj redakciji, dobili ovjeru mletačkog kneza-kapetana u Cresu.²⁶ Čak iz nepotpunog pregleda tih spisa vidi se da je na zahtjev stranaka, za razdoblje od 1564. do 1593. godine, u kneževoj kancelariji registrirano nekih osamdeset isprava i spisa Mikule i Žuvana Krstinića čijih imbrevijatura ne nalazimo u protokolu, ali i obratno, mnoge isprave i spisi njihovih imbrevijatura iz protokola nisu registrirani u kneževoj kancelariji. Očito je, dakle, da Mikula i Žuvan Krstinić nisu u protokol unosili sve imbrevijature svojih spisa, a nisu ni

²⁵ Leo Košuta, o. c., 167. i 174. Pop Marko Jurčević djelovao je kao notar najprije u Nerezinama i Puntićima, a onda i u Lošinju. U spisima kneževe kancelarije njegovo se prezime piše kao *Jurcef* (sic!), *Giuricich*, *Giurcich*, *Giurcovich*. Njegovu oporuku, datiranu 16. listopada 1569, sastavio je u Velom Lošinju župnik Simun Krapulčić (Arhiv osorske općine, vol. 33, fasc. 6 *Instrumentorum*, f. 44).

²⁶ O problemima notarijata na Cresu i Lošinju pisao je dosta iscrpno Ivan Beuc, *Osorska komuna u pravopovjesnom svijetlu*, Vjesnik Državnog arhiva u Rijeci, I, Rijeka, 1953, 122—124. Prije njega su o tome općenito pisali: Stefano Petris, *Lo Statuto dell'isola di Cherso ed Ossero*, Programma dell'I. R. Ginnasio superiore di Capodistria, Capodistria, 1890, 25—26, te Silvio Mitis, *La partecipazione di Cherso-Ossero alla civiltà italiana*, Archeografo triestino, s. III, vol. XIV, Trieste, 1927—1928, 65—66. Nešto podataka o glagoljskom notarijatu na Lošinju ima i u predgovoru moje radnje *Glagoljski tekstovi...*, 163—172.

stranke registrirale u kneževoj kancelariji sve glagoljicom napisane isprave. Dakako, nije lako dokučiti po kojem su kriteriju Mikula i Žuvan Krstinić odabirali ispravu ili spis za upis u svoj protokol, kao što nije lako reći kada je stranka primljenu ispravu ili spis dala registrirati u osorskoj kancelariji.

Ovako nesređena notarska praksa glagoljaških notara u Velom Lošinju posljedica je nesređenog statusa javnog notara na otoku Cresu i Lošinju. Jer iz svega što nam je poznato vidi se da glagoljaški notari nisu svoj naslov javnog notara dobivali ni od Mletačkog senata, ni carevim ili papinim privilegijem, već su oni u Velom Lošinju zapravo zamjenici kneževa kancelara u Osoru, odnosno činovnikâ osorske općine ovlaštenih da sude u manjim sporovima i da procjenjuju štete na općinskim dobrima. Takav se status glagoljaškog notara vidi i iz činjenice što se oni u spisima registriranim u kneževoj kancelariji u Osoru ne potpisuju uvijek kao notari, već samo kao kapelani, odnosno oficijali. Karakteristično je također da Mikula i Žuvan Krstinić na spisima izdanim strankama ne stavljaju ni notarski znak ni notarski pečat.²⁷

U svakom slučaju, imbrevijature Mikule i Žuvana Krstinića, odnosno notarske isprave i spisi koje su oni izdali strankama, ostaju ono što jesu: privatnopravni i administrativni spisi, koji se u kneževoj kancelariji u Osoru registriraju pod rubrikama *instrumenti* i *scritti (atti)*. To su prije svega oporuke, prodaje, imovinski ugovori i slično, koje Mikula Krstinić unosi u svoj protokol onako kako su bili napisani strankama, bez znatnih skraćivanja notarskih formula. Slijede razni inventari, procjene šteta, zastupstva (prokure) i slično, spisi pretežno sudskog karaktera, koje i Mikula i Žuvan Krstinić znatno skraćuju, tako da oni predstavljaju samo kratke bilješke o sklopljenom poslu, imbrevijature u pravom smislu te riječi. Ni jedni ni drugi spisi bitno se ne razlikuju od isprava

²⁷ Notarski znak stavljaju ispod svojih spisa jedino dva notara glagoljaša: pop Anton Čačević iz Velog Lošinja (oko 1511—1542) i pop Juraj Barbić (oko 1601—1626) koji djeluje izvan Velog Lošinja. — Neodređen status notara glagoljaša u Velom Lošinju i drugdje na otoku Cresu i Lošinju posljedica je nesređenog statusa javnog notara na tom mletačkom području. Znamo, naime, da je mletački knez najprije u Osoru, a potom i u Cresu, privajao svojoj kancelariji pravo ovjere isprava i sklapanja pravnih poslova uopće, dok su to pravo cresa i osorska općina htjele zadržati notarima, i to nakon prethodnog odobrenja njihovih općinskih Vijeća. Moguće je da je osorsko Vijeće izdavalo pismeno ili *via facti* popovima glagoljašima dopuštenje da djeluju kao notari. No, kako su se zapisnici osorskog Vijeća sačuvali tek poslije 1652. godine, o tom pitanju nije moguće reći ništa određenije.

i spisa koje u isto vrijeme na Cresu i Lošinju sastavljaju na latinskom, odnosno talijanskom jeziku drugi notari, bez obzira nose li ili ne nose naslov školovanih notara.

BIOGRAFSKI PODACI O MIKULI I ŽUVANU KRSTINIĆU

Na osnovi notarske aktivnosti Mikule Krstinića, koja otprilike pada u vrijeme od 1564. do 1595. godine, i na temelju pretpostavke da on kao notar nije djelovao prije svoje 25. godine, možemo staviti datum njegova rođenja negdje oko 1540. godine, a datum njegove smrti nešto poslije 1597. godine, u kojoj se on još javlja u matičnim knjigama vjenčanih u Velom Lošinju.²⁸ Netočna je, dakle, Botterinijeva tvrdnja da je on bio notar već 1520. godine, te da je bio iz zadarske biskupije. Po svemu sudeći, notar Mikula Krstinić rodio se u Velom Lošinju. To nam govori njegovo prezime Krstinić, čiji se počeci u Velom Lošinju dovode u vezu s nekim Krstinom Čačevićem, koji je živio u Velom Selu sredinom 15. stoljeća. Otac Krstina Čačevića bio je Obrad Čače, vjerojatno unuk Obrada Hrvojića, koji se u starim lošinjskim kronikama pod imenom *Obrado Chasovich* i *Obrado Haruovich* spominje kao jedan od najstarijih Lošinjana.²⁹ U toj lošinjskoj obitelji Krstinić notar Mikula (brat Frane Krstinića, oca popa Žuvana Krstinića) bio je sin Žuvana Krstinića a unuk Frane Krstinića, možda nezakonitog sina popa Tome Krstinića, glagoljaškog notara u Velom Lošinju od 1467. do 1520. g. otprilike. Popa Tomu nazivali su i Čačević jer je bio sin spomenutog Krstina Čačevića.³⁰

²⁸ *Matična knjiga vjenčanih iz Velog Lošinja (1597—1681)*, f. 1: »1597, novembra 20, v Lošini Seli Velom, u svete Marie, v crikvi bi posvećen edan sveti matrimonii po zakonu svete matere crikve i svetoga koncilija, a ta matrimonii služih ja pop Mikula Krstinić, kapelan lošinski, i potvardih Šimuna Mikule Šimičića sina, i Antonu, hčer Matia Fanta. A svidok bi domin Jivan Božičević, parohijan lošinski, i meštar Juraj, kovač« (arhiv Župnog ureda u Velom Lošinju).

²⁹ Ovo genealoško stablo obitelji Krstinić prati se u spisima kneževe kancelarije u Osoru od 1459. godine nadalje. U njima se oko 1460. god. često spominje Obrad Čače, trgovac vinom (*Hobrado Zaze, Obrat Zaze*), i sin mu Krstin Čačević (*Cherstin, fiol de Obrat Zaze, Christin Zazeuich, Cherstin de Brando*). O Nikoli, sinu Obrada Hrvojića (*Nicolaus, filius Obradi Chasovichia, Haruovichia* u drugim spisima) i listini iz 1398. god. u kojoj se on spominje vidi Š. Ljubić, o. c., 150.

³⁰ Pop Toma Krstinić spominje se u spisima kneževe kancelarije već 1467. kao pisar jedne glagoljicom pisane procjene štete, dok 1520. u istoj

O lošinjskom podrijetlu Mikule Krstinića govori i podatak iz 1579. g. u spisima apostolskog vizitatora u Velom Lošinju Agostina Valiera (Valeri, Valerio, Valiero), koji zapisuje da je »presbiter Nicolaus Chrestinich oriundus de dicto loco«. ³¹ Budući da je bio iz dosta imućne obitelji, Mikula Krstinić je mogao steći svoje svećeničko obrazovanje u zadarskoj biskupiji. Notarsku školu izučio je vjerojatno u lošinjskog notara Marka Jurčevića, nastavljaajući obiteljsku notarsku tradiciju pradjeda Tome Krstinića, a možda i strica popa Antona Čačevića. Da je bio obrazovan, zaključujemo i na osnovi inventara knjiga koje je 1579. g. predočio apostolskom vizitatoru A. Valieru. *Habet* — zapisuje vizitator — *manipulum curatorum et quadragesimalem, vel expositionem fratris Ruberti*, dok među župnim knjigama, pored matičnih knjiga krštenih i vjenčanih, navodi i jedan ritual. ³²

Mikula Krstinić služio je u Velom Lošinju i kao kapelan i kao župnik (1579. bio je župnik, a 1583. i 1597. samo kapelan). ³³ U matičnim knjigama Velog Lošinja nalazimo također njegove glagoljske upise krštenih i vjenčanih.

Ni o Žuvanu Krstiniću nemamo mnogo sačuvanih arhivskih podataka. Rođen u Velom Lošinju, Žuvan Krstinić je, kako se čini, veći dio svoga života proveo u rodnom mjestu kao kapelan

kancelariji on prevodi na talijanski vlastoručno pisanu oporuku neke Jelene iz Velog Lošinja (L. Košuta, o. c., 166. i 165). Da je to upravo pop Toma Čačević, vidljivo je iz glagoljske oporuke Matija Lečića iz 1513. god. (Arhiv osorske općine, vol. XIII, f. 138).

³¹ Tajni Vatikanski arhiv, *Archivum S. Congregationis Concilii, Visite apostoliche* 57, miscel. Osor, f. 20: »Villa Magni Lossini... Ecclesia S. Antonij consecrata beneficium nullum habet, sed villici eligunt sibi Parochum et approbatum ab ordinariis, et ipsi de proprio solvunt mercedem. Ad presens Parochus est Presbiter Nicolaus Chrestinich, oriundus de dicto loco, cui solvit quarta pars decimarum frumenti, vini et agrorum, quae potest ascendere ad summam ducatorum quinquaginta, qua tamen portio dividit in duas partes, una est prefati presbiteri Nicolai, alia est presbiteri Simonis Dondich qui est coadiutor in cura animarum.«

³² *Ibid.*, f. 20. *Manipulus curatorum* je vjerojatno popularni teološki priručnik koji je u 14. stoljeću napisao Spanjolac Guido de Monte Rocherii, ili njegov prijevod glagoljski *Naručnik plebanušev*, tiskan u Senju 1507. godine, dok će *Quadragesimale* vjerojatno biti djelo fra Roberta Caracciola, ili njegov prijevod glagoljski *Korizmenjak*, senjsko izdanje iz 1508. godine. Što se tiče spomenutog rituala, vjerojatno se radi o Kožičićevim *Knjižicama krsta* (Rijeka, 1531), ili pak o senjskom izdanju *Rituala* iz 1507. Moguće je, dakako, da se radi i o rukopisnom kodeksu, jer je on spomenut među matičnim knjigama.

³³ Vidi bilješku 28.

i župnik.³⁴ Prilikom vizitacije Michelea Priolija (Priuli), on se 1603. godine spominje kao kapelan (župnika Ivana Božičevića).³⁵ Ostao je slabo obrazovan, a kao notar je djelovao povremeno. U matičnim knjigama Velog Lošinja njegovi se upisi krštenih javljaju 1598, a vjenčanih 1597. godine. Posjedovao je svoju kuću koju je naslijedio od oca i nešto dobara.³⁶ Prema jednoj rukopisnoj kronici Župnog ureda u Velom Lošinja, pop Žuvan Krstinić umro je 1626. godine, ali s tim se podatkom ne slaže imbrevijatura Ivana Božičevića datirana sa 17. siječnjem 1628, u kojoj se dom Žuvan Krstinić navodi kao svjedok (isp. ispravu br. 556 u ovom izdanju).

PROTOKOL NOTARA IVANA BOŽIČEVIĆA

Za razliku od protokola Mikule Krstinića, protokol u koji su upisivali svoje imbrevijature notari Ivan i Matij Božičević nije ranije upotrebljavan svezak. Sastavljen je od deset manjih sveščića formata 30,5 × 20,7 cm, koji su naknadno uvezani u meke kartonske korice. Na njima je ista ruka kao i ona na protokolu Mikule Krstinića napisala naslov: »Libro II. Testamenti e Scrittura di Don Zuane Bosichievich (Parochiano Ultimo di Lossin Grande).³⁷ Fù Illirico Nodaro 3°. Principiato l'Anno 1605«. Ovaj je naslov očito nastao prema zapisu koji nalazimo na prvom listu sadašnjega drugog sveščića protokola, koji je nekada bio uvezan kao prvi sveščić. Na tom je listu netko, smatrajući da ovdje počinje protokol, napisao naslov: »Libro primo del Reverendo Don Zuane Boxichievich Parochiano. Fù zio del Don Mattio, principiato l'anno 1605, fù Illirico Nodaro terzo« (ispod prekríženo »secondo«). Kako je na tom listu prvi unesak notara datiran 1605. godinom, ta je godina pogrešno smatrana kao prva godina notarskog djelovanja Ivana

³⁴ Ivan Milčetić, *Della storia civile...*, 28; Šime Ljubić, *o. c.*, 157.

³⁵ Tajni Vatikanski arhiv, *Vescovi e regolari*, A. VII. 100, f. 383: »Die Veneris 4 mensis Juli 1603 [...] Comparuit presbiter Joannis Cherstinich de Lossino Magno et ordinando bullas suorum ordinationum in omnibus legitimis, et est capellanus conductus in dicta Ecclesia, et est annorum 34 circiter, qui examinatus, fuit idoneum repertus, et interrogatus de vita et moribus suorum consacerdotum recte in omnibus.«

³⁶ Arhiv osorske općine, vol. 58, *Instrumentorum Primus*, prodaja zemlje 5. studenoga 1602; Leo Košuta, *o. c.*, 176, prodaja kuće 8. veljače 1617.

³⁷ Tekst stavljen u zagradu kasnije je dodat.

Božićevića. Očito je, međutim, da je protokol počinjao drugim sveščićem, što potvrđuju ne samo unesci iz 1601. godine, već i glagoljska folijacija od ff. 2—19 na drugom sveščiću. Zbog toga su prilikom mikrofilmiranja protokola dva sveščića vraćena na pravo mjesto, a cijeli je kodeks ponovno paginiran. Prema toj novoj folijaciji protokol broji 193 lista. Protokol je inače dosta dobro ušćuvan, osim manjih oštećenja od vlage na gornjem desnom rubu. U protokolu danas nedostaju prvi list i njemu odgovarajući f. 20; potom između f. 183 i f. 184 nedostaje jedan list, a između f. 184 i f. 185 nedostaju dva lista. Na posljednjem listu nalazimo potpis lošinjskog notara, pisca lošinjske kronike: »Vintura Botterini 1746«.

Kao što je protokol Mikule Krstinića protokol jednoga notara, tako je i ovaj protokol zapravo samo protokol notara Ivana Božićevića, iako su u nj svoje imbrevijature upisivali i sinovac mu Matij Božićević i notar Žuvan Krstinić. To je očito po broju unesaka u protokolu (441 unesak Ivana Božićevića, 17/18 unesaka Matija Božićevića i 2 [3] uneska Žuvana Krstinića) i riječima Matija Božićevića, koji u jednoj svojoj ispravi iz 1651. g. kaže da ju je ispisao iz svog »protokola«,³⁸ dok u drugim dokumentima iz 1665—1667. godine navodi da ih je vjerno napisao prema svojim spisima.³⁹ Taj svoj protokol koji izričito spominje sigurno nije protokol Ivana Božićevića u kojemu je posljednji unesak datiran 15. srpnjem 1636.

Ivan Božićević je započeo voditi svoj protokol negdje na prijelomu 1601. i 1602. godine, dakle, kasnije nego što su datirane njegove najstarije imbrevijature. To zaključujemo iz redoslijeda pojedinih unesaka na početku protokola. Tako na f. 1 nalazimo uneske od 15. i 20. studenoga 1601. godine, potom slijedi na f. 1^v unesak od 11. prosinca 1601, a na f. 2 nalaze se unesci od 1. i 2. siječnja 1601, svi pisani istom tintom i jednoličnim rukopisom Ivana Božićevića. Iza njih slijedi skupina unesaka od kojih je svaki pisan nešto drugačijim rukopisom i drugačijom tintom.

Najstariji unesak u protokolu je imbrevijatura isprave od 4. rujna 1593 (f. 6^v), a najmlađi je unesak od 15. srpnja 1636 (f. 184^v). Na ff. 143^v, 174, 178^v, 179^v—183^v, 186—187 i 188 nalazimo od 1629. do 1635. g. uneske notara Matija Božićevića, a na f. 190—190^v dva

³⁸ Leo Košuta, o. c., 180, isprava od 25. kolovoza 1651: »Sneti bi ta kopea z protokola popa Matiea Božićevića, nodara puplika«.

³⁹ *Ibid.*, 187—188, isprave od 20. rujna 1665. i 3. veljače 1666: »Od mojih ati virno rekopēah i podpisah se«. Isto navodi i u drugim ispravama (o. c., 185—192).

uneska notara Žuvana Krstinića iz 1613. g. Pri kraju protokola, između ff. 189—192, neki su unesci Ivana Božićevića, datirani od 1602. do 1618, upisani tako kao da je protokol počinjao obrnuto, dakle, iza svih upisanih unesaka. To je dokaz da notar nije bio obavezan odmah unositi sve isprave u protokol. Da je do upisa u protokol znalo proći i dosta vremena, svjedoči sudski postupak iz 1634. g. koji je Ivan Božićević pokrenuo pred biskupskim sudom protiv popa Ivana Tancabelića, kapelana u Velom Lošinju, jer je nasljednicima otvorio oporuku preminulog Franića Fantića prije nego što je ona unesena u notarski protokol.⁴⁰

Kao i u protokolu Mikule Krstinića, tako i u protokolu Ivana Božićevića nalazimo u pojedinim godinama velike praznine. Ako izbrojimo uneske Ivana Božićevića po godinama, vidimo da za 1593. g. imamo svega jedan unesak, za razdoblje od 1594. do 1597. nijedan, za 1598. tri uneska, za 1599. pet, za 1600. jedan, za 1601. osam, za 1602. sedam unesaka. Broj unesaka povećava se od 1603. godine nadalje; godina 1614. ima čak dvadeset šest tekstova, a poslije 1632. g. broj unesaka naglo se smanjuje. Vrlo različit broj tekstova po godinama ne znači, dakako, da Ivan Božićević nije djelovao i u godinama u kojima nema, ili ima malo njegovih imbrevijatura u protokolu. Jer slično kao i u slučaju Mikule i Žuvana Krstinića, u spisima kneževe kancelarije u Osoru nalazimo brojne Božićevićeve spise u talijanskom prijevodu, a među njima i nekih dvadeset pet isprava kojih nema u njegovu protokolu za razdoblje od 1593. do 1634. godine. Njegovih isprava pisanih glagoljicom našlo se u Arhivu osorske kancelarije,⁴¹ desetak raznih spisa u Arhivu bivše osorske biskupije,⁴² a jedan se spis našao i u Arhivu kneževe kancelarije u Cresu.⁴³

⁴⁰ Arhiv bivše osorske biskupije u Krku, vol. XVI, f. 20 i vol. X, f. 226.

⁴¹ Leo Košuta, *o. c.*, 177 (isprava br. 12). Radi se o spisima od 2. ožujka 1626. i 10. ožujka 1628, od kojih je prvi vjerno unesen u Božićevićev protokol (isp. br. 527 u ovom izdanju).

⁴² Vidi u Arhivu bivše osorske biskupije ove isprave: 1) 1620, 22. svibnja: izmirenje Tomaža Kučice s popom Ivanom Barićevićem (vol. VI, f. 208); 2) 1622, 22. prosinca: genealoško stablo Ivana Lučevića (vol. XV, f. 278); 3) 1623, 12. veljače: ugovor bratovštine sv. Antuna i lošinjskih kapelana o podjeli prihoda (vol. XV, f. 278); 4) 1625, 12. svibnja: uvjerenje za ređenje Mikule Karpača i njegov patrimonij (vol. XVI, sv. 9, f. 12); 5) 1626, 3. lipnja: uvjerenje za ređenje Martina Haljića (vol. XVI, sv. 9, f. 14); 6) 1626, 10. srpnja: oporuka Franića Fantića (vol. XVI); 7) 1630, 6. siječnja: potvrda o siromaštvu Martinu Stupariću u svrhu ženidbe (vol. VIII, f. 627); 8) 1630, 15. rujna: uvjerenje za ređenje Ivana Vitkovića (vol. VII, f. 1148); 9) Oko 1630: potvrda o siromaštvu Šimunu Kučici i Margareti Petrini u svrhu ženidbe (vol. VIII, f.

Za razliku od notara Mikule Krstinića, koji je u svoj protokol upisivao isprave bez znatnog skraćivanja formula, Ivan Božičević je mnoge sastavljene isprave i druge spise upisivao u protokol u skraćenom obliku. Katkada ta skraćivanja idu tako daleko da notar ispušta i poneki vrlo značajni stavak isprave, ne donosi, primjerice, potpunu dataciju ili imena svjedoka. Pri svemu tome notar Ivan Božičević često je površan i netočan. Svoj je protokol vodio tako da je u nj, osim imbrevijatura isprava, bilježio mnogo toga što su stranke tražile da se zapiše. Takve njihove izjave nose ispod uneska i vlastoručni potpis. Osim toga, unoseći isprave, Ivan Božičević je često na kraju teksta ostavljao nešto prazna prostora za moguće dodatke, odnosno izmjene. Imbrevijature su, međutim, katkada nejasne i nerazumljive, pa prema tome i ne posve pouzdane.⁴⁴

U protokol Ivana Božičevića unio je nekoliko imbrevijatura i njegov sinovac notar Matij Božičević. Matij Božičević je sigurno učio notarsku školu u svoga strica i poslije ga je kao notar naslijedio u Velom Lošinj. Kao što smo već rekli, on je kasnije posjedovao i vlastiti notarski protokol, koji se, međutim, nije sačuvao. Sudeći po brojnim ispravama i spisima, koji su se s njegovim notarskim potpisom sačuvali u talijanskim prijevodima, a katkada i u originalu, u spisima kneževe kancelarije u Osoru,⁴⁵ zatim u Arhivu bivše osorske biskupije,⁴⁶ a i drugdje,⁴⁷ njegova je notarska aktivnost

846); 10) 1631, 15. prosinca: uvjerenje za ređenje Marka Kalafatina (vol. IX, sv. 3). Spise pod br. 3, 4, 6 i 7 potpisao je pop Ivan Božičević kao javni notar. U njegovu protokolu nalazi se, međutim, samo isprava pod br. 6.

⁴⁴ Vidi u Arhivu kneževe kancelarije u Cresu izjavu Katarine Šišmanić o predanom mirazu od 15. listopada 1613. (vol. *Civilium* 34, f. 250). Izjavu je potpisao Ivan Božičević kao javni notar, ali ona nije registrirana u njegovu protokolu.

⁴⁵ Ivan Božičević je katkada nepotpuno datirao uneske, pa mu je datiranje u dva slučaja nadopunio notar Matij Božičević (vidi isprave br. 504 i 613 u ovom izdanju); zatim mnoge imbrevijature nije završio, neke iz čiste nemarnosti, kao npr. imbrevijaturu br. 436, koja je ostala bez kraja jer mu je u peru ponestalo tinte. U mnogim imbrevijaturama nepouzdati su brojevi, kod drugih se račun nikako ne slaže (npr. br. 532), pa čak ni tada kada je istu imbrevijaturu dva puta unio u protokol (vidi br. 296).

⁴⁶ Vidi četiri notarska spisa: od 28. ožujka 1640 (?), 3. kolovoza 1642, 25. kolovoza 1651, i 20. ožujka 1657, objavljena u mojoj radnji, *o. c.*, 177—178, 180—181 (br. 13, 14, 19 i 23).

⁴⁷ Vidi u Arhivu bivše osorske biskupije ove isprave: 1) 1624, 4. travnja: priznanica Antona Bučeva (vol. VI, f. 867); 2) 1632, 20. ožujka: patrimonij Antona Ragužinića (vol. IX, br. 3); 3) 1632, 23. ožujka: uvjerenje za ređenje Antona Rerečića (vol. IX, sv. 3); 4) 1633: neko genealoško stablo (vol. XIV, sv. 2); 5) 1639, 15. ožujka: Mikulina Šćarbić miri se s don Ivanom Šćarbićem (vol. XII, f. 135); 6) 1642, 15. prosinca: uvjerenje za ređenje Mikule

bila svakako najplodnija među poznatim nam notarima glagoljašima na otoku Lošinju. Sigurno je da je dobro poznao talijanski jezik. Ostao je, ipak, u svakoj prilici samo pop glagoljaš. Tako se npr. u jednom spisu, koji je 1643. god. na talijanskom jeziku uputio iz Velog Lošinja u biskupsku kancelariju u Osoru, potpisao glagoljicom i talijanski dodao: »Io d. Mathio Bosichievich nodaro publicho ò fatta la presente in schiavo è la fata copiare in francho«.⁴⁸

BIOGRAFSKI PODACI O IVANU I MATIJU BOŽIĆEVIĆU

Dok o Mikuli i Žuvanu Krstiniću imamo malo biografskih podataka, o Ivanu i Matiju Božićeviću arhivski su podaci dosta brojni.

Iz spomenute Botterinijeve rukopisne kronike saznajemo da se Ivan Božićević doselio u Veli Lošinj s otoka Molata u zadarскоj biskupiji,⁴⁹ i to, kako je utvrdio J. Hamm, iz sela Brgulje, čakavskog dijela Molata, gdje su, kako kaže J. Hamm, Božićevići mogli

Neretvića (vol. XVII, br. 7); 7) 1643, 15. prosinca: uvjerenje za ređenje i patrimonij Blaža Ragužinića (vol. IX, sv. 3); 8) 1643, 15. prosinca: uvjerenje za ređenje Mikule Neretvića (vol. XVII, br. 7); 9) 1643, 15. prosinca: uvjerenje za ređenje Jakova Lečića (vol. XVII, br. 2); 10) 1647, 25. prosinca: uvjerenje za ređenje Mikule Zintiličića (vol. XVII, br. 1); 11) 1649, 17. veljače: uvjerenje za ređenje Mikule Marčevića (vol. XVII, br. 3); 12) oko 1652: tužba popa Matija Božićevića protiv popa Marka Perinića (vol. XXIII); 13) 1654, 5. travnja: neko uvjerenje Antonu Forciniću (vol. XXIII); 14) 1665, 13. prosinca: uvjerenje za ređenje Mikule Fantića (vol. XXVII); 15) 1668, 10. veljače: patrimonij Franića Ragužinića (vol. XXIX, sv. 3, br. 1); 16) 1669, 5. travnja: patrimonij Gašpara Perinića, izdan u Nerezinama (vol. XXXI, br. 22); 17) 1670, 15. prosinca: patrimonij Mikule Pavline (vol. XXIX, sv. 8, br. 2); 18) 1671, 15. veljače: uvjerenje za ređenje i patrimonij Luke Gladilića (vol. XXIX, sv. 8, br. 3); 19) 1671, 8. travnja: uvjerenje za ređenje i patrimonij Jerolima Ragužinića (vol. XXIX, sv. 8, br. 4); 20) 1671, 26. travnja: uvjerenje za ređenje i patrimonij Gašpara Budinića (vol. XXIX, sv. 8, br. 5). Spise pod br. 2, 5, 6, 7, 8, 13, 15, 16, 17, 19 i 20 potpisao je kao javni notar, a ostale samo kao »plovac« ili »parohijan«.

⁴⁸ Vidi u Župnom uredu Velog Lošinja u *Knjizi popisa misa Kaptola Velog Lošinja* (1664—1752), f. 98^r, izjavu od 4. travnja 1666. godine koja svjedoči da je Antona Jurješić izvršila oporuku pok. muža Martina Jurješića. U Arhivu Kaptola u Osoru i u Arhivu Samostana franjevaca trećoredaca na Ksaveru u Zagrebu sačuvalo se i nekoliko isprava Matija Božićevića na pergameni. Te je isprave, dakako, izdao u Osoru u talijanskom prijevodu knežev kancelar, a potpisao ih je i ovjerio mletački knez u Cresu. Tekst isprava ispis je iz knjiga osorske kancelarije.

⁴⁹ Arhiv bivše osorske biskupije, vol. XII, f. 33.

⁵⁰ Martin (Bonaventura) Botterini, *o. c.*, f. 28.

biti podrijetlom Vlasi.⁵⁰ Nove podatke, koji potvrđuju molatsko podrijetlo obitelji Božićević, naći ćemo pažljivim pregledom spisa bivše osorske biskupije, prije svega spisa dviju parnica što su se vodile pred biskupskim sudom u Osoru 1633. i 1634. godine.⁵¹

Iz spisa priloženih u parnici iz 1634. g.⁵² saznajemo da je Ivan Božićević primio kleričke redove u Zadru 1570. i 1573. godine, a prezbiterat u Rabu 1576; god. 1582. zadarski mu je biskup dopustio otići iz biskupije, a iste godine osorski biskup Garzadori dopustio mu je da služi kao kapelan u Velom Lošinju. Ivan Božićević je, dakle, svoje svećeničko i glagoljaško obrazovanje stekao u Zadru. U Velom Lošinju je najprije služio kao kapelan, a 1597. godine ili nešto ranije izabran je za lošinjskog župnika.⁵³ Na tom je mjestu, čini se, ostao bez prekida sve do svoje smrti, a umro je, kako drži Botterini, 1636. godine.⁵⁴ Iz notarskog protokola i spisa registriranih u osorskoj kancelariji zaključujemo da se kao notar potpisivao nešto prije 1593. god. i da je 15. srpnja 1636. napisao posljednju ispravu. U matičnim knjigama župe Velog Lošinja nalazimo od 1582. do 1636. njegove brojne upise krštenih i vjenčanih, a u knjizi krštenih i zapise o mrazu iz 1620. i zapise o suši iz 1624. godine.⁵⁵

Vizitacija apostolskog vizitatora Michelea Priolija iz 1603. godine daje neke podatke o materijalnom stanju lošinjskog župnika. Prema izjavi Ivana Božićevića prihod od desetina tih je godina iznosio u Velom Lošinju oko 120 dukata godišnje. Kako se ta svota dijelila između župnika i njegova kapelana, Božićević kaže da je njegov godišnji prihod na župi bio od 70 do 80 dukata.⁵⁶ Ako toj

⁵⁰ Josip Hamm, *Govor otoka Suska...*, 20.

⁵¹ Arhiv bivše osorske biskupije, vol. X, f. 113 i slijedeći; VII, ff. 1209—1234; VII, f. 1191 i slijedeći; XI, f. 78.

⁵² *Ibid.*, vol. XI, f. 78 i slijedeći.

⁵³ Vidi bilj. 28.

⁵⁴ Martin (Bonaventura) Botterini, *o. c.*, f. 28^r.

⁵⁵ Vidi u arhivu Župnog ureda Velog Lošinja u matičnoj knjizi krštenih (1617—1649), ff. 97^r i 98^r.

⁵⁶ Tajni Vatikanski arhiv, *Vescovi e regolari*, A. VII. 100, f. 38, vizitacija M. Priolija iz 1603: »Est curatus predictae ville Lossini Magni R. Presbiter Joannes Bosichievich, dioc. Jadren. qui ad precepta presentavit bullas suarum ordinationum in omnibus legitimis. Interrogatus, dixit: Sono anni 21 che io sono in questo loco per curato, et son stato approbato dal R.mo Ordinario, et ho anime mille in circa et sono di communione n° 200...«; f. 38^r: »In questo loco si ritruovano dui sacerdoti oltre la mia persona, cioè pre Zuane Cherstinich di questo loco qual è mio coaiutore..., pre Antonio Rerecich, similmente di questo loco, i quali certo vivono da religiosi, et non conosco che in loro sia difetto alcuno notabile, e che possi apportar scandalo a questo populo. Io come pivano ossia curato ricevo da questi populi il quarto delle

svoti dodamo prihode koje je Ivan Božićević imao od svojih posjeda i od darova svojih župljana, vidjet ćemo da su mu prihodi bili znatno veći od prihoda prosječnog popa glagoljaša u kopненоj Hrvatskoj.⁵⁷

O popu Matiju Božićeviću imamo mnogo arhivskih podataka. Znamo da je u Veli Lošinj došao kao dječak i da je vjerojatno u strica Ivana učio školu. Godine 1620. zaređen je za svećenika u Osoru. Putovao je jednom čak u Rim, i to u povodu jubilarne godine 1625.⁵⁸ Godine 1639. preuzeo je ispražnjeno mjesto pomoćnog kapelana u Velom Lošinj, koje je zbog pobune naroda morao napustiti pop Ivan Tancabelić. Nešto kasnije postao je lošinjski župnik i na tom je mjestu ostao do 11. listopada 1672. godine, kada je, kako kaže u svojoj kronici Botterini, umro.⁵⁹ I Matij Božićević je, kao i njegov stric Ivan Božićević, doživio starost od preko devedeset godina.

Osim notarskih imbrevijatura i drugih spisa, iz pera Matija Božićevića potječu i brojni upisi krštenih i vjenčanih u matičnim knjigama Velog Lošinja, a među njima i jedan zanimljiv zapis u ritmičkoj prozi iz 1643. godine. Donosimo ga u cijelosti:

»Od Isukarstova poroda 1643. tada teciše, kada galije malteške šultanu latiše, ištu na *Kandiju* pridoše. Korner, vlastelin bnetaški, jeneral od *Kandije* tada biše, i Malteši nemu dari darovaše, a šoltanu u Maltu popelaše. Tada caru velu žalost daše. Tada car odluči *Kandiju* vzeti i čini na *Kandiju* 70 milari ěaničarov i Turak povesti. Ki Turci debark učiniše i *Kaneju* četardeset dan biše. Pokle *Kaneju* vazeše, Aretim pod *svoju* oblast vazeše. Počeše sa svih stran Šudu forticu lunbardami biti. Kim da bog milost, da nim unutra živa voda hti provriti. I u to doba ne mogoše Turci Šudu ni *Kandiju* vazeti, ma veći del jih oti bog da ih zalom kugom i smartju speti.«⁶⁰

decime de vini e biave et animali, li quali mi potrian rendere circa ducati cento vinti, et ho anco alcune intrate tenute alla suma de ducati 20 in circa con altre elemosine, le quali entrate tutte parto da fratello con il predetto mio capellano pre Zuane Chrestinich sichè potessimo venire omnibus computatis in ducati 70 in 80 per uno all'anno, et questo è quanto habbiamo.»

⁵⁷ Eduard Hercigonja, *Povijesni, društveni i kulturnoambijentalni uvjeti nastanka i razvoja hrvatskoga glagoljaškog tiska (u povodu 500. obljetnice prvotiska Misala 1483)*, Slovo 34, Zagreb, 1984, 41. i 44.

⁵⁸ Vidi bilj. 52.

⁵⁹ Martin (Bonaventura) Botterini, o. c., 28v.

⁶⁰ Vidi u arhivu župnog ureda u Velom Lošinj matičnu knjigu krštenih (1617—1649), f. 95v.

O Matiju Božičeviću kao svećeniku njegovi suvremenici nisu imali dobro mišljenje. U jednoj parnici pred biskupskim sudom Božičević je čak okarakteriziran kao svećenik na zlu glasu.⁶¹ U Arhivu bivše osorske biskupije sačuvali su se brojni podaci o Matiju Božičeviću i nizu parnica u kojima se on, bilo kao tužitelj, bilo kao tuženi, nalazi u prilično delikatnim situacijama: on je napasnik žena, trgovac i prekupac, ribar i vlasnik mreže, a vrlo je često u društvu svađalica, na koje poteže i oružje.⁶² Ukratko, Matij Božičević bio je pravi seljački pop, koji se nije znao uzdići nad primitivnu sredinu Velog Lošinja, koju su dnevne pljačke i upadi turskih gusara i uskoka činili još grubljom. Evo kako je jedan njegov suvre-

⁶¹ On je »prete scandaloso e di mala vita«, tvrdi Frane Forcinić iz Velog Lošinja u parnici koju vodi protiv popa Matija Božičevića zbog uvreda nanesenih njemu i njegovoj ženi. Pritvoreni Božičević je osuđen da dade tužitelju zadovoljštinu i da kao simboličnu kaznu plati »un paro di candilotti di cera bianca di lire quattro applicati al altar maggiore della sudetta villa di Loscino« (Arhiv bivše osorske biskupije, vol. VII, ff. 1191 i slijedeći).

⁶² Vidi u Arhivu bivše osorske biskupije ove parnice:

1) 1634. Parnica koju vodi pop Matij Božičević protiv popa Marka Petrine. Iz parnice se vidi da su odnosi među njima bili tako loši da se Matij Božičević jedanput morao čak skloniti pred »bijesom popa Marka« na Sv. Petar Ilovik (vol. XVI, sv. 6).

2) 1646. Parnica koja se vodi protiv popa Matija Božičevića zbog napastovanja neke Jelene Forcinić. Biskupski sud je, međutim, kada se skandal stišao, obavio parnicu (vol. XVII).

3) 1647. Parnica koju protiv popa Matija Božičevića vodi lošinjski sudac Ivan Budinić zbog svađe (vol. XII, f. 352 i slijedeći).

4) 1653. Parnica koju protiv popa Matija Božičevića vodi klerik Ivan Gladulić, zvan Tancabelić, jer ga je, kako tvrdi, optuženi ranio bodežom (vol. XVIII).

5) 1655. Parnica koja se vodi protiv popa Matija Božičevića, jer je, kako se tvrdi, noću napao nekog Nerezinca povcima: »Day allay, aspetta bodolo, che tu la pagarai«, i u selu izazvao takve nereda da je stanovništvo naoružano sišlo u luku »fuggendo inoltre per tal inconveniente le donne con le creature nelle selvi«. Božičević je osuđen da plati 25 dukata (vol. XXIV, f. 412 i slijedeći).

6) 1662. Parnica koju vodi Ivan Budinić, tražeći udio u ulovu ribe (vol. XXVII, f. 956 i slijedeći).

7) 1666. Parnica koju vodi fra Lovro iz Krka protiv popa Matija Božičevića zbog zaostalosti i nemarnosti u pastvi, odgovornosti za čaranja i magiju u Velom Lošnju. Parnica se rješava pomirbom (vol. XXVI, sv. 11).

8) 1668. Parnica koju je protiv popa Matija Božičevića pokrenuo sam osorski biskup, optužujući ga da se kao svećenik bavi kupovanjem i preprodajom suhog lišća, ulja, suhog mesa, žladije, te da za to poslovanje upotrebljava crkveni novac, da prodaje crkvenu imovinu, i da je u nedopuštenom odnosu s nekom ženom. Za sve je to i osuđen, samo je oslobođen posljednje optužbe (vol. XXX).

Ove i druge parnice zavedene u Arhivu bivše osorske biskupije predstavljaju bogatu građu za upoznavanje običaja i ponašanja ljudi onoga vremena.

menik, neki fra Stjepan iz Nerezina, u parnici iz 1666. godine slikovito opisao osamdesetogodišnjega lošinjskog župnika i društvo u kojemu se nalazio: »Vidio sam — priča taj svjedok — veloselskog župnika kako pred Osorom prolazi u jednom čamcu u društvu osmorice do zubi naoružanih ljudi, opasanoga s dva pištolja i s mačem kao kapetana.«⁶³

Pop Matij Božičević bio je posljednji notar glagoljaš u Velom Lošinjju.

O OVOM IZDANJU

Premda su protokoli Mikule Krstinića i Ivana Božičevića dva zasebna protokola, koji se redakcijom svojih unesaka prilično razlikuju, u našem su izdanju svi tekstovi poredani kronološkim redoslijedom bez obzira kojemu notaru pripadaju. Razlozi za objavljivanje tekstova kronološkim redoslijedom u prvom su redu praktički. Na taj će način slika ekonomskog i društvenog života Velog Lošinja, koju pruža ova građa, biti preglednija, a bit će olakšan i rad znanstvenim radnicima koje ovi tekstovi zanimaju. Ipak, da bi čitatelj mogao pratiti i svaki protokol zasebno, protokol Mikule Krstinića označen je iznad imbrevijaturâ rimskim brojem I, a protokol Ivana Božičevića rimskim brojem II, a potom je arapskim brojem navedena stranica na kojoj se pojedini unesak nalazi, ili na kojoj započinje. Oni koje će zanimati jezik i grafija svakog pojedinog notara naći će u izdanju i tablicu s brojevima unesaka svakog od četvorice notara.

Imbrevijature su poredane onako kako su u protokolu datirane, iako je za neke postojala opravdana sumnja da im je navedeni datum pogrešan. Godina unesaka je današnja, cirkumcizijska, tj. godina je počinjala 1. siječnjem. Iz poretka unesaka moglo se, naime, sa sigurnošću ustanoviti da se ne radi o mletačkoj godini (1. ožujka). Indikcijom se ovi notari nisu služili.

Unesci su objavljeni u cijelosti. Iako se neke notarske formule često ponavljaju, osobito u Mikule Krstinića, potpuni tekstovi važni su za uočavanje jezičnih podataka, a daju i cjelovitiji pregled notarskog poslovanja pojedinog notara. Naknadni dodaci, koji su se mogli utvrditi zbog različitog rukopisa ili tinte, tiskani su kur-

⁶³ Parnica koju je protiv Matija Božičevića vodio fra Lovro iz Krka (vidi bilj. 62/7).

zivnim slovima. Naslovi koji se ponekad javljaju iznad unesaka, ili na čelu pojedinih stranica, kao *marginalia*, uneseni su u bilješke samo u slučajevima kada su od neke važnosti za sam tekst (npr. u slučaju nadimaka). Za svaki je unesak naveden njegov pisar, čak i u slučaju kada je potpis notara ispušten. Naime, rukopisi notarâ tako su različiti da se pisar svakog teksta mogao sa sigurnošću utvrditi. Unesci koji su u protokolima prekriveni, odnosno oni koji su bili zalijepljeni, označeni su napomenom: Prekriveno.

Glagoljski su tekstovi objavljeni u latiničkoj transliteraciji, iako su neki znanstvenici za ovakve, mlađe glagoljske tekstove upotrebljavali latiničku transkripciju. Transkripcijom se, međutim, nikada nije mogao dosljedno i sigurno rekonstruirati izgovor pisca glagoljaša. Kakve bi pak teškoće nastale pri transkribiranju teksto-va ove četvorice lošinjskih notara, može se najbolje vidjeti iz analize jezika i grafije — specifičnih za svakog pojedinog notara — koju je dao Josip Hamm.⁶⁴

Glagoljska slova kojih nema u latinici transliterirao sam na slijedeći način: za slovo »jat« upotrijebio sam znak ê u vrijednosti »ja«, odnosno j u vrijednosti »j«; za »đerv« sam uzeo znak j, ili je u vrijednosti »je«; glagoljsko »ju« prenio sam s *ju*, a glagoljsko »šta«, prema izgovoru, znakom é ili šć.

Glagoljska slova za oznaku brojeva prenesena su arapskim brojevima. Kraćene riječi pod titlom razriješene su u okruglim zagradama (), kraćenja bez title i sva ispuštena slova ili riječi stavljeni su u šiljate zagrade (), dok je izgubljeni ili teško čitljiv tekst rekonstruiran u uglatim zagradama [], ili su na tom mjestu stavljene točke. U šiljate zagrade stavljena su i slova koja glagoljaški pisari ispuštaju kada dođe do susreta jednakih ili u izgovoru sličnih suglasnika (npr. domatij = do(m) Matij). Vlastita imena pisana su velikim slovima, a da bi se olakšalo razumijevanje teksta, uvedena je i interpunkcija. U tekstovima su izostavljene samo one pisarske pogreške koje nisu od važnosti za buduće proučavanje jezika ovih glagoljskih protokola, kao što su očite zabune zamjene jednog slova drugim, ponavljanje slova, slogova, dijelova riječi ili cijelih riječi i slično. Ostavljene su u tekstu, popraćene usklikom, ili stavljene među navodnike u bilješke pojave kao umetanje vokala u suglasničke skupine, npr. *paravda* umjesto *pravda*, *zemele* umjesto *zeml(j)e*, *cirikve* umjesto *crikve* i dr., zatim neujednačenosti u pisa-

⁶⁴ Josip Hamm, *Govor otoka Suska ...*

nju slova *o* i *u*, kao npr. *kroh* umjesto *kruh*, *brato* umjesto *bratu*, a isto tako i grafije kao *mogjem* umjesto *mojem*, *Maiičić* umjesto *Mal(j)ičić*, *Jirić* umjesto *Jurić*, *najpuarvo* umjesto *najparvo*, *Guarguričić* umjesto *Garguričić*, *Gorguričić* i dr., jer su te pojave dragocjene za studij jezika, čakavske akcentuacije i diftongizacije.⁶⁵

Izdanju je dodan indeks imenâ i leksičke građe, a manje poznatim riječima stavljeno je značenje, odnosno romanski (latinski, talijanski) ekvivalent. U indeksima je uglavnom provedena transkripcija, a kada je bilo potrebno, naveden je i original. Brojevi u indeksima označuju redni broj imbrevijaturâ, a kratice MK, ŽK, IB i MB uneske pojedinih notara. U prilogu smo dali nekoliko faksimila glagoljskih imbrevijatura Mikule i Žuvana Krstinića, te Ivana i Matija Božičevića.

Napomena Uredništva

Cjelokupna građa za ovo izdanje (predgovor, tekstovi, indeksi) priređena je i predana za objavljivanje, kako je naveo i autor u svom predgovoru, Državnom arhivu u Rijeci (sada Historijski arhiv u Rijeci) još 1954. godine. Danas, poslije toliko godina, u *Predgovoru*, ali i u cjelokupnoj građi bile su, prije objavljivanja, neophodne neke izmjene, dopune i znatni ispravci, koje je u dogovoru i u suradnji s autorom učinio glavni urednik izdanja Ivanka Petrović. U ponovnom kolacioniranju latiničke transliteracije s glagoljskim tekstom dvaju protokola i njezinu ispravljanju, te u kolacioniranju i ispravljanju *Indeksâ*, glavnom je uredniku spremno pomagala Vesna Stipčević. U latiničkoj transliteraciji glagoljskih tekstova nije mijenjana autorova interpunkcija, pa ona zbog toga nije suvremena.

⁶⁵ Studij lošinjsko-osorskog bilingviteta smatram jednom od prioriternih zadaća romanskih filologa, ali pod uvjetom da se taj studij provede ne samo na temelju objavljenih tekstova, već i na temeljima prebogate građe koja se još uvijek krije u osorskom općinskom i biskupskom arhivu. To bi proučavanje, uvjeren sam, bacilo novo svjetlo na problematiku veljotskoga i tako se pridružilo vrijednim radovima koje su tim pitanjima već posvetili Petar Guberina i Zvonimir Junković.

TEKSTOVI

1

(I, 3)

1. II. 1564.

I H S¹⁾ 1564, pervara dan 1, v Lošini, Seli Velom, a v kući Matiaša Barićevića. Ovo ja Matiaš Barićević, budući na moei postili nemoćan, a dobre pameti i nadijući se odlučiti od ovoga svita, napuručam b(og)u dušu, a materi zemli telo,²⁾ da se pokopa pri crikve svetoga Antona v grob moih stariih. Pak pušćam za moju dušu trsje moe, ko e v Javornoi, v dražici kol Jurina, da imaju davati moja obitel po ne intrade, ka bude va tom trsji, na vsako obraćenje goda moga i moje žene edan obed redovnikom i dvi mise vele i dvi male. Jošće pušćam 10 živin ovčih na polih moih redovnikom, ki budu kapelani ovde u svetoga Antona; a te rečene ovce da imaju stati v rukah moe obiteli, a intradu, ka bude od nih, da ju potežu redovnici. Jošće pušćam 13 živin ovčih moemu sinu Grguru, a to više dela,³⁾ ki ga pretendi, i vrtal, ki e sa z juga kuće pod ča(r)niku, i polovicu vse masarie i vse robe, ka se naide v moih kućah.⁴⁾ Jošće pušćam Mikuli, vnuku moemu, a sinu Mandinu, pet' kozjih živin'. I jošće pušćam na vsaki Božić po ednu živinu moga belega, dokle ga teći bude, da razdile ubozim vdovicam i ostalim ubozim. A od ostaloga uboš-tva, ča ostae, da imaju razdiliti lipo i lubleno meju sobu. A trsja, ka su nasadili moi sini s manu stoeći na svoje ime i pokle su se o mene dilili, da im se ne mozite v račun staviti, nego ki e ča nasadil, da mu budu libera franka.

Na tom biše svidoci: domin Šimun Krapulić i Pero Stuparić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Kristov znak Mikula Krstinić piše kroz cijeli svoj protokol latiničkim slovima. — 2) »tele«. — 3) »dala«. — 4) »kušah«.

2

(I, 3^v)

13. I. 1566.

I H S Maria. 1566, miseca envara dan 13. Ovo ja Margarita, žena pokoinoga Jurića Antoninića, budući nemoćna, a pameti dobre, nadijući se poiti od ovoga svita i ne imijući se komu pridati v ruke nego

g(ospodi)nu b(ogu) i majki negovi i bratji svetoga Antona v Lošini, i pušćam trsje vse moe, ko e v Lošini, da bude svet[oi] Marii v crikvu novu, da se s toga oficia ilumina i kandel da gori vsaku subotu;¹⁾ i misa mala da se govori vsaki misec po edna i da se ima davati edan spud vina popom, ki budu kapelani v Lošini, vazda i dokle bude durati to trsje i ta z(e)mla. I na Malu Stomorinu da bratja rečena imaju davati, da mi se ima reći misa vela i mala i da bratja imaju platiti te mise više rečene i obed na Malu Stomorinu, da bratja imaju učiniti vsim općeno. A zemlu, ka e v Jadrošin(s)kom i na zgavji ograde kol masline, pušćam ju v ruke Martinu Sladiniću, mojemu netjaku, da s tim patom da ju ne mozi prodati ni darivati ni prominiti, nego da ju sie i fatiga; a ta t(a)ratak od te zemle, da se ima davati v crikvu više pisanu i za obed, ča bude tribi. A ovce, ke ostanu od obeda, pušćam je Martinu više rečenomu, da ima plaćati fit za ne v crikvu više rečenu. Pak pušćam zemlu, ka e na Slavoninah moja pod trsje, Mariću, Martina Stuparića sinu, za ljubav božju. Pak pušćam zemlu moju, ka [e p]oli Studenca, popu Mikuli Krstiniću, da mi ima za nu reći edne mise grgurevske. Pak pušćam badan i dvi bačve, da to vazme ki godar od moe parentadi i da bude obligan platiti troe mise grgurske i pogrebi i saltiri. Ako li bi se ti okruti mane štimali nego bude hoditi za tu službu, da se ima donaplatiti od ostaloga pokušstva moga. Pak pušćam krosna moa Eleni, šimuna Forcinića ženi; za te krosna da e obligana otkati sukno moe. A to vse pušćam po smarti moei, kako e više pisano.

Na to esu svidoci: Jurić Šimičić i Martin Stuparić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to²⁾ pisah.

1) »sobotu«. — 2) »tu«.

3

(I, 4^v)

4. I. 1572.

I H S Maria. 1572, miseca envara dan 4, a to bi v Lošini, Seli Velom. Čineći Marica, žena pokoinoga Luke Tomašinića, i z svoimi sini Barićem i Krstinom i za svoju ered daje i prodae i po štimi Grguru Kučici stanje i vartli, ki su v Lošini v kuntradi v stanji Tomaša Ruštića, a to est v kućišći i vrtlih, ki esu okolo, i za vsimi fruti, ki esu v stanju više rečenom; to stanje est v Lošini v kuntradi v stanji Tomašinevi va vih kumfinih: sa z bure sta(n)je eredi Matia Val(e)ntovića, sa z juga zemla rečenoga Valentovića, z garbina Luke Tomašinića zemla, s tramuntane zemla eredi Matia Valentovića; a to rečeno stanje bi štimano po štimadurih komunskih: Luki Čačeviću i po Matiju Lepiću libar 78 i pol. A za te rečene pinezi Marica rečena i z svoimi sini Barićem i Krstinom oziva-ju se plaćeni od Grgura Kučice.

Na to e svidok meštar Mikula Hrvatinić, pilicar od Cresa, i Fran Krsi[ni]ć i ja pop Mik(ula) Krsti[ni]ć, [ki] to pisah, nodar.

(I, 6^v)

9. X. 1573.

1573, miseca oktobra 9, v Lošini, Seli Velom. Budući se oženil Jivan, sin Martina Budinića, za Jelenu, hčer pokoinoga Žuvana Pračine, po zakonu svete matere crikve i bi pisan aventari oda vsega šprata i robe i masarie i mobila, ko prijmle Jivan više pisani z Jelenu, ženu svoju: libar petsat i pedeset, kako bi štimano po štimaduricah, ke se razumiju, obranih po dobri voli edne i druge strane: po Antoni Hromčevici i po Kati Halinčini. A to bi naipri v suknah i v kotizi i v kamižoti i v košulah i v pečah i v rukavih i v raknih i v skrinah i v zdelah i va vrčih i v kositeru i va okrutih i v jinoi masarii, ku prijmlem ja Ivan više pisani i ozivam se da prijmlem tu robu petsat i pedeset libar te rečene robe i šprata i masarie, kako e više pisano. I prijmlušci ja rečeni Jivan tu robu i masariju i to mobilo po štimi, kako e više pisano, i kuntentam se na toi štimi. A sigurivam ja rečeni Jivan moju ženu Elenu za to, ča k meni prnese, v mojej kući i v stabili i v stanji mojem i va vrtlih v Malom Seli v stanji Mikolevi, da mozi jimiti moa žena Elena moga stabila toliko.

Na to esu svidoci: Jivan Gucić i Jakov Frilingotić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 66)

10. V. 1576.

1576, miseca maja 10, v Lošini, Seli Velom. Budući se oženil Mikula, Martina Budini[ća] sin, u Mikule Baričevića za Margaritu, hčer rečenoga Mikule, Katarina, žena Mikule Baričevića, oti poštimati vse mobilo, ko je dala Margariti, hčeri svojoj, a to naipria v suknah i v košulah i v pečah i v rukavih i v jinoi robi, ku je potegnula rečena Margarita, a ta rečena roba bi štimana po štimaduricah: po Mihoili, ženi Mikule Simičića, i po Marii, ženi Jivana Juranića, libar 200. Pak od okruta libar 30; pak ovac 20 i pol vola, ki munta libar 35; pak stabila, ča je v stanji i va vrtlih, libar 120; pak zemle libar 30; pak vlne libar 30; pak pšenice 10 kvarat, a pet kvarat sumisice, a vina šest spudi i octa tri sići; pak meda i voska libar 20; pak jošće zemle, ka bi prodana, libar 12. Ta vas numer više pisani prijmlem ja Mikula, sin' Martina Budinića, z moju ženu Margaritu, a sigurivam ja rečeni Mikula Margaritu, ženu moju, v mojem dobri stabili v Malom Seli, kade bude nei drago.

Na to biše svidoci: Matii Baričević i Pero Grguričić i ja pop [Mikula Krs]tinić, nodar.

(I, 63^v)

16. II. 1579.

I H S Maria. 1579, miseca pervara dan 16, v Lošini, Seli Velom, a v kući popa Mikule Krstinića i pred svidoci niže pisanimi. Ovo ja Luka,

sin Antona Čambrlića od Silbe, ozivam se, da sam prial libar 136 za dobra stabila, ka jesu pretendila moju ženu Maricu, a hčer pokoinoga Franića Kirinića, po neje ocu Franiću i po ne materi, ne kladući ta račun mobilo, ko je prnesla rečena Marica, žena moja, k meni, razvi za samo stabilo, za ko ja rečeni Luka priah libar 136, kak(o) je više pisano. A te pinezi priah ja Luka rečeni od Franića Batale i od Antona Oštromele, ki esu brati moje žene. A sigurivam moju ženu Maricu v mojem dobri stabili na Silbi. I zatim ja Luka rečeni narej(u)em i oću, da tako bude, da po smarti mojej, Marica, moja žena, bude dona i madona vrhu vsega dobra stabila i mobila, ko se naide na Silbi, ali kade se naide, i da joj ne mozi nijedan od moga roda biti nasuprotiv i da bude va voli i neje dati i ostaviti, komu bude nei drago.

Na to esu svidoci: domin Šimun Dundović i Luka Grandić od Silbe i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

7

(I, 10)

15. X. 1579.

I H S Maria. 1579, miseca oktobra 15, v Lošini, Seli Velom. Ovo ja Anton Ragužinić za dobre moe pameti i za života zdrava činim pisati moj taštament parvi. Kada bude b(og)u ugodno, da me bog od ovoga svita sudi, naporučam b(og)u dušu, a materi zemli telo, da se ima pokopati v Lošini u svetoga Antona sprida oltara. Pak zatim narejuem, da se ima govoriti 12 mis malih na godišće, a to na vsaku mladu nedilu, edna na oltari svete Marie, kade bude pokopano telo moe. Pak pu(š)-čam, pokle me b(og)' sudi, nakon¹⁾ obraćenja vsakoga leta moga da se imaju govoriti tri mise vele, a tri male, na čast svete Troice na oltari rečenom svete Marie, pred kim bude pokopano telo moje, a to za moju dušu. I jošće narejuem, da na vsaku Senu, da se ima govoriti edna misa vela, a edna mala, na oltari više rečenom. Pak narejuem za dušu moga pokoinoga oca i matere moje, da se govori za vsakoga nih po edna misa vela, a po jedna mala, na oltari rečenom. Pak puščam i narejuem, da se ima govoriti edna misa vela, a jedna mala, na oltari rečenom za dušu moje pokoine žene prve Mikolote. Pak puščam i narejuem, da po smarti moe žene Matie, kada nu²⁾ b(og)' sudi, da se jima govoriti edna misa vela, a jedna mala, na vsako leto obraćenja goda i na vsako leto moje i neje i moga oca i moje matere i moje žene prve više rečene. Pak puščam i narejuem, da se imaju oficijati grobi moi i tih moih žen' i moga oca i matere na vsaku nedilu; a ta više rečena služba da se ne mozi zatrti nego da ima durati va veki. Pak puščam i narejuem za račun, za lemozinu ovde v Lošini pinez tristo libar, da ta tristo libar ne mozi se obrnuti v niednu operu bracku ni crikvenu nego da stoi i da se timi pinezi ima kupovati žita i ula za ubozih i za ostalu brat(j)u v Lošini; a na toi robi, ka se kupi timi pinezi, da se nima činiti niedan dobitak, nego sama štenta da se plati i kavidal od pinez da se znamle. I ako bih ja za moga života ne dal tih pinez, te trista libar, da se imaju dati od moga subito po smarti moej v ruke onomu, u koga budu ostali pinezi,

ki su za tu više rečenu lemozinu ostavljeni. Pak pušćam i narejuem po smarti moei dvisto ovac moih i moga belega i naibolih, i pašu za te dvisti ovac v stanu Grmožli, da se jimaju odabrati tudje po smarti mo-
 joi i pria nego bi ništare dileno moga dobra va tom stanu rečenom
 Grmožli. A od intrade, ka bude od tih dvisti ovac, da imaju potegnuti
 naipria redovnici, ki bud(u) kapelani v Lošini i ki ote biti obligani či-
 niti tu službu, kako e više narejeno da potežu vsako godišće libar 26,
 vazda; a pokle budu redovnici plaćeni, od ostale intrade, ka bude od
 tih dvisti ovac više rečenih, da se tu intradu ima naipria namestiti ka-
 vidal tih dvisti ovac, i budući potegnuli redovnici 26 libar za njihovu
 službu, kako e više narejenu, i namešćen kavidal od ostale intrade, ka
 bude od tih dvisto ovac, da se ima kupiti 10 dukat kruha i vina i mesa,
 i to da se ima pripraviti i dati na dan vsake Sense vsim krstjanom, ki
 se naidu ovde v Lošini, kupivši i strativši tu deset dukat na vsaku Sensu,
 kako e više pisano. Vse, ča bi vancalo od intrade, a satisvavši vse, ka-
 ko e više pisano, to da se ima davati vazda va oni pinezi uboški, ki su
 pušćeni za utilitad i za pomoć ubozim. A te ovce i tu pašu, da ima udr-
 žati Matia, moja žena, dokle bude živa, a s tim obligom, kako e više
 narejenu i pisano, a po smarti moe žene Matie moji sini to da imaju
 guvernati i mantenati i satisvivati, kako e više pisano i narejeno; a po
 smarti vsih moih sini, sin ki bude do naidale živ, da on ima to odaržati
 i satisvivati, a s tim obligom, kako e više pisano; a po smarti naizadni
 sin, ki bude, da on to ima kunselati bratji lošinski i svetoga Antona,
 a s tim obligom i zavezom, kako e više pisano. A te ovce i ta paša, ka
 se za ne ostavlja, da imaju stati va tom belegu va kom su sada i va tom
 stanu Grmožli vazda; i da se ne mozi ta paša ni te ovce više rečene pro-
 dati i darovati ni prominiti ni po nijednu fožu zatrti nego da stoje vazda
 i va veki. Pak jošće narejuem i oču da bude tako, da stanje moje, ko
 e v Lošini na porti, va kom stoimo, i kuća, ka e v Osori na placi, da se
 ne mozite prodati ni prominiti vanka parentadi moje, ča se razumi do
 tretoga kolena, brata, sestru br(o)jeći. Pak narejuem i oču, da bude
 tako, da Matia, moja žena, bude dona i madona vrhu stanja moga v
 Lošini i varhu vse masarie, ka e v stanji rečenom, i vrhu trsja, ko e na
 Orjulah, i vrhu vsega, ča me pretendi v stanu Grmožli, i vrhu paše i
 ovac, dokle bude živa, a satisvivajući, kako e više narejeno, a po nee
 smarti, da jimaju razdiliti moja obitel to meju sobu lubleno. I jošće
 narejuem i oču, da bude tako, da Matia, moja žena, mozi odtegnuti svoi
 četvarti del vsega moga dobra stabila i mobila i da bude v neje voli
 dati i prodati i darovati komu bude nei drago. Jošće oču, da bude tako,
 da Matia, moja žena, mozi odtegnuti moga dobra libar 150, va čem bu-
 de nei drago ali joi v stabili ali v mobili; a to da potegne za oni pinezi
 i sukno, ko e k meni prnesla, kada je k meni prišla. I jošće oču, da
 bude tako, da Katarina, moja divica, ima stati z moju ženu i da ju
 služi, d(o)kle bude drago mojoj ženi za onu lemozinu, ko esam naredil,
 da joi i jimaju dati, kako sam postavil, da bude v kunščicii moe obi-
 teli. Pak narejuem i ostavljam³⁾ i oču da bude tako, da se ima kupiti
 od moga dobra edan parament vas furnit i edan kalež, a za ta parament
 i za ta kalež da se jima stratiti 100 dukat, pedeset za kalež, a pedeset⁴⁾

za parament; i ta kalež i ta parament ostavljam v crikvu svetoga Antona v Lošini i bratji lošinski. Pak narejuem, da trsje i zemla, ka e moja v Kuršijnoi, pušca(m) ju Franiću Matulčiću, mojemu zetu,³⁾ za ljubav božju i za onu službu, ku mi je učinil i ku mi čini, i da mu se to ne mozi postaviti v račun' nijedan.

A više toga moga taštamenta i narejenja činim moih kumesarii: naipria moga sina Žuvana i Franića Matulčića, zeta moga, i Matia, moga sina, i miser Antonia Adraria od Cresa. A sada zaklinam vsu moju obitel bogom vsemogućim, da ne mozi niedan od moje obiteli ni vnučje ni pravnučje ni niedan, ki se oteći razbiti ni pogarditi nikadare toga moga taštamenta. A ki ga razbie i pogardi, proklat budi, a ki ga obsluži, blagoslovljen budi od boga vsemogućega!

Na tom narejenju i potvarjenju i na vsem tom pisanju biše svidoci: meštar Anton, buter od Raba, ki stoi v Lošini, i Anton Oštremela od Lošina i ja pop Mikula Krstinić', nodar pu(p)liki, kapelan lošinski, ki to pisah, ni pridah ni umankah.

1) »napokon«. — 2) Iznad znak title. — 3) Iznad znak title. — 4) Znak title. — 5) »mojemo zeto«.

I H S Maria. 1582, aprila 20, v Lošini, Seli Velom. Budući mnoge deferencie cića teštamenta pokoinoga Antona Ragužinića i mnogo drugih stvari meju eredijsu rečenoga pokoinoga Antona Ragužinića, ke stvari est od potrebe da se načine i naprave meju eredijsu toga poštovanoga muža više rečenoga za održati i potvarditi mir i ljubav meju nimi i ne tratiti i ne truditi životi svoi. Naipria Žuvan i Matii i Anton, ki esu sini više rečenoga suca pokoinoga Antona Ragužinića, i pak Dumac Rerečić, čineći v ime Katarine, žene svoe, a hćere više rečenoga pokoinoga Antona Ragužinića, za ku obiće svojim dobrim, i Antona, hći tolikoe toga teštatura, a žena pokoinoga Gašpara Domjanića z Lubenic, i Jivan Tarabočić, čineći vi jime Matije, žene svoe, i Mikula Rerečić, kako ki su dica pokoine Marie, ka e bila hći pokoinoga Antona Ragužinića, a žena Matia Rerečića, i pak miser Frane Škilanić, čineći v jime Matie, ka bi žena više rečenoga pokoinoga Antona Ragužinića, ki je neje prokuratur enerali, kako reče i obeća da oće potvarditi ona sama svojim jazikom, i pak rečeni Frančisko v jime Mare, žene svoe, a hćere više rečenoga pokoinoga Antona Ragužinića, za ko svojim dobrim obeća. A ti vi više rečeni, kako budući eredi, dobrovolno postavljaju se i esu se kumprometili i kumpromes va večni postavili i stvorili na užancu bnetačku i da se nijedan od tih više rečenih ne mozi poreći. I obraše vsi sudac i priatel svojih: mišer Jakova Profičića i miser Jakova Fericola s Cresa, sudac albitri i albitraturi i prijaznivi kumpromesuri, ki da imaju oblast svarhu vsih njihovih deferencii, slišavši vsakoga njih pravi

pod rotu njihovu, odlučiti i konac i prijazan meju nih postaviti, obitajući vsa ta ered više rečena, da vse ča bude sujeno i odlučeno po tih njihovih sutih više rečenih i obranih za drago i ugodno imiti i nigdar ne pogovoriti sentenciju njihovu, i ako se ne bi mogli ti suci više rečeni meju sobu akurdati, da mozite tretoga obrati priatela tih eredi. A ta kumpromes ote¹⁾ da dura, dokle se svarši, to obitajući vsaki nih v svojim dobrim nastojati vse ča je više pisano.

A to bi pisano i stvoreno v kući te eredi više pisane v Lošini, Seli Velom, a svidoci biše: meštar Anton, buter i Anton Kirinić. Na ta dan Matia, žena pokoinoga Antona Ragužinića, pred svidoci više pisanimi u kući sideći potvardi ta kumpromes od dobre vole svoe ča je zgora pisano nastojati. I na to esam svidok vsem ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah, molen²⁾ od³⁾ eredi.

1) Ili »ov'«. — 2) »molin«. — 3) »ode«.

(Isp. br. 9)

9

(I, 12^v)

20. IV. 1582.

I H S Maria. 1582, aprila 20, v Lošini, Seli Velom, v jime I(su)h(rst)a, na dan više pisani. Ovo mi Jakov Profičić i Jakov Fericol, suci albitraturi i prijaznivi kumpozitori i lubveni prijateli obrani, oda vse i po vsei eredi pokoinoga suca Antona Ragužina z Veloga Lošina, kako po kumpromese danaska učinenu po meni nodaru, a želijući narediti i staviti mir i lubav meju nimi, razvidivši i procinivši vse stv(a)ri, ke se imihu prociniti i razviditi. I slišavši nih i pravice njihove, ke rekoše pred nami, toliko zvarhu teštamenta pokoinoga njihova oca i dida toga zgora rečenoga suca Antona, a z volu b(og)a vsemogućega i sina i duha sveta, odlučujemo i sentencijuemo, da do libar tristo, ke pusti sudac Anton Ragužinić braščini svetoga Antona ali za funtig, kako e v teštamentu negovom, a bud(u)ći brojeni jure dosele libar 170, a mankajući libar 130 do kavidala, do trista, mi odlučujemo, da se imaju stirati naipria od dlžnikov, ali od prodae od prve intrade i da se imaju zbroiti onomu, komu gredu za ostanak od tih trista libar.

2. Potom osujemo i sentencijivamo vsu tu ered, da onih 100 dukat, ke se jimaju stratiti v jedan parament i v kalež, kako e v teštamentu, da se jimaju stirati ove Sense prve ka pride ot polovice broda prodanoga i stratiti va ta parament i va ta kalež, i to da gre, kako taštament govori; i ako bi ča mankalo do sto dukat, da se ima stirati od dlžnikov i skupiti do sto dukat.

3. Osujemo i sentencijuemo, da se ima zneti oda vsih paš i ovac ereditadi zgora rečene, kako e v teštamentu, v stanu Grmožli za dvisto ovac i svoje ovce, ke da budu va vike obligane i z intradu njihovu, kako e pustil i odlučil rečeni pokoini Anton Ragužin v svoem taštamenti, a ostala paša i ovce, znamši četvarti del, ki predendi ženu negovu, oni tri deli, da se imaju razdiliti meju vsu ostalu erediju i takoje vsa mo-

bila i stabila, znamši četvrti del rečene Matie, žene negove, da se imaju diliti meju vsimi lubleno.

4. Jošće osujujemo i sentencijuemo za račun od onih dari, učinjenih po škritih, trim sinom svoim od libar 250 po vsakom, i budući mankalo nim vsim trim libar 240, mi odlučujemo, da je imaju imiti od sada do tri leta, ča je na Sensu na 1585, od onih pinez, ki se imaju stirat od dlžnikov.

⟨5⟩. Odlučujemo i sentencijujemo, da Antona, žena pokoinoga Gašpara Domjanića, a hći teštitureva, da joi se ima dati dukat 50 toga godišća, ko grede na 1583. o⟨d⟩ dlga, ki imaju dati ered pokoinoga Dunata Petrišića, i da je ona sama stirati.

6. Osujujemo i sentencijuemo, da se jima dati Ivano Tara⟨bo⟩ćiću v jime žene negove i Mikuli Rerečiću, a sinu Matievu, dukat 50, ke oni jimaju stirati na 1584, kako drugi esu imili pokoinoga teštiture eredi, a to za lubav božju, kako su i drugi imili od te eredi.

7. Osujujemo i sentencijivamo, da Matia, žena pokoinoga Ragužina, da jima jimiti od onih delov od Antona i od Antone, sina i hćere Ragužinićevih, i od Dumca Rerečića v jime žene negove i od Mikule Rerečića i od Jivana Tarabočića u vsem tom da pot⟨eg⟩ne 100 libar, ča je 25 libar po vsakom delu, a to da potegne va nom dobri od tih više rečenih, va čem meju sobu budu od akorda ali v stabili ali v pinezih, ako ona bude otit ⟨t⟩u, a to da ima pote⟨g⟩nuti za četvrti del onoga dobra, ko e nim kunselal pokoini Anton Ragužinić, dokle e živ bil.

8. Odlučujemo i sente⟨n⟩ciiv⟨a⟩mo, da dobra i blaga, ko vsaki od te eredi uživa toliko po¹⁾ daru ali inštrumentu za službu ali kako se oće, da budu nim dobra i njihova vlastita i da im se nimaju staviti v račun nijedan, pohvalujući mi taštament kodicil i inštrumenti i vsaki drugi dar, kako se oće, učinjen po teštiture.

9. Odlučujemo, da ako est pravo pušćen pol dvora Antona s kuću i s peću, a va tom dvori da bude negov vlastiti, a da Anton rečeni ne mozi ni negova ered ni sukcisuri nigdara mozite tramezati ta dvor nego da stoi kako nerazdilen meju kunsorti; a to zač budući turan blizu toga dvora, a nerazdilen meju vsimi, i za potribu za shraniti, ako bi potriba bila, česa b⟨og⟩' obarui, njihove živote.

10. Jošće dečaruemo, da ako nisu dani 15 ovac paše v Rusarah po teštiture u prominu za zemlu ku Anton uživa v Rusarah na Križi, da Anton ima biti refan oda vse ereditadi za libar 120, ča est 20 dukat.

11. A od ostalih vsih njihovih deferencii, ke su pred nami govorili i pitali, tako od vina i žaladie i od drugih stvari, činimo konac i mir i lubav nim pušćamo i priporučujemo vsim, listo ako bi se našlo, da ⟨je⟩ miser Frane Škilanić ali ki drugi, a po smarti rečenoga Antona Ragužinića, ča stiral od koga godi dlžnika od ti ereditadi, da se ima to vse razdiliti ednako meju vsimi. A miser Frana Škiju osujujemo, da jima bunifikati vsei eredi v razdilenju, ka se učine, libar 10 po vsakom delu. A zatim ostavlamo konac i vikuvične mlčanje i lubav i mir meju vsimi i tako odlučujemo, sentencijuemo, terminamo, lubleno napravlamo, b⟨og⟩u budi hvala.

Puplikana bi ta sentenci(ja) više rečena po suchih više rečenih, ki prisegoše, da su pravo sudili i po kunišenciji, na dan 20. miseca aprila 1582. Ku sentenciju pohvališe naipria Žuvan i Matii, ki su sini rečenoga Antona Ragužinića, i miser Frane Škija i Dumac Rerečić i Jivić Tara-bočić i vsa ostala ered pokoinoga Antona Ragužinić(a).

Na to su svidoci: Anton Kirinić i Zorzi Pračina i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pisah tu sentenc(i)ju.

1) »pa«.

(Isp. br. 8)

10

(I, 29^v)

15. VIII. 1583.

I H S Maria. 1583, agusta 15, v Lošini, Seli Velom. Anton Ragužinić pred svidoci: Žuvanom Nadalićem i pred Luku Forcinićem dobrovolno prodaje vse svoje pravi i dobra svoja, ka nega pritende v Lošini Velom, v kuntradi v Poli i v Blvanidi i v Plesku, Dumcu Rerečiću, svomu sva-ku, a te rečene pravi Anton rečeni prodaje Dumcu rečenomu kako vse svoe libero franko, a Dumac rečeni kupuje i prijemle te rečene pravi od Antona rečenoga po štimi jušti, kako bude štimano po štimadurih, ki budu štimali i dilili meju ostalimi kunsorti, kih tu i va tom mesti imaju, poznati svoi deli. I za te rečene pravi oziva se Anton rečeni Ra-gužinić, da prijmle od Dumca Rerečića libar 100. Jošće čine Anton i Dumac rečeni meju sobu dogovor i pat i zavez, da ako se ne bi mogle te rečene pravi štimati, Anton da je kuntenat ob tih' sto libar, kako e više pisano, a Domac da je kuntenat priati i održati i uživati te pravi libere franke, ke pritende Antona rečenoga. I na to esu kuntenti edna i druga stran, ako li bi se kada štimale te pravi, da jima refati edna stran drugoi vsako krivo.

Na to esu svidoci: Žuvan Nadalić i Luka Forcinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

11

(I, 33)

2. II. 1585.

I H S Maria. 1585, pervara dan 2, v Lošini, Velom Seli. Luka Blaži-nić od Nerezin dobrovolno čini za se i za svoju ered, daje i prodaje Duminigu da Muntičara, zidaru, vse pravi, ke pritendi imiti rečenoga Luku Blažinića po Jeleni, ženi negovi, a hćeri pokoinoga Peraca Bančića. A te rečene pravi esu v stabili, v stanji i v trsji i v zemlah, a po štimi, kako bi štimano po štimadurih komunskih: Franiću Dračiću, ki štima to rečeno stabilo, a kuću štima meštar Anton, zidar, ki stoi v Osori; ki rečeni štimaduri štimaše to vse rečeno stabilo libar 60, kako budući štimano po štimadurih više pisanih. A Duminig rečeni dobrovolno čini za se i za sv(o)ju ered, kupuje i priemle od Luke rečenoga te rečene

pravi, a Luka rečeni siguriva Elenu, ženu svoju, svojim dobrim stabilom v Nerezinah, kade bude nei na(i)draže i najveće ugodno i naručno. A za te pinezi Luka više pisani oziva se plaćen i satisvan od Duminiga više pisanoga.

Na to e svidok: Gašpar Morinić i Frane Krstinić i ja pop Mikul[a] Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

12

(I, 2^v)

24. XI. 1585.

Exus Maria. 1585, novembra 24, v Lošini, Seli Velom. Budući poštimano vse stabilo pokoinoga do(m) Marka Jurčevića,¹⁾ a to stabi(lo) bi štimano libar četirsto 60, a to stabilo est kuća i dvor i vrtal i zemla i fruti, ki su va tom stanji; ko stanje est v Lošini, Seli Velom, pri Lokvi v Jurčevi stanji. A budući Franić Matočić platil nike dlgi rečenoga do(m) Marka po šentenciah i po škritih, i budući Elena, hći rečenoga do(m) Marka, ku Elenu pretendi imiti pol toga rečenoga stabila, ka Elena dobrovolno kuntenta pred svidoci: Antonom Malićem i pred Zorzem Praćinu, da e kuntenta, da vse ča e platil rečeni Franić Matočić za do(m) Marka, neje oca, na račun, kako e platil rečeni Franić, primle rečena Elena na račun svoi pol(o)vicu vsega toga i kunseliva dobrovolno Franiću rečenomu Elena rečena polovicu, ka nu pritendi vsega toga stabila, za to ča je platil rečeni Franić. I to da bude negovo libero franko i negove jeredi vazda i da ima Franić rečeni arefati Eleni rečenoj do kavidala na račun, kako bi više pisano i štimano na račun pu (!) štimi.

Na to su svidoci: Anton Malić i Zorzi Praćina i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pis(a)h.

1) Iznad uneska talijanski dodano: »D. Marco Giürcoüich«.

13

(I, 5^v)

24. XI. 1585.

1585, miseca novembra 24, v Lošini, Seli Velom. Bi učinjen račun čist meju Franićem Matočićem i meju Elenu, hćerju pokoinoga do(m) Marka Jurčevića, zvarhu stanja i kuće i vrtal i zemle i frutov, ki pritende rečenu Elenu po ne ocu. A ta račun bi učinjen pred svidoci: Antonom Malićem i pred Zorzem Praćinu. I budući saldan vas račun meju Franićem rečenim i meju Elenu rečenu, ostae dužan Franić Matočić Eleni rečenoj libar 39; a te pinezi Franić rečeni da ima odgovoriti Eleni više pisanoj vazda, kada bude ona otila ili ki neje namestniki, ki bude imiti ta škrit.

Na to su svidoci: Anton Malić i Zorzi Praćina i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 5)

14. XII. 1585.

I H S Maria. 1585, decembra 14, v Lošini, Seli Velom. Matii, sin Mikule Bertulića, i z svoimi sestrami Katarinu i z Antonu i z Jivanom Zubićem od Krka, a svakom svojim, a mužem rečene Katarine, i pred svidoci: Ivanom Dudižićem i Bertulom Romanolićem, i po štimi i dobrovolno prodaju ta vsa ereditad više pisana Franiću Harvoiću vse svoje pravi, ke pritende Matia rečenoga i Katarinu rečenu i Antonu rečenu v Lošini, Seli Velom, v stanji pokoinoga Bertula, a te rečene pravi esu va vrtlih i v kućišci i v dvorih i v frutih; ke rečene pravi biše štimane po štimadurih komunskih: Matiju Barićeviću i po Matiju Lepiću libar sedamdeset i edna i soldini 12, kako budući štimano po štimadurih komunskih više pisanih. A za te rečene pinezi Matii više pisani i z svoimi sestrami Katarinu i Antonu i z Jivanom, svakom svojim, više pisanimi, oziva se plaćen¹⁾ i satisvan od Franića Hrvoića.

Na tom esu svidoci: Ivan' Dudižić i Bertul Rumanolić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »plašen«.

(I, 8)

2. II. 1586.

1586, pervara 2, v Lošini, Seli Velom. Luka Ćurilić dobrovolno i po štimi prodaje Antonu Neretviću vse svoje pravi, ke pritende rečenoga Luku Ćurilića v Lošini, Seli Velom, v kuntradi na Skamelah va vih kumfinih niže pisanih: z punenta Basaraisko, sa z juga eredi Peracove zemla, sa z levanta zemla Martina Sladinića, sa z bure zemla Neže Blaževe. A tu rečenu zemlu rečeni Luka Ćurilić prodaje libero franko kako svoju za libar 37 i štima soldini 32, kako bi štimano po štimadurih komunskih: Matiju Barićeviću i Matiju Lepiću. A za te rečene pinezi Luka rečeni Ćurilić oziva se kuntenat i plaćen od Antona rečenoga.

A to su svidoci: Matii Banić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 13^v)

14. II. 1586.

I H S Maria. 1586, pervara 14, v Lošini, Seli Velom. Blaž Malić dobrovolno i po štimi prodaje Ivanu, Martina Čačevića sinu, kus zemle svoje v Lošini, Seli Velom, za libar 27 i pol, a štimadurom soldini 16, kako bi štimano po štimadurih komunskih: Matiju Barićeviću i po Matiju Lepiću. A ta rečena zemla est v Lošini, Seli Velom, v stanji i v ogradi pokoinoga Maleva sa zmorca stanja rečenoga Blaža va vih kumfinih:

sa zmorca put komunski, i z grbina put komunski, sa z juga vrtal i stanje rečenoga Blaža, a sa z bure zemla Ivana, ki kupue. I na toi štimi bi kuntenta edna i druga strana i za te pinezi više pisani Blaž više pisani oziva se kuntenat i plaćen i satisvan od Jivana rečenoga.

Na to esu svidoci: Luka Forcinić i Zuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 8^v)

17. IV. 1586.

Ezus Maria. 1586, aprila 17, v Lošini, Seli Velom, a v kući Matia Simičića. Počine se pisati taštament prvi Matia rečenoga Simičića i pred svidoci niže pisanimi. Ovo ja Matii Simičić, budući nemoćan životom, a zdrav pametju, i nadijući se odlučiti od sega svita, prizvah popa Mikul(u) Krstinića, kako nodara puplikoga, da mi piše moi taštament prvi. A va tom taštamenti naporučam b(og)u dušu, a materi zemli telo moje, da bude pohraneno pri crikvi svetoga Antona v Lošini v grobih kade su moi starii. Pak pušćam i narejuem, da trsje moje, ko e v Jamnoi, da to trsje bude bratji svetoga Antona v Lošini i da bude vazda nihovo libero franko i da ne mozi niedan nikadare od moje eredi biti gospodar više toga trsja, razvi ta rečena bratja. A ta rečena bratja da mi budu obligana činiti govoriti na vsako obraćenje goda moga misu velu i malu, i ta rečeni oblig zavežujem tu rečenu bratju va vike, dokle bude te bratje durati. Ako li bi se toi rečenoj bratji grustilo, da im je daleko to trsje, da mozite ta bratja to rečeno trsje dati v prominu i da mozi vasaki od moje eredi priti k tomu trsju, a davši i kunselavši bratji rečenoj toliku zemle ali trsja, kade bude bratji više rečenoj veće komodno, ali ako bi ki otil to rečeno trsje, a z dobrim dogovorom vse bratje, nasaditi po štimi toliko trsja na zemlah brackih, a to vse da stoi va voli i dogovoru vse bratje. Pak pušćam stanje moje i vrtli i vsi fruti i mejuramenti, ki su va tom stanji, naipria mojemu bratu Juriću, kako ki je brat naistarii, a po negovi smarti i po nem da gre od jeredi do jeredi moje i negove i da se to rečeno stanje ne mozi prodati ni darovati i ni prominuti, nego da bude abitano i aduperano od te moje eredi, kako je više pisano. I to da bude va oblasti moga rečenoga brata Jurića, da on mozi postaviti va to stanje koga nemu bude drago; a to da grede od samca do samca, ki budu od moje eredi. A zavežujem moga brata Jurića i vsih, ki su od te moje eredi, ki budu stali ponapridak va vom mojem stanji, da su mi obligani na vsako obraćenje goda moga dati reći dvi mise vele za moju dušu, a dvi male za dušu moga oca i matere. A te rečene mise da budu obligani služiti redovnici, ki budu kapelani ovde v Lošini, i ta rečeni oblig, da se ne mozi zatrti nikadare. Ako li bi ta rečeni zavez ne satisvival on', ki bude stal i aduperal to rečeno stanje, da imaju redovnici,¹⁾ ki budu kapelani ovde, prokurati za tu i svorgati,²⁾ da se ima ta rečeni oblig vazda satisvivati, kako e više pisano, i to da bude u kunišenci tim rečenim redovnikom, da se to ne zatare nikadare. Pak narejuem, da mi se jimaju dati reći troje mise grgurevske,

dvoje za moju dušu, a trete za moga oca i za moju mater. A te rečene mise da se imaju platiti od moga dobra, ko se naide v kući, i vse ostale službe, ča esu saltiri i pogrebi i mise i vse to da bude plaćenu od moga dobra i od polovice intrade, ka bude v trsji i z onoga žafarana, ki se vr<t>li naide; a te vse službe i mise da su obligani služiti redovnici, ki budu kapelani ovde u Lošini. Pak pušćam ono ča bude od žita na Križi, ko sam posijal, i od vinca, ča b(og)' da, da mi se ima učiniti edan obedac ubuzim i redovnikom, a onu zemlu, ka je v Dražici moja, pušćam ju bratu Juriću, da pomore platiti mise i pogrebi. Pak pušćam trsje i zemlu moju, ka je v Martji, pušćam ju mojim bratam Jivanu i Mikuli i Grguru, sinu Jurićevu, za ono dobro, ko mi čine; i da se oni meju sobom lagode za to trsje i za tu zemlu. Pak pušćam bačvu velu Franiću Godiniću, ako mu bude naligati ali mu³⁾ je potriba, a da plati koliko bude valati; a te pinezi da imaju poiti za službu.

Vrhu toga moga narejenja i taštamenta činim moih kumisarii i prokuraturi eneralih: miser Frančiska Škiju i Franića Godinića. Na tom narejenju esu svidoci: Ivan Dudižić i Jurić Kopic i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pisah ta taštamen<t>, molen od Matí<a> Simičića, teštitura više rečenoga. Ni pridah i ni umankah.

1) »rodovnici«. — 2) Možda prema tal. *svolgere* (razviti, proslijediti). — 3) »mo«.

18

(I, 14)

24. VIII. 1586.

I H S Maria. 1586, agusta 24, v Lošini, Seli Velom. Jurai, sin pokojnoga Lovrinca Grepelića, i Gašpara, hći rečenoga Lovrinca, čine svoga prokuratura eneraloga Frančiska Matočića. I Jurai i Gašparina više pisani daju punu oblast više rečenomu Franiću Matočiću, da mozi prokurati i kumpariti pred vsaku pravdu i vzeti termen i apelati vsaku sentenciju njihovu i učiniti prokuratura drugoga koga nemu bude drag<o> i naiti advokata za nih.

Na to su svidoci: Žuvan Dračić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

19

(I, 14)

30. VIII. 1586.

1586, agusta 30, v Lošini, Seli Velom, a v kući Matia Bel<a>nića. Čini se promina meju Matiem Belanićem i mej<u> Jurićem Belanićem. Nai-pria Matii Belanić prijimle od Jurića, brata svoga, v Bulbini zemle i trsja i fruti libar 8 i jošće rečeni Matí<i> priemle od Jurića, brata svojega, edan kus kućišća, ki nega pretendi, li v prominu; bi štimanu libar 20. Pak priemle Jurić rečeni Belanić, li v prominu od Matia rečenoga,

brata svoga, na riti zemle i tr(s)ja i fruti libar 8. Pak prijemle Jurić¹⁾ rečeni od Matija rečenoga, brata svoga, vrt(a)l za libre 3 i ... Pak prijemle Jurić rečeni od Matia, brata svoga, opuk libar 13 a za ostalo do kavidala do libar 28. Jurić rečeni oziva se da je prial pinez i vina od Matia, brata svoga. I na tom esu kuntenta edna i druga stran. A te rečene pravi edne i druge biše štimane po štimaduro (!), obranom po dobri voli edne i druge stran, Grguru Lečiću, kako e više pisano.

Na tom su svidoci: Marko Šćarbić i Martin Tancabelić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Greškom: »Jakov«.

20

(I, 14^v)

31. VIII. 1586.

1586, agusta 31, v Lošini, Seli Velom, a v kući Matia Belanića. Matii rečeni čini prominu z Markom Sintićem. Naipria Matii rečeni priemle stabila od Marka rečenoga v Bulbini zeml(e) i trsja libar 9; pak opet prijemle Matii rečeni od Marka rečenoga zemle v Badijinah¹⁾ libar 11; pak jošće priemle Matii rečeni od Marka rečenoga edan kus vrtla v stanji Belanevi i kućišća kus, ko bi štimano libar 17. A pak Marko Sintić priemle od Matia Belanića za ova dobra više pisana: naipria v Basaraisko zemle libar 21; pak jošće priemle Marko rečeni od Matia rečenoga zemle i vrtla pri stanji svoem pri Lokvi, ku zemlu e imi rečeni Matii od Muličinke v prominu libar 27, li v prominu; to vse, kako je više pisano. A vsa ta dobra rečena edna i druga biše štimana po štimadurih komunskih: Matiju Lepiću i po Matiju Blaževu, kako e više pisano. I na tom esu kuntenta edna i druga stran. I pak jošće priemle Matii rečeni od Marka zemle v Guštinskom libar 10.

Na tom esu svidoci: Marko Šćerbić i Martin Tancabelić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »badijinh«.

21

(I, 15^v)

8. IX. 1586.

1586, setembra 8, v Lošini, Seli Velom. Martin, sin pokoinoga Mikule Budinića, prijimle od Jelene, žene pokoinoga Tomića Lebavčić(a), na fit ovac rečene Elene 40. Kih ovac est velih od fruta 34, a šest janic, po devet soldini vsaka glava na godišće. A ta rečeni fit est počal na Sutviju pasanu i gre do druge Sutvije. I jednoga janca obligiva zviše toga rečenoga fita rečeni Martin rečenoj Eleni.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

40

(I, 16)

7. X. 1586.

1586, oktobra 7, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Ivan Škrivanić Martinu, Mikule Budinića sinu, ovac svojih 9 od fruta v termen do dva godišća, 8 soldini na godišće. A ta rečeni fit poča o Sutviji pasanoi. Pak rečeni Jivan Škrivanić afitiva Antonu Kučićiću ovac svojih 17 na ta imprežii, kako e više pisano; osam soldini vsaka, a to do dva godišća; a te ovce esu od fruta.

Na to su svidoci: Pero Koščica i Franić Halić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pu⟨p⟩liki, ki pis⟨ah⟩.

Jošće Ivan više pisani Škrivan afitiva Franiću Haliću ovac svojih 27, a te rečene ovce esu od fruta, osam soldini po vsakoi ovci; a te rečene ovce afitiva¹⁾ Ivan rečeni Franiću rečenomu do pet let.

Na to e svidok: Pero Koščica i Martin Holevina i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pisah.

1) »avfitivava«.

• 23

(I, 16^v)

16. X. 1586.

1586, miseca oktobra 16, v Lošini, Seli Velom. Jivan Škrivanić afitiva ovac svojih 23, ke su od fruta, a janic 5, a to po osam soldini vsaka glava. A ta rečeni fit poča o Miholi pasanoi i gre do Mihole. A te reče⟨ne⟩ ovce rečeni Jivan afitiva Martinu Haliću do pet let.

Na to e svidok: Jivan Šimičić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Kr⟨s⟩t⟨i⟩nić, nod⟨a⟩r pupliki. (Prekriženo!)

24

(I, 16^v)

16. X. 1586.

1586, miseca oktubr⟨a⟩ dan 16, v Lošini Velom. Afitiva Ivan Škrivanić Ivanu Šimičiću ovac svojih 21, ovca od fruta, 4 janice. A ta rečeni fit počine o Miholi pasanoi, i gre do pet let, po osam soldini na godišće, kako više.

Na to e svidok: Martin Halić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Kr⟨stinić⟩. (Prekriženo!)

25

(I, 25)

19. X. 1586.

1586, oktobra 19, v Lošini, Seli Velom. Grgur Lečić, kako ki e kantavac i bravar od školi Orjul i Palacola, rečeni Grgur daje na fit i afitiva mešer Frančisku Matulčiću i Tomiću Kučićiću puntu, ka se zove Na

Maloj Orjuli, od plota na jugu za libar šezdeset na godišće da plaća više rečeni mešer Franić i Tomić,¹⁾ a da potežu taratak, kako aparí v škri(tu) od afitacijonih od tih rečenih školi. A te rečene pinezi da jima rečeni miser Frane i rečeni Tomić odgovoriti Grguru o Miholi, kako se odgovara za ostali školi. Za te rečene pinezi mišer Frane i Tomić rečeni esu in soliti edan za drugoga, *poruci*. I trava i zemla i vse ča je va toi rečenoj punti da bude na puštu (!) rečenoga mešer Frana i Tomića. A to se afitiva, da ta re(č)e/na punta počine, kada počine i(n)kanat ostalih školi Orjul i Palacola, i skumpivši (in)kanat rečenih školi, skumpi se i(n)kanate te rečene punte, a to po šezdeset libar vsako letu.

Na to esu svidoci, kako e više: meštar Dumenig, zidar, i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Tomiće«.

26

(I, 24^v)

20. X. 1586.

1586, oktobra 20, v Lošini, Seli Velom. Franić Čarlenčić od Creskoga čini svoga prokuratura eneraloga Jivana Gržinića, i daje rečeni Franić rečenomu Jivanu punu oblast, da Ivan rečeni mozi receviti vsaki dlg rečenoga Franića Črlenčića i da mozi rečeni Ivan pozvati vsakoga dlžnika rečenoga Franića i s(e)ntencijati i kumpariti pred vsaku pravdu i naiti drugoga prokuratura, koga nemu dragu.

Na to esu svidoci: Matii Sumević i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

27

(I, 25^v)

8. I. 1587.

1587, v Lošini na 8 envara. Elena, žena pokoi(no)ga Luke Čačevića, dobrovolno i po štimi daje i konseliva i po štimi Marku, zetu svomu, a sinu Frana Judića od Raba, edan kus stanja i vartla i kućišće i v fruti¹⁾ v Lošini v kuntradi Blažinskem libar 80, kako bi štimano po štimadurih komunskih: Matiju Lepiću i po Antonu Dračiću, ki rečeni štimaduri štimaše ta rečeni kus stanja libar 80. A to rečeno stanje²⁾ rečena Elena daje Marku rečenomu, zetu svomu, na račun i za oni pinezi, ki e bil dal Marko rečeni i zajal Eleni rečenoj, ke je skupila Elena rečena eredi pokoinoga Antona Ragužinića, ke pinezi budući pria broil³⁾ pokoini Anton Ragužinić za reškat pokoinoga Luke Čačevića i Elene više pisane, a žene negove.

Na to esu svidoci: Žuvan Dračić i Anton Dračić i Matii Lepić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »frota«. — 2) »stanja«. — 3) »broinl«.

(I, 17)

12. I. 1587.

1587, envara 12, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Ivan Skrivanić Peru Skrivaniću ovac svojih numera ovac od fruta 34, a starke 4, a janic 8; te rečene ovce vse da gredu po osam soldini vsaka. A ta rečeni fit počal je o Miholi pasanoi. A to do dva godišća.

Na to e svidok: Blaž Malić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pisah. (Prekriženo!)

(I, 26)

18. I. 1587.

1587, envara 18, v Lošini, Seli Velom. Vsa ered pokoinoga Mikule Bertulića, ča est Matii, sin rečenoga Mikule Bertulića, i Kata, hći, i Antona, hći više rečenoga Mikule Bertulića, i po štim(i), ki vsi ti jeredi više pisani dobrovolno prodajo i po štimi vse svoje pravi, ke pritende imiti tu vsu ered više pisanu v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Zalom Boku, kako bi štimano po štimaduru komunskom Matiju Barićeviću, ki štima te rečene pravi libar 26. A te rečene pravi esu v zemli pusti.¹⁾ A za te pravi i za tu zemlu vsa ta ered pokoinoga Mikule Bertulića oziva se kuntenta i plaćena²⁾ i satisvana od Mi(ku)le, Grgura Bertulića sina.³⁾

Na to esu svidoci:⁴⁾ Šimun Levrić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisa[h].

1) »posti«. — 2) »plašena«. — 3) Ispod je loše ispravio: »Mikuli, Grgura Bertulića sinu«. — 4) »svihdoci«.

(I, 26^v)

27. I. 1587.

1587, miseca envara 27, v Lošini, Seli Velom. Matii, sin Mikule Bertulića, i Katarina i Antona, hćere rečenoga Mikule Bertulića, ki vsi više rečeni esu aprzento i pred svidoci Martinom Sladinićem i pred Žuvanom Krstinićem i po štimi prodaju vse pravi svoje, ke pritende vsu tu ered rečenoga Mikule Bertulića, Martinu Bući za libar 140, kako bi štimano po štimadurih komunskih: Martinu Svircu¹⁾ i po Martinu Stupariću. A te rečene pravi esu v trsji i v zemli v Lošini v kuntradi v Kurnom v Sopčevi drazi. A za te rečene pravi i za te pinezi, kako e više pisano, Matii i Katarina i Antona, sin i hćere rečenoga Mikule Bertulića, ozivaju se kuntenti i plaćeni od Martina Buća.

Na to su svidoci: Martin Sladinić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisa[h].

1) Identičan s Martinom Sladinićem.

(I, 27)

15. IV. 1587.

1587, aprila 15, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci niže pisanimi Katarina, žena Antića Forcinića, a hći pokoinoga Matia Čačevića, čini svoga prokuratura eneraloga svoga brata Marka i daje rečena Katarina vsu oblast Marku, bratu svomu, da mozi prokurati i kumpariti pre⟨d⟩ vsaku pravdu, tako za nu, kako i za se, i naiti advokata i učiniti prokuratura koga nemu drago i šentenciati i ⟨a⟩pelati vsaku šentenciju i vzeti termen, a navlastito za one deferencie, ke jimamo z jerediju Martina Čačevića za trsje naše, ko uživa rečena ered pokoinoga Martina Čačevića.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 27^v)

2. V. 1587.

Ezus Maria. 1587, maja 2, v Lošini, v Seli Velom. Franić, sin Lovrića Kirinića, ki stoji v Rabi, recevi i priemle od Marka, Martina Čačevića sina, sukna dobroga pana visokoga lakat šestnaisete, a to rečeno sukno est polovica čarlenoga, a polovica rovanoga. A to sukno est na impreži po 8 libar lakat. I na ta impreži i na tu cenu priemle rečeni Franić od Marka rečenog to rečeno sukno do termena niže pisanoga do miseca da Franić rečeni ima odgovoriti Marku rečenom te rečene pinezi za to rečeno sukno.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić.

(I, 28)

5. V. 1587.

1587, maja 5, v Lošini, Seli Velom. Činimo škrit meju Matiem Matočićem i meju meštrom Zuvanom, kalafatom od Pirana, ki stoi v Lošini, za broda polovicu, ku prodae rečeni meštar Zuvan Matiju rečenomu. Meštar Jivan, kalafat od Pirana, a ki stoi v Lošini, prodae svoju polovicu gripa ili reći broda Matiju Matočiću libera franka oda vsake ingarie za dukat 35; ki dukati rezumiju (!) se šest libar, vsaki dukat na termeni niže pisani: prvi termen čine da Matii rečeni jima dati Ivanu rečenomu na Božić prvi, ki pride, 12 dukat za ta rečeni brod, a ostalo do kavidala, kako e više pisano; o Sensi, ka pride na tisuća i petsat i osamdeset i osam, ka Sensa prihodi na dvaiset i šest maja, da Matii rečeni jima dosatisvati ta impreži i te rečene pinezi meštru Zuvan, kako e više pisano, do kavidala i numera do dukat 35. A ta rečeni imprežii i tu cen, kako e više pisano, rečeni Matii i rečeni Zuvan učiniše meju sobu dobro-

volno i na to esu kuntenta edna i druga stran. A ta rečeni brod da bude na poštu i na zapovid Matija rečenoga, kada pride z Sense Matii rečeni i brod rečeni s puta, na kom je sada.

Na to esu svidoci: Žuvan Nadalić i Luka Ćurilić i Antić Forcinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah. (Prekriženo!)

34

(I, 17^v)

4. VII. 1587.

1587, ijulea 4, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Elena, žena pokoinoga Tomića¹⁾ Lebavčića, ovac svojih Ivanu Martinoliću numera 32 od fruta, a janic 4 i dva ovna, ča e o (!) vsem 38 glav. A to od sada do godišća, a to po devet soldini vsaka glava. I više toga fita ednoga janca da ima rečeni²⁾ Ivan dati rečenoj Eleni.³⁾

1) »Tomiće«. — 2) »rečene«. — 3) (Pisar Mikula Krstinić.)

35

(I, 30)

12. VII. 1587.

1587, miseca ijulea dan 12, a to bi v Lošini, Seli Velom. Budući deferencii meju Grgurom Lečićem i meju tovariši negovimi, ki su š nim v kanti orjulskom, ke deferencie est od potrebe načiniti, i budući se stavili v kumpromese¹⁾ meju dobri ljudi, kako se udrži v kumpromesi, pisanom po rukah domina Jivana Božićevića, i sada pred svidoci: Luku Ćurilićem i pred meštrom Jurjem Karamanovićem, Grgur Lečić i Jurić Simičić i Franić Hrvoić i Matii Blažev i Marko i Šimun Šcerbići i Tomić Neretvić i Jivan Simičić i Martin i Franić Halići i Jakov Belanić i Anton Krisinić i Jivan Dronić, ti vsi više pisani ratifikaše i potvardiše kumpromes pisani. I vsi ti više pisan(i) naidoše sudac i kumpromesuri: Matia Buškaju i Matia Rereku i Mikulu Škrivanića i ti vsi više pisani daju oblast tim sucem, kako budu slišali te njihove deferencie, <da> mozite suditi i judikati te njihove deferencije; i ti vsi više pisan(i) ratifikaše za drago i dobro imiti. A penu čine ti suci rečeni 10 dukat, da plati on, ki bi porekal tu sentenciju, ku ti suci učin(e).

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

A tu 10 dukat da potegne on ki saldu ostane.

1) Tj. kumpromes.

36

(I, 30^v)

14. VII. 1587.

Ezus Maria. 1587, ijulea 14, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci niže pisanimi Žuvan Ragužinić i Antona, sestra negova, a žena pokoinoga

Gašpara Domjanića z Lubenic, ti oba više pisani dobrovolno prodaju vse svoje pravi, ke pritende rečenoga Žuvana i rečenu Antonu, v stanu na Verinu Mišiću Velomu z Belea, a te rečene pravi esu v paši po zakonu kako akuri paša va tom rečenom stanu Verini po vsakoi ovcu. I ja rečeni Žuvan Raguzinić ozivam se, da sam prial od Mišića rečenoga na račun dobar libar 20. Ako bi ke deferencie ine akurile vrh tih i za te pravi rečene, da imamo arefati edna stran drugoi.

Na to su sviduci: Luka, Šimona Forcinića sin, i Frane Krsinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

37

(I, 31)

13. VIII. 1587.

1587, agusta 13, v Lošini, Seli Velom, a v kući Martina Čehmulića, pred svidoci: dominom Jivanom Božičevićem i pred Luku Čurilićem. Ovo ja Martin Čehmulić, budući nemoćan telom, a pametiju zdrav, i nadijući se odlučiti od ovoga svita, b(ogu) priporučam dušu, a materi zemli telo. Pak pušćam Katarinu, moju ženu, da bude dona i madona vrhu vsega moga stabila i mobila, dokle bude živa, i da mi bude obligana činiti govoriti na vsaki god moga obraćenja ednu misu velu i malu. Pak pušćam i narejuem da po smarti moje žene Katarine, da bude kuća moja moim dvim hćeram Kati i Margariti, a s tim obligom, kako e više pisano. A ostalo uboštvo da imaju diliti vsa obitel meju sobu lubleno.

1587, agusta 22. Pred svidoci: Žuvanom Krstinićem i pred Matiem Dundićem meštar Jurai Karamanov na inštanciju Eline, žene svoje, i Mikula, sin Martina Čehmulića, na inštanciju svoju kuntradikivaju ta taštamen(t) više pisani.

Na to su svidoci: pop Jivan Božičević i Luka Čurilić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

38

(I, 31^v)

26. IX. 1587.

1587, miseca setembra 26, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Jivan Skrivanić Ivanu Čačeviću ovac svojih nomera 28, a janic 12, po osam soldini vsaka, a ta fit gre i te ovce do godišća.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

39

(I, 31^v)

30. IX. 1587.

1587, setembra 30, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Ivan Skrivanić ovac svojih nomera 68 k Tomici, ženi Luke Čačevića, po osam soldini vsaka

ovca, a ta rečeni afitacijon počine sada i do Mihole da gre; a te rečene ovce esu od fruta. A to tu esu aprzente na tom afitacijonu est Marko Čačević, diver rečene Tomice i prokuratur enerali rečene Tomice.

To pisah ja pop Mikula Krstinić. (Prekriženo!)

40

(I, 31^v)

24. XI. 1587.

1587, novembra 24, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Anton Forcinić Marku,¹⁾ Martina Čačevića sinu, ovac svojih numera 20, ke ovce esu od fruta po osam soldini vsaka ovca; a ta rečeni fit počal je o Miholi pasanoi i gre o Mihole do Mihole i ponaprid. A svid(o)k Frane Krstinić i Blaž Gladilić.

Ja pop Mikula Krstin(ić), ki pisah, nodar.

1) »Mačku«.

41

(I, 32)

24. XI. 1587.

1587, miseca novembra 24, v Lošini, Seli Velom, na porti Lošini, prid vrati Markižine, žene pokoinoga Lovrića Rerečića, i pred svidoci: Franem Krstinićem i pred Mikulu Krpačićem, g(ospodi)n domin Frane Filozić obliguje Markižini više pisanoi dobrovolno, da oće učiti Franića, neje sina, prez vsake plaće za ljubav¹⁾ božju, dokle bude ona otila i Franić, neje sin, nauku Svetoga pisma.

To pisah ja pop Mikula Krstinić.

1) Riječ nejasno ispisana.

42

(I, 32)

24. XI. 1587.

1587, miseca novembra dan 24, v Lošini, Seli Velom. Matii, sin Luke Dundovića, obligiva Marku, Martina Čačevića sinu, vsu žaladiju, ku jima sada i ku bude imiti i ku učini od sada po on impreži i po onu cenu, kako apar i v škriti, a ki je meju Antonom Ragužinićem i meju Erolimom. I ako bi rečeni Mati komu jinomu te žaladije (prodal), da bude sotopost platiti tu žaladiju Marku rečenomu po on impreži poč bude va Bnecih. A sada Marko rečeni da ima broiti Matiju rečenomu pinez računa¹⁾ libar 40.

Na to e svidok: Erolim Pekšinić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »rečuna«.

(I, 32^v)

28. XI. 1587.

1587, novembra 28, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoki: Žuvanom Nadalićem i pred Žuvanom Krstinićem, Anton Kapara, postolar od Krka, a stojeći v Lošini, akurdiva Ivana Polako o⟨d⟩ Šavicente za svoga junaka na impreži po šest libar na misec i pol, a s tim patom, kako se doskumpji misec ter bi ne bil ugodan rečeni Jivan rečenomu meštru Antonu, da ga jima platiti za ta rečeni misec i poslati ga tja. I tolíkoe ako bi ne bilo drago stati Ivanu rečenomu z meštrom Antonom, da mozi imiti plaću za toliko koliko e služil rečenoga meštra Antona i biti va svoei oblasti i poiti kamo nemu drago.¹⁾ Jošće i ponapridak tako da gre ta jisti akord. I jošće rečeni meštar Anton proda citaru svoju rečenomu Jivanu za libar deset i pol, kako biše od cene obadva.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, pred svidoci više pisanimi.

1) »draju«.

(I, 32^v)

4. I. 1588.

1588, miseca envara 4, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: maštrom Antonom Kaparu i pred Franom Krstinićem, prodae Ursa, žena pokoinoga Mikule Ragužinića, po štimi vse pravi svoje, ke nu pritende, kako apar i v stromentu, ke nei govori¹⁾ v Lošini, Seli Velom, v kuntradi Blažinskom v stanji koli Luke Čačevića Antonu, sinu pokoinoga Matia Ragužinića, za libar 100, kako budući štimano po štimadurih obranih po dobri voli od obiju strane, a ti štimaduri esu: Anton Dračić i Pero ⟨Gr⟩guričić, ki štimaduri štimaše te prav⟨i⟩ libar 100, kako e više pisano. A te pravi su v zemli i vr⟨t⟩lih i v stanji, ku e va tom mesti. A za te rečene pinezi Ursa rečena oziva se kuntenta i satisvana od Antona više pisanoga.

Na to esu svidoci: meštar Anton Kapara i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »jovori«.

(I, 33^v)

12. I. 1588.

I H S Maria. 1588, miseca envara dan 12, v Lošini, Seli Velom, a v kući Marka, Martina Čačevića sina. Počine se pisati taštament Elene, žene Marka rečenoga, a hćere pokoinoga Ivana Taraboće i pred¹⁾ svidoci: meštrom Jurjem Karamanovim i pred Žuvanom Krstinićem. Ovo ja Jelena, žena Marka, Martina Čačevića sina, budući nemoćna, a dobre pameti, i nadijući se odlučiti od ovoga svita, prizvah popa Mikulu Krsti-

nića, kako ki e nodar pupliki, da mi piše moi taštament prvi. Va tom taštamentu naporučam b(og)u dušu, a materi zemli telo moje, da se pohrani pri crikvi svetoga Antona v Lošini. Pak puščam i narejuem, da mi se jima oficiati moi grob, a za to oficijanje da ima se davati na vasako godišće po dva sića vina popom, ki budu oficiati grob, a to za moju dušu i pak za dušu pokoine Marice, ka je bila pridna žena moga muža. Pak puščam i narejuem ja više pisana Elena, da od onoga sukna, ko je va Bnecih v črvili, da se ima od toga sukna učiniti naipria edna sukna Gavdenti, moei bratučedi, ka s nami stoi, i da joi se ima kupiti od našega vse, ča bude potriba za tu suknu, a od ostaloga toga sukna, da se ima učiniti sukna druga i za vsim ča bude tribi za nu i da se ima dati ta sukna Mikulini, hčeri pokoinoga Marka Čačevića. I jošće puščam Miki rečenoj edni moi rukavi svilni i ednu košulu sridnu i ednu peču zadrsku; a za to zavežuem Miku rečenu, da bude obligana postiti za me edno godišće vsaki petak. Pak puščam i narejuem, da se imaju dati Gavdenti više pisanoi dvoji rukavi svilni, ki budu nei dragi. Pak puščam ednu suknu sedu Franki, sestri moga muža, a da mi bude obligana do godišća vsaki petak reći ednu kronicu Gospodinovu za moju dušu. Par narejuem, da mi se ima dati reći do godišća na vsaku Gospoju edna misa v crikvi novoi u svete Marie v Lošini. Pak puščam Mari, sestri mojej, suknu z modrim mišanu, pod ku je dvoji mezopan. Pak puščam pre Luki, bratu mojemu, policu, ka e na žalti tkana. Pak puščam dominu Ivanu Božičeviću policu na žalti tkanu i da mi bude obligan reći edne mise grgurevske. Pak puščam ednu policu na žalti tkanu Gavdenti više pisanoi. Joščće puščam Gavdenti više pisanoi moju suknu sarženu črnu. Pak puščam Anici, hčeri moje sestre Antone, suknu sarženu rovanu i peču, ka je načinana. Pak puščam suknu staru črnu Antoni, ženi Jadria Tomašinića. Pak puščam suknu staru beretinu Eleni, ženi Jurića Kopića. Pak puščam materi mojoj dvi peče: ednu od platna, a drugu bumbačeni. Pak puščam dvi sukne, edna modra, a druga zelena, i dvi košule mom sinom, neka se spomenu, da su mater imili. Pak molim i zaklinam Marka, moga muža, da ne ožalosti v nijednom punti matere moje. Pak jošće molim Marka, moga muža, da nima umankati v niednom punti Gavdenti, kako on dobro zna, da je ona bila našem stanju koristna. I jošće puščam, da joi se ima kupiti edna pinata, ka bude guštati 3 libre, i edna skrina, kako se pristoi, i mulinere i konestra, masarie. I molim Marka, moga muža, da ne odgoni od sebe Gavdentu, d(o)kle b(og)' za nu provi. I pak da su mu dičica. Pak narejuem, da ako me b(og)' sudi, da me zakopaju va noi staroi rovanoi sukni i da se plate pogrebi i saltiri i mise i vse ostale službe, kako e zakon služiti. A vrho to(ga) moga narejenja i toga taštamenta ja Elena više pisana činim moih kumesarii i prokuraturi moga brata Antona i moga divera Jakova.

Na to esu svidoci: meštar Jurai Karamanov i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah, molen od Jelene više pisane.

1) »perd«.

(I, 35)

2. II. 1588.

1588, miseca pervara dan 2. Pred svidoci: meštrom Miklaušem Gusičem i pred mešetrom Batištu de Akvila, a z licenciju g(ospodi)na kneza creskuga, budući vsa bratja lošinska zaje(d)no, učiniše svoi dogovori za svoje bracke stvar(i), (ka)ko je bila njihova užanca i zakon, a navlastito za podžupi, a to zaradi guverna brackih stvari i potrebi. I ta rečena bratja lošinska potvardiše starih podžupi, ki su bili ovoga leta pasanoga, a ti rečeni podžupi¹⁾ esu: Matii Barićević i Franić Halić; i k tim rečenim podžupom pridaše tretoga podžupa Martina Dudižića.²⁾ Pak jošće ta rečena bratja lošinska učiniše dogovore meju sobu i balotaše da bude dobro, da učine ednoga svoga suvrastanta svrhu svih s(t)vari i potrebi i dlzi brackih, ke okure pri našei braščini i za našu braščini i za potrebu bracku i crikvenu. I budući ta bratja rečena meju sobu balotali za toga suvrastanta i part, budući part pasala, dopade i skoči balota na Žuvana Nadalića. A to bi vse uči(ne)no z volu g(ospodi)na kneze, a pred svidoci više pisanimi i pred sucem lošinskim.

A to pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

1) »bodžupi«. — 2) »Dudožića«.

(I, 35^v)

2. II. 1588.

1588, pervara 2, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: Grgurom Lečićem i pred Martinom Bućem, Ivan Skrivanić, čineći za se i za svoju ered i dobrov(o)lno i po štimi čini prominu z Mikulu, Matia Rerečića sinom, a Mikula, sin Matia Rerečića, čineći za se i z(a) svoju ered i dobrovolno i po štimi čini tu rečenu prominu z Jivanom Skrivanićem. Naipria Ivan više pisani Skrivanić prijimle od Mikule rečenoga Rerečića vse pravi, ke pretende Mikulu rečenoga v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Drazi, ka se zove Draga Grguričića: te rečene pravi esu v zemli i v frutih. Pak Mikula rečeni Rerečić prijimle od Jivana Skrivanića vse pravi, ke pritende J(i)vana rečenoga Škrivanića v Lošini, Sele Malom, v kuntradi v Pakalčići; ke pravi esu v zemli. Ke pravi pretende Ivana rečenoga po Eleni, ženi prvoi, ku e imil rečeni Jivan Škrivanića. I jošće, budu(ći) se štima pravi Mikule rečenoga veće nego pravi Ivana rečenoga, arefiva Ivan rečeni Mikuli rečenomu pinezi a rata p(o)rcijon. I na toi promini esu kuntenta edna i druga stran.

Na to esu svidoci: Martin Buće i Grgur Lečić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 36)

3. II. 1588.

1588, miseca pervara 3, v Lošini, Seli Velom, budući počat kumpromes pisati, ki se čini meju vsu eredju pokoinoga Krstina Tancabelića.

Ka ered budući imila pravdu z jeredju pokoinoga Antona Ragužinića, ka ejered (!) budući se pravdala se za rat, ki se zove rat od Rovenske, i budući tratila ta ered rečenoga Krstina Tancabelića i ta jista ered budući tratila za tu pravdu rečenu, a ne mogući se (akurdati) meju sobu za te spize, ke su tratili vsa ta ered, ka je ovde aprzente, vsi ti dobrovolno postavljaju se v kumpromes vični po zakunu bnetačkom i ta i jista ered dobrovolno postavljaju se va ti suci, kih esu vsi obraše za svojih kumpromesori i ku(m)pozituri i sudaca svojih: Pera Grguričića i Jivana Dronića. Ki rečeni sudci i kumpromesuri i suci, budući slišali vse deferencie i spize, ke e ki od nih ki tratil za to rečenu pravdu i za vse jine deferencie, ke esu okurile meju nimi, i vse pravi, ke budu govoriili ta ered, da mozite ti rečeni suci akurdati i načiniti i osuditi i sentenciat i vsaki akord učiniti i odlučiti i lubav meju nime postaviti vičnu. A čine penu meju sobu vsa ta ered, da vsaki od nih, ki bi porekal tu sentenciju, ku odluče ti rečeni suci, da ima platiti 10 dukat, a tih deset dukat da potegne on, ki sald(o) ostane.

Na to esu svidoci: Matí(i) Barićević (i) Franić Halić i ja popo Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(Isp. br. 49)

49

(I, 36^v)

3. II. 1588.

1588, miseca pervara 3. To niže počine sentencija, ku čine Pero Grguričić (i) Ivan Dronić vrhu kumpromesa više pisanoga.¹⁾ Naiipri ovo mi suci i kumpromesuru (!), budući obrani oda vse eredi pokoinoga Krstin(a) Tancabelića, budući razumili i slišali i vidili vse zpize (!) i puti, ki e učinil pokoini Matii Koleić, goneći te tu provdu (!), mi suci osujuemu vsu tu ered više pisanu, da ima binifikati Antoni, ženi rečenoga Matia, libar 126, soldini sedamnaist; a od tih rečenih pinez da ima ta ered na ti termeni odgovoriti Antoni rečenoj kaku neže, a ti termeni esu: o Vazm(u) prvom da imaju dati libar 30, a ostalo po vas agošt. Pak jušće sentencijuemu, da vsa ta ered više pisana imaju bonifikati Krstiću, sinu Juranevu, libar 21. Jošće ti suci više pisan(i) prisegoše, da nisu sudili po ninjednoj amištadi nego po svoi dobri kuninšenci.²⁾

1) Isp. br. 48. — 2) (Pisar Mikula Krstinić.)

50

(I, 37)

12. II. 1588.

I H S Maria. 1588, miseca pervara dan 12, v Lošini, Seli Velom, a v kući Ivana Škrivanića i pred svidoci: Zuvanom Ragužinićem i pred Antonom Dračićem počine se pisati taštament prvi Ivana Škrivanića. Ovo ja Ivan Škrivanić budući nemoćan velo, a pametju zdrav i za do-

bre moje pameti, i nadijući se odlučiti od sega svita, kako e zakon dobra krstjanina otih narediti moje stvari i pisati moi taštament prvi, i prizvah popa Mikulu Krstinića, kako ki e nodar pupliki, da mi piše moi taštament. A va tom taštamento napuručam bogu dušu, a materi zemli telo moe, da se pohrani pri crikvi svetoga Antona v Lošini. Pak zatim puščam bratji svetoga Antona v Lošini trsje moje, ko e v kuntradi v Javornoi. Pak zatim puščam bratji rečenoj ovac 23, ke su na Jilovici, na fiti i onih 17 ovac, ke su na fiti u Antona Kučičića. Pak puščam, ako me bog sudi, onoga vola, ki e u Matia Blaževa, na fiti, li toi rečenoj bratji, moleći ja Ivan rečeni tu rečenu bratju, da toga rečenoga vola poblaguju na dan Male Stomorine, kada se pokupe kako e zakon bracki na ta dan. Pak zatim puščam Maruši, ženi mojoj, vsega moga dobra tretji del z više dela četvrtoga, ki nu pritendi imiti, a to nei puščam za ljubav božju; i da mi bude obligana na vsako obraćenje goda moga činiti ednu limozinu, kako bude uzmožna, i misu malu i velu, da mi ima dati služiti i platiti. Pak puščam i zavežujem vazda i va veki vsih onih, ki budu stali va vom mojem stanje, po smarti mojoj i moje žene Maruše, da budu obligani činiti služiti 2 mise vele na vsako godišće vazda za me i za mojih eredi ostalih. Pak puščam i narejuem, ako me bo(g) sudi, dvoe mise grgurevske kapelanom lošinskim, a te mise da jima platiti Maruša, moja žena, subito, kako me bo(g) sudi i vsi pogrebi i vse ostale službe, kako se pristoi ostalim krstjanom. Pak priporučuem malu divičicu Maruši, ženi mojoj, da ju ima odguvernati i odhraniti onim tretim delom, ki e puščam za ljubav božju. Pak sada više toga moga narejenja i taštamenta postavlam i činim moih kumesarii i prokuraturi eneralih: naipria moga sinovca Antona i negova brata Pera, ki esu sini moga brata Mikule, i da ti moi sinovci jimaju prokurati za ta moi ta(š)tament, da se ne umankiva ništare, ča v nem govori.

Ta taštament pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, molen od Jivana Škrivanića, a pred svidoci: Žuvanom Ragužinićem i pred Antonom Dračićem.

1588, miseca pervara dan 18. V Lošini, Seli Velom, a v kući Ivana Škrivanića bi dileno pokućstvo, ko se nahodi v kući rečenoga Ivana. I tu niže est notano: vsa roba prtena i suknená, ka e dopala Maru, hćer rečenoga Ivana.

Naipria edna šćavina <a> mezavita i mane; pak edan pelei nov; pak edno ra(k)no novo, belo; pak edna kotiga <a> mezavita; pak edna polica šara od šest lakat a mezavita; pak edna sukna stara zelena; pak 2 vriće nove; pak 2 košule ženske nove, a dvi mužke, li nove; pak dva ruba stolna nova; pak 3 tavaloli; pak edna šočica ženska z modrim; pak edna šočica, li ž(e)nsk(a), rovana; pak 2 dolamice mužke male črne i edne brageše modre;¹⁾ pak četire peče ženske nove; pak libric preje

11; pak klci za utak libric 9; pak dvi skrine: edna mana, druga veća na pol vika; pak jošće 2 košule ženske nove; pak edna košula muška nova; pak edna peča žen(s)ka nova; pak edna kotiga ž(e)nsk(a) na mezavita; pak edna sukna zelena ženska na pol vika i mane; pak edan pelei nov, malo duperan; pak edna vrića nova; pak edan rub za stol i tavalol edan mali; pak preje 5 libric i pol; pak klci za utak libric 4 i pol.²⁾

1) »ardre«. — 2) (Pisar Mikula Krstinić.)

52

(I, 38^v)

7. III. 1588.

1588, marča 7, v Lošini, Seli Velom. Jakov Vidulić čini za se i za Antonu, ženu svoju, prodac po štimi Matiju Baričeviću vse pravi, ke pritende Jakova rečenoga po Antoni, ženi negovi, v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Jivančaskom, a te rečene pravi esu v zemli pusti za libar 18, kako bi štimano po štimadurih obranih: Matiju Rereki.¹⁾ A za te rečene pravi Jakov rečeni siguriva Matia Baričevića i Antonu, ženu svoju, v svojem dobri stabili v Lošini, Seli Malom, kade bude nim drago. A za te pravi Jakov više pisani oziva se kuntenat i plaćen od Matia Baričevića.

Na tomu esu svidoci: Jivan Farinić i Anton, sin Marka Dračića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Drugog štimadura nije naveo.

53

(I, 39)

24. III. 1588.

I H S Maria. 1588, marča 24, v Lošini, Seli Velom, a v kući Grgura Jivkovića i pred svidoci: Mikulu Skrivaničem i pred Markom Čačevićem. Budući ja Grgur, sin Marka Jivković(a), nemoćan, a pameti dobre, i budući prija ovoga vrmena pokojni moi otac Marko Jivković naredil po taštamentu svojem pisanom po do(m) Marku Jurčeviću i va tom taštamentu ostavil Dragu od podanka do zgavja meni Grguru, sinu svomu, i stanje i z vrtli i za to da jimam vsaki misec činiti služiti ednu misu malu na oltari svetoga Ivana v crikvi svetoga Antona, i tako s tim istim zavezom ja rečeni Grgur tu rečenu Dragu i z trsjem i z frutom, ki e v nei, ostavljam naipria mojoj ženi Katarini, da ona odarži tu Dragu i to trsje i da bude obligana vsaki misec dati služiti ednu misu na tom oltari rečenom svetoga Ivana, dokle bude živa, a po nee smarti ta Draga i to trsje da se ereditiva v naistariega sina, ki bude živi, a po nem da gre drugomu sinu, ki bude za nim, i tako da ima vazda hoditi i va vike od samca do samca, od stariega k mlajemu istim zavezom i obligom te rečene službe. I ta rečena služba nikadare da se ne mozi umankati ni zatrti tomu rečenomu oltaru, a da se ima plaćati od te intrade,

ka bude va toi Drazi rečenoj. A ta rečena Draga razumi se da je trsje i zemla i vse ča je od kraja do kraja i do stanja moga, i tako da gre i(n) perpetuva. I više ostaloga moga dobra stabila i mobila činim Katarinu, moju ženu, donu i madonu, dokle bude živa, a po neje smarti mojoj obitelji da bude.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, a svidok je Mikula Skrivanić i Marko Čačević.

54

(I, 39^v)

10. IV. 1588.

1588, aprila 10, v Lošini, Seli Velom. Bi učinem akurd i dogovor meju Zorzem Pračinu i meju Tomićem, sinom Jakova Sušnačića, za trsje, ko je na Uniah rečenoga Zorza, ko trsje svoje rečeni Zorzi daje i kunseliva Tomiću rečenomu v ruke od sada do pet let, da ga jima dobro guvernati i kopati i rizati, kako je užanca, do pet let. I da rečeni Tomić ima davati polovicu intrade Zorzemu rečenomu. I jošće bi ta dogovor meju Zorzem rečenim i meju Tomićem više pisanim, da ako bi Tomić rečeni učinil ki mejurament va tom trsji, da Zorzi rečeni ima refati Tomiću rečenomu.

Na to esu svidoci: Frančisko Škija i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

55

(I, 40)

15. V. 1588.

1588, maja 15, v Lošini, Seli Velom. Budući Elena, žena pokoinoga Grgura Kučice, pria sega šest let uzdržala pri sebi do sada svoga sina Antona, da ju služi i guverna i posluša i da ga oće platiti ča bude pravo i ča odluče 2 dobra človika, kih oni oblube. I na to budući se skupila rečena Elena i za vsu svoju obitelju, ča je na(i)prija Domen(i)g i Tomić i Antić, ki esu sini rečene Elene, i Gašparina, hći neje, i Antić Ragužinić, a zet rečene Elene, a ti vsi više pisani dobrovolno oblubiše Matia Lepića i Marka Šintića i vsi dobrovolno oblubiše, da ča odluče ta dva človika više pisana, da ima dati Elena Antonu, sinu svomu, za tu službu, ča je služil mater svoju; Elena rečena i za vsu svoju obitelju više pisanu oblubiše stati na tom odlučanju, ča ta dva muža odluče.

Ovo mi suci albitri: ja Matii Lepić i ja Marku Šintić, budući obrani i oblubljeni od Elene, žene pokoinoga Grgura Kučice, i oda vse obitelji neje da imamo odlučiti i odsuditi koliko ima dati Elena više pisana Antonu, sinu svomu, v jime mita, ča e š nu stal šest let, mi rečeni suci naipria odlučujemo, da jima Elena rečena dati sada Antonu, sinu svomu, 100 libar, a o Božiću prvom ki pride 30 libar, a od sada do godišća 30 libar; a zatim da mu ima dati 15 spudi vina v termen pet let, a to vsako leto po tri spudi; i pak da mu ima dati šest ovac, ke su napasli va ove

šest let. A zatim od(1)učujemo, da ona intrada, ka bude prva od žita, da ju razdile na pol Elena z Antonom, sinom svoim. I sada na tom odlučanju Elena rečena i za vsu svoju obitelju oziva se, da je kuntenta i obligiva to vse dobrovolno satisvati.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 41)

2. VII. 1588.

1588, ijulea 2, v Lošini, Seli Velom. Budući deferenci(i) i orori meju Ivanom Gržinićem i meju uredju pokoinoga Ivana Škrivanića, ke rečeni orori i deferenci bi od potrebe da se načine i da je sude i judikaju dobri ljudi, ki budu razumili i slišali ednu i drugu stran. A vrhu vsih tih deferencii i orori, ke esu bile do sada meju Ivanom pokoinim Škrivanićem i negovo uredju i meju Ivanom Gržinićem, a vrhu tih vsih deferenci, ke esu meju nimi vsimi, Maruša, žena rečenoga Ivana Škrivanića, i z ostalimi i Jivan Gržinić, ti vsi dobrovolno postavljaju se va vični kumpromes meju dobri ljudi, kih oberu edna i druga stran. A sada Maruša, žena pokoinoga Ivana Škrivanića, činim za se¹⁾ i za moju hčer Margaritu. I ja Ivan Gržinić za se činim, za se i za Margaritu, ženu moju, za vse te deferenci(e) postavismo se v kumpromes v dobri ljudi. A ti kumpromesuri i ti suci esu: Matii Barićević i Matii Belanić i Martin Stuparić, a ti suci, kada budu slišali ednu i drugu stran, budu moći suditi i šentenciati vsakoga od tih više pisanih. I obligiva Maruša rečena i Juvan (!) rečeni Gržinić imiti za dobro i drago i potvarditi.

Na to esu svidoci: Martin Sladinić i Franić Matočić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »za sa«.

(Isp. br. 57)

(I, 41^v)

3. VII. 1588.

1588, miseca ijulea dan tretí, v Lošini, Seli Velom. Ovo mi suci albitri i albitraturi i milostivi kumpozituri i priateli lubeznivi i budući učineni i obrani po dobri voli za sudac albitri: mi Matii Barićević i mi Matii Belanić i mi Martin Stuparić(ć), kako e više pisano, budući obrani i polubljeni po Margariti, ženi pokoinoga Ivana Škrivanića, ka Margarita čini za se i za svoju hčer Margaritu, i pak po Ivanu Gržiniću, ki Ivan čini za se i za Margaritu, ženu svoju. I mi suci više pisani, budući učineni kumpromesuri od tih više pisanih, a po ku(m)promesu včera pisanomo, i mi suci,¹⁾ budući slišali ednu i drugu stran i vidili njihove pisma i tale i računi, ke esu prid nami govorili i pitali eda(n) od dru-

goga, i mi budući judikali po našoi kunišencii, naipria činimo penu libar 25, da ima plat[i]ti on, ki ne <o>stane saldo na našoi sentencii, a tih 25 libar da potegne ona stran, ka saldo ostane. Ovo mi suci više pisani albitraturi osujujemo i šentencijuemo ered pokoinoga Ivana Skrivanića, a to naipria Margaritu, ženu neg(o)vu, i Jivana, zeta negova, i Margaritu, hčer negovu, da imaj[u] bonifikati od dobra rečenoga Ivana Skrivanića Ivanu Gržiniću libar 45; a te rečene pinezi da se imaju dati na dva termena, a ti termeni činimo edan sada, a drugi o Božić[u] prvom, ki pride. A te pinezi da ima odgovoriti Margarita, žena rečenoga Ivana Skrivanića, a rata parte, ka[ko] je potegnula a r<a>ta proci(o)n blaga, i tolíkoe neje hći Mara, i tolíkoe Ivan Dondović da plati a rata parte, po rati o<d> dela i po delu, kako e potegnul, tako da i plati i na ti tremeni (!), kako mi odlučujemu. Ovo mi suci više pisani prisegosmo da to ne sudim<o> po obl[u]bici nego po našoi kunšenciji.

Ta šentencia bi dana danas od nas sudac a<l>bitraturi, a pisana po meni pre Mikuli Krstiniću, nodaru poplikomu. Na toi šentencii, ku dajemo vanka, bi svidok' A<n>ton Dračić <i> Martin Kovačić.

1) »sudic«.

(Isp. br. 56)

58

(I, 42)

10. VII. 1588.

1588, ijulaa 10, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: Jurjem Švaganićem i pred Matiem Dundićem, Marko Dorčić oziva se satisvan i p<l>aćen od Matia Rereke za dalg, ki e bil meju nimi. I vsi računi biše saldani meju nimi.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

59

(I, 42^v)

10. VIII. 1588.

1588, agusta 10, v Lošini, Seli Velom. Krstić, sin Jurana Tancabelića, čineći za se i za svoju ered i reditad, daje i prodaje vse svoje pravi i po štimi Martinu Tancabeliću, bratučedu svomu, a sinu Marića Tancabelića, i Franiću, sinu Matia Stuparića, a bratučedu svomu, ke priten-de rečenoga Krstića v Lošini v kuntradi v rtu od Rovensk[e] za libar 72, kako bi štimanu (!) po štimadurih komunskih: Matiju Rereki i po i Jivanu Droniću, a štimadurom gredu dvi libre. A za te pinezi, kako e pisano, Krstić više pisano (!) oziva se satisvan i plaćen od Franića i Martina više rečenih. A obligiva se Krstić rečeni pomoći braniti Martina i Franića, bratučedi svojih, ako bi se ki na to potegnul.

Na to esu svidoci: Žuvan Nadalić i Frane Krstinić i ja pop Mikula, nodar pupliki, ki tu pisah.

56

(I, 43)

16. VIII. 1588.

1588, agusta 16, v Lošini, Seli Velom. Vsa ered pokoinoga Krstina Tancabelića, ča est Krstić, sin Juranov, i Martin, sin Marića Tancabelića, i Franić, sin Matia Stuparića, i Marko Belanić čini za Antonu, ženu svoju, ti vsi više pisani dobrovolno daju i prodaju i po štimi vse svoje pravi, ke pritende vsu tu ered Tancabelića, i ta ered prodae Juriću Šimičiću za libar 29 i pol, kako bi štimano po štimadurih komunskih Ivanu Droniću i pri nem bi drogi obrani po dobri voli Pero Grguričiću. Te rečene pravi esu v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Martje v Juranevi ogradi, a kumfini su vse okolu pravi toga ki kupuje. A za te pinezi, kako e više pisano, vsa ta ered više pisana oziva se kuntenta i plačena¹⁾ od Jurića Šimičića.

Na to esu svidoci: Žuvan Nadalić i Franić Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »plašena«.

(I, 43^v)

18. IX. 1588.

1588, setembra 18, v Lošini, Seli Velom. Budući Dumka, hći pokoinoga Pera Valentovića, i Mati(i), sin rečenoga Pera, ka rečena Dumka i rečeni Mati(i), brat nee, a sin i hći više pisanoga Pera Valentovića, i ti budući se na to pokupili, da vsaki od nih pozna svoi del stabila i mobila, i budući razdilili vse ča e bilo njihova oca i matere. I to tu niže est notano ča pritendi Matia više pisanoga od stabila i mobila: naipria kuća,¹⁾ ka je štimana libar 16; pak vrtal, ki e na kantuni i smokva, a to bi štimano libar 20; pak masarie, ča je: vrči i zdel ednu²⁾ libru; pak ednu policu belu, ka vala ednu libru, a ta rečena smokva, ka je više pisana, da ju ima Dumka više pisana uživati do šest let za on dlj, ki e platila Dumka više pisana. A toga rečenoga Matia i to negovo dobro, ko e više pisano, priemle Mikula Bertulić.³⁾

1) Precrtano i iznad napisano: »kućišće«. — 2) »edna«. — 3) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 44)

18. IX. 1588.

I H S Maria. 1588, setembra dan 18, v Lošini, Seli Velom, a v kući Žuvana Ragužinića, na slavu božju i na spasenie duše počine se pisati taštament Žuvana Ragužinića pred svidoci niže pisanimi. Ovo ja Žuvan Ragužinić budući nemoćan, a pameti dobre, i nadijući se odlučiti od ovoga svita, otih narediti moje stvari, kako se pristoi dobru krstjaninu, i prizvah popa Mikulu Krstinića, da mi piše moi taštament parvi. A

va tom taštamenti naporučam b(og)u dušu, kada me b(og)' sudi, a zemli telo da se pohrani. Pak pušćam i narejuem 10 ovac moih i z pašu nihovu v stanu Grmožli, a ta 10 ovac da se ne mozi prodati ni darovati ni prominiti ni po niednu fožu zatrti, nego da stoe va veki i da budu od na(i)bolega fruta pokle me b(og)' sudi, a te rečene 10 ovac i z pašu da se jimaju priložiti k onim ovcam, ke e pustil moi pokoi(ni) otac za ljubav bož(j)u. I nihova intrada da gre zajedno z onu intradu, kako e naredil moi pokoini otac, a od te intrade samo da mi se ima govoriti na vsako obraćenje goda moga misa vela i mala za moju dušu i tolikoe za dušu moe žene Petrice, pokle nu b(og)' sudi, misa vela i mala, a te rečene mise da se imaju obsluživati va veki, a te mise da budu služene v Lošini i da je imaju služiti redovnici, ki budu kapelani ovde v Lošini. Pak zatim pušćam 2 sića vina popom, ki budu kapelani ovde v Lošini, a dva braščini lošinskoj, a ti četire sići više pisani da imaju hoditi s trsja moga, ko je na Plesku i na Smričevi dražici, a za ta 2 sića vina da mi su ti redovnici obligani oficiati grob moi vsako nedilu, a to zgora rečeno trsje da se ne more prodati ni prominiti nego da vazda bude obligano tomo zavezu, kako e više pisano. Pak pušćam moju ženu Petricu, da bude dona i madona vrhu vsega moga stabila i mobila i da joi ne mozi nieda(n) od moje obiteli za ne života dati niednoga impača i da je volna dati i opet vzeti za neje potribu. Pak pušćam mojemu sinu Antonu za 200 libar, da jima imiti v stanji mojem, ko e pri stanji Orlinovi, a tu 200 libar da ima imiti ali mu v kući ali mu va vartlih. I jošće mu pušćam polovicu volte, ka je ovde va dvori; a za to da bude obligan on i negova ered, dokle bude durati ta kuća, po ednu misu¹⁾ malu na vsako obraćenie goda moga i moje žene. Pak pušćam 10 ovac od fruta i z pašu v stanu Grmožli mojoj vnuki Petrici, a hćeri Ivana Čačevića, i ednu mudu šprata od moga dobra, a to joi pušćam za račun od mita, ča je s manu stala i za ljubav božju. Pak pušćam mojemu zetu Ivanu stanje, ko se zove Kašića, za račun onih pedeset libar, ke sa(m) mu d(l)žan, i onu malu traticu. Pak pušćam plav i tratu i mriže da se to ima štimati i prodati i tim da se ima platiti dalg; ako li bi otil moi sin Anton vazeti tu plav i te mriže, da mu se ima to dati vse po štimi i da ima to platiti na dva termena; ako li neće on, da mozi vsaki jini to acitati. Pak pušćam mojoj vnuki Dorki od moga dobra, da joi se imaju kupiti edni rukavi od valuda, kolura, koga nei drago; a to da joi bude za ono ča je za me žižinala edno godišće. Joščće pušćam trsje moje, ko e na Plesci i na Smričevi dražici, v ruke mojoj ženi Petrici, da ga ona odarži i governa pod on oblig, kako e više pisano; a po ne smarti da bude volna dati ga v roke komu bude nei drago, a z obligom, kako e više pisano. Pak pušćam i narejuem, da mi se imaju platiti od²⁾ moga dobra i saltiri i pogrebi, kako se pristoi jinim krstjanom; a te rečene mise da imaju služiti redovnici, ki budu kapelani ovde, va vrim(e) smarti moje. A varhu toga moga taštamenta činim moih kumesarii i prokuraturi eneralih moga brata Antona i moga sinovca Antića, a sina Matieva, i moga zeta Ivana; a više vsega narejenja, ko e naredil moi pokoini otac na mesto moje, po smarti mojoj postavlam moga brata Antona i moga sina Antona.

Ta taštamen(t) i to moje narečie potvrdih ja Žuvan Ragužinić v mojej dobri pameti na današni dan pred svidoci: meštrom Antonom, buterom, i pred Antonom Maličem. A ta taštament pisah ja pop Mikula Krstinić, nudar pupliki, molen od Žuvana više pisanoga.

Ja Petrica, žena Žuvana Ragužini(ća), potvarju(e)m moga muža taštame(n)t i podnigivam va dv(o)ri moju kuću, ka me e dopal(a) po moem mužu, da se lumina na oltar za te kuće va vek; ki bude v nei stati, da plaća sako leto li(b)re 3.³⁾

1) »misi«. — 2) Ispred: »htodje«. — 3) Kurzivno otisnuti tekst dodao Ivan Božičević na f. 43^v.

63

(I, 28^v)

30. IX. 1588.

1588, miseca setembra 30, v Lošini, Seli Velom. Afitiva i daje Ivan Dundović Ivanu Šimičiću ovac svojih 9, a te ovce esu od fruta, a te rečene ovce (se afitivaju) do tri leta od sada.

Jošće rečeni Ivan Dundović afitiva i daje na fit Martinu Haliću ovac svojih 6, a te ovce esu od fruta, a tri janice, a ta rečeni fit do tri leta od sada, a to po osam soldini vsaka ta ovca na godišće.

Na to e svidok Blaž Malić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krs(t)inić, ki to pisah.

64

(I, 28^v)

30. IX. 1588.

1588, miseca setembr(a) 30, v Lošini, Seli Velom. Afitiva i daje na fit Maruša Jak(i)nica ovac svojih Martinu Haliću 15, ke ovce esu od fruta, i još ednu janicu; a to po osam soldini na godišće vsaka ovca; a ta fit rečeni od sada do tri leta.

Jošće rečena Maruša afitiva i daje na fit Ivanu Šimičiću ovac svojih 11 od fruta, a janice 4, a to po osam soldini na godišće, a ta fit gre do tri leta o(d) sada.

Na to esu svidoci: Blaž Malić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić.

65

(I, 40^v)

30. IX. 1588.

1588, setembra 30, v Lošini, Seli Velom. Maruša Jakinica daje ovac svojih 11 na fit Mikuli Hrvoiću, po osam soldini vsaka glava, a te ovce esu od fruta, a ta fit poča¹⁾ ovoga agusta pasanoga.²⁾

1) Nečitko. — 2) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 46)

2. X. 1588.

Ezus Maria. 1588, oktobra 2, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci Žuvanom Krstinićem i pred Matiem Dundićem i po štimi Margarita, hći Simuna Krisinića, a žena pokoinoga Pera Matiašića, čineći za se i za svoju ered i reditad i dobrovolno daje i prodaje Matiju, sinu Matia Krisinića, vse svoje pravi, ke pritende imiti Margaritu više rečenu v kuntradi¹⁾ na Portulah Vlašćići²⁾ za libar 28, kako bi štimano po Matiju Sutori, štimaduru komunskom. I Mati(i) rečeni, sin Matia Krisinića, čini za se i za svoju ered i reditad i dobrovolno i po štimi priemle i kupuje te rečene pravi od Margarite više pisane, a svoje bratučede, a te pravi esu v zemli va tom mesti, kako je više pisano. A za te rečene pravi ja Margarita više pisana ozivam se kuntenta da sam plaćena i satisvana od Matia više pisanoga.

Na tom biše svidoc(i): Žuvan Krstinić i Mati(i) Dundović i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Iza »kuntradi« naknadno dodano: »v Lošin«. — 2) Možda treba stajati: »(va) Vlašćići«.

(I, 29)

3. X. 1588.

1588, oktobra 3, v Lošini, Seli Velom. Daje na fit i kunseliva Ivan Dundović ovac svojih numera 11 od fruta, a janice 4, ča je u vsem petnadeste živin, Ivanu Čačeviću po osam soldini na leto vsaka glava; a te rečene ovce do godišća se afitivaju se.

Na to e svidok: Fran Krstinić i Žuvan Krstinić i ja pop Miku(la) Kr(s)tini(ć), ki pisah. (Prekriženo!)

(I, 29)

3. X. 1588.

1588, oktobra 3, v Lošini, Seli Velom. Daje na fit i kunseliva Maruša Jakinica ovac svojih numera 17 od fruta, a janic 8, ča je u vsem glav 25, Ivanu Čačeviću po osam soldini na leto vsaka glava da gre, a te rečene ovce do godišća da gre.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i ja pop Mikula Krsti(nić), ki to pisah. (Prekriženo!)

(I, 45^v)

3. X. 1588.

1588, oktobra 3, v Lošini, Seli Velom. Budući učinjen račun meju Ivanom Čačevićem i meju Ivanom Dundovićem i meju Marušu, ženu

pok(o)inoga Ivana Škrivanića, i budući učinili svoi dobar račun, ostaje dužan Ivan rečeni Čačević Ivanu Dundoviću libar 16 i soldini 17, a to za fiti, ki imiše odgovoriti rečeni Ivan Čačević Ivanu Škrivaniću. Pak jošće rečeni Jivan Čačević ostaje dužan Maruši, ženi pokoinoga Ivana Škrivanića, za fiti od ovac i volov libar 28, i soldina 2.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupl(i)ki, ki to pisah. (Prekriženo!)

70

(I, 40^v)

8. X. 1588.

1588, oktobra 8, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Maruša Jakinica ovac svoih numera 13 Franiću Haliću, a te rečene ovce esu od fruta na impreži po osam soldini vsaka glava, a to <do> godišća da <g>re od sada. Na to e svidok Jakov Belanić.

Jušće Maruša rečena dae na fit ovac svoih 7 od fruta Jakovu Bel(a)niću po osam soldini vsaka glava, a to do godišća da <g>re. Na to e svidok Franić Halić.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

71

(I, 45)

2. XI. 1588.

1588, novembra 2, v Lošini, Seli Velom, a v kući pokoinoga Žuvana Ragužinića. Budući se pokupila vsa obitel rečenoga pokoinoga Žuvana Ragužinića, ča est naipria Petrica, žena negova, i Antić, sin negov, i Mikulina, hći negova, i Jivan Čačević, a zet rečenoga Žuvana, i Anton Lečić, zet negov, i ti vsi više pisani otiše viditi i slišati ta taštament pok(o)noga Žuvana, i budući ga slišal(i), dobrovolno pohvališe vse to narejenje, kako se udrži va tom taštamenti.

A pred svidoci An(t)onom, buterom, i pred Bertulom Ruman(o)lić(e)m i pred manu do(m) Mikulu Krsti[niće]m].

72

(I, 45^v)

3. XI. 1588.

1588, novembra dan 3, v Lošini, Seli Velom. Bi učinjen račun salad meju Ivanom Dondovićem i meju Ivanom Čačevićem za račun od ovac, ke je držal rečeni Jivan Čačević na fit od Jivana Škrivanića, a tasta rečenoga Ivana Dundovića. I vsi računi biše saldani: ostaje dužan Ivan Čačević Ivanu Dundoviću libar pedeset i četire i soldini 17. A saldavši vsi računi od vsega dlga, ki pretendi imiti rečenoga Ivana Dundovića od Jivana Čačevića na negov dil od tasta negova.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Matii Šumević i ja pop Mikula Krstinić, ki pisah.

(I, 46^v)

3. XI. 1588.

I H S Maria. 1588, novembra dan 3, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: miš(e)r Andriju de Cipro i pred dominom Jivanom Božičevićem počine kumpromes, ki se čini meju Erolimom Pekšinićem i meju Martinom Bućem. Budući dovole pravdanja i traćenja meju Martinom Bućem i meju Erolimom Pekšinićem i meju Katarinu Dundićevi(com) i Matiem, sinom neje, a to za zeml[u], ku biše prodal pokoini domin Šimun Dundić Martinu Bući v Lošini v Dražini, i budući jure stratila edna stran i druga i za ne oteći veće tratiti edna i druga stran, Erolim, čineći v svojem dobri za se i za svoju ženu Katarinu i za svoju plnic(u) i za Matia, šuru svoga, ki e ovde aprzente, i Martin Buće, ki tolíkoe čini za se i za svoje ered i v svojem dobri, postavljaju se (va) vični ku(m)p(r)omes po zakonu bnetačkomu dobrovolno v dobri ljudi, kih obere i oblubi edna i druga stran. Rečeni Erolim vazima za suc(a) od svoje strane g(ospodi)na domina Frana Filoza a Martin Buće vazima od svoje strane Antona Dračića, dajući jošće oblast ti vsi više pisani tim sucem, da ako bi se ti dva suca ne mogli akurdati meju sobu, mozite vazeti k sebi jošće ednoga tretoga. Ki suci albitraturi, budući slišali vse njihove pravi i traćenja i sentencie i ostale kvarele, ke je ki nih platil, i ti rečeni suci, kada budu to vse slišali i razvidili, mozite suditi i odlučiti po njihovi kunišencii. I Erolim i z svoju plnico i z Matiem, šuru svojim, i Martin Buće, mi vsi odlučujemo jimiti dragu i za dobro vse ča odlučē ti suci više pisani; i ta rečeni kumpromes da bu(de) durati dokle ti suci odlučē i judikajo vrhu tih deferenci naših.

Na (to) esu svidoci: mišer Andria de Cipro i pop Ivan Božičević i Jivan Dundović i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 52)

20. I. 1589.

I H S Maria. 1589, miseca envara 20, v Lošini, Seli Velom. Martín Kovačić dobrovolno daje i kunseliva Antoni, svojoj svasti, a hćeri Matia Krisinića, a ženi pokoinoga Antona Kožulića, trsje i zemlu, ka je v Lošini v kuntradi v Pakalčići, ko rečeno trsje i zemlu Martin rečeni budući prijal od jeredi rečenoga pokoinoga Matia Krisinića. A tu jistu zemlu i to trsje Martin rečeni kunseliva Antoni rečeno i z onimi zavezi i laši i obligicijoni, kako bi i nemu kunselano od te eredi više pisane. A za mejurament, ki je Martin rečeni učinil va tom trsji rečenom Antona rečena satisviva Martinu rečenomu pinezi libar 13, kako budući od akurda edna stran i druga. I na tom esu kuntenta edna stran i druga.

Na tom esu svidoc(i): Matii Dundović i Fran Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 47^v)

29. I. 1589.

Ezus Maria. 1589, envara 29, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci dominom Mikulu Kremeníčem i pred duminom Ivanom Božičevićem i po štími Jivan Gržinić čini za se i za svoju ered i dobrovolno daje i prodaje edan kus zemle Marku, sinu pok(o)inoga Franića Judića v Lošini, Seli Velomu, v kuntradi v Konalini va vih kumfinih: s tarmuntane trsje i zemla Jadria Tomašinić(a), z levanta trsje Ivana, ki prodae, sa z juga trsje Lepića, z grbina trsje eredi Mulićine, a to za libar 44, kako bi štímano po štímadurih komunskih: Ivanu Šimičiću i Mikula Hrvoić. A Jivan rečeni siguriva Marka rečenoga svojim dobrim stabilom na Dolci. A za te pinezi rečene Ivan rečeni oziva se plaćen i satisvan o(d) Marka rečenoga.

To pisah ja popo Mikula Krstinić, nodar pupliki, pred svidoci više pisanimi.

(I, 48)

3. II. 1589.

1589, pervara 3, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Ursa, žena pokoinoga Martina Koke, ovac svojih Jakovu Belaniću numera velih 41, a janic 9, ča e pedeset u vsem, po 9 soldini vsaka. A ta rečeni fit poča teći o Velo(i) Stomorini pasanoi i gre do Stomorine, ka prva pride.

Na to e svidok: Mikula Rerečić i Matić(i) Dundić i ja pop Mikula Krstinić(ć), nodar, ki to pisah.

(I, 48^v)

3. II. 1589.

1589, miseca pervara dan 3, v Lošini, Seli Velom. Budući(i) pria sega pravdanja i kvarelivanja i traćenja dovole meju Antonom, Marka Dračića sinom, i meju Ivanom Droničem zaradi ednoga janca, ki se je našal v belegu Ivana Dronića, a budući ta rečeni janac Antona više pisanoga i budući Antić rečeni i Jivan rečeni obadva po svojoj dobri voli oblubili postaviti se v kumpromes po zakonu bnetačkom i ti obadava (!) budući se vrgli se doli oda vse pravde, ka je do sada tekla meju nimi, i postavljaju se¹⁾ meje dobri ljudi, kih oberu edna i druga stran. I ti rečeni suci i albitraturi, kada budu slišali nihove pravi ednoga i drugoga i sentencie i traćenja, ka e ki od nih stratil, mozite odlučiti i suditi i sentenciat te nihove deferencie. A ti suci esu, kih vazimle Anton rečeni, naipria Matia Rereku i Pera Grguričića, a Jivan rečeni obira Mikulu Škrivanića i Grgura Lečića, i da ti suci albitraturi mozite suditi, judikati vrhu nihove deferencie. A Anton rečeni i Ivan²⁾ rečeni obliguju

v svojem dobri jimiti drago i za dobro vsako odljučenje (!), ko odluče ti više pisani albitraturi i suci, a čine penu ti više pisan(i) Anton i Jivan 10 dukat, da jima platiti on, ki bi pogovoril šentenciju tih više pisanih sudac, a tih 10 dukat da potegne on, ki stane saldo. A ta rečeni kumpromes da ima durati dokle ti suci judikaju vrhu te njihove defereñcii. Jušće ti rečeni suci ne mogoče biti od akorda muju (!) sobu i meju tim Ivan Dronić i Antić rečeni dobrovolno obraše Martina Dudižić(a) petog sudca i ča učin(i) da su kunt(e)nt(i) tomu ča učine.

Na tom bi svidok: Žuvan Nadalić i Dumenig Kučićić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »postavljajas«. — 2) »vivan«.

(Isp. br. 78)

78

(I, 49^v)

24. II. 1589.

1589, meseca pervara dan 24, v Lošini, Seli Velom. Mi suci budući albitraturi i milostivi kumpozituri i priateli lubeznivi: mi Mikula Škriřvanić i mi Matii Rereka i mi Pero Grguričić i mi Grgur Lečić i mi Martin Dudižić, budući obrani od Jivana Dronića i od Antona, sina Marka Dračića, po kumpromesu pisanomu po pre Mikuli Krstiniću, nodaru puplikom, i mi suci više pisani budući imili oblast od tih više pisanih i budući slišali vse stvarj i deferencie, ke su bile meju nimi zaradi ednoga janca, ki se je našal v belegu Ivana Dronića, a ta rečeni janac nahodi se po svidoča(n)stvu Antića više pisanoga, i mi suci više pisani budući slišali njihove traćenja i šentencie i vse ostale stvari, ke su bile meju nimi, ednoga i drugoga, za oteći mi učiniti mir meju nimi, mi odlučujemo. Ovo mi suci više pisani sentencijuemu Ivana Dronića, da ima bonifikati toga rečenoga janca, kako apari v šentencii, učinenoj po sucih u Osori, tri libre. Pak sentencijivamo li rečenoga Jivana Dronića za spize tri deli, da p(1)atiti rečeni Jivan Dronić: edan del da ima p(1)atiti sada v termen osam dan, a drugi o Sensi, a tretji v termen o Vsih Svetih prvih ki pridu. A Antić rečeni Drač[ić], da ima p(1)atiti dva dela oda vsih tih spizi, ke su tratili, a te rečene spize, ke gredu kanciliorom i oficialom. Sada jošće sentencivamo Jivana rečenoga Dronića libar 10, a to vse da gre na pet deli: tri na Ivana rečenoga, a dva na Antona rečenoga. A to kako nam pokaza na kartulini Ivan rečeni Dronić, kako on sam nam reče, da je stratil libar 13, a mi sudci osudismo ga libar deset, abatismo tri, i tu deset da gre na pet deli: tri na Ivana rečenoga, a dva na Antona rečenoga, kako je više pisano. A od toga vsega, ča su meju nami govorili ali pitali, mi nim činimo mir i odlučili smo po našej kunišenciji lubav meju nimi i večno mučanie postavlamu. Jošće mi suci više pisani prisežemo, da tu sentenciju (!) ne sudimo po oblubici nego po našoj kunišencii.

Na to esu svidoci: sudac Luka, sin Šimuna Forcinića, i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(Isp. br. 77)

(I, 50^v)

22. III. 1589.

Ezus Maria. 1589, marča 22, v Lošini, Seli Velom. Čini se škrit m(e)ju Antonom, Luke Forcinića sinom, i meju Antonom, Antona Ragužinića sinom, i meju Mikulu Krpačem. Rečeni Anton, sin Luke Forcinića, prijmle i oziva se da prijmle od Antona više pisanoga i od Mikule Krpača i od ostalih nihovih tovariši i ribari i gospodari od plav i trat, ki Anton rečeni Forcinić prijmle o(d) tih više pisanih žaladije i rib friških, ka žaladia i ribe više pisane muntaju libar 369 i pol; a za te rečene ribe i žaladiju Anton rečeni Forcinić oziva se biti dlžan Antonu rečenomu Ragužiniću i negovim tovarišem libar 369 i pol, kak(o) je više pisano. A čine termen meju sobu kako se vrne s puta rečeni Anton Forcinić, da ima te rečene pinezi odgovoriti tim više pisanim ribarom.

Na to esu svidoci: meštar Pjero¹⁾ de Baška i Matii Du(n)dovič i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah. (Prekriženo!)

1) »Pejero«.

(I, 51)

10. IV. 1589.

1589, miseca aprila dan 10, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci Blažem Malićem i pred Matiem Dundićem Margarita, žena Zuvana Krstinića, ku(n)seliva Matiju Buškai kus zemle svoje za libar 9, kako bi štimano po štimaduru komunskom Jivanu Šimičiću, a ta rečeni kus zemle est v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v stanji rečene Margarite va vih kumfinih: sa z juga vrtal eredi Matia Ragužinića, a z grbina stanje Frana Krstinića, a sa zmorca zemla rečene Margarite, i sa z bure li zemla rečeni Margarite. A tu rečenu zemlu rečena Margarita kunseliva rečenomu Matiju Buškai za onu 9 libar, ko mu je bila dlžna.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 51^v)

20. V. 1589.

1589, miseca maja 20, v Lošini, Seli Velom. Čini se škrit meju Antonom, sinom Matia Skrivanića, i meju Katu, ženu pokoinoga Jakova Vlašića, za plav, ku prodaje rečena Kata rečenomu Antonu za libar 148, a po štimi, kako bi štimano po meštru Jivanu, kalafatu, ki stoi v Lošini, i po Luki, sinu Šimuna Forcinića; ki štimaduri više pisani štimaše tu rečenu plav i sa vsimi kuridi svojimj libar 148, kako e više pisano. A na toi štimi bi kuntenata (!) Kata više pisana i Anton više pisani. A te pineze da jima Anton rečeni odgovoriti Kati rečenoj na ti termeni

niže pisani v termen do dvaset dan od sada libar osamdeset, a ostali pinezi do kavidala v termen na Vsi Sveti prvi ki pridu. Jošće čine pat Anton i Kata više pisani, da ako ne bi Anton rečeni te pinezi rečene broil Kati rečenoj na te t(e)rmeni više pisani, da vsi dani i interesi, ki bi okurili više tih pinez i više vola, ki je zapinan v jime te plavi, da ima biti šotopošt Anton rečeni.

Na to bi svidok: Franić Hrvoić i meštar Jivan, kalafat, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

82

(I, 53^v)

10. VI. 1589.

I H S Maria. 1589, ijuna 10, v Lošini, Seli Velom, a pred svidoci niže pisanimi. Ovo ja Gržan Nežić, budući jure ostaril i male moći a budući jimil lip i dobar i pošten guveran od čuda vrimenta od moje hćere Margarite, a za ta jisti guveran, ki jimam od rečene moje hćere Mare, ja rečeni Gržan, razmišljajući na ta isti guveran od moje dobre vole odlučujem i oču, da bude tako i pušćam rečenoj Margariti, hćeri mojej, za ljubav božju i za on dobri guveran i posluh, ki jimam od neje, pušća(m) joi vsega moga dobra stabila i mobila tretji del, da mozi odtegnuti i jimiti u vsem mojem¹⁾ stabili i mobili kadi ga se naide, a ostala dva dela, ka ostaju, da jima vsa obitel moja razdiliti meju sobu lubleno i čineći del Margariti rečenoj kako i ostalim moim sinom i obitelji mojoj i da ne mozi jinako biti i nigdore ne mozi biti tomu nasu-protiv od moje obiteli ni ni(je)dan jini.

Na tom esu svidoci: Blaž Malić i Anton Neretvić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »mogjem«.

83

(I, 53)

12. VI. 1589.

1589, ijuna 12, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: Franićem Krstinićem i Franićem Dračićem Bertul Rumanolić čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi daje i prodaje Mikuli Skrivaniću edan kus zemle prazne v Lošini v kuntradi va vrtlići Skrivanevi pri trsjj¹⁾ rečenoga Mikule Skrivanića, a to za libar 7 i pol, kako bi štimano po štimađuri Franiću Dračiću. A tu rečenu zemlu prodaje rečeni Bertul Mikuli rečenomu na račun a rata procijon v jime četvartoga dela, ki nega pretendi po Katarini, ženi negovi. A za te pinezi Bertul rečeni oziva se biti plaćen i satisvan od Mikule Skrivanića.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

1) Iza »pri trsjj« ponovljeno: »i pri tarsje«.

(I, 52^v)

13. VI. 1589.

1589, ijuna 13, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Maruša Jakinica Peru Skriva[ni]ću o]vac svojih numera 21, ke [ovce] esu od fruta, a janic pet, a starke tri, ča je vsem 29 glav, po osam soldini vsaka glava. A ta rečeni fit poča teći o Miholi pasanoi i gre do Mihole ka gre.

Jošće ta jisti dan afita Jivan Dundović ovac svojih Peru Skrivaniću numera 17, meju nimi esu 3 janice, a starka 1. A ta fit poča na Miholu pasanu do Mihole prve.

Na to esu svidoci: Franić Dračić i B(e)rtul Romanolić i ja pop Mikula Krstinić, ki to pisah, nodar. (Prekriženol)

(I, 56)

15. VI. 1589.

1589, miseca ijuna dan 15, v Lošini, Seli Velom, pred svidoci: Frane Krstinićem i pred Matiem Dundovićem. Budući nikoliko pravdanja meju uredju pokoinoga Matia Krisinića i meju Mikulu Jadrošićem zaradi ednoga kusa vrtla, ki je v Lošini, Seli Malom, v stanji rečenoga Matia, a ta rečeni vrtal est pretendil Mikulu rečenoga po Antoni, ženi negovi, a ta rečeni vrtal, budući uživala ered Matia rečenoga let 28, i budući jimil rečeni pokoini Matii Kresinić ednu sentenciju na rečenoga Mikulu Ja(d)rošića, a sada otijući ered rečenoga Matia da jim bude ta šentencia plaćena, va koi govori na Mikulu rečenoga libar 25 i pol, a da gre na svoju zemlu, a Mikula rečeni, oteći pitati intradu od rečenoga vrtla, i tako ne budući se otiti veće pravdati zvarhu te stvari, otiše se pos(t)aviti v kumpromes meju dobri ljudi, kih obere edna i druga stran. Ki, kada budu slišali pravi edne i druge strane, mozite suditi i odlučiti po kunšenciji i po pravdi nihovi. A sada ti vsi rečeni, ča e ered rečenoga Matia Krisinića, i Mikula Jadrošić esu dobrovolno obrali za svojih sudac kumpromesuri Matia Rereku i Jivan(a) Matkovića i da ti rečeni suci bu(du)ći slišal(i) pravi edne i druge stra[ne] mozite sudit(i) i odlučiti po svoj[oi] kunšencii i ti vsi više pisani odlučuju imiti za dobro i drago, ča ti suci odluče i nejedan da nima pogovoriti. A sada ovo mi suci ku(m)promesuri: mi Matii Rereka i mi Ivan Matković, budući obran(i) od jeredj pokoinoga Matia Krisinića i od Mikule Jadrošića za sudac kumpromesuri, budući slišali ednu i drugu stran, mi odlučujemo i sentencijuemo Mikulu Jadrošića, da ima bonifikati eredi pokoinoga Matia Krisinića libar 6 i pol, a da gre na svoju zemlu; a za spize, ki e ča stratil, neka bude nemu škoda. A činimo penu libar 10, da jima platit on ki bi se potegnul nazad.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i Matii Dundović¹⁾ i ja pop Mikula Krstinić, nodar puplik(i), ki to pisah.

1) »Dunodović«.

(I, 54)

20. VI. 1589.

I H S Maria. 1589, ijuna 20, v Lošini, Seli Velom. Bu(du)ći se oženil meštar Anton, buter, za Margaritu, hčer pokoinoga Simuna Neretve, po zakonu svete matere crkve, i budući rečeni meštar Anton činil poštimiti vse mobilo i masariju i šprat, ki prnese rečena Margarita, ki mu i bi štimano vsega šprata suknenoga i prtenoga, ča esu sukne i košule i peče i rukavi i ostali šprat, ki se pristoji ženskoj glavi, i jina masaria, ka bi štimana po Ursi, ženi pokoinoga Mikule Raguzinića, i po Antoni, ženi pok(o)inoga Jivana Furulića, libar 166 i trinadeste ovac više tih 166 libar. A stabilo, ča je trsje i zemla i stanje i froti, ne broi se s tim. A zato ja više pisani Anton, buter, oću, da Margarita, žena moja, po smarti mojoj mozi jimiti to vse libero franko, ako ja umrem pria neje. *A žita i sumisice kvarat 14 i pol.*¹⁾

Na to esu svidoci: Jadri(i) Tomašinić i domin Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Naknadno dodao.

(I, 54^v)

23. VI. 1589.

I H S Maria. 1589, miseca ijuna 23, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci niže pisanimi i po štimi miser Frane Škija i dobrovolno prodaje Lovriću, Mikule Škrivanića sinu, zemle svoje v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Drazi Grguričića, a ta zemla est prazna prez niednoga fruta. A tu rečenu zemlu rečeni Frančisko prodaje rečenomu Lovriću kako svoje libero franko, a siguriva Lovrića rečenoga v svojem dobri v stanu Grmožli. A tu rečenu zemlu i va tom rečenom mesti Frančisko rečeni prodaje Lovriću rečenomu za libar 35 i pol, kako bi štimano po štimaduri komunskom Jivanu Droniću; i pri nem bi Anton Dračić, obrani štimadur ot obiju strane. A za te pinezi Franečisko (!) rečeni oziva se biti satisvan od Lovrića rečenoga.

Na to esu svidoci: Luka Forcinić i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 55)

23. VI. 1589.

1589, miseca ijuna dan 23, v Lošini, Seli Velom. Petrica, žena Žuvana Raguzinića, čini prominu z Mikulu Škrivanićem za zemlu, ka je v Drazi Grguričića, ku zemlu Petrica rečena prominuje z Mikulu rečenim po štimi. Petrica daje Mikuli svoju zemlu, a Mikula daje Petrici za neje zemlu svoju zemlu, ku je kupil od miser Frana Škije, na v jime

Lovrića, sina svoga. A ta rečeni Lovrić aliti Mikula rečeni jima bonifikati Petrici rečenoj ednu libru više zemle neje.

Na tom esu svidoci: Luka Forcinić i Frane Krstinić i ja pop Mikula Kr(s)tinić, ki to pisah, nodar pupliki.

89

(I, 55^v)

3. VIII. 1589.

I H S Maria. 1589, miseca agusta 3, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: Luku Forcinićem i pred Jadriem Tomašinićem čini se škrit meju meštrom Zuvanom, kalafatom od Pirana, ki abita v Lošini, i meju Luku de Zor(z)i Ščavon, ki abita a Piran. A ta rečeni škrit činimo meju rečenim Jivanom i meju rečenim Luku, gospodarom od broda, zaradi vina, ko rečeni Zuvane recevi od rečenoga Luke, barili 18 i pol. Ko rečeno vino munta po sedam libar i pol baril, ča je u vsem libar 138. A to rečeno vino rečeni Luka predaje Zuvan u rečenomu čisto oda vsake dacije i ingarije liberu franko, da bude. A za to rečeno vino Luka rečeni ostaje i oziva se dužan rečenj Zuvane rečenomu Luki ta impreži, kako e više pisano, libar 138, ke rečeni pinezi rečeni Zuvane obliguje rečenomu Luki v termen od sada do 25 dni ali ki pride s tim škritom da mozi dvignuti ti pinezi rečeni.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki,¹⁾ pred svidoci više pisani(mi).

1) »Mikula nodar popoliki Krsti«.

(Isp. br. 90)

90

(I, 58^v)

14. VIII. 1589.

1589, agusta 14, v L(oš)ini, Seli Velom. Ja Luka de Zorzi Ščavon prijeh (od) meštra Zuvana na račun od škrita više pisanoga libar 126 na dobar račun.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(Isp. br. 89)

91

(I, 57)

15. VIII. 1589.

1589, agusta 15, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Elena, žena Ivana Šuvrinića ovac svojih numera 24 od fruta i edan ovan Mikuli Neretviću i Martinu Sladiniću, a te rečene ovce afitiva rečena Elena po osam soldini vsaka glava; a ta afitacijon teče do godišća.

Na to su svidoci: Mikula Škrivanić i Antić Dračić i ja pop Mikula Krstini(ć), nodar, ki pisah. (Prekriženo!)

(I, 57)

15. VIII. 1589.

1589, agusta 15, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Mikula Škrivanić ovac svojih numera 9, a te rečene ovce esu od fruta, Mikuli Neretviću; a ta rečeni afitaci(jo)n gre do dva godišća, a te ovce gredu po osam soldini vsaka.

Na to esu svidoci: Antić Dračić i Mikula Hrvoić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 57^v)

15. VIII. 1589.

1589, agusta 15, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Lovre Rumanolić ovac svojih numera 30 Mikuli Neretviću, a te ovce esu od fruta, a to po osam soldini vsaka; a ta afitacijun gre do dva godišća.

Na to esu svidoci: Mikula Hrvoić i Antić Dračić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pu(p)liki, ki to pisah.

(I, 57^v)

14. IX. 1589.

1589, setembra 14, v Lošini, Seli Velom, a v kući pokoinoga Pera Valent(ov)ića. Ovo ja Dumka, hći pokoinoga Pere Tujine, a žena pokoinoga Matia Valentovića, budući se starala i v malj moći i na postili u moje vnuke Dumke i budući nemoćna, a dobro guvernana, i v mojoj dobri pameti, i priporučih se g(ospod)nu b(og)u za dušu moju i mojoj vnuki više pisanoi, da me ne ostavi. I zatim ja rečena Dumka naredih i oću da bude tako, da ako se naide ča od moga dobra stabila ali mobila po smarti mojoj, da to bude vse libero franko mojoj vnuki Dumki, a hćeri moga sina Pera; a to joi pušćam vse za ljubav božju i za on lipi i dobri guveran, ki sam imila od nej(e), i da joi ne mozi nijedan od moje eredi, ni sini n(i) hćeri, ni vnučje ni pravnučje biti nasuprotiva tomu. A zavežujem moju vnuku Dumku, da ie obligana platiti moi pogrebi i mise i saltiri i ostale službe, ke budu učinene na manu. I proklat budi, ki to pogovori ali razbie.

Na to e svidok Elena, žena Ivana Sladinića, i Marko, sin Ivana Bodulića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 58^v)

14. IX. 1589.

Ezus Maria. 1589, miseca setembra dan 14, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: Luku Forcinićem i pred Blažem, Martina Barićevića sinom. Budući Neža, žena pokoinoga Franića Dudižića, i Marku, sin rečene

Neže, i Matii Muličić, a zet rečenie Neže, ki ti vsi više pisani, želijući vsaki od nih poznati del stabila i mobila od dobra njihova pokoinoga muža i oca Franića Dudižića i nemogući biti od akorda meju sobu, post(a)vlaju se v kumpromes po zakonu bnetačkomu meju dobri ludi, kih oni sami oblube, i taku bi ugodno vsim tim više pisanim i oblubise vsi dobrovolno Jivana Dudižića i Pera Grguričića i Matia Blaževa, dajući oblast Neža rečena i Marko, sin nee, a Kata, hći neje, i Matii, zet neje, imiti za dobro i drago vse, ča ti tri muži učine i odluče, i čagoder odluče, da bude vse dobro učineno.

Na to esu svidoci: Luka Forcinić i Blaž, Martina Baričevića sin, i ja pop Mikula Krstinić, nodar popliki, ki to pisah.

(Isp. br. 96)

(I, 59)

18. IX. 1589.

1589, miseca setebra dan 18, v Lošini, Seli Velom. Mi suci albitri i (a)lbitraturi, mi Jivan Dudižić i mi Pero Grguričić i mi Matii Baričević, budući obrani i polubljeni o(d) Neže, žene pokoinoga Franića Dudižića, i od Marka, sina rečenoga Franića, i o(d) Kate, hćere li rečenoga Franića, i od Matia Muličića, ki e zet rečenoga Franića i rečene Neže, kako se udarži po kumpromesu više pisanomu i mi suci više pisani, budući slišali vse njihove pravi i deferencie i pitanja, ka su pitali i govorili pred nam, mi sada odlučujemo, da ima Neža rečena imiti najpria vse ča e imila o(d) dobra stabila i mobila od svoga oca i matere svoje. I pak da ima imiti svoi četvarti del vsega stabila i mobila i vse ča je potegnula od muža svoga. I jošće odlučujemo, da se ima dati Marko, sinu rečene Neže, toliko dobra mobila, koliko e imila Kata, hći neje, kako mati reče da e imila rečena Kata. Jošće odlučujemo, da ima dati Mark(o) rečeni materi svojoj edno kavartu žita ovoga sigodnega, i odlučujemo, da ima imiti Neža rečena polovicu vina ovoga sigodnega, a od druge polovice da Marko rečeni ima imiti tri deli, a Kata, sestra negova, četvarti, a ostalo vse ča ostaje od dobra stabila i mobila, da ima Marko razdiliti s Katu, sestru svoju, lubleno na pol. I ako bi Neža rečena ne mogla fatigati svoje stabilo, da ima dati ga nim fatigati toliko ednomu, toliko drugomu, a da imaju nei davati neje dohodak; ako li bi oni ne tili, da ona mozi dati komu bude nei drago. Sada ti rečeni suci prisegoše, da esu sudili i odlučili¹⁾ to njihovo odlučenje po kunišencii njihovi.

Tu šentenciju pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

1) »odlučilo«.

(Isp. br. 95)

(I, 60)

24. IX. 1589.

1589, miseca setembr(a) dan 24, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: Matiem Rereku i pred Jakovom Belanićem. Čini prominu Anton

Neretvić z Darušu po štimi jušti. Anton rečeni čini tu rečenu prominu na inštanciju Margarite, žene svoje, a Daruša rečeni čini tu prominu na inštanciju¹⁾ svoju. Rečeni Anton dae v prominu Daruši rečenomu del kuće i konobe, ki nega tuka po Margareti, ženi svojoj, v Osori kol kolodric i vse pravi, ke pritende rečenoga Antona po rečenoj ženi svojoj. A Daruša daje Antonu rečenomu zemle trsja *na Čoplim*²⁾ svoga v pri Osori v kuntradi v Jadriiskom a rata procijon po štimi, kako se štima ta del kuće, toliko toga trsja i zemle. Anton rečeni siguriva Darušu rečenoga v svojem dobri v tarsji v Smokvini, a Daruša rečeni seguriva Antona rečenoga v kući svojoj novoi v Osori pri svetom Salvadiri. A Anton rečeni obligiva p(1)atiti dele od spizi, ke su traćene za tu kuću rečenu i za konobu, ča <e> traćeno.

To pisah ja pop Mikola Krstinić, nodar popliki, pred svidoci više pis(a)nimi.

1) Slijedilo je: »Matie svasti svoj(e)«, ali je notar precrtao. — 2) Naknadno dodao.

(I, 61)

7. X. 1589.

1589, miseca oktobra dan 7, v Lošini, Seli Velom, pred svidoci: Gašparom Kučićićem i pred Žuванom Krstinićem. Budući se postavil (!) Zorzi Pračina z Mikulini, ženu pokoinoga Ivana Čačevića, v kumpromes po zapovidi gospodina kneza i va ta rečeni kumpromes za svojih sudac i kumpromesuri, kako e pisano v kumpromesu, esu obrali Pera Grguričića i Matia Belanića; a sada budući Matii rečeni Belanić prišal na mane i ne budući mogal priti na ta rečeni sud, obi strane, Zorzi rečeni i Mikulina rečena biše kuntenti za suca na mesto Matia rečenoga Antona Dračića, dajući oblast da mozite suditi, kako udži se po kumpromesu, pisanomu po kancelirii creskoj.

To pisah ja pop Mikola Krstinić, nodar pupliki.

(I, 61^v)

27. X. 1589.

1589, miseca oktobra dan 27, v Lošini, Seli Velom. Martin Kovačić čini za se i za Katarinu, ženu svoju, i po štimi daje i prodaje pravi, ke pritende Martina rečenoga po Kati, ženi negovi, v Lošini, Seli Malom, v kuntradi v Baldar(s)kah v drazi s tramuntane Drage Grg(u)ra Cvitković(a) va Veloi Bldarki, Matiju, sinu pokoinoga Matia Krisinića, za libar 15. A te rečene pravi esu zemla. Ke pravi biše štimane libar 15, kako više pisano est, po štimadurih komunskih: Martinu Sladiniću i pri nem bi Martin Budinić, obrani štimadur. A za te rečene pravi Martin rečeni oziva se satisvan i plaćen od Matia rečenoga. A siguriva Mar-

tin rečeni Matia rečenoga v svojem dobri v Lošini v stanji svoem ali kade se naide i va vartlih v stanji Matia rečenoga libar 6 i pol, kako bi štimano po štimaduri(h) više pisanih.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Luka Pehić¹⁾ i ja pop Mikula Krstinić, ki to pisah.

1) »Pehiš«.

100

(I, 62)

27. X. 1589.

Ezus Maria. 1589, miseca oktobra dan 27, v Lošini, Seli Velom, na dvori Antona Ragužinića i pred svidoci: Antonom Taraboću i pred Jivanom Harvoićem i pred Franićem Fantićem. Petrica, žena pokoinoga Žuvana Ragužinića, kako ka je dona i madona učinena po teštamentu pokoinoga muža neje, a vrhu vsega dobra stabila i mobila Žuvana Ragužinića, ka rečena Petrica dobrovolno daje i prodaje Mišiću Muškardiniću od Belea devet ovac i z pašu svoju v stanu na Kačićevih, ke ovce i paša njihova grede na račun po 10 libar vsaka, kako se i jine prodaju i kupuju va tom rečenom stanu na Kačićevih; i vse ostale pravi, ke pritende rečenu Petricu va tom rečenom stanu, dobrovolno prodaje rečenomu Mišiću za libar devetdeset, kako apari va tom stanu na Kačićevih. A za te pinezi i za tu pašu i za te ovce Petrica više pisana oziva s(e) biti plaćena i satisvana od Mišića više pisanoga. I zatim Anton Taraboća dobrovolno daje i prodaje Mišiću rečenomu ednu ovcu i neje pašu va tom stanu više pisanom za libar 10, kako e više pisano; a ta ovca i ta paša neje pretendi Antona rečenoga po Matii, ženi negovi. A siguriva Anton rečeni Mišića rečenoga i Matiju rečenu, ženu svoju, v svojem dobri stabili. Anton rečeni Taraboća oziva se da je satisvan i plaćen od Mišića više pisanoga za tu ovcu¹⁾ i pašu.

Na to esu svidoci: Ivan Hrvoić i Franić Fantić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »ovci«.

101

(I, 63)

30. XI. 1589.

Ezus Maria. 1589, novembra 30, v Lošini, Seli Velom. Kade Jakov Lečić čini štimati ogradu, ka se zove arat od šestavine, ka je bil(a) Jivana Gucića; a ti štimaduri, ki tu ogradu štimaše, esu štimaduri komunski Sela Veloga i Maloga, a ti štimaduri esu: Martin Sladinić (i) Franić Marketić i pri tih štimadurih bi tretji obrani štimadur Matii Rereka; a ti štimaduri štimaše ta arat rečeni i tu ogradu libar 210. A ta rečena ograda i ta arat bi prodan pria sega Peru Grguričiću po

73

Franiću Moratu, a sinu pokojnoga Gucića, i po Matiju de Beška; a t(a) arat budući pokojnoga Jivana Gucića. A zatim ti štimaduri štimaše intradu, ka je bila va tom artu, lib(a)r 70 frankih, ka intrada est bila v travi i taratku od žita. Abatiše ti štimaduri vsi mejuramenti, ki je učinil Pero Grguričić, toliko v plotih, toliko v mocirah, toliko va vsih mejuramentih; a tu 280 libar ostaje fra(n)kih, a štimadurom 3 libre gredu.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(Isp. br. 102)

102

(I, 64)

20. I. 1590.

Ezus Maria. 1590, miseca envara dan 20, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: Franem Krstinićem i pre(d) Batištu Lugani i po štimi. Kako od dobra bi(v)šega pokojnoga Ivana Gucića, kako poruka sa svoga sina Franića, ko dobro i stabilo prodaje Jakov Lečić bratu svomu Grguru za liba(r) 105, kako bi štimano po štimadurih komunskih: po Martinu Sladiniću i po Franiću Marketiću i po Matiju Rereki, ki bi dobrovolni; a to dobro i to stabilo bi štimano toliko libero franko, abateći vsi mejuramenti, ki je učinil¹⁾ Pero Grguričić va tom stabili. I jošće ostaje v rokah u Pera rečenoga libar 70 za intrade, ke je potegnul od te ograde, više drv, ke nisu zapisane, i dvi libre, ke gredu štimadurom. A za tu ogradu Grgur rečeni daje Jakovu, brato svomu, vola svoga i tolikoe ovac svojih, ke esu z intradu nihovu, kako bista od akurda ona oba: Jakov i Grgur.²⁾ A tu ograda est v Lošini Velom v kuntradi v artu Seštavini, a za toga vola i za te ovce oziva se Jakov rečeni kuntenat i satisvan od Grgura brata svoga. A kumfini esu: sa z bure i s tramu(n)-tane more, a z juga ograda eredi Kolana Draža, z grbina ograda eredi Jadrja Lebavčića im parte, a parte komunada, a tu ogradu ima diliti na pol Jakov rečeni Lečić, kako ki je poruk za Morata,³⁾ z Perom Grguričićem. A tu ogradu štimaše ti štimaduri, štimaše tu ogradu libar 210. Na tu Jakov rečeni prodaje polovicu: liba(r) 105.

Na to esu svidoci više pisani. To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar.

1) »učinili«. — 2) »Grjur«. — 3) Tj. Franića Morata, isp. br. 101.

(Isp. br. 101)

103

(I, 65)

I. III. 1590.

1590, marča dan prvi, v Lošini, Seli Velom. Franić Marketić i Martin Sladinić, ki esu štimaduri komunski, referuju štimu od trsja, ko

esu štimali v Lošini Velom v kuntradi v ogradi Raličini na inštanciju Franića Kožulića, a to trsje est bilo Antona Kučićića. Ti rečeni štima-duri štimaše to rečeno trsje libar 30 i pol, a štimadurom grede sol-dini 30; va vih kumfina(h): s tramuntane trsje Antona rečenoga Kučićića, sa z bure put susetski, sa z juga trsje Elene Kučićinke, z grbina trsje eredi Kučićine.

To pisah ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

104

(I, 67)

10. III. 1590.

1590, marča 10, v Lošini, Seli Velom. Martin Kovačić čini za se i dobrovolno daje i ku(n)seliva Mikuli, Lovrića Rerečića sinu, edan vrtal svoi, ki je v Lošini v kuntradi v stanji i pri stanji Matia Valentovića, z levanta stanja i vartla rečenoga Matia Valentovića, va vih kumfinih: z grbina put susedski i z juga li put susetski, a s tramuntane zemla Mikule Skaramučića. A ta rečeni vrtal Martin rečeni daje Mikuli rečenomu za račun od mejuramenta, ki e Mikula rečenj učinil Martinu rečenomu v tarsji negovi, ki mejurament est osamnadeste žurnati, ke je Mikula rečeni učinil na svoje spize. A Martin rečeni kuntenta se dati i kunselati za ta mejurament Mikule rečenomu ta vrtal, kako je više pisano. A Mikula rečeni kuntento i dobrovolno priimle ta vrtal za on mejurament, ki je učinil Martinu rečenomu. In (!) to esu kuntenta edna i druga stran i da se ne mozi poreć[i] edna i druga stran.

Na to esu svidoci: Žuvan Dračić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

105

(I, 67^v)

23. III. 1590.

1590, marča 23, v Lošini, Seli Velom. Budući v kući popa Mikule i bi učinjen čist račun meju Mikulinu, ženu pokoinoga Ivana Čačevića, i meju Lovrem Rumanolićem i Marušu, ženu negovu, za deferencie i dalzi i za fiti od ovac i za...¹⁾, ke je imil rečeni pokoini Jivan Čačević od Jivana Škrivanića. I budući učinjen račun čist oda vsih nihovih deferencii i fitov i dlzi,²⁾ os(t)aže dlžna Mikulina rečena i neje obitel Lovriću i Maruši više pisanim libar numera devetdeset. A te pinezi, kako je više pisano, oziva se Mikulina i ne obitel dlžna Lovriću i Maruši više rečenim.

Na to esu³⁾ svidoci: Antić Kosinčić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, ki to pisah.

1) Vidi se nejasno i nečitljivo: »iovoci«; možda je to: ovci. — 2) Naknadno dodao. — 3) Iznad dodao: »računi bi«.

(I, 68)

25. III. 1590.

1590, marča 25, v Lošini, Seli Velom. Budući Mikula Škrivanić i Kata, žena pokoinoga Matí<a> Fanta, a ta rečeni Mikula Škrivanić, budući jimil volu i potribu vazeti i priati Mikulu, sina rečene Katarine, za junaka svoga i želeći rečeni Mikula akurdati Mikulu, sina rečeni Katarine, a za svoga junaka, kako je zakon ovoga mesta, i tako bi ugodnu Mikuli Škrivaniću i Kati rečenoj da naidu dva ali tri ljudi, kim daje oblast Mikula Škrivanić i Kata rečena Fantovica, da ča ti muži odluče, da merita ta rečeni Mikula, a sin rečene Katarine, i tako bi ugodno Mikuli Škrivaniću i Kati više pisanoi, da ča odluči Jurić Forcinić, Matii Rereka i Martin Stuparić. I budući ti tri muži slišali ednu i drugu stran, odlučiše, da ima rečeni Mikula služiti Mikulu Škrivanića tri leta: prvo leto libar 5, a drugo leto libar 12, a treto leto libar 16 i dvi mude šprata vsako leto i postoli do postoli i dobru spizu; i ako bi se prigodilo, da bi ta ditić bil dezvijan od koga drugoga pria nere <se> skumpji te tri leta, da ne mozi potegnuti toga mita više pisanog.

Na to esu svidoci: Matii Dundović i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar puplici, ki to pisa<h>.

(I, 69)

10. IV. 1590.

1590, miseca aprila 10, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: Blažem Malićem i pred Antićem Dračićem. Miser Frančisko Škija čini za se i za svoju ered i reditad i dobrovolno i po štimi prodaje vse svoje pravi, ke pritende rečenoga Frančiska na Orjulah v tarsji, Tomiću Kučićiu za libar dvisti 26 i s<o>ldini 16, kako bi štimano po štimadurih komunskih: po Martinu Sladiniću i po Matiju Lepiću i pri tih štimadurih biše jošće Franić Dračić i Matii Barićević, obrani štimaduri od strane obiju strane. A Frančisko više pisani siguriva Tomića rečenoga v svojem dobri stabili, kade se naide. A za te pinezi i za ta imprežii, kako je više pisano, miser Frane oziva se kuntenat i satisvan od Tomića više pisanoga.

Na to esu svidoci više pisani i ja pop Mikula Krstinić, nodar puplici, ki to pisah.

(I, 69^v)

25. IV. 1590.

1590, miseca aprila 25, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci niže pisanimi. Jadrii Tomašini<ć> dobrovolno čineći za se i za svoju ered daje i prodaje Matiu, Blaža Barićevića sinu, edan kus vrtla i kuću svoju, ka je pokarvena kupami i za vsim pokrovom i z zidom, na kom je ta kuća, i z svojim dvorom; a ta rečeni vrtal est s tramuntane te re-

čene kuće; i ta kuća i ta dvor i to kućišće, na kom est ta kuća, est v Lošini Velom v kuntradi v stanji Tomašinevi va vih kumfinih: sa z juga vrtal toga, ki kupuje, i kućišće, s tramuntane put komunski, z grbina vrtal Jadria rečenoga i sa z bure put komunski. A Matii rečeni dobrovolno prijemle i kupoje tu rečenu kuću i to kućišće i ta vrtal i z fruti, ki esu va tom vrtli, i po štimi, kako bi štimano po štimađurih komunskih: po Martinu Sladiniću i po Martinu Stupariću, obranim' štimađuru od strane obiju strane; ki štimađuri štimaše ta vrtal i tu kuću i ta pokrov libar 142, kako bi štimano po tih štimađurih više pisanih. A za te pinezi Jadri rečeni oziva se plaćen i satisvan od Matia rečenoga.

A na tom esu svidoci: Anton Lumbarda i Žuvan Dračić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 70)

8. VI. 1590.

Ezus Maria. 1590, ijuna 8, v Lošini, Seli Malom, a v kući pokoinoga Matia Krisinića. Ovo ja Margarita, žena bivšega pokoinoga Matia, budući nemoćna i stara i male moći, a pameti dobre, i nadijući se vsaki dan da mi je poiti od ovoga svita, prizvah popa Mikulu Krstinića, kako ki je nodar pupliki, da mi piše moj taštament prvi. I va tom taštamenti naporučam materi zemli telo, a b(og)u dušu. Pak zatim pušćam kuću moju i vrtal, ki je pri kući, z ovim patom mojui obiteli, da ga moja obitel udarži i uživa ali vsi ali ki nim bude drago; a ta moja obitel ali ki bude statj va toi kući da su mi obligani na vsako leto činiti govorití četire mise male za moju dušu i za moga¹⁾ pokoinoga muža i za moju mater i za moga oca, a to da su obligani činiti vazda i edan obed, kako budu uzmožni. Pak pušćam zemlu i trsje, ko je na v Resikovom, Jivanu, vnuku mojemu, a sinu Antona Kožu(li)ća, da bude negovo libero franko a da mi bude obligan on i negova ered vazda, da ima davati ednu libru redovnikom za mise, ki budu kapelani u svetoga Martina. Pak pušćam zemlu i tr(s)je, ko e moje na Portulah, v ruke moim sinom i Jivanu i Matiju, da bude njihovo libero franko i da su mi obligani dati²⁾ dvoje mise grgurske v Osor na oltari svetoga Sabastjana. Pak pušćam trsja i zemle vse, ke su v Pakalčići, vse ča je bilu pokoinoga moga dida Kirini i moga oca, vse to pušćam v ruke momu sinu Matiju i mojoj hćeri Antoni i Gašparu netjaku, da su obligani davati pet mis vsako godišće za duše tih više pisanih. Pak pušćam onu zemlu, ka je pod Karubu, Matiju, sinu momu, za onu spizu, ku je stratil pravdajući se s T(e)ribelom, i Jivanu, vnuku više pisanom, za on šprat, ki smo negov svrovali (!), da daju ednu misu na vsako letu.

Na to esu svidoci: Martin Budinić i Šimun, sin Mikule Šimičića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »mogo«. — 2) »data«.

(I, 71)

10. VI. 1590.

Exus Maria. 1590, ijuna 10, v Lošini, Seli Velom. Mikula, sin Martina Budinića, čineći za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodae Marku, sinu Mikule Baričevića, del kuće i vrtala, ki esu prítendili Mikulu rečenoga po Margariti, ženi negovi, a ta del te rečene kuće i toga vartla est v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v stanji pri Švolini gumni v stanjah i va vartlih bivsega (!) pokoinoga Mikule Baričevića. A tu rečenu kuću i ti rečeni deli vrtla Mikula rečeni prodaje Marku rečenomu kako vse svoje libero franko za libar 108, kako bi štimano po štimadurih i sucih albitrih, obranih oda vse eredi pokoinoga Mikule Baričevića. Ki rečeni štimaduri i suci pod rutu štimaše ta dobra, kako je više pisano. A za te pinezi Mikula rečeni oziva se plaćen i satisvan od Marka više pisanoga i siguriva Mikula rečeni Marka rečenoga v svojem dobri stabilu kadí ga se naide. A to dobru, kim Mikula rečeni siguriva Marka rečenoga, est v kući i va vr<t>lih rečenoga Mikule v Lošini, Seli Malom, na placi. A ti rečeni štimaduri i suci esu: Pero Grguričić i Matii Baričević.

Na to e svidok: Antić Dračić i Antić, sin Matia Raguzinića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 71^v)

11. VI. 1590.

1590, miseca ijuna 11, v Lošini, Seli Velom. Budući nikih deferenccii i orori meju Grgurom Lečićem i meju Ivanom Šimičićem za volu polačine i ne mogući se meju sobu akurdati, Grgur rečeni i Jivan rečeni, čineći va svojem dobri, postavljaju se v kumpromes vični meju dobri ljudi, kih oblubi edna i druga stran. I tako bi ugodno ednoi i drugoi strani <i> oblubiše za svojih sudac i kumpromesurov: Antona Dračića i Martina Dudižića. A ti rečeni suci, kada budu slišali te njihove deferencie, mozite odsuditi i odlučiti po njihovi kunišencii, a Grgur i Jivan rečeni obliguju v svojem dobri jimiti drago i ugodnu vse ča odlučé ti više pisani suci. A čine penu Grgur i Jivan meju sobu 5 dukat, da plat[i] on, ki bi se potegnul nazad od sentencie, ku odlučé ti suci više pisani.

Na t<o>m su svidoci: Žuvan Dračić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupl(iki), ki to pi(sah).

(I, 72)

1. VII. 1590.

1590, miseca ijulea 1, v Lošini, Seli Velom, i pred svidoci: meštrom Belom od Šibenika i pred meštrom Jivanom Šuvrinićem. Markižina, žena pokoinoga Lovrića Rerečića, i za vsu svoju obitelju naipria z Nata-

linom¹⁾ i z Antonom i z Maru i z Franićem, ki esu ovde aprzente, ka rečena Markižina i za vsu obiteljo više pisano dobrovolno čine svoga prokuratura eneraloga Mikulu Rerečića, a sina svoga, dajući oblast punu Markižina rečena i za vsimi više pisanimi Mikuli rečenomu, da mozi Mikula rečeni kumpariti prid vsaku pravdu za vsih tih više pisanih i učiniti vsaki akurdi i naiti i učiniti prokuratura i avokata, koga bude nemu drago, i šentenciati i apelati i tremenati za vse svoje potrebe, a navlastitu za pravdu i račun, ki jima rečena Markižina i neje ered proti eredi Rerečića.

Na to esu svidoci: meštar Belo i meštar Ivan Suvrinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Natalininom«.

113

(I, 72^v, 74)

11. VII. 1590.

1590, miseca ijulea dan 11, v Lošini, Seli Velom. Pred svidoci: Ivanom Dundovićem i pred Ivanom Šimičićem čini se škrit meju Markom Šintićem i meju Zuvanom de Antonijo de Gregol od Grava, a ta rečeni škrit govori na Marka Šintića, ki rečeni Marko prijmle o<d> Zuvana rečenoga vina barili 29, ko rečeno vino munta libar 214 i soldini 4. A z<a> te pinezi Marko rečeni oziva se biti dužan Zuvan rečenomu i da jima Marko rečeni odgovoriti Zuvan rečenomu te pinezi v termen 10 dan od sada. Ako li bi Marko rečeni ne satisval te pinezi na ta termen više pisani Zuvan rečenomu, ali ki pride s tim škritom, da vsi dani i int[er]jesi, ki bi okurili vrhu toga, da je sotupošt Marko rečeni.

Na to je svidok: Ivan Dundović i Jivan Šimičić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki tu pisah.

114

(I, 74^v)

18. VII. 1590.

1590, miseca ijulea dan 18, v Lošini, Seli Velom, a v kući Zuvana Nadalića. Budući ja Zuvan rečeni Nadalić nemoćan, željući narediti i naslidovati naipria narejenije moga pokoinoga oca, a po taštamentu, ki je učinil moi pokoini otac. A to naipria da moj[a] mati bude dona i madona vrhu vsega dobra stabila i mobila, a ta jisti taštamen<t> ja rečeni Zuvan, kako ki budući ostal na mesti moga pokoinoga oca, potvarjujem i ostavljam moju mater dunu i madonu vrhu vsega stabila i mobila, ko se nahodi kade koje bilo moga pokoinoga oca, i da mozi biti v neje oblasti dati i darovati i razdiliti i prijati po neje volí naipria svoj dele četvrti, i vse svoje ča je prnesla od svoga oca, a ostalo, ako bude neji (!) dragu, da bude v neje oblasti, shraneći svoj četvrti del i neje dotu, da mozi činiti razdiliti i dati vsakomu svoj del. A sada ostavljam mir i ljubav i jedins<t>vo meju vsu moju obitelju i meju

vsimi eredi i zaklinam vsih, da bude mejo nim vsimi mir i ljubav. <V>arhu toga moga n<a>rejenija činim moih prokuraturi i kumesarii eneralih: mešer Andria Koštantinića i Antića, sina Luke Forcinića, i Matia Matočića; činim nim u kunišenciju, da jimaju prokurati i odgovoriti i ku<m>pariti i ra<z>viditi vrhu toga moga narejenja i budi nim u kunišenciju i da se ne mozi učiniti nijedna s<t>var od moga ni moje matere ni moje obitelji, a prez tih više rečeni kumesarii.

Na tom esu svidoci: Anton Malić i Mikula Škrivanić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupli<ki>, ki to pisah.

115

(I, 65^v)

20. VII. 1590.

1590, miseca ijulea 20, v Lošini, Seli Velom. Katarina, žena pokoinoga Matia Fanta, čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodaje sve svoje pravi, ke nu pritende v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Sumfarnom Jivanu, Matia Rereke sinu, za libar 18, kako bi štimano po štimaduru komunskom Martinu Sladiniću. A te rečene pravi esu zemla prazna, a te rečene pravi Kata rečena prodaje Jivanu rečenomu libere franke kak<o> vse svoje. A za te pinezi Kata rečena oziva se, da je satisvana i plaćena od Jivana rečenoga.

Na to esu svidoci: Žuvan Krstinić i Antić Dračić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

116

(I, 75^v)

28. VII. 1590.

Ezus Maria. 1590, miseca ijulea dan 28, v Lošini, Seli Velom. Jadrii, sin Pera Tomašinić<a>, dobrovoln<o> i po štimi prodaje vse svoje pravi, ke pritende rečenoga Jadrija, v Lošini v stanji Tomašinevi, Matiju, Blaža Barićevića sinu, za libar 58, kako bi štimano po štimadurih obranih po dobri voli edne i druge strane, a ti štimaduri esu: Franić Dračić i Franić Raguzinić, ki štimadur<i> štimaše. A te pravi esu va vrtlih i v stanji više pisanom, kako je više pisano. I po toi štimi a za te rečene pinezi Jadrii rečeni oziva se plaćen i satisvan od Matia rečenoga.

Na to je svidok: Žuvan Dračić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

117

(I, 76)

2. VIII. 1590.

Ezus Maria. 1590, miseca agusta 2, v Lošini, Seli Velom. Matii Matočić i zajimle i daje dukat 40, ki dukati razumiju se po šest libar, a te rečene pinezi Matii rečeni zajimle Luki Zoraniću, sino poko<i>noga

Petra, i negovu tovarišu Jivanu Krstiniću, a sinu pokoinoga Luke Krstinića; tim obim više pisanim Matii rečeni daje i zajimle te pinezi, čineći ov pat: da jima Luka više pisani broiti te rečene pinezi Matiju rečenomu Soto Vento, ali reći Pod Vetar, kade arivaju i prodadu markadanciju; a te pinezi da jimaju biti munita bnetačka. A čine jošće ov pat meju sobu, da ako bi ka stvar okurila ali od mora ali od ke se stvari oteći za te pinez(i), da bude sotopošto d[o]bra stabila i mobila rečenoga Luke i rečenoga Jivana Matiju rečenomu.

Na to esu svidoci: Luka Čurilić i Antonijo Skia i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 76^v)

10. VIII. 1590.

Ezus Maria. 1590, agusta 10, v Lošini, Seli Velom, a v kući Jurića Šimičića. Počine taštament rečenoga Jurića prvi u Isukarstu. Ovo ja Jurić Šimičić, budući nemoćan, a pamati dobre, i razmišljajući da mi je poiti od ovoga svita i pred svidoci: Matiem Belanić(em) i pred Žuvanom Krstinićem prizvah popa Mikulu Krstinića, nodara puplikoga, da mi piše moi taštamen(t) parvi. A va tom taštamentu naporučam bogu dušu, a materi (zemli) telo moje, da se pohrani pri crikvi u svetoga Antona v Lošini v grobih moih stariih, kada me b(og)' sudi. Pak potvarjuem taštament moga pokoinoga brata Matia zaradi stanja negova,¹⁾ ko stanje est v rukah moih. A to rečeno stanje pušća(m) v ruke moga sina Marka, a z obligom, kako taštament govori, i ako je vola negova dati treti del toga stan(ja) brato Gr(g)uru istim obligom, i to da stoi v negovi voli. Pak pušćam trsje moje, koe e na garini na Martvačkoj, samim moim sinom v ruke, da ga imaju lipo i dobro guvernati, a z intrade, ka bude v nem, da potežu moji sini polovicu za fatigu i za guveran, a od ostale polovice da mi jimaju činiti služiti mise meni i mojoj ženi i obedac nakon obraćenja goda našega i tolíkoiše za moga oca i mater. I k tomu trsju pušćam edan badan naiboli, ki jima biti za tu intradu, ka bude va tom rečenom trsji. I pak edan vašel, ki bude naiboli, li za tu intradu od toga trsja. Pak pušćam 10 ovac naibolih moih i moga belega, ke da budu obligani guvernati sini moi, a intrada njihova da bude za obed moii i moje žene. Pak pušćam sad, ki e v Sobčevi drazi, mojim dvim sinom Marku i Mikuli, a z tim patom, da mi jimaju davati polovicu intrade toga sada za moju dušu. Pak pušćam Mikuli, sinu mojemo, kuću ognenu. Pak narejujem, da se jima dati mojoj vnuki Ursi, ka s nami stoi, kuća slamna, ka je va dvori, a to za ljubav božju i za dobar posluh, ki sam imil vazda o(d) neje, i dvadeset libric vlne, ka se naide v kući, a tim da se oblče. Pak pušćam šest ovac popom, ki se naidu kapelan(i) va vrime smarti moje; te rečene ovce da jimajo biti ku(n)selene tim redovnikom, kada bude moja ubitel' (!) diliti mejo sobu; a ti redovnici da su obligani moliti b(og)a za me. Pak pušćam Markuline, mujo(i) nevesti, vlne 20 libric. Pak pušćam Žuvan, sinu Frana Krstinića, ednu živinu kozju a jedno ovcu. Pak pušćam crikvi

svetoga Mikule 3 ovce. Pak pušćam i narejojem, da mi se jima dati edan spud vina za grobi. Pak pušćam i narejujem, da se ne mozi diliti ništare od moga dobra, dokle se ne plati kanat i vsa ostala, ka su više pisana. A vsa, ka jesu dobra stabila i mobila, da se jimaju diliti luble-no mejo vsu obitelju. A sada činim mir i lubav mejo vsu moju obitelju i bidi (!) blagoslov boži(i) na nih.

Na to esu svidoci: Mati(i) Belani(ć) i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstini(ć), nodar popliki, ki pi(sah).

1) »negja negova«.

119

(I, 78^v)

12. VIII. 1590.

1590, miseca agusta dan 12, v Lošini, Seli Velom. Anton, sin Jurića Dlgčića, čini za se i za vsih¹⁾ brati i sestar svoih i dobrovolno prodaje Ivanu, Matia Krisinića sinu, edan kus zemle prazne v kuntradi v Živoninah za libar 12, kako budući ona sama dva od akorda. A Anton rečeni, ki prodaje, siguriva Jivana rečenoga svojim dobrim stabilom, kade ga se naide. A za te pinezi, kako je više pisano, Anton više pisani ozi-va se kuntehat i satisva(n) od Jivana rečenoga.

Na to su svidoci: Frane Krstinić i Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pu(p)liki, ki to pisah.

1) »svsih«.

120

(I, 80)

24. VIII. 1590.

Ezus Maria. 1590, agusta 24, v Lošini, Seli Velom. Antonić, sin pokoinoga Jurića Da(l)gčića čini prominu z Margaritu, hčerju Mikule Jadrošića, a z ženu pokoinoga Stipana Dohurića. Antonić rečeni i Margarita rečena čine dobrovolno meju sobu tu rečenu prominu i po štimi, a ta rečena promina est v zemli i v ogradi va vih kuntradah niže pisanih. Margarita rečena daje v prominu Antoniću rečenomu na Križi v kuntradi v Krmnari, pri kući eredi pokoinoga Mikulice Biskuplića libar 50, kako bi štim(a)no po štimaduru komunskom: po Jivanu Črnojeviću i pri nem bi Franić Kanaletić, obrani štimadur po dobri voli od obiju strane. A Antonić rečeni daje li za tu prominu Margariti više pisanoi zemle i ograde svoje v Lošini, Seli¹⁾ Malom, v kuntradi v Dražici, kede je ograda eredi Matkovići, libar 50, kako bude odštmano po štimi justi po štimadurih komunskih.

Na to biše svidoci: Jivan, sin Matia Krisinića i Jivan Tabalinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Sili«.

(I, 80^v)

24. VIII. 1590.

Ezus¹⁾ Maria. 1590, agusta 24, v Lošini, Seli Velom. Antoni^c, sin pokojnoga Juri^ca Da(1)g^ci^ca, čini za se i za svoju ered i za svoju sestru Matiju, ku siguriva rečeni Antoni^c v svojem dobri stabili, i Jivan Tabalini^c, ki takoje činj za se i za svoju ženu Antonu, ku siguriva va svojem dobri stabili, prodaju Ivanu, sinu pokojnoga Matia Krisini^ca, vse svoje pravi, ke nih pritende v kuntradi na Portulah v zgorineci ogradi na Babićaci i na Portulah v stanji Krisini^ca, shraneći pravi, ke pretendi Mikulu, sina pokojnoga rečenoga Juri^ca. A te rečene pravi esu v zemli i va vrtlih i frota:²⁾ edna smokva i edna krušva. A te pravi rečene prodaje Antoni^c rečeni i Jivan više pisani i Jivanu rečenomu liberu franko, i kako oni budući sami meju sobu od akorda, za libar 27, kako budući po dobri voli oboja stran od akorda. I na to esu kuenta edna i druga stran. A siguriva rečenj Jivan Tabalini^c za svoju ženu i Antoni^c rečeni za Matiju, sestru svoju, Jivana više pisanoga va svojem dobri stabili, kade ga se naide. A za te pinezi, kako se piše, Antoni^c i Jivan rečeni ozivaju se kuententi i plaćeni i satisvani od Jivana više pisanoga.

Na to esu svidoci: Frani^c, sin Mikule Jadrošića, i Žuvan Krstini^c i ja pop Mikula Krstini^c, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Ezos«. — 2) Tj. od fruta.

(I, 79)

25. VIII. 1590.

1590, agusta 25, v Lošini, Seli Velom, v kući popa Mikule Krstini^ca. Budući deferencii nikoliko meju Mikulu, sinom pokojnoga Frani^ca Dudižića, i meju Markom, sinom Frani^ca Marketića, ki Marko čini za se i za svoju ženu Matiu. A ti više pisani, če je Mikula i Marko rečeni, zaradi tih rečenih deferencije, (ke) esu meju nimi, dobrovolno postavljaju se v kumpromes po zakonu bnetačkomu meju dobri ljudi, kih oblube edna i druga stran. A tih sudac i kumpromesurov oblubi Mikula i Marko rečeni naipria Antona Dračića i Pera Grguričića. A ti rečeni suci i kumpromesuri, kada budu slišali njihove deferencije i pravi, ke budu govorili pred nimi i pitali, mozite suditi i akurdati te njihove deferencie i vsaki krivi računi njihovi, a Mikula i Marku sigurivaju svojim dobrim za svoje žene. A Mikula rečeni i Marko više¹⁾ pisani potvarjaju, da vse ča ti rečenj suci odluče i odsude, da bude dobro i libero fr(a)nko, a čine penu Marko i Mikula meju sobu libar sto, da pla(ti) on', ki bi se porekal od sentencije, ku učine ti suci više pisan(i). A te sto libar da jima potegnuti on', ki sald(o) ostane. I ako bi se ti suci ne mogli akurdati meju sobu, da mozite privzeti k sebi tretoga, ko-

ga nima bude drago; a za one deferencie, ke jimaju na Susku, da jimaju suditi Franić Kožulić i Anton Tarabočić.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i Luka Forcinić i ja pop Mikula Krs<t>ini[ć], nodar pop<liki>.

1) »veše«.

123

(I, 81^v)

11. IX. 1590.

1590, miseca setembra 11, v Lošini, Seli Velom. Antić, sin pokoinoga Matia Ragužinića, kako ki je prokuratur pokoinoga oca svoga, i z Margaritu, materju svoju, ozivaju se kuntenti i plaćeni od Dumca Rerečića za nihov del kuće, ki nih pretendi v Osori zada Antone Blagdaničine v kuntradi svetoga Petra. I tolikoje Petrica, žena pokoinoga Žuvana Ragužinića, čini prominu z Dumcem rečenim za svoi del te rečene kuće, ka je više pisana. Petrica rečena daje i kunseliva Dumcu rečenu ta del svoi za toliko kuće, ka pretendi Dumca rečenoga v Lošini Velom na porti.

Na to esu svidoci: Jakov Čačević i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

124

(I, 82)

11. IX. 1590.

1590, miseca setembra 11, v Lošini Velom. Antić, sin pokoinoga Matia Ragužinića, i z Margaritu, materju svoju, kuntentajo se potegnuti libar 50 od Jakova Čačevića od Sense, ka pride, od Sense prve do godišća na račun Dumca Rerečić<a>.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

125

(I, 82^v)

16. IX. 1590.

1590, miseca setembra 16, v Lošini, Seli Velom. Budući nikih deferencii meju uredju pokoinoga Šimuna Nere(t)ve i meju Luku Grandićem zaradi ednoga vola, ki je bil prodal rečeni Luka rečenomu Šimunu Neretvi, i budući pravdanja meju nimi, a te deferencie, od potrebe est, da se načini po dobrih ludih. A zato Martin, sin, i Tomić, sin rečenoga Neretve, Martin Neretvić siguriva v svojem dobri¹⁾ stabiloi za mater svoju i za Tomića, brata svoga, i za Katu, sestru svoju, i ti jisti i pak Luka Grandić, ti vsi više pisani dobrovolno kladu se v kumpromes po zakonu²⁾ bnetačkom meju dobri ljudi, kih obere edna i druga stran;

i tako bi ugodno ednoi i drugoi strani, da budu ti sudci i kumpromesuri: Martin Dudižić i Matii Baričević i Martin Stuparić i da ti rečeni suci i kumbromesuri (!), budući slišali pravi edne i druge strane, mozite suditi i akurdati te njihove deferencije i ostaviti mir i ljubav meju nimi. Ti rečeni suci i kumpromesuri čine penu meju timi više pisanimi libar 10, da plati on, ki bi se pogovoril od te sentencije, ku odluče ti suci više pisani; a tih 10 libar da potegne on', ki ostane saldo. A šentencie, ke je ki od nih učinil, da je imaju zgoriti i da nisu veče valide.

Na to e(st) svidok Jivan Livrić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar popliki, ki to pisah.

1) »dubri«, — 2) »po zakono«.

126

(I, 83^v)

17. IX. 1590.

1590, miseca sentembra 17, v Lošini, Seli Velom. Anton, sin pokojnoga Žuvana Ragužinića, oziva se da je prial o<d> Matia Buškaje libar 40 i edno brime žita, ko munta libar 14, a to v jime pola, ko prodaje rečeni Anton rečenomo Matiju Buškai.

To pisah ja pop Mikula Krstinić pred timi više pisanimi i pred Žuvanom Krstinićem.

127

(I, 84)

24. IX. 1590.

1590, miseca setembr<a> 24, v Lošini, Seli Velom. Marko, sin pokojnoga Matia Toinića, oziva se, da je prija od Pera Gorguričić<a> (!) libar 20; a te rečene pinezi Marko rečeni oziva se, da je prial od Pera rečenoga za račun od svoga dobra stabila, ka nega pritende imiti po negovih stariih v Lošini Velom v Jakovli i jinde kade se nahodi njihova dobra.

Na to je svidok Žuvan Dračić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

128

(I, 89)

2. X. 1590.

1590, miseca oktobra 2, a to bi v Jakini na placi i pred svidoci Jivanom Dundovićem i pred meštrom Mikelom, buterom. Ovo ja Matia, žena pokojnoga Jakova Farinića, ozivam se, da sam plaćena i satisvana za vsa moja dobra stabila i moje dice od moga divera Antona i negove žene Jelene, a sestre moje, i od neje obiteli. A ta rečena dobra stabila

esu pritendila mene rečenu Matiju i moju obitel po mojem pokoinom mužu Jakovu, a ta rečena dobra prodah ja rečena Matia po štimi, kako bi štimano po štimadurih komunskih: po Matiju Lepiću i po Martinu Stupariću.

I jošće v Lošini, Seli Velom, i pre(d) svidoci: Jivanom Dudižićem i pred Markom Dudižićem. Ovo ja Jurić Šimičić ozivam se da sam prial od Antona Farinić(a) libar 8 za onu zemlu v Zalom boku, ku ja rečeni Jurić bih kupil od matere rečenoga Antona. I ja rečeni Jurić kunselivam tu rečenu zemlu Antonu rečenomu i ozivam se plaćen od rečenoga Antona.

Jošće v Lošini, Seli Velom, Mikula Harvoić i Anton Farinić i čine prominu meju sobu: Mikula rečeni daje Antonu rečenomu edno kućišće v Lošini v stanji Farinevi, ko bi štimano libar 19 i pol po štimadurih komunskih, a Anton rečeni Farinić daje i kunseliva Mikuli rečenomu trsja svoga toliko v Lošini v Neržaci; a to štimaše štimaduri komunski: Franić Dračić i Franić Marketić.

Na to esu svidoci više pisani i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 84^v)

8. X. 1590.

1590, miseca oktobra 8, v Lošini, Seli Malom, a v kući Matia Žuntičića i pred svidoci: Franićem Marketićem i pred Gašparom Martinolićem počine taštamen(t) Matia Žuntičića parvi. Ovo ja Matii Žuntičić, budući (!) nemoćan na mojoj postili, a dobre pameti, nadijući se odlučiti od ovoga svita otih¹⁾ narediti moje s(t)vari po zakonu dobra krstjanina (i) prizvah popa Mikulu Krstinića, kako ki e nodar pupliki, da mi piše moi taštament parvi. A va tom taštamentu naporučam b(og)u dušu, kada me b(og)' sudi, a materi zemli telo da se pohrani v crikvi v sveto(mu) Martinu. Pak zatim pušćam i narejuem i oću, da bude, da ona draga, ka se zove Kirineva draga, ka je moja, ja tu dragu i to trsje pušćam v ruke moim sinom, da je²⁾ jimaju lipo i dobro guvernati; a intrada, ka bude va tom rečenom trsju, da je vzimlu moi sini: polovicu za štentu svoju, a drugu polovicu da imaju shraniti i od ne da mi jimajo činiti služiti 2 mise vele za me i za moju ženu, kada nu bo(g) sudi. I pak narejuem, da ona zaduš(ć)ina, ku je pustil³⁾ moj pokoi(ni) otac v kalamići Žuntičinu, ja ju pušćam na nogah v ruke mojim sinom i z onim zavezom, kako sam ga ja držal; a ta zavez est, da se jima dati⁴⁾ govoriti dvi mise vele, a to za duše moga pokoinoga oca i matere, i grob da se jima oficijati vsaku nedilu i da jimaju plaćati moi sini l(i) iste zadušćine od kalamića. A m(o)j grob i moje žene da se jima oficiati vsako nedilu, (ka)ko je zakon, a da ga plaćajo moi sini z one intrade, ka bude od Kirineve drage. Pak pušćam mojemu sinu Antiću va voi kući duka(t) pedeset, a to mu pušćam za ljubav

božju, a da je obligan činiti govoriti ednu misu velu na godišće za moga pokoinoga brata Antića. Jošće oču da žrvna, ka su v kući, da jima-ju osta(ti) v kući i momu sinu Antiću, a v račun od štíme. A tu kuću, ča se pušća mojem sinu Antiću, i z onim zavezom, kako je pisano, da bude zavezan on' i negova ered; ako li bi ne imil rečeni Antić sina, da se jima ta kuća vrnuti na samca od mlajega do mlajega. Jošće narejuem da od one intrade, ka bude v trsji v Kirinevi drazi, od one polovice, ka bude hoditi tr(s)ju, a plativši mese,⁵⁾ kako e više pisano, da mi jimaju moji sini činiti obed po zakonu, kako se čini ovde v našem mesti, a to da se ima satisvati vazda. Pak puščam edno bačvu naibolu, ka bude, va ku se jima kladati to vino, ko bude od te intrade, kako e više pisano. Pak jošće puščam ednoga vola moga naibolega, ki se naide po smarti mojoi, v roke mojim sinom, da ga održe, a z fita negova, da se čini kroh za ta moj obed, a ta vol da jima durati vazda i bitj nameščevan od intrade,⁶⁾ ka bude vancivala od trsja, kako e više pisano. Pak ja Matii Žuntčić činim Margaritu, ženu moju, da bude dona i madona vrhu vsega moga dobra stabila i mobila, dokle je živa, i da bude v neje voli dati i razdiliti meju obitelju to ta dobra stabila i mobila.

A više toga moga narejenja⁷⁾ i taštamenta činim moih kumesarii⁸⁾ i proku(ra)turi moga sina Jakova i Perića Škrivanića, zeta moga. A tom pisanjo i narejenju esu svidoci: Franić Marketić i Gašpar Martinolić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupli(ki), ki to pi(sah).

1) »odtih«. — 2) »ja«. — 3) »postil«. — 4) »data«. — 5) Možda talijanizam prema *messe*. — 6) »nitrade«. — 7) »narejenaja«. — 8) »kimesarii«.

1590, miseca oktobra 18, v Lošini, Seli Velom. Bi referena¹⁾ štima, ko je štimal Franić Marketić i Matii Lepić, ki esu štimaduri kumonski (!), ki štimaduri rečeni štimaše dobra stabila, ka jesu Mikule Mikolića, na instancijo g(ospodi)na Mikule Bice i g(ospodi)na Marina Nemirić(a) od Raba. A ti rečeni štimaduri štimaše ta rečena dobra v Lošini, Seli Malom, v kuntradi na Vigu libar 250, ka dobra pretende rečenoga Mikulu Mikolića va vih kumfinih niže²⁾ pisanih: s tramuntane st(a)nje eredi Smričićevih, z levanta i z grbina i z maištrala put komunski. A pak v drugom mest(i) ti rečeni štimaduri štimaše li pravi rečenoga Mikule na instancij(u) tih više pisanih v Lošini, Seli Malom, na Viškoi, del te ograde, koi kumfiniva z maištrala i z grbina go(spo-di)n' Jure Špalatinić, a z Raba, s tramuntane pot kom(u)nsk(i), z levanta put komonski, a ta del te Viške bi štiman libar 235.³⁾

1) »referene«. — 2) »neže«. — 3) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 87^v)

19. X. 1590.

Ezus Maria. 1590, miseca oktobra 19, v Lošini, Seli Velom, a v kući mene popa Mikule Krstinića. Budući Mikula Mikolić dužan go⟨spodi⟩nu Mikuli Bici i g⟨ospodi⟩nu Marinu Nimirića z Raba lib⟨a⟩r 470 obim dvim, a to za mankamen⟨t⟩ od ovac i od koz, ke je pasal rečeni Mikula nihove najimli, tolikaiše za spize vrhu toga učinene, a ta reč⟨en⟩i Mikula, da se ne čini veće spizi nemu, od svoje dobre vole daje nim i prodaje za sebe i za svoi ostali više rečenomu g⟨ospodi⟩nu Mikuli i Marinu, ki kupuju to za sebe i za svoi ostanci, a to 2 kusa ograd svojih, ke nega esu pretendile¹⁾; a te ograde ⟨esu⟩ v Lošini, Seli Malom, v kuntradi na Vigu, ke je polovica negova, a polovica negova brata Ivana, va koi ogradi komfiniva s tramuntane stanje eredi Smričićeveih, a z levanta i z grbina i z maištrala put komunski. Ka rečena ograda bi štimana po štimadurih komunskih po Franiću Marke(ti)ću i po Matiju Lepiću, kako referiše meni nodaru, libra 250. I tolikoje ostanak druge ograde, ka se zove Viška, va koi kumfiniva z maištrala i z grbina g⟨ospodi⟩n' Jure Spalatin z Raba, a z tramuntane i z levanta put komunski; ka ograda, ča je ostanak, bi štimana po tih štimadurih više pisanih, kako meni nodaru referiše, libar 235, a to e i toga vsega vsa suma od tih dvih ograd libar četirsto i osamdeset i pet. A ta rečeni Mikula obligiva za sebe i za svoi eredi, ako bi tim više pisanim ka pravda bila movlen⟨a⟩ vrhu tih stabilov ali²⁾ ka kuntradicion učinena, za sebe i za svojih ostanci mantinati i braniti tu prodaju na svoje³⁾ spize, obligivajući za to vse svoja dobra stabila i mobila, ka jima i ka po vrimeni more imiti. G⟨ospodi⟩n' Mikula i g⟨ospodi⟩n' Marin više pisani od svoje dobre vole i za učiniti ljubav više rečenomu Mikuli obiću se, da ako v termen tri leta satisva te pinezi, ki je dužan,⁴⁾ ograde da mu ostano (!) na nem', obligivajući edna stran i druga⁵⁾ i mantena⟨t⟩i i servati, kako je više pisano, avancivajući jošće Mikuli Mikoliću va tih ogradah libar 15, ke se obligaje g⟨ospodi⟩n Mikula i g⟨ospodi⟩n' Marin' učiniti mu ih i dati mu nih nakom (!) tri leta. Jošće g⟨ospodi⟩n' Mikula i g⟨ospodi⟩n' Marin' više pisani učinili ⟨su⟩ z Mikulu Mikolićem vsi svoi računi, i budući se tako saldali pre⟨d⟩ manu nodarom i pred svidoci niže pisanimi, edan' drugomu čine fin i kvjetacijon im p⟨e⟩r-petuva.

Na to esu svidoci: Franić Gucić i meštar Belo od Šibenika i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Prekrižio »pretendile« i napisao »negove«. — 2) »ala«. — 3) »svoju«. — 4) Dodao: »da proda te rečene«, i potom prekrižio. — 5) »druga«.

(I, 90)

13. XII. 1590.

Ezus Maria. 1590, miseca decembra 13, v Lošini, Seli Velom. Antona, žena pokoinoga Gašpara Domjanovića z Lubenic, a hći pok⟨o⟩inoga

Antona Ragužinića, čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodaje edan kus vrtla svoga libera franka za libar 7, kako bi stima-no po štimadurih komunskih: Martinu Sladiniću,¹⁾ Petrici, ženi Žuvana Ragužinić(a), po toi štimi, kako e više pisano, va vih komfinih: s tramuntane zemla te, ka kupuje, z juga zemla Jakova Čačevića, z bure zemla te, ka kupuje, z grbina zemla Antona Ragužinića. A za tu rečene pravi rečena Antona oziva s(e) plaćena i satisvana od Petrice rečene.

Na to esu svidoci: Martin Sladinić i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki pisah.

1) Drugog štimadura nije naveo.

133

(I, 90^v)

26. I. 1591.

1591, envara 26, v Lošini, Seli Velom. Referi Franić Marketić i Jivan Matković, kako ki esu štimaduri komunski, kako esu štimali trsja libar 183 v Živonina(h) na inštanciju Antona Ragužinića, a zemle prazne libar 100.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

134

(I, 90^v)

26. I. 1591.

1591, envara 26, v Lošini, Seli Velom. Referue Franić Marketić, štimadur komunski, kako e odštimal tarsja na Susci v Dragočai na inštanciju Ivana Rereke libara 114 i soldini 15, a to rečeno trsje est na Susci v Dragočai veloi dilnici i kol margarića¹⁾ va vih kumfinih: sa z bure trsje Franića Kužilića, z grbina trsje Buškaino, sa z juga plot, s tramuntan(e) trsje Jakova Sušnačića.²⁾

1) Naknadno dodao. — 2) (Pisar Mikula Krstinić.)

135

(I, 91^v)

28. II. 1591.

1591, pervara 28, v Lošini, Seli Velom. Referiše štimaduri komunski, ki esu: Franić Marketić i Franić Halić i Martin Sladinić, ki esu štimaduri komunski, i ti rečeni štimaduri štimaše vse pravi, ke pritende vse eredi pokoinoga Antona Ragužinića, a to na inštan(ci)ju Matia Buškaje v Lošini Velom' v kuntradi v Poli i na Plesci i Blvanidi, a ti rečeni štimaduri štimaše te pravi libar 1550.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 91^v)

28. II. 1591.

1591, pervara 28, v Lošini, Seli Velom. Referi Franić Marketić štumu, ku e štima(1): edan kus zemele puste vo kuntradi Seli Malo(m) na Slatini na inštanciju Marka Čanić(a), a to libar 57.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 92^v)

5. III. 1591.

1591, marča 5, v Lošini, Seli Velom. Mikula, sin' pokoinuga Jurića Dalgčiča, čini za se i za svoju ered i dobrovolono i po štimi prodaje edan kus trsja svoga na Unijah Mikoli, Petra Posibelića sinu, a to rečeno trsje est v Kurunah na Uniah va vih kumfinih: sa zmorca trsje Mikule Škrivanića, sa z juga tarsje Marka Dorčiča, z grbina tarsje Matiča Dlgčiča, z bure kraj morski. A to rečeno trsje Mikula rečeni prodaje Mikuli rečenomo libero f(r)anko, ko se prodaj(e) na Uniah za libar 49, kako bi štimano po štimaduru, ki e od škola rečenoga, ki je Franić Dračić. A za te rečene pinezi Mikula reče(ni) oziva¹⁾ se plačen i satisva(n) od Mikule rečenoga.

Na to esu svidoci: Marko Voksanić i fra Grgur Bosna i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki.

1) »oziviva«.

(I, 93)

6. III. 1591.

1591, marča 6. Matii, sin Mikule Ragužinića, depozitiva na dobar račun 2 tolara na inštanciju Blaža Forcinić(a) zaradi¹⁾ Bertula Rumanolića, kako budući učinjen š(e)kveštar p(o) of(i)cijalu rečenomu Matiju, da ima depozitati²⁾ v ruke meni popu Mikuli, nodaru, kako se udžri po kancilirii.³⁾

1) »zadradi«. — 2) »depozitata«. — 3) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 93^v)

8. III. 1591.

1591, marča 8, v Lošini, Seli Velom. Matii Rereka čini za se i za svoju ered i reditad i dobrovolno i po štimi prodaje Matiju Matočiću edan kus zemle v Lošini, Seli Velom, v kuntradi na Frkovsukom va vih

kumfinih: s tramuntane zemla Franića Rerekina, z grbina zemle eredi Peracove, sa z juga put komunski i sa z bure pot komunski, a to za libar 72, kako bi štimano po štimadoru komunskom Martinu Sladiniću i pri nemi bi Matii Baričević, obrani štimadur od obiju strane. A za tu prodaju i za te pinezi Matii rečeni Rereka oziva se plaćen¹⁾ i satisvan od Matia Matočića.

Na to esu svidoci: Antić, sin Matia Raguzinića, i meštar Belo od Sibenika i ja pop Mikula Krstinić, nodar puplik*(i)*, ki pis*(ah)*.

1) »plašen«.

140

(I, 91)

16. III. 1591.

1591, marča 16, v Lošini Velom. Mikulina, žena pokoinoga Jivana Čačevića, i z svoimi zeti Jivanom i z Mikelom ozivaju se biti dužni Jivanu Dundoviću libar 46 i soldini 17. A ta rečeni dalg obligiva Mikulina rečena i z svoimi zeti više pisanimi satisvati Jivanu rečenomu na termeni pisani niže: prvi termen na Godencu prvu¹⁾ libar 6 i soldini 17, a drugi termen na Miholu prvu libar 20, a treći termen o Božiću prvomu libar 20. A za ta dug rečeni inpeniva Mikulina rečena Jivanu rečenomu i obligiva edan kus trsja svoga na Sosci, kade bude drago v Dragočaj; ako ne bi satisvala Mikulina rečena i ne zeti ta rečeni dlg na te termen rečeni, da to trsje ostane libero franko na Jivanu rečenom i po štimi.

Na to esu svidoci: Žuva*(n)* Nadalić i Antić, sin Matia Raguzinića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar.

1) »prvo«.

141

(I, 94)

22. IV. 1591.

1591, miseca aprila 22, v Lošini, Seli Velom. Martin Tancabelić i Jivan Morić čine za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi čine meju sobu ednu prominu. Martin Tancabelić daje Ivanu Moriću edno kući(š)će i z svoim dvorom i z jednu smokvu v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Kačoli sa z juga pri kući eredi pokoinoga Antića Maričića, a Jivan Morić za to rečeno kućišće dae li v prominu Martinu rečenomu edan kus vrtla svoga v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v sta*(n)*ji Juranevi sa zmorca dvora, z burnem vartli. A to rečeno kućišće bi štimano po štimaduru komunsko*(m)* Franiću Haliću libar 30 i pol; tolikoje ta rečeni vrtal bi štiman tolikoje. I na to esu kuntenta edna i druga stran.

Na to biše svidoci: dom Žuvan Krstinić i Antić Raguzinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

91

(I, 94^v)

22. IV. 1591.

1591, miseca aprila 22, v Lošini, Seli Velom. Jivan Morić čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štíme prodaje Ivanu Bociću edno kuć(i)šće svoje v Lošini, Velom Seli, v kuntradi v Kačoli pri kući eredi pokoinoga Antića Maričića i z svojim dvorom i z jednu smokvu. A to kućišće bi štimano po štimaduru komunskomu, po Franiću Haliću libar 30 i pol. A za te pinezi Jivan rečeni Morić oziva se da je¹⁾ satisvan od Jivana Bocića, a siguriva i Jivan rečeni Morić, siguriva Ivana rečenoga Bocića v svojem dobri stabili va vartli v stanje Juranevi va vartli svojem z garbina kuće svoje.

Na to esu svidoci: domin Žuvan Krstinić i Antić Ragužinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »jea«.

(I, 73)

20.¹⁾ IV. 1591.

1591, miseca aprila 20,¹⁾ v Lošini, Seli Velom. Blaž Malić čini za se i za potribu svoju i po štimi prodaje Jiva[nu] Rerekinu edno kući(š)će i z svojim d[voro]m i kus vartla i fruti: tri smo[kve], a to je v Lošini, Seli Velom, v stanje Malevi va vih kumfina[h]: z grbina put komunski i sa z juga put komunski, s tramuntane dvor i stanje Blaža Malića, z maištrala zemla eredi Ivana Čačevića, za libar 42, a za štimu i za spize soldini 36. A za te pinezi Blaž rečeni oziva se biti plaćen i satisvan od Jivan[a] rečenoga, a to bi štimano po [š]timadurih komunskih: po Franiću Haliću i po Martinu Sladi[ni]ću.

Na to esu svidoci: Frane Krsti[ni]ć i A(n)tić Ragužinić i ja po[p] Mikula Krstinić, nodar pupli(ki), ki to pis(a)h.

1) Iza glagoljskog slova »i« [= 20] stajalo je još jedno slovo za oznaku broja.

(I, 73^v)

2. V. 1591.

Ezus Maria. 1591, maja 2, v Lošini, Seli Velom. Jurić Rudanić čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štim(i) prodaje edan kus vrtla svoga i z fruti, ki se nahode va tom vrtli, a ta rečeni vrtal est v Lošini, Seli Malom, v stanji rečenoga Jurića va vih kumfinih niže pisanih: s tramuntane vrtal Mare Marketove, sa z bure vrtal Mateše Tarabočića, sa z juga kuća rečenoga Jurića, z grbina stabilo toga, ki kupuje, a to za libar 40, kako bi štimano po štimaduru komunskom po Franiću

Marketiću. A ta rečeni vrtal prodaje rečeni Jurić Matiju, Gladilića Ivana sinu, za libar 40, kako e više pisano. A za te pinezi Jurić rečeni oziva se plaćen i satisva⟨n⟩ od Matia rečenoga.

Na to esu svidoci: domin Žuvan Krstinić i Antić, sin Matia Ragužinića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

145

(I, 95)

18. V. 1591.

1591, maja 18, v Lošini, Selj Velom. Kata, žena pokoinoga Antića Forcinića, čini za se i za svoju ered i reditad i dobrovolno i po štimi prodaje Kati, svojoj nevesti, a ženi pokoinoga Marka, Matia Čačevića sina, vse pravi svoje, ke pritende rečenu Katu i ne muža pokoinoga Antića i neje obitel. A te rečene pravi esu v Lošini, Seli Velom, v kuntradi v Kurnom v drazi Sopčevi, a te pravi esu v trsji i v zemli, za libar 30, kako bi štimano po štimaduri komunskom Franiću Haliću. A za te pinezi Kata rečena oziva se da je satisvana i plaćena od Kate rečene, neveste svoje.

Na to esu svidoci: Antić, sin Matia Ragužinića, i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

146

(I, 96)

10. VI. 1591.

1591, ijuna 10, v Lošini, Seli Velom. Matii, sin pokoinoga Mikule Ragužinića, spravljajući se na put, čini svojih prokuraturi eneralih Jakova Lečića i domina Jivana Božičevića i Žuvana Nadalića i Matia Matočića i Marka Sintića, da ti prokuraturi više rečeni mozite prokurati i kumpariti i proteštati ⟨i⟩ intramititi i i⟨n⟩tremenati i apelati i avokata i prokuratura naiti i učiniti preda vsaku pravdu vsaki od tih prokuraturi više pisanih, toliko edan nih sam koliko da bi vsi bili zajedno, čakoli bi edan nih učinil, da ostali ne mozite pogovoriti nego da je dobro učineno.

Na to esu svidoci: Daruša od Osora i Luka, sin pokoinoga Šimuna Forcinića, i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

147

(I, 95^v)

14. VI. 1591.

1591, ijuna 14, v Lošini, Seli Velom. Jurić Forcinić čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodaje Matiju Matočiću vse pravi svoje, ke pritende nega v Lošini, Seli Velom, v kuntradi na Slavoninah

va velom vrtli izvana kako vrtal zapovida delom svojim z jene bande i druge; va vih kumfinih: s tramuntane pravi Franića Matočiću, z maštrala pravi Luke Forcinića, z grbina put komunski, sa z juga zemla Luke Forcinića; a te rečene pravi biše <š>timane po štimaduru komunskom Martinu Sladiniću libar 29. A za te pinezi Jurić rečeni oziva se kuntenat i plać(e)n od Matia više pisanoga.

Na to je svidok Martin Budinić i Marko Bodulić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

148

(I, 96^v)

20. VI. 1591.

1591, ijuna 20, v Lošini, Seli Velom. Dumka, hći pokoinog Pera Valentovića, i Mati(i), brat neje, čine za se i za svoju ered i dobrovolno prodaju¹⁾ Matiu Rerek(i) edan kus smokve i zemle, ka je pod nu, po štimi za libar 5, kako bi štimano po štimaduru komunskom Martinu Sladiniću, a v stanji Podelinevi zemle libre 2 i pol; a ta rečeni kus zemle i smokve, kako je više, est v st(a)nji i va vrtlih pokoinoga Matia Valentovića. A za te pinezi Dumka rečena i Matii rečeni ozivaju se kurenti i plaćeni i satisvani od Matia Rereke.

Na to esu svidoci: Luka, sin Šimuna Forcinića, i Frane Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »prodaje«.

149

(I, 97)

1. VII. 1591.

1591, ijulea 1, v Lošini, Seli Velom. Referi Franić Marketić, kako ki e štimadur komunski, štimu, ku je štimal na inštanciju mišer Erolima Nimiri, a to dobra stabila, ka jesu <u> Jivana Mikulića v Lošini, Seli Malom, v kuntradi v Slatini v zemli i v frotih (!) libar trista i osamdeset i dvi; a s tim štimadurom bi štimadur drugi komunski Jivan Jakovlev; va vih kumfinih: s tramuntane komunada i sa z bure komunada, sa z juga zemla Marka Banića, z grbina rat slatinski eredi Rerečići. A hraneći pravi, ke esu va tih kumfinih, ke pritende ostalih kunsorti va tom mesti; a štimadurom grede libar 7. Pak referiše ti štimaduri više pisani štimu, ku štimaše na instanciju više pisanu na Vigu v Malom Seli v zemli i v frutih libar 275, a štimadurom libar 5, va vih kumfinih: s tramuntane stanje eredi Smričeve, sa z bure komunada, sa z juga put komunski i z grbina put komunski, a hraneći pravi, ke su va tom mesti g(ospodi)na Mikule Bice i g(ospodi)na Marina Nemira.¹⁾

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 97^v)

2. VII. 1591.

1591, miseca ijulea 2, v Lošini, Seli Velom. Jadrii Tomašinić i z Antonu, ženu svoju, za života svoga i pameti dobre i po štimi prodaje Matiju, Blaža Barićevića sinu, vse pravi, ke pritendi v stabili v stanji Tomašinevi Jadria rečenoga, a te pravi esu va vartli i fruti, ki su va tom vrtli, za libar 25, kako bi štimano po štimaduru komunskom Franiću Haliću i pri nem bi obrani štimadur od strane obiju Martin Stuparić. Na toi prodaji Jadrii Tomašinić i Antona rečena, žena negova, ozi-vaju se kuntenti i plaćeni od Matia rečenoga.

Na tom bi svidok: Matii Rereka i domin Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 98)

27. VII. 1591.

1591, ijulea dan 27, v Lošini, Seli Velom. Budući Jurai Hlupović od Zlarina i meštar Jivan, kalafat, zajedno skupa jimili brod, ki gre na račun jednoga i drugoga na put, i da bude edan i drugi sotopošt škodi i dobitku. I za drva, ka su krcali, muntaju libar 72 i pol, a salum, ki su krcali, munta libar 60 i pinez libar 57 i soldini 12, a to je tratil Jurai više rečeni, ta numere više pisani; a te pinezi jima potegnute z munta vsega, a dobitak i naval da grede na pol.

Na to e svidok: meštar Jivan Šuvrinić i Marko Šimičić i ja pop Mikula Krs(t)inić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 98^v)

29. VII. 1591.

1591, miseca ijulea dan 29, v Lošini, Seli Velom. Matii Rereka čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodaje Matiju Matočiću edan kus zemle i fruti, ki su va toi zemli, a ta zemla est v Lošini, Seli Velom, v kuntradi na Frkovskom va vih kumfini(h) niže pisanih: s tramuntane trsje eredi Erčića, sa z bure pot komunski, sa z juga zemla Matia Matočića, z grbina zemla eredi Peracove; a ta zemla bi štimana po štimadurih obranih po dobrih voli od obiju strane po Martinu Sladiniću i po Matiju Blaževu libar 38. A za te pinezi Matii Rereka oziva se plaćen i satisva(n) od Matia rečenoga.

Na to esu svidoci: Martin Stuparić i Martin Halić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 99)

5. VIII. 1591.

1591, miseca agusta 5, v Lošini, Seli Velom. Katarina, žena pokoinoga Krstina Pehića, i z svoiim sinom Luku čini dobrovolno za se i za svoju ered i po štimi prodaje vse svoje pravi, ke pritende rečenu Katarinu i neje sina Luku, Jivanu Homčiću v kuntradi v Slavinah za libar 90, kako bi štimano po <š>timadurih oblubljenih od strane ednih i drugih po Matiju Barbi i po Jiviću Tarabočiću. A za te rečene pinezi Kata rečena i Luka rečeni ozivaju se plaćeni i satisvani od Jivana rečenoga. A siguriva Kata rečena i Luka rečeni Ivana rečenoga svojim dobrim stabilom, kade se naide, i da su obligani braniti Ivana rečenoga, ako bi mu ki kada dal ki impač.

Na to e svidok: domin Matii Dundović i domin Žuvan Krstinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 15^v)

25. VIII. 1591.

1591, miseca agusta 25, v Lošini, Seli Velom. Margarita, žena pokoinoga Pera Matiašića, daje Jakovu Belaniću ovac svoih na fit numera 22 od fruta i tri ovni i janic 10, ča je u vsem 35. A te rečene ovce Jakov rečeni prijmle od Margarite rečene do pet let po deset so<l>dini vsaka¹⁾ glava na godišće.

Na to e svidok: Žuvan Krstinić i Matii Dundović i ja pop Mikula Krstinić, ki to pisah.

1) »vsvaka«.

(I, 99^v)

9. IX. 1591.

1591, miseca setembr(a) 9. Počine skrit (!), ki se čini meju Matiem Matočićem i meju Antonom, sinom pokoinoga Žuvana Ragužinića, kako imprometi Anton rečeni Matiju rečenomo vsu žaladiju, ka se bude učinila i ku učini i lati rečeni Antić: odklada se na stran bugve i šaruni po imprežii kantinar libric po libar 21 i pol, a to da počine, kada se počine činiti žaladia do termena petnaiiste dan pria Vazma. I jošće čine ov pat, da ne mozi Antić rečeni biti sotopošt dati žaladie nikomore nego rečenomo Matiju, razvi ako bi bilo ča za g(ospodi)na kneza. I jošće ako bi Antić rečeni komu jinomu prodal žaladie, da je sotopošt platiti poč bude va Bnecih. A prijemle Anton rečeni od Matia rečenoga libar 60 na bon konto.

Na to e svidok: domin Matii Dundović i Antić Dračić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pu(p)l(iki), ki to pisa(h). (Prekriženo!)

(I, 100^v)

26. IX. 1591.

1591, setembra 26, v Lošini, Seli Velom. Lucia, hčer pokoinoga Jivana Gladilića, oti činiti spisat vse ča je prnesla k Juriću Rudaniću, k mužu svomu, kako zna Maria, mati rečene Locie (!), ka govori do svoje kunisencie, koliko e bila vridna ta ričena roba, ku rečena Luci(a) est jimila od oca svoga i matere svoje. Ka rečena roba bi vridna libar 113, a ta rečena roba est v suknah i v košulah i v pečah i v rukavih i skrina 1, kak(o) govori mati rečene Locie (!), da je toliko bilo te rečene robe, kako e više pisano libar 113. A to bi spisano, da je toliko te rečene robe po kunišencii Marie, ka je mati rečene Lucie, a po kunišencii Agnie, žene pokoinoga Ivana Kirinića, da je toliko te robe.

Na to esu svidoci: Pero Grguričić i Žuvan Krstinić i ja pop Mikula, nodar pupliki, ki to pisah.

I pred timi svidoci više pisanimi Licia (!) više pisana odmiče se vsega stabila i mobila, ko pritendi neje muža više pisanoga pokoinoga Jurića, i vsih dani i interesi i dobra i stabila i mobila.

(I, 100)

26. IX. 1591.

1591, miseca setembra 26, v Lošini, Seli Malom. Budući se oženil Matii, sin Jurića Barbića, za Klar(u), hčer pokoinoga Jakova Smričića,¹⁾ po zakono svete matere cri(k)ve, a Fumija, žena bivšega pokoinoga rečenoga Jakova, oti poštirati činiti vse ča daje rečenoj Klari, a hčeri svojoj, libar sto 34, a to est v suknah i v košulah i v pečah i skrina 1 i v jinoj robi, ku daje rečena Fumija rečenoj hčeri svojoj, kako je više pisan(o), libar 134. A tu rečeno robu štima Agnia, žena pokoinoga Ivana Kirinića, i Lucia, žena pokoinoga Jurića Rodanić(a).

Na to biše svidoci: Pero Grguričić i Martin Gladilić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Smiričića«.

(I, 101)

22. X. 1591.

1591, oktobra 22, v Lošini, Seli Velom. Budući deferencii i orori meju uredju pokoinoga Matia, a sina pok(o)inoga Ivana Krisinića, i meju Antonom, sinom pokoinoga Martina Kresinića, a ti vsi više pisani edne i druge strane, za ne oteći pravdati se za svoje deferencie, ke pritende Antona više pisanoga po negovu ocu Martinu, a Anton rečeni, nahodeći svojih pravi, ke nega pritende v rukah rečene eredi pokoinoga

Matia, edna i druga stran dobrovolno čine za se i za vsu svoju ered i dobrovolno postavljaju se v kumpromes vikuvični po zakon bnetač(k)i. I ti vsi više pisani za te svoje deferencie čine za se i za svoju ered i reditad svojih kumpromesuri i suci albitrih naipria: Anton, trgovac, i Pero Grguričić. I ti vsi, edna i druga stra(n) dobrovoln(o) esu kuntenti: kada budu slišali ti rečeni suci nihove deferencie, mozite suditi i odlučiti i lagoditi i akurdati vse te nihove deferencie i čagodar ti rečeni suci odluče, da vsi ti više pisani jimaju za dobro i drago.

Na to e svidok: Frane Krstinić i domin Matii Dundić i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

159

(I, 102^v)

7. XII. 1591.

1591, decembra 7, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Lovrić Rumanolić Franiću Haliću ovac svojih numeru 11; a te rečene ovce esu od vruta (!); a te rečene ovce esu po osam soldini po vsakoi glavi; a ta rečeni afitacijon gre do godišća.

Jošće ta jisti dan afitiva više pisani Lovrić Peru Skrivaniću ovac svojih numeru 28, meju kimi e janic 5, a od frota 23; a to po 9 soldini vsaka glava; i ta fit do godišća da gre.

Jošće ta jisti dan afitiva rečeni Lovrić Martinu Holevini ovac svojih numeru 21 po 9 soldini po vsakoi glavi, a te vse esu od fruta i te gredu do godišća.

Jošće ta jisti dan rečeni Lovrić afitiva Martinu Haliću ovac svojih numeru 14, meju nimi e edna janica, a to po 9 soldini vsaka glava; a ta afitacijon do godišća da gre.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Zuvan Krstinić.)

160

(I, 103^v)

8. XII. 1591.

1591, decembra 8, v Lošini, Seli Velom. Blaž Malić čini za se i za svoju ered i redita(d) i dobrovolno i po štimi prodaje Jivanu Rerkinu edan kus vrtla v Lošini, Seli Velom, v stanji Malevi va vih kumfinih: z grbina kuća rečenoga Blaža, ki prodaje, za z juga vrtal toga, ki kupuje, sa z bure dobra eredi Žuvana Krstinića, s tramuntane zemla eredi Jivana Čačevića. A tu zemlu rečeni Blaž proda rečenomu Jivanu libero [fra]nko kako vse svoje za lib[ar] 12, kako bi štimano po štimaduru komunskom po Martinu Sladiniću. A za te pinez(i) Blaž rečeni oziva s(e) biti satisvan i plaćen od Jivana rečenoga.

Na to esu svidoci: Frane Krstinić i domin Matii Dundović i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupl[iki], ki pisah.

(I, 103)

3. II. 1592.

1592, perva 3, v Lošini, Seli Velom. Margar[ita], žena pokojnoga Pera Matiaš[ića], i z Antonom, n(e)tjakom svojim, [čini] za se i za svoju ered i po št[imi] prodaje Ivanu, Pera Krisinić[a] sinu, vse pravi, ke nu pritende i ne netjaka rečenoga v Lošini, Seli Malom, v kuntradi pri Gravotu, a to zada kuće rečenoga Jivana, za libar 17 i soldini 14, kako bi štimano po štimadurih komun(s)kom (!) po Franiću Marke[ti]ću i pri nem bi Martin Budinić. A za te pinezi Margarita i Anton rečeni oziva se plaćena i satisvana od Jivana re(če)noga.

Na to e svidok: Matii Rereka i Frane Krstinić i ja pop Mi[ku]la Krstinić, nodar pupli[ki], [ki] to pisah.

(I, 82)

17. II. 1592.

1592, miseca perva 17, v Lošini, Seli Velom. Martin Kovačić čini za se i za svoju ered i dobrovolno i po štimi prodaje Matiju Rereki edan kus trsja svoga i z zemlu svoju v Lošini, Seli Velom, v kuntradi pri stanji rečenoga Martina sa zmorca kuće negove va vih kumfinih: z grbina trsje Martina Kovačića, z maištrala zemla Jurića Barbića, sa z bure ograda credi Kolićeve, za z juga trsje Matia Rereke, za libar 27, kako bi štimano po štimaduru obranom ot obiju stran po M(a)rtinu Sladiniću; a te pinezi rečeni Matii da jima odgovoriti popom za mise i za pogreb pokoine žene rečenoga Martina. A promine čine meju sobu za devet lib(a)r: Martin rečeni daje Matiju rečenomo trsja svoga va tom mestu više rečenom, a Matii rečeni daje trsja svoga i ednu smokvu pri kući Martina rečenoga.

Na to e svidok: Blaž Malić i Fran Krstinić i ja pop Mikul(a), nod(a)r.

(I, 66^v)

6. X. 1592.

1592, oktobra 6, v Lošini, Seli Velom. Jivan Gržinić siguriva Antonića Skrivanića v svojem dobri stabili na Dvapuči v trsji zvarhu prodaje, ku prodaje Ivan rečeni Antoniću rečenomu v kuntradi¹⁾ v Konalini.

Na to biše svidoci: domin Žuvan Krstinić i Jivan Farinić i ja pop Mikula Krstinić, nodar puplik(i), ki to pisa(h).

1) »kuntrandić«.

(I, 100)

1. I. 1593.

1593, envara 1, v Lošini, Seli Velomo. Afitiva Lovrić' Rumanolić Mikuli Hrvoiću¹⁾ ovac svojih 9 od fruta po devet soldini vsaka glava; a ta afitacijon poča o Miholi pasanoi i gre do Mihole druge.²⁾

1) »Hrvoić«. — 2) (Pisar Zuvan Krstinić.)

(I, 103)

1. I. 1593.

1593, envara 1, v Lošini Velom. Afitiva Lovrić Rumanolić Franiću Haliću ovac svojih 11 od fruta, a ta afitacijon poča o Miholi pasanoi i gre do Mihole prve.

Jošće ta rečeni dan afitiva rečeni Lovrić ovac svojih numera 11, meju kimi je janic 4, a ovac od fruta 7, po 9 soldini po vsakoi glavi, a to do godišća.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 83^v)

20. II. 1593.

1593, miseca pervara 20, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Lovrić Rumanolić ovac svojih Jivanu, sinu Franića Dudižića, numera ovac velih 24, a janic 8; a ta rečeni afitacijon poča o Miholi pasanoi do Mihole prve; a te rečene ovce i janice gredu po osam soldi⟨n⟩i 21,¹⁾ a ostale po devet soldini.²⁾

1) Tj. 21 ovca po osam soldini. — 2) (Pisar Mikula Krstinić.)

(I, 83^v)

20. II. 1593.

1593, miseca pervar⟨a⟩ 20, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Franić Fantić Jivanu više pisanomu¹⁾ ovac svojih numera 16, ča je²⁾ ovac velih 12, a janice 4; a ta rečeni afitacijon poča o Petrovi pasanoi i gre do Pe⟨t⟩rove druge; a to po deset soldini vsaka glava.³⁾

1) Tj. Jivanu Dudižiću, isp. br. 166. — 2) »ja«. — 3) (Pisar Mikula Krstinić.)

(II, 6^v)

4. IX. 1593.

1593, setembra 4. Ja Mandalena, hći Marka Jivkovića, pušćam vse ča e v Dražini momu sinu Marku za ljubav božju i da mu se ne mozi v niedan del staviti. Na to se kuntentaše Kata i Dumka.

Svidok Matii Matočić. Spisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

(I, 74)

29. VII. 1594.

1594, miseca ijulea 29, v Lošini, Seli Velom. Martin Stuparić čini svoga prokur(a)tura meštra Jurja Karamanovića, da jima i mozi meštar Jurai prokurati i receviti vsaki dalzi i page i vse ostale deferencie, da Jurai rečeni mozi kumpariti i apelati i sentenciatj i trmenati (!) za vsaki račun i potribu rečenoga Martina.

Na to biše svidok: A(n)ton Skuradić i Blaž Barićević i ja pop Mikula Krstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(I, 68^v)

13. VII. 1595.

1595, ijule(a) 13, v Lošini, Seli Velom. Afitiva domin Žuvan Krstinić osam ovac svojih od fruta Jakovu Belaniću na imprežii po edanaiste soldini vsaka glava, a ta fit počine prvi dan agusta i do pet let da grede na t[i] impreži, kako <je> više pisan(o). *I ošće ovce 4 od fruta.*

*Na to esu svidoci: Anton Kordovan i Marko Simičić i ja domin Mikula Karstinić, nodar, ki pisah.*¹⁾

1) Tekst je pisao notar Mikula Krstinić. Kurzivom otisnuti tekst nadopisao je notar Žuvan Krstinić.

(II, 9)

20. I. 1598.

1598, zenara 20. Ja Matii Barićević činim za se i za moga sinovca Blaža, takije budući aparzento Anton, zet pokojnoga Antona Hranca, ki činim za se i za moju ženu i za moju jered, kadi činimo kumpromes meju nami, a v račun ograde, ka je bila Hranca zgora rečenoga, v Bulbini v kundradi Bobovišći; i ta kumpromes bi učinjen po zakon bne-taški, pena meju nimi, ki bi s(e) porekal, da platj dukat 10.

Matii i Blaž i Anton, zgora pisani, kadi naidoše za svojih sudac, ki sudi(še) više te ograde: naiparvo Jivana Simičića, drugi Jivan Jurinić,

ki biše štimaduri komunski, treti Matii Belanić, obrani od jedne i druge strane. A sada mi suci do naše kušencie osudismo, da plati Matii i Blaž Antonu v račun intrad o⟨d⟩ te ograde libar 80 i jednu živinu od pol dukata; sucem libar 6, nodaru mucenig; termeni: o parvoi Sensi libar 20, o Miholi libar 30, o drugoi Sensi ostalo.

Svidoci: Mikula od Brača, drugi domin Lovru¹⁾ Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

Paki osta dužan Matii Antonu libar 30 i 8, a v račun prodaje jiste ograde. Ja Margarita, hći Hranca, prijah od Matija Baričevića i od Blaža na dobar račun libar 50 i 5. Paki na 1600, zuna 2, kadi ja Margarita, hći pokoinoga Hranca, ozivam se kunt⟨e⟩ntana i satisvana od sega toga škrita.²⁾

1) Lovrul. Krajnje I Ivan Božičević piše dosta rijetko, ali ga piše u kosim padežima, npr.: Lovrula, Lovrulu. — 2) Svi naknadni dodaci ovoj ispravi upisani su u protokol u isto vrijeme kada i prvi dio uneska.

172

(II, 6)

20. VI. 1598.

Jezus i Maria. 1598, zuna dan 20. K⟨a⟩di ja Šimun Godinić dajem onu zemlu, ka e pri kući domina Jivana,¹⁾ ka zamla (!) je štimana li⟨ba⟩r 17, i tu zemlu dajem dominu Jivanu Božičeviću, da toliko mis reku za nih, kih je bila, i da mole boga za nih; i ako bi se ča momu sinu Luki grustilo, da toliko vazme moih dobar, kadi mu drago bude.

Svidoci: Žuvan Nadalić i Martin Sladinić i ja pop Jivan Božičević⟨ć⟩, nodar pupliki, ki to pis⟨a⟩h.

1) Tj. Božičevića.

173

(II, 126^v)

8. X. 1598.

1598, otubra 8. Jezus i Maria. Ovo se čini kumpromes po zakon bne-taški, a to meju Perićem Škrivan⟨i⟩ćem i Lovrićem Rumanolićem na išta⟨n⟩ciju Perića, kako prokaradura od sih dobar pokoinoga Ivana Škrivanića, a Lovre sam za sebe, kadi obadva kuntentaše, da naidu dva človika, ka im rasude sva ona, ka im reku, a to o⟨d⟩ dobar pokoinoga Ivana Škrivanića; o⟨d⟩ tih dvih ljudi edno e Gargur Lečić, koga obra Pero za svoga suca, drugi Marko Sintić, koga obra Lovru Rumanolić za svoga suca, da ta dva mozite suditi više ča im reku, i ako se ne bi mogli ta dva suca meju sobom akurdati, da mozite k sebi vzeti jednoga človik⟨a⟩ ili dva, koga nim drago. I ti suci prisegoše, da te pravo suditi. Mi suci učinismo penu meju nimi: ki bi se porekal, ča mi suci učinimo, da plati dukat 20 i 5.

102

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu(p)liki. Svidoci: Duminigo Rerečić i dom Lovru Božičević.

Mi obidve hčere pokoinoga Jivana Skrivanića potvardismo Pera Skrivanića za našega prokaradura, kako se uzdarži u taštamentu. Svidoci: Franić Dračić i Martin i Karstić Sutorić. Ja Perić kunte(n)tivam se, ča učine ti suci.

(Isp. br. 174)

174

(II, 127)

10. II. 1599.

1599, febrara 10. Mi suci albitri zgora pisani¹⁾ čusmo, vidismo, razumismo, sudismo ed(n)oi i drugoi strani, kako rekoše. Zatim mi sudismo i sente(n)civamo Lovrula zgora pisanoga, a v račun intrad, ke e potegnul o(d) dobar Ivana Skrivanića: da plati Lovru libar 300 i 50 i da plati z otoga suci i nodara udile, a od ostaloga na tri termeni: parvi o parvoi Miholi li(ba)r 100, o drugoi li(ba)r 100, o tretoi sve ostalo; i ako ne bi dal ti pinezi na termen, da mozite prodati toliko negovih dobar pre(z) spizi niednih. Paki da ima Perić, ta prokaradur, učiniti Lovrulu toliko fabrike, koliko ga tuka v kući, kadi nemu drago, a u toliko termena. Paki odlučismo od lemozine, ka e puščena po ta(šta)mentu, da bude va tih kućah, a mj suci odsudismo za tu lemozinu aliti zaduščinu v Drazi na garbin li(ba)r 75 i tarsje, ko e na Skamelah, po štimi libar 100. A Margarita, žena Ivana Dundovića, da da bratji s(vetoga) Antona ovac, ke muntaju libar 100, i tarsje i Dra(ga) da gre v ruke bratji s(vetoga) Antona; a ta bratja da su obnigana plaćati sako leto libre 3 za mise va veki. A da se uživaju kuće i stane libero franko. Plati Lovre nodara i suci libar 50.²⁾

1) Tj. Gargur Lečić i Marko Sintić, isp. br. 173. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

175

(II, 4)

6. IV. 1599.

Jezus i Marije. 1590 i 9, aprila 6. Ja Gašpar, sin pokoinoga Pera Derenčinića, ja budući v dobri pameti, činim moi taštament. Naiparvo puščam bratji svetoga Antona v Lošini moga vola i tarsje moje, ko je v Pečini, a da su mi obnigani davati velu misu na obračene goda i da me zapišu za brata svetoga Antona. Paki puščam zemlu li v Pečini bratji sv(e)toga Ja(d)rija da za me boga mole. Paki puščam mojoj ženi moi del hrama, v kom stoimo, i vsu masariju, a to jei puščam za luba(v) božju više neje četvartoga dela. Paki puščam dominu Ivanu¹⁾ 2 ovce. Paki puščam mojoj sestri Jakovi tri ovce. Paki Dumki Mulićini 2 ovce. Paki dominu Lovrulu²⁾ jednu ovcu. Paki puščam da dadu četire kvarte pčenice i 2 ovce v novu fabriku s(vete) Marije v Lošini, a ost(a)lo neka

103

moja mati uživa za života. Paki urdina dominu Žuvanu na Puntí od Smarti i svojej ženi, da mu se reku jedne mise gargureske za nega, a druge za nega oca.

Svidoci: Marko Šintić i <domin> Lovru Božićević. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) Božićeviću. — 2) Božićeviću.

176

(II, 6)

9. X. 1599.

1599, otubra 9. Ja Duminigo Rerečić prodajem Matiju Blagaiću jednu ogradu <v> kudradi va ogradi Blagaevi, ka ograda bi štimana po štimadurih komunskih: Garguru Lečiću i Karstiću Šintiću libar 100 i 60 i 8 i pol; kunfini: s tarmuntane braska zemla, sa z juga do puta, z garbina put komunski, z maištrala ograda Erića.

Svidoci: Gašpar Morinić i <domin> Lovru Božićević i ja pop Ivan Božićević, nodar pup<1>iki, pis<a>h.

177

(II, 5^v)

2. XII. 1599.

1599, na dva miseca decembra. Pride prida m<e> Ivan Dudižić svojim zetom Ivanom. Kadi ja Ivan Dudižić prodajem moju kuću i ono, ča e s varhu kuće, i vartal momu zetu Ivanu Antončiću; ka kuća bi štimana liba<r> 178, i to bi štimano po štimadu<r>skih (!): Gargur Lečić i Matii Bela<ni>ć, obranih; i to porodajem za potrebu moju od guverna. I ja Jivan Dudižić odnimlu tretí del te prodac, ku sam obećal i pustil moei hćerj Margariti za luba<v> bužju (!) i za guveran, ki mi je učinila. Pak prodacem li pur¹ tomu Jivanu moi vartal, ki vartal bi štiman po štimadurih zgora rečenih libar 70 i 7 u sve; od tada imi ta Ivan li<ba>r 192, so<ldini> 8.

Svidoci: Jakov Buterić i Ivan Kumandić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »li« u značenju »također«; »pur« prema tal. *pure*.

178

(II, 34^v)

1599.

1599. Ja Petrica, žena pokoinoga Žuvana Ragužinića, činim veru vsim moim, kako mi e zajal moi sin Antić libar 100, kih sam platila za dug moga muža, a to za kalež i parament. Paki mi e dal libar 100 i 50 od ovac od Gramožla, kih sam dala parat Duncu (!) za kuću, a parat sam

jih stratila. Paki sam jih prijala od Buškae i od Antona Godinića za Jamnu libar 50, kih sam stratila. Pak 100 libric valne, kih smo imili o(d) Dunatićev, to pušćam Antiću za luba(v) božju i za službu, ku mi e činil. Pak platih Jakini za dug stari libar 50. Seg a moga dobra pušćam Antiću, momu sinu, treti del za luba(v) božju. Paki ja Antić dah Dumcu li(ba)r 100 i 70, a to za kuću, ka e va dvoru, i skal polovicu libar 20. Od tih pinez z Gra(mo)žja dasmo Antonu libar 100 i 40 za kalež i parament.

Svidoci: domin Ivan Škrabonić¹⁾ i Gašpar Fantić i ja pop Ivan Božićević, nodar pu(p)liki, ki pisah.

1) Greškom: »Brabunić«.

179

(II, 58)

4. VI. 1600.

1600, zuna 4. Kadi se učin(i) matrimonii meju Petrom Perinićem od Silbe i Matiom, hćerju Martina Sladinića,¹⁾ kadi Petar zgora pisani obitam Matii, moei ženi, kontradote libar 200 pinez ili moih dobar i ednu elovicu od leta, a po moei smarti; a ono, ča bismo napridak učinili skupa, tere bude dice, da dile na pol ta napridak; ako bi ne bilo dice, da Matia potegne treti del.

Svidok: Marko Šintić, drugi Blaž Forcinić. Ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

Takie ê Matia, hći Martina Sladinića, parnesoh k momu mužu Petru moih dobar mobila libar 300, a to u špratu i os(ta)loi robi, ka roba bi štimana po Mikuloti, ženi Martina Peracića, i Anto(ni) Maričićevi. I tu bih ja Petar aparzento.

Svidoci zgora pisani. Pisah ê pop Ivan Bož(ić)ević, nodar pu(p)liki.²⁾

1) Iznad uneska: »Matia Svirčeva« (isp. Martin Sladinić = Martin Svirac, br. 30). — 2) Na f. 5 (II) nalazimo dio istog uneska u grafijski i jezično nešto izmijenjenom obliku. Tekst glasi: »1600, zuna 4. V jime I(su)h(rst)a i dive Marije. Kada se (učini) sveti matrimonii meju Petrom Peričićem od Silbe i Matiom, hćerjom Martina Sladinića, kadj ja Petar zgora pisani, kadi ja obitam Matii, mojoj ženi, kontradote libar 200 pinez ili nega dobar i jednu jalovicu od leta, a po moei smarti; a ono, ča bismo napritka učinili skupa, tere bude dice, da dile na pol ta napridak; ako bi ne bilo dice, da Matia potegne o(d) toga treti del. Svidoci Marko Šintić i Blaž Forcinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.«

180

(II, 2)

1. I. 1601.

1601, jenara 1. Kadi Gargur Lečić i Franić Fan(ti)ć vidiše sva dobra, ka su partendila Katu, hćer pokoinoga Šimuna Neretve, i ta dobra vase Anton Neretvić na fit sako leto libar 10, pak edna ovca so(l)dini 12.

Svidoci: Franić Sutlić i Šimun Lečić i ê pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

105

(II, 2)

2. I. 1601.

Janara 2, 1601. Budući aparzento sva jered pokoinoga Antona Čehmulića,¹⁾ kadi prodaše zemlu, ka je v kudradi ⟨v⟩ Jadrošinskom, ku zemlu prodaše Mikuli Marčeviću, ka zemla bi štimana po štimaduru Matiju Baričeviću i Jivanu Dundoviću, komunski štimaduri, ki štimaše tu zemlu libar 25 i pol; kunfini: z garbina put komunski, sa z juga tarsje Mikulino i Martina, sa z bure sve kolomeli, z maištrala Pehića. I biše satisvani i kuntentani ta red.

Svidoci: Matii Požarinić i Mikula Šimič(i)ć i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

Štimadurom so⟨l⟩di⟨ni⟩ 8.

1) Ispod precrtao: »Leba⟨v⟩čića«.

(II, 83)

15. V. 1601.

1601, maja 15. Ja Petrica, žena Žuva⟨na⟩ Ragužinića, činim derecevu Dumcu Rerečiću, kako smo mi priali od nega libar, a v račun kaleža i paramenta, libar 250.

Svidoci: Antić Skrivanić i Jivić Kožulić. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 4)

29. VII. 1601.

1601, luja 29. Ja Jelena, žena pokoinoga Jivana Sladinića, pušćam Martinu Skarpcu, a zetu Luke Forcinića, a to mu pušćam kućišće, ko je v stani neje, sa z juga kuće i vartal, ki je koli kućišća; a to mu pušćam za lu⟨bav⟩ božju. A da je on obnigan, a po neje smarti, davati sako leto 2 mise vele i malu 1, jednu za me, a drugu za moga oca, čje (!) bilo to stane; i da ne mozi nigdore moju hćer zagnati za nee života. To štima Matii Livača, štimadur komunski, i Franić Dračić, ki štimaše libar 38.

Svidoci: Luka Forcinić i Lovru Božićević i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 2^v)

24. IX. 1601.

1601, setembra 24. Kadi oštima Gargur Lečić, štimadur komunski, toliko dobar Jivana Dudižića, a to za službe, za mise i pogrebi, toliko zemle, kadi se zovu Vartline, do tarsja, libar 18, štimadurom so⟨l⟩dini

10. I ja pop Jivan Božičević, parohijan lošinski, prodah tu zemlu Jivanu Antončiču, negovu zetu, za tu jistu službu.

Svidoci: Martin Dudižić i Lovru Rumanolić i ja pop Jivan Božičević, ki pisah.

185

(I, 92)

1. XI. 1601.

1601, miseca novembra¹⁾ da⟨n⟩ parv⟨i⟩, v Lošini, v Seli Velom. Afitiva Pero Škrivanić ovac svoj⟨h⟩ Jurici 4 ot fruta i jednu janico za tri godišća po dvan⟨ai⟩st soldini vsaku tu²⁾ o⟨v⟩cu.

Na to su svid⟨o⟩ci: Mikula Neretvić i Matii Požarinić i ja don Z⟨u⟩van Karstinić, nodar.

1) »novenmbra«. — 2) »to«.

186

(I, 92)

1. XI. 1601.

1601, miseca novembra dan parvi, v Lošini, v Seli Velo⟨m⟩. Afitiva Pero Škrivanić ovac svojih Tomiču Magličiču¹⁾ 15, od fruta 12, janice tri, po dvanaist soldini za tri²⁾ godišća.

Na to su svidoci: Mikula Neretvić i Mati⟨i⟩ Požarinić i ja domin Žuvan Karstinić, nodar.

1) »Magličico«. — 2) »tiri«.

187

(II, 1)

15. XI. 1601.

1601, novembra 15. Kadi ja Marko Garguriči[ć] prodaje⟨m⟩ momu kunadu Matiju Jadrošiču, a to mu prodajem moi del tega, ki se zove Pod S⟨t⟩ražicu, i novi varta, kadi je mendula; to bi štimano po štimaduru Matiju Baričeviću, drugom Matijem Belanićem, u sem libar 50. Takie ja Marko prodajem li Matiju zgora pisanomu moe tarsje, ko e koli Kovačića, ko tarsje munta libar 17.

Svidoci: Lovru Božičević i meštar Luka, svitar od Zadra, i ja pop Ivan Božičević, ki to pisah.

188

(II, 1)

20. XI. 1601.

1601, novem⟨b⟩ra 20. Ja Marko Garguričić prodajem moj del tarsja v K⟨a⟩ni Braci, a to prodajem Matiju Belaniću, ko tarsje bi štimano po štimaduru komunskom Jivanu Dundoviću, drugom Garguru Lečiću,

ko tarsje bi štimano libar 43, štimadurom libru 1; kunfini: sa z bure Gargura Šimičića tarsje, sa z juga Franića Garguričića tarsje, z garbina Matija Belanića tarsje, (z) maištrala komunski put. Ja Marko bih kuntentan i satisvan od Matija.

Svidoci: Jivan Garžinić i Tomić Šimičić¹⁾ i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Šimičić«.

189

(II, 1^v)

11. XII. 1601.

1601, decembra 11. Kadi se čini jedan kum(p)rome(s) meju Antonom Farligodićem i Mikulom Brnardinim, a ta kum(p)rome(s) se čin(i) po zakon bnetaški, da sve de(fe)renci, ke su meju nimi, a radi stana, ko e bilo Paladinevo, da im rasudi Gargur Lečić i Anton Dračić i Jivan Dundović; ki bi se porekal, da plati crikvi dukat 10.

Mi suci učinismo do naše kušencie i osudismo, da plati Mikula Škrivanić Mikuli Barnardinu libar udile 10, Anton libar 10, a da plati Mikula suci. A ja Mikula daem poruka Antona Dračića, ako bi im ča ki rekal.

Svidoci: Anton Škrivanić i Ivan Dundović i ja pop Jivan Božićević.

190

(I, 47)

20. I. 1602.

1602, miseca zenara dan 20, v Lošini, v Seli Velom. Ovo ja Mikula, sin Loke (!) Harvoića, darivam ja Mikula jedan kus kućišća i pol(ovic)om dvora Martinu Tancabeliću, a to mu darivan ča je moje libero fra(n)ko. A ja Martin rečeni darivan Mikuli rečenomu 2 ovce z indradu i dobre ot fruta. I ja Mikula rečeni toliko darivan Martinu rečenomu fabrike, ku jesam učinil ja Mikula rečeni, v kundradi na Garbici za libar 50 i 2. Na to se kuntenta jedna i druga stran.

Na to su svidoci: Anton Neretvić i Anton Škuradić i ja dom Žuva(n) Karstinić, nodar, ki to pisah.

191

(I, 62^v)

23. I. 1602.

1602, miseca zenara dan 23, v Lošin(i), v Seli Velom. Afitivan ja Lucija Šcarbinkina ovac moih Ivanu Levriću ovac 10 ot fruta, a janici 7, za tri leta po dvanaist soldini.

Na to je svidok: Matiji (!), sin Antića Matijeve, i Mati(i), sin Antića Forcinića, i ja domin Žuvan Karstinić, nodar, ki to pisah.

108

(II, 192^v)

12. III. 1602.

1602, marča 12, v Lošini Velom. Prihodeći k meni popu Jivanu Božičeviću, nodaru pupliku, svidoci budući aparzento: Martin Stuparić i Franci Fantić, kadi Gašpar, sin Tomića Karlića, prometi dati Katarini, hćeri Šimuna Gucića, kadi jei prometi dati kontradote libar 200, a da mi bude žena i vazda da ih bude imiti.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 2^v)

17. III. 1602.

1602, marča 17. Kadi ja Mikula Mikolić¹⁾ prodajem moje tarsje, ko je v Dobovoi, z gar(b)ina Lokve, a to prodajem momu sinu Martinu po štimi, ka bude, a ja Martin dah momu ocu dobar račun libar 30. I ja Mikula zgora pisani bih kumentan i satisva(n).

Svidoci: Anton Farligotić i Mikula, sin Antona Škrivanića, i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Mikulić«.

(II, 3)

28. IV. 1602.

1602, aprila 28. Ja Šimun Lečić, a zet pokoinoga Mikule Katarinića, dah toliko zemle v račun duga, ki biše dužna pokoina Urša, žena Mikule Katarinića, a to biše dužna pokoinomu Skriva(niću). I dah' toliko zemle Jakovu Gladiliću; ta zemla e edna v kudradi z Riziskom, drugom mestu Blažiniskom, ka zemla bi štimana libar 23 i po, ka bi štimana po štimaduru Jivanu Juriniću; nodaru soldini 12.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 3)

22. V. 1602.

1602, maja 20 i 2. Budući aparzento jered pokoinoga Pera Garguričić(a), ča je Gargur i Antona i Petruša i Dunka, kadi se svi kumentaše dati v prominu Matiju Jadrošiću, svomu kunadu, nihovi deli v Dražini, a Matii daje nim svoi del v kući i vartlu. I paki li ta jered daše Matiju koz 12, a Mati(i) im da va raču(n) tih koz vartli libar 50 i negov del tarsja, ki je Kovačića, i teg, ki e na Varšku. Paki ja Matii dajem

Garguru li vartli libar 50, a to ča e sa mnom stal, i ako bi ki kada daval ki faštidi li jeredi, da su podložna Matiev(a) dobra. Ki bi se oporekal, da p(1)ati dukat 10.

Svidoci: <dom> Lovru Božičević i Luka, svitar od Zadra, i ja pop Jivan Božičević, ki to pisah.

196

(II, 3^v)

20. VI. 1602.

1602, zuna 20. Kadi ja Mikula, sin Mikule Mikolića, broih libar 100, so<ldini> 15, a to broih Antonu Jadrošiću, a to v račun ograde, ka se zove Viška, svomu kunadu; takie ja Anton, li sin Mikule Mikolića, dah li v račun te ograde li Antonu zgora pisanomu libar 50, so<ldini> 15; takije li ja Anton Mikolića brojih momu bratu Martinu libar 50.¹⁾

Svidoci: domin' Žuvan i dom' Lovru Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iza toga precrtao: »Pak ja Martin zajah bratu Antonu libar 80 i jednu«, a potom dodao: »Skupi Anton Martinu«.

197

(I, 48)

30. VII. 1602.

1600 i 2, miseca ijuleja dan 30, v Lošini, Seli Velom. Afitiva Martin¹⁾ Tancabelić ovac svojih Mikuli, sinu Luke Harvoića, ot fruta 18 velih ovac, a janic 9, po dvanaist soldini vsaka da gre. Ako bi Mikula rečeni ku tu ovcu zgubil, da ima platiti vsaku ovcu velu po četire libre i pol, a janice po pedeset soldini vsaku. A Mikula rečeni daje svoje stanje za poruka Martinu rečenu.

Na to su svidoci: Frane Karstinić²⁾ i miser Antoni(o) Skija i ja domin Žuvan Karstinić, nodar, ki pisah.

1) »Maritin«. — 2) »Karsitinić«.

198

(II, 4^v)

10. VIII. 1602.

1602, agušta 10. Ja Mikulina, hći Jivana Cvitkovića, prodaje(m) moi dele, ki me partendi po mojem ocu, a to v ogradi, ka se zove Sešmunak, ka i bila Gargura Cvitkovića, a to prodajem Matiju Viduliću po štimi, ka se udarži u taštamentu. I prijah od nega libar v račun te ograd(e) gotovih 20.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

110

(II, 5)

30. IX. 1602.

1602, setembra 30. Kadi ja Margarita, hći pokoi⟨no⟩ga Antona Naka-rića, činim moga prokaradura jenerala Gargura Šimičića, da on mozi prokurati, viditi, pravdati se prid saku pravdu i učiniti prokaradura, koga nemu drago, a to od sih moih dobar.

Svidoci: Matii Cučić i Matii, kalafat, i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pi⟨sah⟩.

(II, 5)

16. I. 1603.

1603, jenara dan 16. Kadi se zapisaše sva dobra [mo]bila, ka parnese Kata, hći poko⟨i⟩noga Antona Čehmulića, a to parnese k svomu mužu Šimunu Godiniću u sem libar četirasta i 10; a ja Šimun obitujem Kati, mojoj ženi, kontradote libar 100, i tu 100 libar da vazme v kući.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 10)

20. I. 1604.

1604, zenara dan 20. Kadi se čini jedan kumpromes po zakon bne-taški, a to meju Lukom, sinom pokoinoga Šimuna Godinića, i Katom, ženom istoga Šimuna Godinića, kadi budući isti Luka i ista Kata apar-zento, kadi se obadva dobrovolno kuntentaše i obraše za svo⟨i⟩h sudac Matija Barićevića, drugoga Martina Stuparića, da im ta dva suca sude i načine sve njihove deferencie, ke su meju nimi, a ti suci prisegoše, da ote pravo suditi po njihovi kušencii. I tako mi suci učinismo penu meju nimi: ki bi se od nih porekal, ča mi činimo, da plati libar 100.

Mi suci zgora rečeni odsudismo Kati tarsje, ko e na Kurnom, za nee kontradotu i vašel, ki e u Benića, i ako bi Kata otilla prodati to tarsje, da ga ne mozi dati van s ređitadi Lukine, a i da Luka ima dati Katarini libar 50 v račun neje četvartoga dela, a da plati svoi del duga.

Mi suci zgori pisani vidismo, učinismo do naše kušencie i odsu-dismo Kati zgora pisanoi, da ima jimiti tarsje, ko je na Kornom, a v račun neje četvartoga dela sega, a kuntradota, da Luka plaća Kati sako

* Ova imbrevijatura nije na pravom mjestu nego bi se morala nalaziti između teksta koji nosi br. 215 i teksta pod br. 216. Autor je pogrešno pročitao dataciju, a krivo čitanje i poredak dogodili su se i u imbrevijatu-rama pod br. 322, 379, 380, 435, 449, 541 i 583. Datacije su ispravljene, ali se navedeni tekstovi nisu mogli svrstati u ispravan kronološki redosljed jer bi to poremetilo cjelokupnu autorovu numeraciju tekstova, a time i sve upute i pozivanja u indeksima.

leto libar 20 i 5, a da Kata pomore dug plaća<ti>. Svoi del puščamo L<u>ki liba<r> 100, da to malo dite odhrani.

Svidoci: meštar *Jurai*, kovač, i Jivan Rasol. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

202

(II, 7)

3. II. 1603.

1603, febrara 3. Kadi ja Anton, sin Franića Marketića, prodajem del, ki je pretindil *moju* ženu Katarinu po neje ocu, ki del prodajem momu kunadu *Jurju*, kovaču, ki del bi štiman po štimadurih komunskih: Gašparu Martinoliću, drugom Martinu Haliću, obranumu, ka dobra biše štimana libar 70 i 8 i po. I ja Anton zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan i ja Anton zgora pisani sigurivam moga kunada moim dobrim, a to v mojej kući.

Svidoci: Martin Tancabelić i Marko Belanić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

203

(II, 7 i 8^v)

3. II. 1603.

1603, febrara 3. Ja Antona, hći pokoinoga Gargura Srinčića, prodajem Martinu Tancabeliću v kundradi v Kačoli, ka zemla me¹⁾ tuka po mojoj materi, a na račun i moga dela, ka zemla bi štimana li<ba>r 10, a ta zemla bi štimana po štimadu<ru> komunskom Martinu Stupariću, drugom Marku Belaniću. Kunfini: sa z bure nih dobra, sa z *juga* redi Franića Godinića, z garbina nih dobra, s tarmuntane nih dobra, ki kupiše. I ja Antona ozivam se kuntentana i satisvan(a).

Svidoci: Martin Halić, drugi *Jurić* Belanić. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupl(i)ki.

1) »*meju*«.

204

(II, 8^v)

15. II. 1603.

1603, febrara 15. Kadi ja Franić Krivičić iz Bićine, ja prihodeći u Lošin Veli, i ja Franić zgora rečeni hotih viditi dobra moje žene i dobro vidih i prodah jih Peru Škrivaniću, a to kuću i vartli sv(oj)i i tarsje na Varhu te jiste moje žene. I ja Franić zgora pisani i ja Pero Škrivanić, budući oba aparzento, kadi se arkurdasmo (!) za ta dobra zgora rečena za libar 200 i 90; parvi pinezi sada prijah libar 100 i 20, drugi pinezi da budu na 5. agušta li<ba>r 70, tretí ostali o drugoi Sensi libar 100. I ja Franić sigurivam Perića moim dobrim, kadi se naidu.

Svidoci: Marko Belanić, drugi Petar Baranić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 8^v)

3. III. 1603.

1603, marča 3. V Lošini Velom. Prihodeći k meni popu Jivanu Božičeviću, nodaru pupliku, Matii Vidulić i Margarita, žena pokojnoga Antića Vidulića. Ja Margarita zgora pisana prodajem Matiju Viduliću on del kuće, ki je partendil moga muža Antona, i to mu prodaje⟨m⟩ po onoi štimi, ka je štimana po štimadurih komunskih Gašparu Martinoliću,¹⁾ ča bi na t⟨a⟩ del libar 47. Ja Margarita prijah o⟨d⟩ tih pinez liba⟨r⟩ 26 i p⟨ol⟩, a ti pinezi su strać⟨en⟩i v kuću.²⁾

1) Drugog štimadura nije naveo. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 6)

5. VI. 1603.

1603, zuna 5. Kadi ja Ivan Dudižić, budući aparzento i moja žena Margarita, kadi dasmo i dobrovolno puplikasmo, a to zemlu, ka je v kudradi Dobovoi, a ta je zemla sa z juga kuće braske, a tu zemlu dajemo za luba⟨v⟩ božju dominu Gašparu Jurićeviću, parohijanu od Maloga Lošina, da moli boga za onih čja e bila i za nas.

Svidoci: Jurić Cacić i Marko, sin Antona Farinića.

A ta zemla je mene¹⁾ dopala po delu o⟨d⟩ dobar oca moga i dobr⟨o⟩volno ju dajemo jistomu dominu Gašparu, kako je zgora pisano.

Svidoci: Jurić Cacić od Osora, drugi Marko od Lošina, sin Antona Farinića, i ja pop Jivan, nodar pupliki, ki pisah.

1) Tj. Margaritu.

(II, 24^v)

24. VI. 1603.

1603, zuna 24. Ja Antona, hći pokoinoga Gargura Srinčića, prodaem moi del, ki e v Kačoli, a to prodaem Mari Maričićevi, ka zemla bi štimana po štimaduru komunskom Marku Dračića libar 18; i edne žarvne libar 15.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i Jiva⟨n⟩ Suvrinić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

A ja Antona bih kuntentana i satisvana od Mare.

(II, 9^v)

5. VIII. 1603.

1603, agušta 5. Kadi ja Lucija, žena pokoinoga Jurića Rudanića, prodajem momu sinu Šimunu tarsje na Sansigu, a v kutradi Goliinoi, ko tarsje bi štimano libar 70, a to tarsje bi štimano po štimaduru

Mikuli Šutoriću, stimaduru (!) o<d> jistoga skola. I ja jista Lucija bih kuntentana i satisvana o<d> te jiste prodaje. Paki ja jista Lucija zgora pisana darivam momu sinu Šimunu zemlu i sad, ka je v ogradi na Velom Žalu, a to mu darivam za negov mirit od službe.

Svidoci: Jivan, sin Matija Tarabočića, drugi Marijo, sin Petra Skrivanića, i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

209

(II, 9^v)

30. VIII. 1603.

1603, agušta 30. Ja Jivan Garžinić prodajem moje kućišće, ko je <v> stani Karvojevi, i zemle, ka e okolo kućišća, a¹⁾ bi štimano libar 30 po štimadurih komunskih: Garguru Lečiću, drugomu Martinu Stupariću, a to prod<a>jem Juriću Jurjeviću.

Svidoci: Pero Koščica i Jivan Levru. I ja Jivan ozivam se kuntentan i satisvan. I ja pop Jivan Božičević, nodar pu<p>liki, pisah.

1) »koa«.

210

(II, 14^v)

28. IX. 1603.

1603, setembra dan 20 i 8. V jime božje i dive Marie. Ja Blaž Gladi-lić, budući <v> dobri pameti, a v mali nemoći, priporučujem bogu dušu, a materí zemli telo, i činim pisati moi taštament. Naiparvo pušćam moju ženu donu i madonu više vsega moga dobra štabila i mobila. Zati-m pušćam <v> fabriku s(vetoga) Antona dukat 10 udile po smarti moei. Paki da mi bandiru kupe od svile v novu crikvu ... [z]a naš križ za dušu moju. Paki pušćam momu sinu Ěkovu tretí del stana, v kom stoi, za negov mirit, a to koliko e onda štimano, kada e kupleno.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki. Svidoci: Anton Malić i Pero Koščica.

1614. Ja Margarita, žena istoga Blaža, potvardih ovu naredbu moga muža i prodah fit od vola za kulicion i garinu da udarži Ěkov.

211

(II, 192^v)

5. X. 1603.

1603, otubra 5. Kada dah ja pop Jivan Božičević Juriću Šimičiću ovac 20 i 7 i tri ěnice na fit za let tri, sako leto saka živina so<l>di<ni> 12. Paki z Unii ovac 10, li po tu penu.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

114

(II, 7^v)

28. XI. 1603.

1603, novembre 20 i 8. Jered pokoinoga Antona Dračića, ča je Mikula, sin, i Marko Nežić, ki e zet, i Matii Halić, drugi zet, ki biše aparzento, kadi vsi ti tri kuntentaše, da im se piše jedan kumpro⟨me⟩s na zakon bnetaški, a to da naidu dva suca, ki im razdile nih dobra, ki ih tukaju po nih ocu i materi; i naidosmo za tih sudac Franića Dračića i Martina Budinića, da oni učine do nih kušencie. A mi suci zgora pisani učinismo penu meju nimi: ki ⟨bi⟩ se od nih oporekal, ča mi učini⟨s⟩mo, da plati dukat 10.

Svidoci: dom Ivanom Radovim od Zadra i Matiem Božičevićem od Molata. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1603. Mi suci zgora pisani d[o] naše kušencie sudismo i razdilismo ta dobra zgora rečena od sadića, kako Mikula nasadi, da dile kako im drago, a kuću da uživa Mara za života i dica neje, a po smarti dice neje da se varne na sina ali negovi dice; a od jinih dobar jesu sva razdilena meju simi redi: Mikula čini za svoju jered, Marko za svoga sina, Matii za ženu.

Svidoci: Mikula Šimičić i Lovru Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 11)

20. XII. 1603.

1603, decembra 20. Kadi se učini pismo i budući aparzento Anton Sutorić i Blaž Štorić, kadi ja Anton zgora pisani prodaje⟨m⟩ Blažu zgora pisanomu stane, ko se zove Garžića Cvitkovića, a to stan⟨e⟩ bi štimano po štimaduru komunskom po Ivanu Ākušiniću li⟨ba⟩r 97. I ja Anton zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan i sugurivam ga moim dobrim. Paki v račun kućišća libar 20, ki kuntenta edan i drugi.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Dundić i ⟨domin⟩ Lovru Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 12)

1603.

1603. Kada se učini matrimonii meju Jurjem Šišićem i⟨z⟩ Silbe i Margaritom, hečerjom Šimuna Neretve, i ča ponese Margarita k istomu Jurju u špratu i masarii, skrine i ostalom pokustvu libar trista, ke štimaše to Mikulota, žena Martina Peracića, i Markulina, žena Šimuna Šimičića. A ja Jurai obitam Margariti moju kuću zmoračnu i vartla ⟨s⟩ strane južne do maslin i tarsja pod Gomiline, polovicu staroga i mladoga, a po napridak od napritka kako bude pravo.

Svidoci: Anton Rosić i Jurai Čarvarić. I bih aparzento ja Jurai Šišić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 8)

4. I. 1604.

1604, zenara 4. Ja Franić Dračić, budući <v> dobri pameti, a u mali nemoći, preporučam bogu dušu, a materi zemli telo, zatim činim pisati moi taštament. Naiparvo pušćam tarsje, ko je na Varhu, da se proda i da se plate popi za službe i da se da v novu crikvu libar 20. I pušćam Kati, mojoj ženi, kuću i pokustvo i tarsje, ko je v Drazi, i smokvu da¹⁾ to uživa za života, a po neje smarti, da se to varne na moju redita<d>.

Svidoci: Marti<n> Halić i Lovre Rumanolić i ja pop Jivan Božičević, noda<r> pup<l>iki, ki to pisah.

1) »ta«.

(II, 11)

25. I. 1604.

1604, zenara 25. Budući aparzento ered pokoinoga P[era] Ga<r>guričića, ča e Marko i Gargur i Matii, zet, kadi mi dobrovolno daemo naši deli Marku zgora pisanomu, a ta e zemla na Jamini; a mi toliko vzimle<mo> <v> stani u prominu. A ja Marko prodajem tu jistu zemlu, ka je na Jamini, Gašparu Kučiću za libar 55, a štimadurom so<l>dini 24, a ti štimaduri biše: Matii Baričević, drugi Gašpar Martinolić. A ja Marko dajem <v> stani moje zemle tim zgora pisanim li<bar> 50.

Svidoci: <domin> Lovru Božičević i Jivan Rasolić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 12^v)

6. II. [1604]

[Ezu]s i Maria. I[60]4, febrara 6. Ja Franić, imenem Barbin, nadijući se da mi e umriti i pensajući o duši moei, i čini prizvati k meni Jakova Šutorića i Jivana Bocića i tako budući aparzento ja Jakov i Jivan zgora pisani, kadi nam urdina naiparvo, da pušća svojoj ženi Klari kuću, ka je v Lošini, ku sa<m> joi obećal v ko<n>tradotu, da ju uživa za života, a po smarti da bude sinu nakom sina. Paki pušćam dragu, ka e pri stanu, za zaduščinu, da ju uživa moja žena i da plaća sako leto 2 mise male, a po nee smarti da bude kuća i draga za zaduščinu, da se plaća, koliko bude pravo. Zatim pušćam braći svetoga Antona vola moga naibolega, da mi učine kako i družim bratom. Paki pušćam junca naimlajem u sinu, da se odguverna, a popom ovce 4. Ki bi razbi ta taštamente<n>t, da bi proklat. I činim za moih prokaraduri Jakova Šutorića i domina Matia Dundića, da oni mozite prokurati za vase moie urdinane.

A ja pop Jivan Božičević pisah po nih govorenu kako nodar pu<p>liki. Ako bi ga ki razbil ta tašta<ment>, da se naiparvo zneme tretji del moga dobra i da se da za luba<v> božju dici i crikvam.

Na 1639, juna dan 12. Ja Matij⟨a⟩ dajem on naž vartaa (!), ki je z juga kuće naše za zadušćinu, ku je moj muž (!) prodal v drazi zprida kuć⟨e⟩.

Svidoci Jurica Šimičić i Blaž, sin Suvana (!) Čarnilića.¹⁾

1) Dodatak je iz pera Matija Božićevića.

218

(II, 12)

20. II. 1604.

1604, febrara dan 20. Kadi se učini matrimonii Petru Koščici i Margariti, hćeri Mikule Ėdrošića, po dopušćenu gospodina vikariē osorskoga don Čežera Provice, i na tom matrimoniju tu se zapisa. Kadi ja Pero Koščica¹⁾ obitam mojoj ženi Margariti libar 100, ako bi prišla moja parvana žena, da jei bude tu 100 libar. Paki ta jista Margarita, žena moja, parnese k meni svoih dobar valne i u špratu noćnom i u drugom libar 110; to bi štimano po Antoni Maričićevi i Mikuloti, ženi Martina Peracića; i ako ne ⟨bi⟩ prišla moē žena,²⁾ da ei bude tu 100 libar kontradote.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i domin Lovru Božićević. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pu⟨p⟩liki, ki to pisah.

I bih ē Koščica³⁾ aparzento.

1) »Koščića«. — 2) »žene«. — 3) »Koščića«.

219

(II, 13)

12. III. 1604.

I H S¹⁾ i Maria. 1604, marča 12. Kadi se piše taštament v kući popa Jivana Božićevića, kadi se ta taštament piše Martina Dudižića. Ja Martin Dudižić, ja budući zdra⟨v⟩ u pameti dobri, kadi činih pisati moi taštament. Naiparvo na smarti mojoj da se shrani telo moje s lipim sprovedom, kako se podoba karščaninu. Zatim urdinivam, da se jima dati naiparvo mojoj ženi Margariti libar 100 i 50 i 5, a to ča je k meni parnesla svoih dobar pokuć⟨t⟩va; va tu cenu da je⟨i⟩ se dadu jedne žarvne, ke ne⟨i⟩ drago; pak da vazme svoi četvarti del, kade nei bude drago, a od ostaloga jei puščam od sega tretí del, da uživa za života, a po neje smarti, da pusti za boga, za me i za se, a to jei puščam za luba⟨v⟩ božju. A zemlu, ku sam kupil od pačnoga, ja sam ju platil libar 60 in cirka, a dal sam mojoj dicit svekoliko e²⁾ bilo njihove matere. I puščam Antonu jedne žar⟨v⟩ne. Ako bude duga, da se naiparv⟨o⟩ dug palti (!) i da mi se dadu reći 2 mise gar⟨gures⟩ke. Paki puščam dominu Lovrulu³⁾ ovac 5, da za m⟨e⟩ boga moli; dominu Ivanu⁴⁾ 3; a dom Žu⟨va⟩nu⁵⁾ tri. Paki znimlućí četvarti del moe žene, puščam ji tretí del sega moga dobra za luba⟨v⟩ božju, da uživa za života i da mi čini sako leto edan kuli⟨ci⟩jon, a po

smarti neje da to pusti komu nei drago, a z otim zavezom. Paki urdinivam, da z moga kupe edan križ i da ga vlože v novu crikvu, a to propelo. Ki bi to razčinił, budi proklat.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i domin Lovru Božičević. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) U obliku latiničkog monograma. — 2) »ja. — 3) Božičeviću. — 4) Božičeviću. — 5) K(a)rstiniću.

(II, 14)

13. III. 1604.

Jezus i Maria. 1604, marča 13. Ja Matij Buškaja, budući ⟨v⟩ dobri pameti, a nadijući se da mi e umriti, priporučujem bogu dušu, a ma⟨te⟩ri telo zemli, i kada se razdilim od ovoga svita i da mi se učini lip sprovod, kako se podoba dobru karšćaninu. Naiparvo urdinivam, da moja žena stoi va voi veloi kući do smarti neje, ako bude otiti. Paki pušćam bratji svetoga Antona dragu, ka e z garbina Studenca, ku je zapenal bil u mene Anton Ragužinić, s tim patom, da *ju* ne more nigdore odkupiti razmi sini negovi; i ako bi *ju* odkupili on ali sini, da broji udile trista libar i da e potegne bratja svetoga Antona. I još li pušćam toi jistoi bratji moi del drage, ka e sa zmorca stana Kučičina, a da su mi obnigana ta bratja činiti govoriti saki misec malu misu, a velu na obraćene goda. I još pušćam li toi bratji ovac 10, da čine govoriti ednu malu misu za dušu pokojnoi Kati, mojoj ženi parvanei; a to ča pušćam za luba⟨v⟩ božju, da bude libero franko. Paki pušćam, da Matija moja žena vazme jedan para (!) volov. Pak Gašparu par volo⟨v⟩ i tarsje, ko e pri dom Jivanovi¹⁾ kući, to mu tarsje pušćam za luba⟨v⟩ božju. A imil je Rumin i Jivan po par volov, a Matii da bude ta jedan vol; da ne razbija, ča sam za boga pustil. Paki pušćam dominu Jivanu ovac 5; pak dominu Žuvanu²⁾ ovace (!) 4. V tegu ... brikal li⟨ba⟩r 40, kih mi Šimun plati.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i domin Lovru Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

1) Tj. Božičevića. — 2) K(a)rstiniću.

(II, 15)

V. 1604.

1604, mai. Martin Dudižić i Matiji (!), sin negov, budući obadva aparzento, kadi ja Matii prodajem ocu momu moje tarsje, ko je na Koronom, ko tarsje bi štimano po štimaduru komunskomu: Marku Dračiću, drugom Franiću Harvoiću, obranom, libar 29.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i domin Lovru Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pup⟨l⟩iki, ki pisah.

(II, 13^v)

22. VII. 1604.

1604, luja 22. Ja Anton Raguzinić dob⟨r⟩ovolno prodajem moi pol volta Tomiću Kučićiću za libar 80 i 1, i da da o⟨d⟩ tih pinez Tomiću Vinturiću na Silbu libar 50, a ostale meni. Kuntenta edna i druga stran.

Svidoci: Mikel, buter, i Jivan Suvrinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 15)

29. VII. 1604.

1604, luja 20 i 9. Ja Mikula Baričić, budući ⟨v⟩ dobri pameti, činih pisati moi taštamen⟨t⟩. Naiparvo priporučujem bogu dušu, a telo materi zemli, zatim pušćam moe tarsje, ko je za Grabare, to pušćam za dušu moju, a da ga uživa moi sin Mikula za života negova, a po smarti negovi da bude sinu negovu, li Mikuli, a da moi sin Mikula plati v crikvu novu svete Marie libar 50, sega leta libar 25, a do leta 25, i na obraćene goda misu velu ali malu. I tomu ditiću ednu dilnicu zemle v jednom vartlu, a v drugom drugu, i pol kuće i žar⟨v⟩ne za luba⟨v⟩ božju i za mito.

Svidok Lumbarda i sin negov. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

I da odštima Mikula zemle liba⟨r⟩ 60, ča sa⟨m⟩ mu dužan, kadi mu drago.

(I, 1)

16. VIII. 1604.

I H S Marije. 1604, miseca agušta dan 16, v Lošini, v Seli Velom, na dvori domina Žuvana Karstinića. Kadi ja Mikula, sin Mikule Baričića, prodajen jedan kus vartla za račun od ovac, ke su bile Martina Tančabelića, ke je zgubil, ke su bile na fiti u Mikule rečenoga, a tu zemlu štima Matij Baričević i Marko Dračić, štimadori komunski, za libar 41 i po. Na to se kuntenta jedna i d[ru]ga stran. Kunfini: s tram[u]nta⟨ne⟩ vartal Perića Škrivanića, z garbina p[u]t komunski, za z bure dobr[o] njihovo, sa z bure put s ...

Na to su svidoci: Mikula Targovčić i Jivu[1] ... i ja domin Žuvan Karstinić, nodar, ki to pisah.

(II, 15^v)

VIII. 1604.

1604, agušta ... Ja Martin Peracić prodajem Antonu Šintiću vartal moi, ki e vartal na kantuni kuće Lovrića Škr⟨i⟩vanića, za li⟨b⟩re 4. I ja Martin bih satisva⟨n⟩ od Antona.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 15^v)

6. X. 1604.

1604, otubra 6. Budući aparzento ja Petrica, žena Žuvana Ragužinića, ja budući po taštamentu dona i madona i tu budući aparzento Matii Barićević,¹⁾ kadi ja Petrica prodaem Matiju istomu zemlu, ka e v kundradi Lovričanskom, ka zemla bi štimana po štimaduru komunskom Marku Dračiću, drugom Martinu Haliću, i ti štimaduri štimaše tu zemlu libar 20 i 8, i štimadurom i nodaru soldini 24. I ja Petrica zgora pisana ozivam se satisvana i kuntenta⟨na⟩.

Svidoci: do⟨m⟩ Marko Bodulić²⁾ i Franić Fantić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Barićević«. Iznad uneska nadimak Matija Barićevića: »Livača«. — 2) »Bodulilić«.

(II, 16)

5. XII. 1604.

1604, decembra 5. Ja Pjero Kučica, budući ⟨v⟩ dobri pameti, kadi činih pisati moi taštament. Naipuarvo (!) činim moga brata Jivića Kožulića¹⁾ za moga komesarija, da on mozi prokurati za dušu moju. Zatim pušćam moei ženi Margariti libar 100, ča sam jei obeća kontradote, to da ei se da od moga dobra. Paki pušćam tarsje, ko je na Mu⟨l⟩bani, to pušćam v novu crikvu, da to uzdrži bratja svetoga Antona, a da su mi obnigani davati na leto 2 mise male, ednu za me, a drugu za moju ženu parvanu, a s otim patom: ako bi ki prišal s Turak od moi, da im ga varnu s otim patom, da braščini davaju pol intrade.²⁾

1) »Kožilića«. Vjerojatno pogreška notara jer Kučica neće biti nadimak za Kožuliće. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 13^v)

1604.

1604, ... 10. Ja [An]tić, sin pokoinoga Žuvana Ragužinića, dobrovolno dajem kapitanu Šimunu de Beci¹⁾ moju polovicu volta za v dug, ki sa⟨m⟩ mu dužan, a ta volt je muntal libar 80 i 1. A ja kapitan Šimun reluncijah i prodah ta del volta Tomiću Kučićiću za toliko pinez. A budući svi aparzento, takiji i svidoci: meštar Jakov Buterić i meštar Mikel i Luka Forcinić.

Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) Isp. ispravno Šimun Bubeci, br. 388.

(II, 17)

2. I. 1605.

1605, jenara 2. Budući aparzento Petrica, žena pokoinoga Žuvana Ragužinića, budući ja Petrica zgora pisana i budući dona i madona po taštamentu, kadi ja Petrica prodaem momu vnuku Mikuli, sinu Ivana Čačevića, naš del dolca, ki je na Plesci; ki del bi štiman po štimaduru Matiju Baričeviću, štimaduru komunskomu, drugom Franiću Fantiću, obranomu, i ti štimadurj štimaše ta del dolca polovicu libar 100 i 40 i 5; štimadurom i nodaru libre 4, so<ldini> 2. I ja Pe<t>rica ozivam se kurentana i satisvana od Mikule zgora pisanoga.

Svidoci: Marko Belanić i Marko Dračić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 16^v)

11. I. 1605.

1605, zenara 11, v Lošinu, v kući popa Jivana Božičevića, čini se jedan škrit. Kadi ja Anton i<z> Silbe, a sin mišer Zorzeva Vinture, kadi ja Anton zgora pisani dajem ula edan naš karate, ki darži barili 8 in cirka, i ta uli daem na kardenču Blažu Forciniću, a to do parve Sense, saki bari libar 61.

Svidoci: Martin Budinić i Šimun, sin Mikule Neretve, i ja pop Jivan Božičević, ki pisah.

(I, 34^v)

19. I. 1605.

1605, miseca zenara dan 19, v Lošini, v Seli Velom, pri crikvi sveto-ga Mikule. A budući aparzente fra Frane Baričević i svoim braton Blažen Baričevićen i budući se ona oba akurdavša meju sobu za nihovih dobar, če nih predendi imiti po njihovu ocu, da fra Frane rečeni prodaje svoemu bratu Blažu libero franko kako vse svoje. I ozivan s<e> ja fra Frane, da san plaćen i satisvan od moga brata Blaža, kako je više pisano. Na to se kurenta jedan i drugi.

Na to su svidoci: Martin Neretvić i Antić, sin Martina Halića, i ja domin Žuvan Karstinić, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 17^v)

3. II. 1605.

1605, febrara 3, v kući popa Jivana Boži<ćeviča>. Budući aparzentu Mikula Fantić i Ursa, ka je svast negova, kadi obadva dobrovolno prodaemo Mikuli Šimičiću¹⁾ dilnicu, ka je <va> velom vartlu, ka e štimana

libar 10, i del kučišća, ki e š(ti)man libar 10, nihov del, ki to štimaše (v) dilnici pokoinoga Šimičića i arnaža libar 9 i to dobrovolno Mikuli Šimiciću (!), a tu dilnicu štima Franić Fantić, obran od jedne i druge strane. I bismo satisvanj i kuntenteni.

Svidoci: Martin Budinić i Jivan Skrabonić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

1) »Simičiću«.

233

(II, 18)

12. III. 1605.

1605, marča 12. Kadi ja Marko, sin Antona Dračića, prodajem moi del vartla, ki me partendi; vartli z garbina kuće jesu dvi dilnice, ke su štimane po štimaduru komunskom Matiju Barićeviću¹⁾ libar 20 i 5, a to prodah ja Mikula zgora pisani Matiju Haliću, momu kunadu, za libar 25.

Svidoci: dom Lovru Božičević i Jivan Skrabonić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

1) »Birićeviću«.

234

(II, 18)

20. III. 1605.

1605, marča 20. *Kadi se čini škrit*, budući aparzento Anton Ragužinić, takie budući aparzento redi pokoinoga Mat(i)ja Buškaje, ča je Rumin, zet jistoga Buškae, i Šimun Ragužinić, na mesto palnice, i Gašpar Kučićić, ki e prokaradur eneral Gašpara, sina Buškaina, i Matie, neveste Buškanine. Kadi ja Anton zgora pisani broih libar 300 toi jistoi redi zgora pisanoi, a v račun drage, ka e z garbina Studenca, ka e bila inpenana u istoga Buškaje, kako se uzdarži u škritu parvanem, da ju ne more nigdor ini odkupiti nego Anton i ali sini negovi, i tako ju odkupi Anton. I vazda kada bi ju otil Anton prodati, da ju ne mozi prodati vanku redi jistoga Buškae. I broi Anton toi redi tu trista libar, a ta red Buškaina daše tu trista libar bratji svetoga Antona, kako se uz[darži u] taštamentu. I ako bi Anton tu dragu proda redom Buškajinim, da ta red jima dati tu dragu bratji svetoga Antona, a bratja nim liba(r) 300, a oni Antonu Ragužiniću. I da su ta bratja obnigani davati sako leto govoriti 13 malih mis, a jednu velu za tu lemozinu.

Svidoci: do(m) Matiji (!) Dundić i meštar Luka, svitar od Zadra, i Mikula Karpač, sudac komunski.

I da ne mozi biti braščina ingarižana u niednu škodu.

I ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah, molen od jedne i druge strane.

122

(II, 20^v)

5. VI. 1605.

1605, *ijuna* 5. Ja Franić, sin Pera Garguričića, budući aparzento Ursa, žena jistoga Franića, kadi ja Franić i ja Ursa prodaemo tarsje naše, ko jest na Kornom v kodradi v Sopčevi drazi, a to prodajemo Marku i Mikuli Šimičiću, ko tarsje biše iste Urse po neje starjih. A ja Franić zgora pisani sigurivam *moju* ženu moim tarsjem, ko je v Kani Braci, po štimi, ka bude; i bi štimano to tarsje po štimaduru Martinu Neretviću, štimaduru komunsko(m), drugomu obranomu Matiju Barićeviću, i štimaše to tarsje libar 40. Štimadurum so(l)di(ni) 20, nodaru 12. I ja Franić(z) zgora pisani ozivam se satisvan i kunte(ntan) o(d) tih ki kupiše.

Svidoci: Franić Sutlić i Matii, kalafat. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 19)

14. IX. 1605.

1605, *setembra* 14. Budući aparzento Lovru Rumanolić, takie Katarina, sestra negova kadi ja Katarina zgora pisana prodaem momu bratu Lovri moi del, ki me partendi (v) stani moga oca, sve pravi (v) jistom stani za libar 30 i 8 i pol; a to bi štimano po Matiju Barićeviću, štimaduru komunskom. I ja Katarin(a) zgora pisana ozivam se kunte(n)ana i satisvana.

Svidoci: Franić Matočić i Anton, sin Matia Ragužinića, i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 20)

3. X. 1605.

1605, *otubra* 3. Kadi štima[smo šprat Urse, hćeri] Gargura Šimičića, ki e ponesla od oca sobom; bi [šti]mano libar dvisti u sem i ta šprat (štima) Antona Maričićeva, druga Mikulota, žena Martina Peracića, ke štimaše do njihove kušencije. A ja Mikula, ki sam muž neje, ja obitam mojej ženi Ursi kon(t)radote dukat 20.

Svidoci: Mikula Neretvić i dom Ivan Škrabonić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 19^v)

20. X. 1605.

1605, *otobra* dan 20. Kadi ja Marko Šimičić, budući ja (v) dobri pameti, činih priti popa Jivana Božićevića, da mi piše moi taštament. Naiparvo činih pisati moga brata Matija za moga prokaradura jenerala

i *moju* sestru Margaritu, da oni prokuraju za dušu *moju*. Paki pušćam mojej sestri Margariti *moju* divičicu, da *ju* odguverna kako da bi nee bila vlastita. Paki ona zemla, ka e moga brata Gargura, pod mojom kućom, da vazme toliko zemle moe pri peći. Paki 10 ovac da dadu za dušu *moju*, komu nim drago. Paki ki bude uživati dobra moga strica vlastelina, da plaća, kako se uzdrži u taštamentu. Paki na saku Sensu spud vina od moje intrade ludem.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Tu biše Marga(ri)ta, sestra istoga Marka, i Kata, žena Krile Sintića. Ki bi razbil to, budi proklat.

239

(II, 19^v)

[1605]

[1605] Božičeviću, nodaru pupliku, M[atii] Baričević, štimadur komunski, drugi ob[rani] Martin Stuparić, ki štimaše sva do[bra] Matija Dudižića: naiparvo tarsje, ko e [s ga]rbina stana Marka Šcarbića, štimasmo [li]bar 25, na drugomo mesti v kudradi Puličaskom tarsje i pustolina libar 40 i 2, so<ldini> 5. Paki dobra negove žene Margarite <v> stani i vartli libar 200 i 30 i 1. Paki v kudradi Basaraskom tarsje libar 200 i 12. Paki pod Puličaski pustolina libar 30 i 3. Pak v Starini liba<r> 11.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

240

(II, 20)

19. I. 1606.

1606, jenara 19. Ja meštar Stefan Madonić od Rike dajem meštru Jakovu, buteru od Lošina, lesa, če e dug velih i malih, ke muntaju libar 74, so<ldini> 10; termen na 20 i 5 marča, da ima broiti ti pinezi; spize, ke bi i<n>kadile, da p<l>ati meštar Jakov.

Svidoci: domin Lovru Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu<p>liki.

241

(II, 50^v)

I. 1606.

1606, zenara. Kadi ē Margarita, hći Ivana Morića, parnesoh k svomu mužu Antonu, a to dobar u vsem, ča ei pusti nene baba Rumanolka v račun dote, u špratu i u pokustvu: u sih dobrih libar 200¹⁾ i 50; a to štima Dumka, žena Antona Kučičića, i Mara, žena Matia Halića, ke pri-segoše, da su pravo učinile o<d> te štíme.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i Anton Kučičić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

I tu bi Anton Batištić, muž iste Margarite, aparzento.

1) Zapravo: .r.s. [= 100, 200]; možda treba zbrojiti 100 + 200 = 300.

(II, 11^v)

19. II. [1606]

[Ezus Marie]. 1[60]6,¹⁾ febrara 19. Ja Perka, žena [pokoinoga] Martina Lebacića (!), ja Perka, budući (v) dobri pameti kadi činih moj taštament naiposlidini, kadi ja Perka zgora pisana činim moih prokaradurih podžupi, ki budu br(a)će svetoga Antona, ostavljam, a po smarti moei ostavljam toi bratj(i) sva moja dobra, a po smarti moei, znimlući van-ka pol stana i pol vrtlov, kih pušćam mojej vnuki Petrici za luba(v) božju. Paki pušćam Lovrulu Božićeviću dolčići (!) na Varhu za ljubav božju. Paki sam imila v račun tega gori libre 24, avanciva v drazi od Zanina libar 74. A ta bratja da plate pogrebi i mise i ostale službe popom. A sada, ako bi ki kontradakal ta taštament, da neće zakon da se pusti sva dobra, da se udile štima sve moje dobro i da se da bratji udile tretí del moga dobra. Ako more biti, neka mi bude sve kako e rečeno, i to ča bude, da ta bratja reduže ti pinezi (v) fabriku s(vete) Marie, (v) novu crikvu.

Svidoci: Žuvan Nadalić i drugi Pero Koščica i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

Ja pop Jivan činim veru kako meštar Ivan Suvrinić satisva vas taštament pokoine, a to bratji svetoga Antona.

1) Na oštećenom dijelu ima mjesta za dva slova; čini se da bi ovo mogla biti i 1596. god.

(II, 23)

20. VI. 1606.

1606, zuna 20. Ja Anton, sin Antona Ragužinića, prodaem moi del, ki me partendi po mojoj ženi Antoni, a to v kundradi v Jamni i v Martji, a to prodaem Antonu Godiniću; a (to bi štimano) po štimadurih komunskih Garguru Lečiću, drugom Krilevu Šintiću, i mi štimaduri štimasmo ta dobra istoga Antona zgora pisanoga libar 80 i 9. I ja Anton zgo(ra) pisani ozivam se kuntentan i satisvan.

Svidoci: dom Lovru Božićević i mi(se)r Antonijo Škija i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 21)

7. VIII. 1606.

1606, agušta 7. Ja Matii Dudižić, budući ... kalijuta od naše police i postavlja za glavarija Matia Muličića čini se.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 16^v)

7. VIII. 1606.

1606, agušta 7. Ja Franić Favrić, budući obran u *galiju*, ja akurdah Jakova Lečića saki misec dukat 10 mucih, dokle bude stati na službi s(vetoga) Marka, odviše dara li<ba>r 55 i bari vina, sada dukat 20, saka 2 miseca paga.

Svidoci: Luka Forcinić¹⁾ i Martin Budinić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Forcinic«.

(II, 21)

7. VIII. 1606.

1606, agušta 7, v Lošini, v kući popa Ivana Božičevića, nodara puplika, čini se edan škrit *među* Lukom Markečićem i *među* Lukom, sinom Antona, Forcinićem. Kadi ja Luka zgora pisani Markečić, budući obran po zdribu u *galiju*, afitah Luku zgora pisanoga Forcinića da poide za me u *galiju*, a ja mu daem i obitam za vsaki misec, dokle stati bude na službi svetoga Marka, dukat 10 mucih. Paki ja Luka Markečić odviše darivam Luki dukat 10, a da sa<da> mu se da dukat 20; od ostaloga saka 2 miseca paga i 2 barila vina odviše.

Svidoci: Gašpar Lečić i Šimun Lečić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 21)

10. VIII. 1606.

1606, agušta 10. Kadi se štima šprat i ostalo pokuštvo Antoni, hćeri Pera Garguričića, u vsem libar 250 i 5; to bi štimano po Lucii, ženi Jurića Rudanića, i još 10 živin kozjih use velih, i to parnese k svomu mužu.

Svidoci: Matii Teribilić i ja pop Jivan Božičević, nodar pu<p>liki.

(II, 21)

1. IX. 1606.

1606, setembra 1. Kadi se učini škrit *među* Matiem Šutorićem i Franićem Kancelićem. Ja Matii zgora pisani najah Franića z<go>ra pisanog<ga>, da za me poide u *galiju* i obećah mu za saki misec dukat 11, dokle bude stati po rumati; dara libar 40. Svidok Luka Forcinić i Lukar.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 21^v)

14. X. 1606.

I H S i Marija. 1606, otubra 14, ⟨v⟩ kući popa Jivana Božičevića, nodara puplika, kadi ja Blaž Štorić¹⁾ bih aparzento, kadi otih i zapovidih pisati moi taštament, a u dobri pameti. Naiparvo pušćam moju ženu Matiju donu i madonu do smarti neje. Zatim pušćam moga sina Karstića za prokaradura jenera⟨la⟩, da on mozi prokurati za dušu moju i za vsu naredbu moju. Zatim pušćam sinom moim Karstiću i Ēdriju tretu del vsega moga dobra za luba⟨v⟩ božju za službu, ku mi čine. Zatim urdinivam da on, ki sin moi bude stati v ognenoi kući i v maloi, da su mi obnigani davati sako leto govoriti za me velu misu, a za moju ženu Matiju malu misu i dva sića vina za grob z otoga tretoga dela, a od ostaloga da razdile lubveno; i ki bi od moih sini ne satisval²⁾ tu naredbu, da mu mozi drugi sin vazeti ta del o⟨d⟩ tretoga dela i ki ih parvo umre, da drugi ostane na mesto. Ki bi razbil ta taštament budi prokla⟨t⟩.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić, drugi domin Lovru Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1615, decembra 11. Ja Blaž potvardih moju naredbu, da uživa Karstić ta tretu del vas pokle pomanka drugi sin, a s otim zavezom, a ti deli da budu po smarti moje žene i kako nei bude drago; a sada znimlem da se da 10 dukat od moih dobar za vsega našim crikvam s(vetomu) Martinu i s(vetoi) Marii.

1) »Štorići«. — 2) »satisvale«.

250

(I, 26^v)

29. X. 1606.

1606, miseca oktubra dan 29, v Lošini, v Seli Velom. Kadi afitifa (!) Simun Harvoić i Marko Šćarbić ovce, ke su bile pokoinoga Ivan⟨a⟩ Ka...¹⁾ Antonu Fantiću i Mikuli Fantiću ovac od fruta 20 i 8, a janic 5 po 12 soldini i beč ot sada do godišća.

Na to su svidoci: Simun Harvoić i Marko Šćarbić i ja domin Žuvan Karstinić, nodar pupliki, ki pisah.

1) Početak prezimena koje nije završio.

251

(I, 38^v)

29. X. 1606.

1606, miseca oktubra dan 29, v Lošini, v Seli Velom. Kadi afitiva Marko Šćarbić ovac svojih Tomiću¹⁾ Magličiću, ovac, ke su ot fruta 19 po 10 soldini, a janic...²⁾

Na to su svidoci: Anton Fantić i Mikula Fantić i ja domin Žuvan Karstinić, nodar puplik⟨i⟩, ki pisah.

1) »Tomićo«. — 2) Notar nije završio tekst.

(II, 22)

29. X. 1606.

1606, otubra 20 i 9. Budući u Lošinu, Velom Selu, aparzento eredi pokoinoga Antona, butera, ča e sin Jakov, drugi Mikel, Jivić Kožulić, zet istoga butera, takie Tomažo, li zet, i Anton, sin Jivan(a) Budinića. Mi budući vsi aparzento, kadi činismo, štimasmo sva dobra, ka su bila istoga butera. Naiparvo bi štimano kadi e kuća Mikeleva libar 70 i 8, a ja Mikel bih dal za oca moga libar 80, ča ga tuka dati za galiju, i mi sva ered kuntent(a)smo, da mu bude va ta račun ispidr kuće, a zid, ki biše uzidan pod kuću, bi štiman saka sežan liba(r) 6, u sem libar 70 i 8. *Stimaduri Petar, zidar, i Jivić Tarabočić i Jivan Suta*.

Svidoci: Pero Škrivanić i Luka Gladilić i ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

Takie mi jistina eredi zgora pisana činismo štimati sva ostala dobr(a) jistoga Antona, butera, i tuka Ivića i Tomaža sakoga libar 50, a to e (v) stani, a to ima platiti Jakov i Mikel; Antić imi u sem libar 30 tarsja. Paki da mu daju (J)akov i Mikel lib(a)r 13 i pol; i pla(t)iše za n dug i saki ta del da e šotopošt palatiti (!), ako b(i) interes od pravde. Štimaše Ivić Tarabočić, drugi Ivan Du(di)žić, obrani od jedne i druge str(a)ne. Svidoci zgora pisani.

(II, 65)

1606.

1606. Kadi se štima kuća pokoinoga Šimunela, u koi kući stoi Martin Budinić, ki e zet istoga Šimunela, i Jelena, hći istoga Šimunela, ka kuća bi štimana po meštru Petru, zidaru od Šibenika, i meštru Mikelu, buteru, libar 100 i 80.

Svidoci: Frane Matočić i Pero Koščica. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Ja Martin zgora pisani dah Šimunu Bertuliću libar 30 i sestri negovi, a v račun te kuće. Pak Šimunu, sinu Šimunelovu, libar 26. Antoni, hćeri Šimunelovi, libar 35; a to im dah 5 koz, kih štima Jurić Šimičić, a to za kuću i vartli i za ostala dobra. A Ursi, sestri, libar 40 i 3. Vartal štima Marti(n) Stuparić, komunski štimadur, libar 16. Tu bi Šimun i Ivić, ki štimaše libre 4, so(ldini) 12 za su štimu.

(II, 20^v)

III. [1605/1606]

[1605/1606], marča ... Kadi ja Zaneto Ciprijot, abi[tator] a Pula, činih štimati sva dobra, ka ima Franić Sutlić, za interes, ki ima sa mnom: naiparvo na Tarsorki v Baldinu tegu tarsje, ko bi štimano libar

60 i 7; pak li tarsje <v> Basaraskom libar 100 i 30, mlado tarsje; paki li <v> Ba<sa>raskom tarsje staro libar 80 i 8; pak tarsje kol kuće mlado libar 100 i 15; vartli libar 51. To štimaše suci komunski Marko Dračić i Marti<n> Neretvić.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu<p>liki. Stimadurom libar 6, nodaru mucinig.

255

(II, 47)

12. II. 1607.

1607, febrara 12. Budući aparzento redi pokoinoga Jadria Lebavčića, ča e hći Tomica, paki od strane Elene, ka e bila sestra Jadrieva, bi aparzento neje vnuk, ča e Ivan Sladinić, paki meštar Belo od Šibenika bi aparzento, ki bi zet Antona Dračića, paki bi aparzento Martin Šišmanić, ki bi zet Tomića Lebavčića, kadi bismo svi aparzento kadi prodasmo Margariti, hćeri Šimunelovi, kućišće, ko je pri crikvi sve te Marie v Lošini, i dvor, ki e na kantuni iste Margarite o<d> strane sa z juga, i to kućišće i ta dvor štima Pero Koščica, obrani oda se redi, ki štima sve to libar 15. I mi redi zg<or>a pisani bismo kumentani i satisfvani od jiste Margarite prid svidoci: Franić Lumbardiću i Matii Jurjišiću.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

256

(II, 22^v)

28. II. 1607.

1607, febrara 20 i 8. Budući aparzento Anton <i> Ivan Farligotići, ki prodaju, takie budući aparzento Margarita, žena pokoinoga Blaža G<l>adilića, ka kupuje, a to zemlu i sa vsim voćem, ko je u toi zemli, a ta je zemla <v> stani obidvih, a ta e zemla va vartli sa zmoračne strane; i ta zemla bi štimana po štimađurih obranih od jedne strane i druge: Matii Baričević i Franić Fantić, ki štimaše li<ba>r 32 i po; stimađurom so<l>di<ni> 12.

Li va tom mesti štima Matii Baričević i Marko Dračić libar 65. Ja Antona, žena pokoinoga Ėkova Farligodića, prodaem tu 65 libar Margariti zgora pisanoi; ako bi ki kontral, ja ju siguriv<a>m moim dob<r>im.

Svidoci: Blaž Baričević i Franić Kančelić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

257

(II, 22^v)

8. III. 1607.

Na osam marča na 1607. učinien bi <ta škrit> v kući Matia Mato<či>ća prid svidoci zdola pisani. Kadi Anton Ragužinić, budući aparzento i kadi kunfesa, da e zapenal madoni Mikulini, Matina (!) Matočića ženi,

jednu ogradu v Lošini više Studenca, ka se zove Draga, za libar 400 sta; ki pinezi istin reče, da e imil i prijati pinezi od jiste madone Mikuline, a za obnigom do godišća. Počine termen jisti dan na osam marča na 1607, i ako ei ne varne pinezi na termen, razumi se, da e ta ograda madone Mikuline vazda i nee dice; i obeća joi isti Anton mantenati pod oblig svoih dobar stabilih tako mobilih aparzento svidokov: Matii Baričevićem i Jivanom Jurjevičem. I ja Antonijo Skija tako molen od jedne i druge strane kako prijatel¹⁾ pisah istom mojom rukom i bih svidok.

Ta škrit zgo⟨ra⟩ pisani rukom mišer Antonija Skie rekopjah ga ja pop Ivan Božićević, kako nodar pupliki, po guvorenu Antona Ragužinića i iste madone Mikuline, budući oba ap⟨a⟩rzento, kada mi rekoše da ga rekopjam na 1607, marča 18.

1) »prijatele«.

258

(II, 23)

17. IV. 1607.

1607, aprila 17. Ka⟨di⟩ budući aparzento Tomić Kučićić i Anton Godinić, kadi ja Tomić zgora pisani prodajem Antonu zgora pisanomu moi del, ki me partendi v Jamnoi, libar 30 i 2 libre. Paki ja Tomić i Anton, sin Matia Ragužinića, budući mi dva prokaradura sve eredi Matia Ragužinića, prodasmo istomu Antonu Godiniću naših dobar v Martju libar 20.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

259

(II, 23)

15. VI. 1607.

1607, zuna 15. Budući aparzento domin Gašpar Juričević, parohijan z Maloga Lošina, i takije Matii Teribilić, kadi ja domin Gašpar dajem Matiju zgora pisanomu moi ovac 20 od fruta za 3 leta, saka ovca sako leto soldini 12, a nakon 3 leta, da mi da kavidal od 20 ovac od fruta; paki 6 ovac na pol od više do tri leta, da mu se ne mozite z ruk zneti. Da su podložna negova dobra za te ovce, ako bi e zgubil.

Svidoci: domin Lovru Božićević i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

260

(II, 23^v)

29. VIII. 1607.

1607, agušta 29. Blaž Baričević, štimadur komunski, drugi obrani Martin Neretvić, ki štimaše na ista⟨nci⟩ju Luke Godinića zemlu, ka e v drazi Čukovi; kunfini: sa z bure ⟨zemla⟩ Petra, zidara, z maištrala

Franića Harvoića, z garbina komunski put, sa z juga zemla Luke Forcinića, i mi štimaduri štimasmo libar 27; paki libar 11.

Svidoci zdola pisani.

Ja Luka zgora pisani, a sin Simuna Godinića, ja dobrovolno dajem tu zemlu za ljubav božju dominu Lovrulu Božičeviću, da za moga oca i mater boga moli i da je obnigan na obraćene goda obidvim govoriti velu misu.

Svidoci: Martin Budinić i Matii Stuparić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

261

(II, 24)

22. XI. 1607.

1607, novembra 20 i 2. V kući popa Jivana Božičevića, kadi se upiše edan kumpromes po zakon bnetaški meju Gargurem, sinom Pera Garguričića, drugim Matiem Taribilićem, kadi biše obadva aparzento i obraše za svoih sudac albitrih, ki jim rasude računi od ograde, ka se zove Kunsil. Gargur naide za svoga suca Gaspara Martinolića, a Matije za svoga suca Matija Barićevića; i ta dva jista učiniše penu meju sobom, i takie suci učiniše i potvardiše tu penu dukat 20, ki bi se pogovoril od nih, ča učine ta suca dva. I ako se ta dva ne bi se mogli akurdati, da oni naidu tretoga k sebi, koga nim bude drago.

Svidoci: Ivan Škrabonić, drugi Martin Budinić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

262

(II, 23^v)

23. XI. 1607.

1607, novembra 20 i 3. Jakov Gladilić i Anton, sin Jivana Budinića, budući aparzento obadva, kadi se kuntentaše obadva, da Anton da Jakovu toliko zemle v prominu od kuće. I dah mu ja Anton toliko zem^(l)e v ogradi Bubulini i Blaži⁽ⁿ⁾skom i Fakarskom,¹⁾ a ja Jakov dah Antonu moji del kuće, kadi stoi Anton, a to v prominu o^(d) te zemle zgora pisane. A to štimaše i rasudiše suci: Martin Budinić i Matii Barićević.

Svidoci: Martin Stuparić i Šimun Lečić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Fafarskom«.

263

(II, 10^v)

27. XII. 1607.

1607, decembra 27. Kadi mišer Kamilo, drugi mišer Zuvan od strane Grable, kadi prodaše daciju meštru Jivanu Suvriniću za libar 100 i 90, da oni vazmu, ča naidu sada a bon konto, a ostalo po va^(s)agust.

Svidok: Mikula Kovačev i ja pop Ivan Božičević.

(II, 25)

25. I. 1608.

1608, jenara 20 i 5. Kadi budući aparzento Jakov¹⁾ Gladilić i Kata, hći Luke Čačevića, kadi ja Kata zgora pisana prodajem Jakovu zgora pisanomu zemlu, ka e v kudradi Blaži(n)skom kako moe, i ta zemla bi štimana po štimaduru komunskom Matiju Baričeviću libar 16. I ako bi ki kontradikal, ja sigurivam moim dobrim. Štimaduru so(1)di(ni) 8, nodaru so(1)di(ni) 12.

Svidoci: Bla(ž) Forcinić, drugi Pjero Bukašinović. I bih kuntenta-na i satisvana. I ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

1) »Jakova«.

(II, 25)

28. I. 1608.

1608, zenara 28. Ja Anton Leći(ć), budući učinjen prokaradur generali po taštamentu pokoinoga Ivana, sina pokoinoga Gargura Frušturice, i ja Anton zgora pisani zavah Matia Baričevića i Gašpara Lećića, komunski štimaduri, tretí obrani Martin Stuparić, da štimaju sva negova dobra štabila i mobila, a mi štimaduri zgora pisani štimasmo v kući libar 13, va vartli za kuću libar 20, sa zmorca stana v ogradicj libar 27, (u) Furulića dragi libar 24, u Mare Maričićeve libar 7, Tancabelić libre 3. I ja Anton zgo(ra) pisani prodah sva ta dobra Mari Maričića za libar 90 i plati(h) popom libar 37, braščini 7, štima(du)ro(m) 3.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 13^v)

25. III. 1608.

1608, marča 25. Kadi ê Tomić Kučićić prodaem moju voltu, ka e v dvori Antona Ragužinića, a to prodaem Ėkovu Gladiliću po štimi parvanoj li(ba)r 162. I ja Tomić zgora pisani bih kuntenta(n) i satisvan i ja ga sigurivam moim dobrim štabil(i)m.

Svidoci: Lovru Rumanolić i Gargur Garžinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 26)

27. IV. 1608.

1608, april(a) 27. Ja Zorzi Praćina¹⁾ i Petar Perinić od Oliba, budući oba aparzento kadi ja Zorzi zgora pisani prodaem zemlu v kundradi v Jamno(i), ka zemla me je dopala po mojo(i) ženi, i tu zemlu pro-

daem Petru zgora pisanomu; a ta zemla bi štima⟨na⟩ po Martinu Stupariću, drugom Martinu Tancabeliću li⟨ba⟩r 11, so⟨ldini⟩ 10. I ja Zorzi zg⟨or⟩a pisani sigurivam Petra zgora pisanoga toliko zemle v moem stani i bih satisvan i kuntentan.

Svidoci: Ivan Šuvrinić, drugi Anton Plavalić i ja pop Ivan Božićević, nodar pu⟨p⟩liki.

1) »Praćana«.

268

(II, 25^v)

9. V. 1608.

1608, maja 9. Margarita, žena pokoinoga Ivana Dundovića,¹⁾ prodaem Periću Škrivaniću zemlu, ka se zove Dolčić, a to e sa z juga kuće Perićeve, i to bi štimano po štimaduru komunskom Matiju Barićeviću libar 24 i po. Paki li prodajem li Periću v dolinem vartlu, ki e na garbin, ki se štima liba⟨r⟩ 8 i po; stimaduru so⟨l⟩di⟨ni⟩ 6. I ja Margarita zgora pisana ozivam se kuntent⟨t⟩ana i satisvana. I s otim patom, da ako Margarita varne ti pinezi Periću do Mihole, da nei ostane zemla; ako li ne bi varnula do Mihole parve, da ne ⟨mo⟩zi veće nikadare k nei ni ona i rod.

Svidoci: Ivan Šuvrinić i Ivan Škrabonić. Pisah ja pop Ivan Božićević, noda⟨r⟩ pupliki.

1) Na čelu uneska: »Mandićeva«.

269

(II, 31^v)

20. V. 1608.

1608, maja 20. Ja Matii, sin pokoinoga Franića Godinića, takie Jivan, li sin istoga Franića, takie Margarita, žena istoga Franića, kadī ja Matii zgora pisani, budući vsi aparzento, prodah sva moa dobra štabila i mobila, ka su me dopala o⟨d⟩ dobar moga oca, a to prodah momu bratu Jivanu i mojej mačehi Margariti, pol ednomu, a pol drugomu; a ta dobra biše štimana po štimadurih komunskih: Matii Barićević, drugi Jakov Belanić, i to štimaše u vsem libar petsat, del Matiev. A sada ja Matii zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan od brata i mačeh⟨e⟩.

Na to biše svidoci: Matii, kalafat, i Anton, sin Ivana Cicića, i ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

270

(I, 22)

16. VII. 1608.

1608, miseca ijuleja dan 16, v Lošini, v Seli Velom. Afitiva Gargu⟨r⟩, sin Ivankov, ovac svojih ot fruta 24 po trinaist soldin⟨i⟩, a janic 9 po osan soldini Blažu Martina Ciću.

133

Na to su svidoci: Blaž Maijičić,¹⁾ Ivan Tancabelić²⁾ i ja domin Žuvan Karstinić, nodar, ki to pisah.

1) Blaž Maljičić. — 2) »Tancabeleć«.

271

(II, 26^v i 26)

8. IX. 1608.

1608, setembra 8. Ja Jurić Belanić prodaje(m) sva dob(r)a, ka tukaju moju ženu Margaritu, a to v Cunskom, o(d) dobar, ke su ju tukali o(d) dobar neje oca Antona Antoninića, a to prodah moim kunadom Antonu i Jivanu, ča e v kućah i vartlih v ogradi Marinčulića v Drazi. Paki za Kuševi teg. A to bi štimano po Matiju Baričeviću, komunskom štimaduru, drugom Jerolimu Marinčuliću, obranom, i to štimaše libar 100 i 20 i 7.

Svidoci: Blaž Forcinić, drugi Anton Halić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

A ja Jurić zgora pisani sigurivam moju¹⁾ ženu moim dobrim, gdi e drago. Da ta dva brata dile na pol. Ja Jurić zgo(ra) pisan ozivam se kuntentan i satisvan od reče(ne) prodae zgora pisane.

Svidok: Ivan Jakušinić.²⁾

I dılnicu, ka e v dolčiču, tar(s)je, i tu prodaem moim kunadom za libar 10. Štima Jerolim Marinčulić.³⁾

1608, setembra 8. Ja Ma(r)garita, hći pokoinoga Antona Antoninića, ja rečena Margarita kunte(n)tivam se sve, ča muž moi učini, a to Jurić Belanić.⁴⁾

1) »moja«. — 2) Dodao drugi put. — 3) Dodao treći put. — 4) Dodao prvi put.

272

(II, 27)

5. XI. 1608.

1608, novembra 5. V kući popa Jivana Božičevića, nodara puplika, kadi se čini jedan kumpromes po zakon bnetaški, a meju Petrom Gjakovićem i meju Klarom, ženom pokoinoga Franića Barbina, i sinu Antonu rečenoga Franića Barbina, kadi se obadva kuntentasma i naidosmo obadva Marka Šintića, drugoga Antona Škrivanića, a to za naših sudac albitrih, da nam oni sude više taštamenta pokoine Margarite, hćere pokoinoga Barbina, i više ostalago, ča pride pred nih, da nam sude do njihove kušencie. A mi suci zgora pisani učinismo pisati penu meju nimi: ki bi se por(e)ka(1) od nih, ča mi dva sudimo, da plati dukat 25, da to gre vu s(vete) Marie.

Pisan (bi) ta kumpromes prid svidoci: dominom Žuvanom Karstinićem i Jivanom Tancabelićem. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

I tu budući aparzento Ivan, sin Jivana Šuvričića, i Martin Stuparić, gdi bi to narejeno; i kuntenta ta istini Anton, sin pokoinoga Barbina.

Paki mi suci zgora pis(an)i čusmo, vidismo, razumismo od svih defencii, ke su prišle pred nas, sudismo do naše kušencie više sih pravi zgora rečene. Naiparvo saki od njih da nakon 40 dan po ednu kvartu pčenice, da e se učini edan kulicinon, i mesa po 3 libre i vina z munta spuda 2, a to Petar i Anton zgora pisani; i to da gre Periću u ruke k Škrivaniću, a ta Perić da e učini ta kulicion na dan 40. Zatim da se plate mise i po(g)rebi urdinarii, zatim štimaduri libre 3, zatim suci, ča bude pravo, li(b)re 6; za fit da plati Petar nodaru libre 2, a Petru gre od Antića libar 15 i po.

Ja Martin Stuparić štimah i Jivan Jurinić sva nee dobra štabil(a) libar 120, so(ldini) 8, a Petrov mejuramen(t) libar 21. A Petar, ča proda nee, dobro e proda, a sada, ča e plati, dobro plati; a sada sve ostale pravde i vsi ostali interesi in ku(m)promesi, ki su bile (!) meju nami, meju som jeredom pokoinoga Barbina, mećemo doli, da ne mozi nigdare nijedan pogovoriti to pismo poda tu penu zgora pisanu. Svidoci: Martin Stuparić i Jivan Marčetić.

I ja Petar zgora pisani prodah tarsje skupa s mojom ženom na Silbi, ko nas dopade po neje ocu, i prodasmo ga Antonu Škrivaniću; ko bi štimano po Jurju Šišiću libar 60, i bismo kuntentani i satisvani. I ja Petar kuntentah, kako ona reče na smarti, da e bude on vartlić, ki e pri Kalcu, za nee dušu; i rekoh dominu Lovrulu, da e reče (misu) i da se plati u tom vartlu; štima ga Martin Stuparić l(iba)r 9, so(ldini) 6.

273

(II, 28)

20. XI. 1608.

1608, novembra 20. Ja Petar Gojaković i moja žena, budući aparzento, kadi prodasmo naši tarsje na Unijah Martinu Žižiću, ko tarsje bi štimano po štimadurih komunskih: Mišić, drugi Jadrii Škifiću, kadi ta dva štimaše to tarsje libar 60 i 2. I ja Petar zgora pisani¹⁾ bih kuntentan i sa(tisva)n od Martina zgora pisanoga.

Svidoci: Pero Škrivanić i Matii Lompričić od Lovrana. Pisah ja popo Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »pasa«.

274

(II, 28^v)

23. XI. 1608.

1608, novembra 20 i 3. Jadrii, brat pokoinoga Ivana Makarunića, takie Gargur Bezjačić, mi d(v)a urdinasmo od onih dobar pokoinoga Ivana da da Martin Škarpuna od onih pinez, ki su u nega, o(d) dvisti

i 30 i 7 li(ba)r, da da popom li(ba)r 30 i 7, bratji s(vetoga) Antona libar 60, a od ostaloga kavidala subito, kada pride, da pride k nam na Sale, da nam donese ostanak; paki parsten i tarantela i ostala roba, ka se naide, da bude bratje s(vetoga) Antona. Zatim ja Jadrii i Gargur zgora pisani ozivamo se kuntentani i satisvani od mišere Antonia Skie od libar 120, ki im je bil dal pokoini Ivan zgoru pisani i škrit, ki e bil meju Ivanom martvim i Martinom Škarpunom.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

275

(II, 28)

1608.

1608. Ja Antona Maričićeva štimah dobra, ka ponese Margarita, hći Mikule Vardobase, k svomu mužu Luki, a to u špratu liba(r) 100 i 60. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

276

(II, 29^v)

6. I. 1609.

1609, zenara 6. Ja Šimun Harvoić, sin Franića Harvoića, takie Anton Bučev, ki e zet istoga Franića, takie Jivan Dundović, ki e zat (!) jistoga Franića, kadi mi vsi tri, budući aparzento, kadi činismo štimati naš del v drazi Čukovi koli stana popa Ivana Božičevića, a to vse, ča e naše va toi drazi; a to štima Martin Stuparić, štimadur komunski, drugi Matii Baričević, u vsem libar 30. A to mi, ča e sin i zeti zgora pisani, to dasmo popom za pogrebi i mise i ostale službe, a to popu Ivanu Božičeviću i dom Zuvanu Karstiniću za dušu Franića Harvoića, za našega oca.

Svidoci: Luka Godinić i Jivan Škrabonić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

277

(II, 29)

9. I. 1609.

1609, jenera 9. Blaž Forcinić i Luka, sin Šimuna Godinića, budući aparzento, kadi ja Luka zgora pisani prodajem Blažu zgora pisanomu moi del, ki me tuka po moje materi, a to e v drazi kol Bebina stana, druga (draga), kade su vele uškurušve, treta na Slavoninah (v) Vेलoi Peči, v drazi, dvih kusi, libar 29; a to bi štimano po štimaduru Martinu Stupariću. I ja Luka ozivam se kuntentan i satisvan.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i meštar Luka, svitar od Zadra. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 30)

2. II. 1609.

1609, febrara 2, v Lošini, Seli Velom, v kući popa Ivana Božičevića, Pjero Šrivanić i Martin, sin pokoinoga Marka Čačevića, budući obadva aparzento, kadi mi rekoše, da im pišem prominu od nihovih dobar. Ja Martin zgora pisani daem Pjeru zgora pisanomu moe kućišće zidano, ko e pri mori na portu lošinskomu, i vsa ostala moja dobra, ka se nahode u Velom Lošinu, znimlući tarsje, a u prominu. A ja Pjero zgora pisani daem Martinu zgora pisanomu toliko moih dobar štabilih v Malom Lošinu, i naidosmo obadva za naših štimaduri, ki nam to rasude, Matija Banića z Maloga Lošina, drugoga Gašpara Lečića z Veloga Lošina. Ča bi komu mankalo od štabila, da plati pinezi.

Tu bihu svidoci: Ivan Farinić i ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 30^v)

15. III. 1609.

1609, marča 15. Ja Šimun, sin pokoinoga Antona Vidulića, ja Ši(m)un zgora pisani prodajem vse pravi, ke nas partende, mene i moga brata Gašpara i moga neputa Antona, a to v ogradi na Vinikovoji, ka se zove ograda Šimunelova, a to prodaem Mikuli Marčeviću, našem parbi; kunfini okolo vse ograde: put komunski; a ta naša dobra biše štimana po štimaduru komunskom Martinu Stupariću, drugom obranom Martinom Neretvićem, a ta dobra štimasmo libar 100 i 30 i 5, štimadurom l(ib)re 2. I ja Šimun zgora pisani bih kuntentan i satisvan od Mikule zgora pisanoga i ja Šimun zgora pisani sigurivam moga brata i neputa moim dobrim.

Svidoci: Marti(n) Tancabelić i Pero Škrivanić i ja pop Jivan Božičević, ki pisah.

(II, 31)

21. IV. 1609.

1609, aprila 20 i 1. Aparzento budući Martin Stuparić i Anton Marketić, kadi ja Anton zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan od Martina zgora pisanoga oda vsih onih prodai, ke mu prodah o(d) dobar moe žene Katarine, a to ka ju tukaše od oca i materi, toga bi libar 80 i 1. Ja Anton siguriva(m) moga kunada moim dobrim.

Svidoci: Petar Košćica i Jurai, kovač, i ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 31)

7. VI. 1609.

1609, zuna 7. Antić Žuvanev, sin Žuvana Ragužinića, i Žuvan, sin Antona Ragužinića, budući obadva aparzento, kadi otiše da im se učini edan škrit. Ja Antić zgora pisani stratih libar 100 i 3 za ednu gripav,¹⁾ ku plav prodah Žuvanu zgora pisanomu za tu 100 i 3 libre; termeni parvi o parvoi Miholi, drugi o Božiću, treći o Vazmu; i ako bi *ju* ne platil na termeni, da se mozi Antić p(⟨)atiti udile na plavi ili na negovih dobrih. Paki odviše da bude Žuvan zgora pisani sa mnom loviti se zime s tu plavju, a ja Žuvan zgora pisani potvarju(e)m to govoreno, a da se ima loviti zagonica. Jošč(e) ako ne bi Žuvan satisval škrit, da mozi Antić, ča bi mu mogla plav, dobiti prez niedne spize od pravde. Da se lovi na ni pati pasani.

Svidoci: Pero Koščica i ja pop Iva(⟨)n) Božićević, nodar pupliki.

1) Grip (brod) prema tal. *gripo*.

(II, 32)

25. IX. 1609.

1609, setembra 25. Kadi se čini jista prodaja meju Frančiskom Kožulićem i gospodarom Mikulom Marčevićem, kadi ja Frančesko zgora pisani prodajem Mikuli zgora pisanomu jedan dele kuće, ki dele e tukul Matiju, ženu pokojnoga Matia Buškae, a ta del osta meni Franiću na inkantu, a to za dal (!) neje, iste Matie; i ja Frančesko zgo(⟨)ra) pisani prodaem ta del gospodaru Mikuli zgora pisanomu za libar 100 i 80,¹⁾ a to po štromentu, ki imam od kanči(li)rie. A ja Frančisko zgora pisani sigurivam Mikulu moim stanem v Malom Seli i spizami libar 100 i 80. Paki dah ja Mikula zgora pisani Matiji zgora pisanoi libar u vsem trista, a v račune kuće, neje četvartoga dela, a ja Matia zgora pisana sigurivam Mikulu moim dobrim. I ja Matija z(⟨)go)ra pisana ozivam se kun(⟨)ten) tana i sati(s)vana.

Svidoci: meštar Ivan Šuvrinić i Gargur Kučićić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

Paki od više svidok: Jurai Šiša od Silbe i Franić Fantić.

1) „n. i.“.

(II, 32^v)

1. XI. 1609.

1609, novembra 1. Budući aparzento redi pokoi(no)ga Franića Harvoića, ča e Šimun, sin jistoga Franića, takie budući Anton Šintić, zet jistoga Franića, i Ivan Dundović, li zet, i Franić Stuparić, li zet, i

Antona, žena pokoinoga Mikule, ki e bil sin pokoi⟨no⟩ga Franića Harvoića, svi mi zgora pisani, budući aparzento, činimo za našega prokaradura jenerala Šimuna Harvoića, da on mozi za vsih nas pravdati se prid saku pravdu i nait ⟨p⟩rokaradura, koga nemu drago.

Svidoci: Blaž Forcinić i Jivan Budinić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisah.

284

(II, 33)

12. IV. 1610.

1610, aprila 12. Anton Farligotić prodaem moei teti Blaževici moga vartla v stani, a pri nee, libar 40 i 4; a to štima¹⁾ Jivan Dudžić i Petar Koščica, štimaduri komunski.

Svidoci: Petar Koščica. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Najprije: »stima«, a potom popravio u »štima«.

285

(II, 33)

12. IV. 1610.

1610, aprila 12. Ja Šimun, sin Matia Ragužinića, prodaem momu bratu Žuvanu v stanu i v drazi Gargurićini libar 40, a v Tarsorki libar 20 i 3, to ča mene tuka; to bi štimano po štimaduru komunskom Martinu Stupariću. Svidok: Tomić Neretvić.

Paki ja Žuvan dajem Šimunu, momu bratu, moi del kuće v Osori, ki mene partendi, a ja Šimun daem Žuvanu, momu bratu, moi del ⟨v⟩ stanu pri Studenci, ki me partendi, a to v prominu.

Svidoci: Martin Stuparić i Tomić Neretvić i ja pop Ivan Božičević, nodar puplik⟨i⟩, ki pisah.

286

(II, 34)

13. IV. 1610.

1610, aprila 13. Ja Matii Vidulić prodajem Mikuli Marčeviću, momu kunadu, v stanu Šimunelovu, kadi isti Mikula abita, a to ča pardendi moju ženu Matiju libar 20 i 5, a na Vinikovoj tarsja libar 40. I ja Matii zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan od se prodae i od plaće, i ja Matii zgora pisani sigurivam moju ženu moim stanem, kadi stoimo.

Svidoci: Martin Budinić i dom Jiv(a)n Škrabonić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Takie ja Matii prodaem Martinu Budiniću vartla, li moe žene, libar 18.

(II, 35)

23. IV. 1610.

1610, aprila 20 i 3. Ja Pero Skrivanić činim prominu s Jelenom, ženom Martina Budinića. Ja Pero zgora pisani daem Jeleni zgora pisanoi zemlu, ka je v Drazi, ka e pri stanu Jakova Malfatića, a ja Jelena daem Pjeru toliko moe zemle, ka e prid vrati Marka Sintića; a to bi štimano po štimaduru komunskom Martinu Stupariću li(ba)r 15 i bi satisvana edna i druga strana.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 35^v)

10. V. 1610.

1610, maja 10. Anton Taraboća i Šimun Ragužinić. Ja Šimun Ragužinić i ja Anton Tarabočić, budući obadva aparzento, kadi ja Šimun zgora pisani, budući dužan Antonu zgora pisanomu, i ja Šimun daem Antonu v račun toga duga moi del kuće, ka e va dvoru pokoinoga Antona Ragužinića, pri guštarni; a ta kuća bi štimana po meštru Pjeru, zidaru od Šibenika, libar 362, so(ldini) 13. I ja Šimun daem Antonu v račun našega duga, ki e meju nami, libar 200 o(d) te štime, budući ja Šimun dužan redi Matočića libar 70, kih ima Anton odgovoriti istoi redi; ča avanciva o(d) te kuće, da darži Anton, v drugo pagu ponapridak.

Svidoci: Ivan Sintić i Jivan Juranić. Pisah ja pop Jivan Božičević nodar pupliki.

(I, 60^v)

13. VI. 1610.

1610, miseca ijun(a) da(n) 13, v Lošini, v Seli Velom. Kade afitiva Matii Belanić ovce Jivanu Levru od godišća do godišća po 12 soldini, a tih ovac est 31, a u Ivana Godinića 10 ovac na fit Matija rečenoga p(o) 12 soldini do godišća.

Na to su svidoci: Matii, sin Antića Ragužinića, i Jivan, sin Martina Tancabelića, i ja domin Z(u)van Karstinić, nodar, ki pisah.

(II, 36)

16. VI. 1610.

1610, zuna 16. Blaž Forcinić i Petrica, žena pokoinoga Žuvana Ragužinića. Ja ista Petrica prodae(m) Blaž(u) zgora pisanomu ednu dilnicu zemle, ka e va vartlu Ragužinića, z garbina kuć, a pri mociri istoga Blaža; i ta dilnica bi štimana po štimaduru komunskom Martinu Stupariću libar 14. I ja Petrica ozivam se kuntenta i satisvana.

Svidoci: domin Ivan Skrabonić i Gašpa⟨r⟩ Fantić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

291

(II, 38)

20. VI. 1610.

1610, zuna 20. Kada bi štiman šprat i ostalo, ča ponese Mikulina, hći Mikule Marčevića, od oca svoga, u vsem libar 322; i to bi štimano po Zuvani, ženi Franića Matočića, drugoi Dunki, ženi Blaža Forcinića, prid svidoci: Matiem Vidulićem i Martinom Budinićem i budući tote aparzento Gašpar, isti muž iste Mikuline.

Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

292

(II, 36^v)

29. VI. 1610.

1610, zuna 20 i 9. Anton Raguzinić, budući aparzento, i Mara, žena Mikule Marčevića, aparzento, ka čini za se i za svoga muža. Kadi ja Anton zgora pisani dajem Mikuli zgora pisanomu zemle va ogradi v Baldarii¹⁾ libar 100 i 22; termen do parvoga Vazma. Ako bi Anton varnul ti pinezi, da ostaje ta z(emla) Antonu; ako bi e ne varnul Anton ti pinezi na termen, da ostae ta z(emla) Mikuli libero franko. Ako bi Mikula *meju* tim sadil na toi z(emli), da odgovara taratak kako i jini, i da ne mozi Anton prodati nikomure tu z(emlu) inim, razmi sebi i svojoj dicit; a ta z(emla) bi štimana po štimadurih Martinu Stupariću, komunskom štimaduru, drugi Gašpa⟨r⟩ Kučićić. I ja Anton zgora pisan ozivam se da prijah tu 100 i 20 i 2 libre.

Svidoci: Mikula Karpač i Jivan Jurinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pu⟨p⟩liki.

1) »Baldarnii«.

293

(II, 36)

13. VII. 1610.

1610, luê 13. Mi dvi Margarite, hćere pokoinoga Jivana Skrivanića,¹⁾ prodasmo zemlu i 2 stupa smokav v kundradi Karšuskom, a to prodasmo Gašparu Lečiću; a to bi stimano po štimaduru komunskom Martinu Neretviću libar 20 i 9, stimadurom li⟨b⟩ra 1; kunfini: za z *juga* zemla Matia Čačevića, z garbina komunski put, z maištrala zemla Jakova Malfatića, sa z bure zemla istih, ki prodaju. I ozivamo se kuntentene i satisvane od Gašpara.

Svidoci: Pero Koščića i Jivan od Rike. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Mandićeva«.

(II, 37)

28. VIII. 1610.

1610, agušta dan 20 i 8, v Lošini, v kući popa Jiva⟨na⟩ Božičevića, nodara puplika, prid svidoci Martinom Dudižićem, drugim Martinom Šintićem. Ja Jivan Kožulić činim za se i za moju ženu i za vsu moju obitel kako gospodar više vsega moga i činim mir meju simi moimi i činim sentenciju volentariju i dobrovolno obitam i pušćam momu sinu Jiviću tarsje mlado, ko je na Sansigu, ko je nasajeno na 1608, a to mu pušćam za službu, ku mi e čini i ku mi čini. I još odviše mu pušćam moju pla⟨v⟩ s fružatu urdinaria, a da e moi sin Ji(vi)ć obnigan služiti mene i moju ženu do smartj naše i negove. I ako bi ne kunte⟨n⟩tela moja obitel toi moj⟨e⟩i naredbi, da mozi moi sin Jivić vzeti tretji del sega moga dobra. Paki pušćam mojoj nevesti Mari pol moje kuće, kadi stojimo, a to ei pušćam za službu, ku mi čini, i da bude ona gospodarica više te pol kuće, da ju ona mozi uživati, prodati, darovati komu nei drago, i da mi e obnigana davati malu misu na leto; i jistoi Mari edno bačvu naibolu. Jošće urdi⟨ni⟩vam, da ⟨e⟩ moi sin obnigan davati sako leto jedan bari vina na dan Martine svim; i ako bismo mi pladoderali (!), da mozi toliko moga vazeti za plaću činiti kadi nemu bude drago.

Pisah é pop Jivan Božičević, noda⟨r⟩ pupliki, prid sv⟨id⟩oci zgora pisani⟨mi⟩.

(II, 39)

13. IX. 1610.

1610, setembra 13. Budući aparzen⟨to⟩ Stošina, žena pokoinoga Jivana Dundovića, kadi é ista Stošija otih jiskati viditi od moih dobar, kih sam bila parnesla k momu mužu i od konradote, ku mi e bil obeća. Naiparvo ča parnesoh u sem libar 180, konradote libar 100, u sem libar 280. I ja Stošija zgora pisana prijah a bon konto libar 100, a sto i osamdeset vzinlem u kući istoga moga muža. I poslah da mi štimaju u toi kući 100 i 80 li⟨bar⟩, a to Martina Stuparića, komunskoga štimadura, drugoga obranoga Blaža Forcinića. A sada ja Stošina zgora pisana činim za moga prokaradura jenerala Franića Stuparića, da on mozi viditi, učiniti, providiti ze (!) vsi moi i⟨n⟩teresi.

Sv⟨id⟩oci: Blaž Forcinić i Šimun Harvoić. Pisa⟨h⟩ ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Paki ja Jivan, sin Ivana Dundovića, činim za se i za moga brata i moe sestre i činim za našega proka⟨ra⟩dura jenera⟨la⟩ Šimuna Harvoića, uica našega, da on mozi za nas ⟨prokuratī⟩.

I prijah ja Stošija od Franića libar 70 v račun kuće. 1634.¹⁾

1) Posljednja rečenica nalazi se na f. 38^v. Godina 1634, možda stoji ovdje samo kao početak nekoga drugog uneska.

(II, 40)

15. IX. 1610.

1610, setembra 15. Jivan Saletić i Margarita Dundovića, budući aparzento, kadi obraše za svojih štimaduri i sudac Matia Baričevića i Martina Stuparića, da im štimaju i sude više dobar pokoinoga Luke Harvoića, a mi štimaduri i suci štimasmo i sudismo po našoi kušencii u sem štimasmo libar 200 i 40 i 7; to razdilismo na tri deli, na saki del libar 77. I ja Jivan bih satisvan i kuntenta⟨n⟩ o⟨d⟩ Mar⟨gar⟩ite od onoga, ča su štimali.

Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.¹⁾

1) Isti unesak nalazimo ispred na istom listu, prekrizhen, u nešto drugčijem obliku: »1610, setembra 15. Jivan Saleta i Margarita, budući obadva aparzento, kadi obraše za svojih štimaduri i sudac više dobar pokoinoga Luke Harvoića, kih nas tuka, a mi štimaduri i suci vidismo, štimasmo i sudismo po našoi kušenci u sem štimasmo libar 247; to razdilismo na tri deli, na saki del libar 77, ki treći del potegnu Jivan Saleta. I ja Jivan zgora pisani prijah libar 70 i 7 i ja Jivan bih satisvan i kuntentan od onoga, ča su štimali«.

(II, 40^v)

24. IX. 1610.

1610, setembra 24. Ja Mikula, sin pokoinoga Mikule Baričića, činim Jivana Šaletića, moga parenta, za moga prokaradura jenerala, da on mozi viditi, učiniti, pravdati se za vse moje defere⟨n⟩cije, ke bi inkadile, vazda i vazdi.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 41)

27. IX. 1610.

1610, setembra 27. Pjero Koščica¹⁾ i Petruša, budući aparzento, kadi kuntentaše obadva, da [obadva] učine ka⟨ko⟩ su⟨de⟩ suci i štimaduri, da se ne mozite poreći, i ki bi se porekal, da plati dukat 10; a to bi štimadur i sudac Martin Stuparić i drugi Marko Belanić, sin Matija Belanića. A mi sudismo i učinismo i osudismo da palati (!) Koščica Petruši v račun intrad pasanih libar 14, a mi suci odštinasmo toliko zemle Koščine Petruši.²⁾

1) »Prero Koščica«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 41)

14. II. 1611.

1611, febrara 14. Pjero Skrivanić i Franić Peracić, budući obadva aparzento, kadi ja Franić zgora pisani zaimlem Peru zgora pisanomu libar 100, do parve Sense, da mi e skupi; ako mi e ne bi skupi do termena, da mi e podniga Perićevo tarsje, ko je v Neržacu, toliko koliko vala, sto libar; da ga Perić fatiga i da dile intradu na pol, ako bi mu ne varnu pinezi.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 41^v)

24. II. 1611.

1611, febrara 24. Kadi se čini jedan kumpromes na zakon bnetaški (!). Jivan, sin pokojnoga Franića Godinića, tolikoe eredi pokojne Margarite, hćere Jadria Lebavčića, i hćere neje Kate, ka e bila žena istoga, i va te obi strane, budući aparzento, ka⟨di⟩ kunte⟨n⟩teše i naidoše za svojih sudac albitrih: Martina Tancabelića, drugoga Ivana Šuvrića, da ta dva sude vse deferencie, ke bude meju tom ere⟨d⟩ju do njihove kušencie. Kuntentaše sudci i one obi strane: kj bi s⟨e⟩ opogovoril, ča ta dva suca učine, da plati on, ki ⟨bi⟩ se opogo⟨vo⟩ri⟨l⟩, onoi strani dukat 20, onoi strani, ⟨ka⟩ sald⟨o⟩ ostan⟨e⟩, to e pena. A mi suci zgora pisani č⟨ini⟩smo, vidismo i sudismo i sente⟨n⟩ciésmo Ivana zgora pisanoga, da varne toi redi zgora pisanoi negov del četvarti i nega fabrika v Ėkovli i takie v drazi Furulića i takie v Srincu i takie v Ogradici i arnaž, ki smo razdilili, i spud vina i dva sića torkla da da sada, i 100 libar: pol o Sensi, pol o Miholi.

Svidok: Martin Dudižić i Marko Belan⟨ić⟩ i ê pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 42)

6. III. 1611.

1611, marča 6. Krile Šintić i Franić Fantić, budući obadva aparzento, kadi ja Krile zgora pisani prodaem zemlu, ka se zove Juranića dražica, v Sunfornom, a to prodaem Franiću Fantiću, a to mu prodah za libar 40; a ta prodaja bi meju nimi dvi dobrovolna.

Svidok: Luka Pehić i domin Ivan Skrabonić i ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 42)

13. III. 1611.

1611, marča 13. Kadi ja Bela, žena pokoi⟨no⟩ga Gargura Jivkovića, kadi dobrovolno dajem i puščam moim dvim sinom Matiju i Marku, a to ono tarsje, ko su oni nasadili, a to na Križi v ogradi Antona Ragužinića. A ta dva brata razdiliše to tarsje meju sobom; saki ta del bi štiman libar 25, a to bi štimano po Ivanu Juriniću, štimaduru komunskom.

Svidoci: Martin Tancabelić i Marko Belanić i ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki, ki to pisa⟨h⟩.

(II, 42^v)

28. III. 1611.

1611, marča 20 i 8. Šimun Baričević i Anton Zaninić,¹⁾ budući obadva aparzento, kadi obadva kuntentaše, da učine mir meju sobom, i tako učiniše i umiriše se dobrovolno i prosti jedan drugomu, i tako kunte⟨n⟩taše obadva, da vargu kvarelu doli i mole pravdu da bude milostiva, i tako kuntentaše obadva da naidu dva človika, jedan ednoga, a drugi drugoga, i ta dva človika da rasude tu deferenciju, ka e bila meju nimi, do njihove kušencie. Ki bi se porekal od njih dvih, ča ta dva človika učine, da plati dukat 25.

Svidoci: meštar Stipan, kovač od Šibenika, i Erolim Forcinić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Anton Zaninić od Lošina«.

(II, 43^v)

22. V. 1611.

1611, maja 20 i 2. Ja Antona, žena pokoinoga Blaža Livačina, prodaem momu diveru Antonu, a bratu moga muža, a to prodaem, ča e na punti sa z juga¹⁾ Čopuline garine: tarsje i teg; i to bi štimano po štimaduru komunskom Jiviću Simičiću²⁾ libar 18; kunfini: sa zmorca Čopulina garina, sa z juga tarsje Tomića Kučičića, z garbina more, sa z bure put komunski. Svidoci: Anton Godinić i domin Ivan Skrabonić.

Ja Matii Livača dobrovolno pušća⟨m⟩ to mesto istom vas moi meju rame⟨n⟩t, ča e tarsje i teg, momu sinu Antonu, a to za luba⟨v⟩ božju; i vse ča bude nasaeno, dokle bude sa mnom stati, da mu bude i da mu ne mozi niđdor to dvi dati ni v del ustaviti.

Svidoci zgora pisani. To pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »jura«. — 2) »Mimičiću«.

(II, 44)

12. VI. 1611.

1611, zuna 12. Kadi se piše dobra, ka je ponesla Mandalena¹⁾ od oca svoga. Naiparvo ča e bilo nee matere, a to e bilo sve u spratu, ki se nosi i noćnom⟨u⟩, u sem libar osamdeset i četire; a ča e otac da, bi štimano libar 90 i 5, a to e skrina, a ostalo sve u špratu; a to bi štimano po Dumki, hćere Jivana Šimičića, drugoi Margariti, hćeri Antona Dračića, ke štimaše do nihove kušencii.

Svidoci: Martin Budinić i Juraj Šimičić. Pisah ja pop Ivan Božić⟨ević⟩, nodar pupliki.

1) Prezime nije naveo.

(II, 44^v)

1. VIII. 1611.

Taštament Mikuline Matočića. Jezus i Marija, tada teciše 1611, parvi agušta. Kadi ja Mikulina, žena mišer Antona Skie, budući u dobri pameti, kadi činih pisati moi taštament. Naiparvo priporučam bogu dušu, a materi telo zemli. Zatim narejujem i pušćam dragu, ka e koli Studenca, braščini s⟨vetoga⟩ Antona, a da su mi obnigani davati sako leto 2 mise vele, a 2 male, jednu velu za pokoinoga Matia Matočića, parvanega muža, drugu za me, ednu malu za moga oca, drugu za moju mater, i da mi dadu troe mise gargureske: edne dominu Ivanu,¹⁾ druge dominu Žuvanu,²⁾ trete dominu Antonu,³⁾ i da se da edan vol naistarji na Malu Stomorinu za ⟨o⟩bed sim karšćanom, ki budu, da za nas boga mole. Paki od intrade, ki oltar poteže, o⟨n⟩ ki bude uživati, da oficia oltar i da čini govoriti jošće 2 mise male, ednu za Dumića Teličevića, a drugu za nega sina. Ova kuća i vartli i ča mi tuka ovdī, da uživa miser, dokle bude stati ovdī, da ga ne mozite zagnati, dokle bude otil stati; kada poide ali umre, pušćam to sve Tomiću, momu sinu, a da plati miseru negov četvarti del Tomić. I par⟨s⟩ten moi veli Tomiću, a da mi naliva kandel na saki veli dan. Pak ograda na Križi v Dumića stanu, vse ča e našega, pušćam polovicu miseru za luba⟨v⟩ božju i za kumpaniju, ku mi e činil, drugu polovicu momu sinu pre Franu⁴⁾ i da mu da miser pol bedene, ka e na krosnih, pre Franu, i da mu dadu jedne bargeše i kalcete od mišanoga sukna i jedan novi lancun i edan pirun srebarni, a jedan dom Antonu, ki su me tukali. A golici Jakovi pušćam sadić; ako bi umarła ta golica, da to tarsje bude bratji s⟨vetoga⟩ Antona, a da su obnigani tri mise male, ednu za nu, drugu za Anicu, tretu za staricu; i tu golicu pušćam Tomiću. Pušćan Mandaleni, moei kunadi, nailipju moju košulu i veladicu. Antoni Fantovi suknu, ka ni počvena, da ei Tomić kupi lakat čim ju počie, i moju sočicu i novu peču. Maloi Miki 2 nailipje peče i ednu košulu. Lumbar⟨d⟩ovi golici moju suknu rovanu čarženu i košulu ednu i peču, da za me žežina 1 leto. A Jerolimu neka se ne grusti nišće, zač ja znam, da mu ni krivo. A

ostalo ča bude da dile lubeznivo: parsten, ki e o(d) Dume, da se da Mižinčiča žaknu, parsten moi blago(slovle)ni parvi, da se da Rasolu; ako bi Duma vazel parsten, da se dadu pinezi žaknu. I zaklinam moi h sini, da miseru čine dobru kumpaniju; pre Frane i Tomi(ć) da pomognu platiti kant. I krapatur i rovanu p(r)ostirku da bude miseru. Ki bi to razbi, budi proklat.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić, drugi Blaž Forcinić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupl(i)ki.

1) Božičeviću. — 2) K(a)rstiniću. — 3) Ragužiniću ili Rerečiću. — 4) Škiji.

307

(II, 33^v)

24. VIII. 1611.

1611, agušta 24. Ja Markižina, žena pokoinoga Luke Forcinića, ja znam i esam čula od pokoinoga muža, da e ova kuća puščena za zadušćinu za va vek; o(n), ki bude v nei stati, da plaća sako leto 4 vele mise, ednu za pokoinoga Antona Forci(ni)ća, drugu za nega ženu, treću za Luku, 4. za me i da dadu dvoe mise gargureske za me i vsu intradu, ka bude, da se strati za duše naše. Paki pušćam Dumki, hćeri, libar 50, da e se odštima pri lazi na Slavoninah zemle i tarsja za luba(v) božju za slu(ž)bu, ku mi e činila. To bi moi taštament. I tu kuću da uživa parva red nakon redi s otim obnigom.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

308

(II, 46)

29. IX. 1611.

1611, setemebra (!) 29. Ja Anton, sin Matija Batištića od Silbe, ja budući aparzento, takije li aparzento Martin Tancabelić, takie Ivić, sin Jivana Šimičića, mi dva činimo za se i za naši tovariši. Kadi ja Anton zgora pisan činim dobrovolno sentenciju volentariju Martinu i Iviću, a to radi pinez, ki im ostah dužan, libar 200 i 30, so(1)di(ni) 10, i još libar odviše 20 o(d) dobre vole; i kada ja Anton zgora pisani ne broim ti pinezi do parvoga Božić(a), da mozite vazetj toliko tarsja moga va ogradi mojei, ka e v kundradi v Krivici. *I toli(ko)e ja Anton zgora pisani daem oblast dominu Jurju Barbiću, da se plati li va toi ogradi po štimi toliko koliko sa(m) mu dužan libar 400.*

Svidoci: Martin Budinić i Mikula Dračić i Matii Halić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

309

(II, 46^v)

30. IX. 1611.

1611, setembra 30. Ja Katarina, žena pokoinoga Marka Čačevića, sina Matia Čačevića, ja budući aparzento, takie moi sin Šimun, takie zet Franić,¹⁾ kadi svi kuntentasma, da on moi četvarti đel, ki me tuka

v stani moga muža, to daem momu sinu i zetu, a to ča e razdileo; a mi dasmo naši materi toliko ⟨v⟩ stani Svirčevi, toliko *ju* tuka. A to nam štimaše i rasudiše: Matii Halić, komunski stimadur, drugi obrani Lovru Škrivanić.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Sutlić (stoji iznad uneska); muž Jakove Čačević (isp. br. 412, 415).

310

(II, 40^v)

20. X. 1611.

1611, otubra 20. Ja Kata, žena pokoinoga Martina Čehmulića, činih pisati moi taštament. Naiparvo za dušu *moju* i moga muža da bude ta zadušćina za va veki, a to ovo kućišće, v kom stoimo, ko su mi odsudili suci,¹⁾ ki su nas razdilili, a to v račun moga če⟨t⟩vartoga dela; to pušćam za tu zadušćinu za va veki, a to pušćam da uzdarži moja hći Mara i nee redi vazda i da plaćaju sako leto 2 vele mise, a 2 male, za moga muža vela i mala, a za me vela i mala na obraćene goda i da se dadu reći edne mise gargureske za moga muža, a edne za m⟨oj⟩u mater, a edne za me, i da se plate li z ote kuće.

Na to bi svidok: domin Žuvan Karstinić i domin Ivan Skrabonić.²⁾ Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »sici«, — 2) »Skrabobonić«.

311

(II, 47)

13. XI. 1611.

1611, novembra 13. Ja Jakov Gladilić daem mojoj hćeri Mari¹⁾ dobar, a to u špratu i u masarii i skrina i ⟨u⟩ ostalom pokustvu, u sem libar 300 i 40 i 8, a to štimaše Antona Koleinka, druga Mara, žena Matija Halića.

Svidoci: Martin Čačević, drugi Šimun Biskupić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska stoji: »Mikulica Marčević«, a on je muž Mare Gladilić (isp. br. 292, 488).

312

(II, 51)

20. XII. 1611.

1611, decembra 20. Anton Batišćić, budući aparzento, takie ja Martin Tancabelić, kadi ja Anton zgora pisani ostah dužan Martinu zgora pisanomu libar 100, kih mu činih odštirati ⟨v⟩ mojoj ogradi, ka e v kundradi v Krivici, a dominu *Jurju* Barbiću ostah dužan libar 400, da

se p<l>ati li va toi ogradi. È Marko Farinić, štimadur komuns<ki>, drugi Martin Stuparić odštimasmo Martinu zgora pisanomu odštimasmo li va toi ogradi s podanka sa z juga libar 100 i 2, a ostalo za don Jurja libar 300 i 31, so<l>dini 10.

Ja Anton zgora pisani ostah dužan dom Jivanu Božičeviću libar 100 i 70 i 3, soldini 7, a to za kupe, ke su na kući.

Svidoci: Matij Halić, drugi dom Ivan Škrabonić.

Kunfini sa z juga put komunski, z garbina komunada, s tarmuntane put, a sa z bure komunada.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

313

(II, 62)

1611.

1611. Ka<di> ja Martin Budinić,¹⁾ sin Mikule Budinića, dah moei hćeri Cici u sem, ča e ponesla od mene, a to u suknah, u košulah i u drugom špratu i u masarii i va ostalih dobrih u sem libar 220; a to štima Antona Koleinka, druga Mare, hći Antona Dračića, a tu bi ista Cica i Anton, muž nee, aparzento.

Takie dah mojoi hćeri Mikuloti, takie u sem libar 230, ka štima ista Mara i Tomica Jadrieva.

Svidoci: domin Ivan Škrabonić i Gašpar Fantić. Tu bi aparzento Martin, muž iste Mikulote. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Halevina«.

314

(II, 38)

1611.

1611. Kada zajah ja Mikula Marčević momu zetu Gašparu libar 151. *V kući i v dotiku imi Gašpar, zet moi, libar 622.*¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

315

(II, 47^v)

5. I. 1612.

1612, zenara 5. Ja Mikula Marčević, budući aparzento, takije ja Tomić Kučićić, kadi ja Tomić zgora pisani prodaem Mikuli zgora pisanomu moga tarsja dukat 50, a to v kudradi na Vinikovoi, na rivi, a ja Mikula zgora pisa<ni> broih tu 50 dukat Tomiću, a v raču<n> toga istoga tarsja, da mi ima činiti odštirati toliko tarsja dukat 50 mucih, termen leta 3. A da Mikula potegne intradu prez¹⁾ i<n>teresa niednoga

libero franko i prez pravde niedne i da, ako Tomić bi mogal²⁾ odkupiti za se ili sini, da ini ne.

Svidoci: domin Jivan Skrabonić i Žuvan Raguzinić i ja pop Ivan Božičević pisah, nodar pupliki.

Pakj ja Mikula zgora pisani platih li za Tomića libar 100 i [...], a to knezu za spize, a Tomić mu prometi toliko tar(s)ja li va toi ogradi. Ja Tomić zgora pisani činih odštimatei toliko tarsja Mikuli zgora pisanomu li va toi ogradi libar četire sta i 30; a to odštimaše štima-duri komunski: Jivan Jakušinić, drugi³⁾ Marko Farinić, tretii obrani Franić Fantić.

Svi(d)oci: Martin Budinić i Franić Fa(n)tić.

Prijah ja Tomić od Mikule zgora pisanoga libar 400 i treset.

1) »pred«. — 2) »mogale«. — 3) »drigi«.

316

(II, 50)

25. III. 1612.

1612, marča 20 i 5. Kadi se referi štima o(d) tarsja Franića Sutlića v kudradi Basaraskom; kunfini: sa z bure tarsje Martina Šintića, ostali kunfini: put komunski. Ko tarsje bi štimano po štim(a)durih komun-skih: Marku Fariniću, drugom Matiem Halićem, ko tarsje oštimaše Franiću Peraciću libar 122. Ko tarsje kontradika Franić Peracić na inkanti od komuna. Kunfini: sa z bure tarsje Martina Šintića, sa z *juga* put komunski, sa zmorca tarsje Matia Dudižića, z garbina put komun-ski.

Svidoci: Šimun Harvoić, drugi Martin Tancabelić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

317

(II, 191^v)

27. III. 1612.

1612, marča 27. Ja Elena, hći Ivana Sladinića, činih pisati moi taš-tament. Naiparvo pušćam Blaža Forcinića za moga komesara, da on mozi prokurati za dušu moga oca i *moju* mater i *moju*. Paki pušćam dominu Matiju Forciniću varta z garbina dvora i kućišće, da za nas boga moli. Zatim pušćam varta veli crikvi s(vetoga) Antona, da se pro-da i plati crikvu. Pak pušćam Jakovi Katini suknu modru i košul(u) nai-bolu i klobuk novi, Antoni Gašparinevi peču, a Lucii peču i košulu, Mari Rerekini šoku novu modru i košulu muškulu, Dunki mušku ko-šulu novu, Rerekini Martinevi golici košulu i peču i klobuk, Rasolu sukno z modrim lak ... 3 peče v crikvu, 2 s(vetoga) Antona, 1 Gospi, kalce... re Matiju domina Ivana.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 52)

3. VI. 1612.

1612, zuna 3. Franić Fantić i Mikula Fantić, budući oba aparzento, kadi ja Mikula zgora pisani prodaem momu bratu Franiću <v> stanu našem vartla moga, ki me tuka li va tom stani, libar 24; to bi štimano po štimaduru komunskom Matiju Barićeviću.

Svidok: Petar Pelanić i Matii Rusov. I ja Mikula bih kuntentan i satisvan. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 52)

15. VI. 1612.

1612, zuna 15. Redi Neretvini, ča e Anton i Martin, takie budući aparzento Martin, sin Marka Čačević<a>, kadi se akurdaše i ku<n>ten-ta<še> radi ograde, ka se zove Stoina draga, da dadu Neretvina red Martinu Čačeviću libar 30 u sem; i tote biše muži: Matii Barićević i Matii Halić, suci i štimaduri, ki ih akurdaše; ki bi se porekal, da plati dukat 10.

Svidoci: Ivan Jurinić i Matii, kalafat. I ja Martin bih kuntentan i sati<s>va<n>. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pu<p>liki, pravo i verno.

(II, 52^v)

17. VI. 1612.

1612, zuna 17. Matii Taribilić, takie Anton Godinić, obadva aparzento, kadi ja Matii zgora pisani prodaem Antonu zgora pisanomu moga tarsja v kudradi Perovi dragi v <Ve>lom Seli; te prodae bi libar 144, ti pinezi mu dah na dobar račun. Paki sada se e se tarsje štimalo va toi li va toi ogradi, a po štimaduru Ivanu Jakušiniću, drugi Erolim Favrić, ko tarsje štimasmo u sem libar 214. Kunfini: sa z juga Garba, z garbina more, s tarmuntane zala loza, sa z bure Gomilina.

Svidoci: Martin Dudižić i Anton Šintić i ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki, ki to pisah.

(II, 51^v)

25. VII. 1612.

1612, luja 25. Ja Gargu<r>, sin pokoinoga Pera Garguričića, činim za se i za moe sestree, ča e Petruša, Dumka, Antona, kadi afitah sve stane naše sa sim voćem i teg, ki e okolo, a to Martinu Dudižiću za let 5, sako leto libar 12.

Pisah ja pop Ivan Božić<e>vić, nodar pupliki.

(II, 49^v)

24. IX. 1602.

1602, setembra 24. Kadi ja Mikula, sin Mikule Baričiča, obečah moei ženi Ursi kontradote libar 50, a ona k meni parnese libar 50 u sem.

Svidok: Lovrul Skrivanić i Ivan Garžinić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pu(p)liki.

(II, 51^v)

5. IX. 1612.

1612, setembra 5. Ja Margarita, žena pokoinoga Blaža Gladilića, i Jakov, sin i(s)toga Blaža, budući oba aparzento, kadi učinismo naši računi od sih računi naših, i ja Jakov satisvah *moju* mater od sega. A ja Margarita zgora pisana ozivam se kuntentana i satisvana od Jakova od sih računi, ki su bili *meju* nami.

Prid (s)vidoci: dominom Ivanom Skrabonićem i Jivanom Mandićem od Raba. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pup(lik)i.

(II, 53)

14. IX. 1612.

1612, setembra 14. Kadi se piše tašta(me)nt. Ja Margarita, žena pokoinoga Ivana Dundovića, budući (v) dobri pameti, a mali nemoći, činih pisati moi taštament. Naiparvo priporučujem bogu dušu,¹⁾ a materi zemli telo.²⁾ Paki pušćam Jakovi, mojej hćeri, vse pokućstvo za luba(v) božju i za službu, ku mi e činila. Paki pušćam dilnicu va vartli pod javorom do podanka, da *ju* uživa Jakova, dokle zreste žakan; aku bude pop, da mu *ju* da, da za nas boga moli. Paki e imil moi sin Matii moih ovac 18, da se stave dicit v del. Pušćam tarsje, ko e na Skamelah, da ga uživa Jakova, dokle zreste žakan; ako bude pop, da mu bude, ako bi o(n) umar, ali neti biti pop, da se to varne na redi: kuća i zemla i tarsje; ako pop bude, da mu bude kuća i zemla i tarsje.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i domin Ivan Skrabonić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pu(p)liki.

1) »duši«. — 2) »a materi telo zemlu«.

(II, 49^v)

4. XI. 1612.

1612, novembra¹⁾ 4. Ja Ivan, sin pokoinoga Jivana Dundovića, činim(m) za se i za *moju* sestru Maru, ka e umarła, ja dobrovolno daem

* Vidi napomenu uz br. 201.

Petruši, ka *ju* je guverna⟨la⟩ let 6, ja joi daem i promeću*ju* neje del, ki *ju* tuka, da jei bu⟨de⟩ za vek²⁾. A ja Petruše pušćam sve drugo nego stanu ča me bude tukati i na Tarsorki, ča *ju* tuka tarsja i zemle, tuka *ju* tarsja više Tarsorki v kundradi v Dubci libar 50, so⟨ldini⟩ 5, zemle libar 10; štimaduri Martin Tancabelić, štimadur komunski, Marko Belanić, obrani li va tom mestu. V račun kuće tarsja libar 50, zemle libar 8; kuću štima Marti⟨n⟩ Tancabelić, štimadur komunski, drugi Petar Koščica, obrani. I odluči⟨s⟩mo, da gradi svoi del plota.

Svidoci: Ivan Budinić i Petar Koščica. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

1) »noverc«. — 2) »vaki«.

326

(II, 53^v)

8. XII. 1612.

1612, dece⟨m⟩bra 8. Ja Jelena, žena pokoinoga Antona Maričića, ja govorim i kunfešiva⟨m⟩ mojom dušom, da e ponesla moja hći Mara od mene dobar ⟨v⟩ špratu i v masarii libar 115 v račun dote. Paki ja Elena zgora pisana otih da se odštima toliko dobar moim sinom rata parte, koliko e ona imila; i oštima Ivan Jakušinić, štimadur komunski, a drugi Lovrić Barbić, obrani, kadi odštimaše toliko zemle v kudradi Kohšani v dolčići libar 100 i 80, a v tegu zgor dolčića li⟨ba⟩r 14; to im daem na dobar račun.

Svidoci: Anton Neretvić i domin Ivan Skrabonić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

327

(II, 39^v)

20. XII. 1612.

1612, decembra 20. Ja Anton Farligotić činih pisati moi taštament. Naiparvo činim moga prokaradura Blaža Gladilića, da prokura za dušu *moju*. Zatim pušćam li tomu istomu Blažu vas moi del vartla, ki e po⟨d⟩ dvor i *moju* kuću, da čini za dušu *moju*, a smokve mati da uživa za života, a po ⟨ne⟩ smarti Blažu. I da se proda tarsje, ko e na Križi, i da se da pol pinez moi materi, a ostalo sve za mise gargueske; o⟨d⟩ tih mis edne za dušu moga oca. A od vina da se da materi 2 barila, a ost⟨a⟩lo da se proda za pogrebi i sprovod, a vse ost⟨a⟩lo da uživa mati za života. Ki bi kontradikal Blažu ...¹⁾

Svidok: Martin Stuparić. Pisah ê pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

1) Notar nije završio ovaj dio teksta.

153

(II, 67)

1612.

1612. Ja Franić Fan<t>ić dah mojoj hćeri Kati libar 125, a to <v> špratu i škrinu i va ostalo<m>. Tu bi Petar nee muž aparzento, kade se pisa.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 69)

1612.

1612. Ja Mikula Fanti<ć> prodaem momu bratu Franiću pol moga dela vartla v stanu Fantovu, a to bi štimano po štimaduru komunsko<m> Matiju Baričeviću, štimaduru komunskom, liba<r> 24. Svidoci: domin Iva<n> Skrabonić i Martin Dudižić.

Pak ja Mikula doprodah vse moe prave, ke me tukaše va vartlih zg<or>a pisanih momu bratu Franiću za libar 48; i bih kuntentan i satisvan.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar.

(II, 62^v)

1. I. 1613.

1613, zenara 1. Ja Matii Baričević činim moga sina Antona, drugoga Blaža Forcinića, moga netjak<a>, obidvih činim za moih prokaraduri jeneralih, da oni mozite viditi, učiniti, pravdati se prid saku pravdu za vse moe deferencie, ke su i ke budu, i da oni mozite učiniti družih prokaraduri, kih nim bude drago.

Prid svidoci: dominom Ivanom Skraboni<će>m i Jivanom Budinićem. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 54)

21. I. 1613.

1613, zenara dan 21. Budući aparzento, ja Antona, žena pokoinoga Jakova Farligotića, takie Margarita, žena pokoinoga Blaža Gladilića, kad i ja Antona zgora pisana prodaem Margariti zgora pisanoi on del vartla i s voćem, ki e bil moje hćere Gašparine; i to bi štimano po štimadurih komunskih: Martinu Stupariću, drugom Martinu Tancabeliću libar 67.

Svidok Lovru Rumanolić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 55)

5. II. 1613.

1613, febrara 5. Kadi se učini promina *meju* Antonom Neretvičem i *meju* Matiem i *meju* sini pokoine Kate Neretvine, ča e sestra istoga Antona zgora pisanoga. Naiparvo va ogradi, ka se zove Stoina ograda, v nei se štima tarsje i osredak libar 26; v Javornoi bi promina li tarsja libar 12, v did(i)nskom i ostanak. Paki v didinskom štima se zemla, ka biše prez fruta, štima se libar 21. Anton da toliko tarsja v prominu li va tom mesti didinskom; a to štima i odštima Martin Stuparić, štima^{dur} komunski.

Pisah è pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 73^v)

13. III. 1613.

1613, marča 13. Ja Margarita, žena pokoinoga Ivana Sintića, čujući se <v> dobri pameti, a u mali nemoći, činih pisati moi taštament. Naiparvo priporučujem bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim činim za moga prokar(a)đura jenerala Marka Sintića, moga divera, da o(n) mozi prokurati. Pak zatim pušćam mojoj hćeri Antoni tretí del sih moi^h do^{bar}, ke su mi prišle od moga muža i od moje matere, i ča me e sigura moi muž v Martju libar 67, to pušćam ta tretí del moej hćeri Antoni za luba<v> božju i za službu, ku mi e činila; i ta moè hći da mi e obnigana davati sako leto malu misu na obraćene goda. I ta moè zaduščina da ima biti va voi kući toj istoi moej hćeri i pokuistvo, ko e ona dobila; i ako bi ča avancalo o<d> te kuće, da potegne v drugom mesti o<d> tih moi^h do^{bar}, ke sa<m> jei pustila. Ki bi kontra bi, budi prokl<a>t. Da mi se plate pogrebi i mise gargureske.

Svidoci: dom Žuvan Karstinić i Anton Fantić.

Pisah è pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1613, marča 13. Budući aparzento Anton, sin pokoinoga Ivana Sintića, i hći Mandalena i hći Antona, kadi vsi potvardiše taštament materin. Svidok: Marko Sintić.

(II, 54^v)

9. IV. 1613.

1613, aprila 9. Martin Budinić i Martin, sin Marka Čačevića, budući obadva aparzento, kadi ja Martin Čačević dajem Martinu Budiniću *moju* ogradu i ča e u nei od vsega, a ja Martin Budinić dah Martinu, a v račun te ograde, jednoga vola na račun libar 70 i libar 10. A ta ograda e v kun<d>r<a>đi na garbin v tegu. I mi se dva akurdasmo *meju* nami.

Svi<do>k domin Ivan Škrabonić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 55^v)

15. VI. 1613.

1613, zuna 15. Kadi se pisa u libar dobra, ka je donesla Gavdenta k svomu mužu Jivulu, a to od oca i matere štabila i mobila. Naiparvo u špratu libar 90 i 3; pak od jednoga vola libar 10; pak od ovac libar 7 i po; pak od stabila libar 148; ta šprat štima Antona Maričića, a štabilo Matii Baričević i Gargur Lečić. *Tu bi Jivul aparzento. Paki Pehića stani var<t>lič Halevina li<ba>r 12.*

Svidok: Martin Tancabelić, drugi Gašpar Lečić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 190^v)

24. VI. 1613.

1613, miseca ijuna dan 24, v Lošini, v Seli Velom, v kući popa Ivana Božičevića. Kadi se čini jedan kumpromes po zakonu bnetačkom meju Antonom Sintičem i meju Mandu, ženu pokojnoga Marka Dračića, budući obadva aparzento, kadi obraše za svojih sudac jeneralih naiprija popa Ivana Božičevića, drugoga Blaža Forcinića, da oni vide i da razumiju do njihove konišence suditi pravo toliko za jednu prav toliko za drugu, i ako bi se ne mogli ona dva meju sobu akurda<ti>, da mogu k sebi tretoga vzeti, a to više pravde, ka je bila v Cresi meju nimi. A mi suci zgor pisani učinismu penu meju nimi više te sentencie, ku mi učinimo suci, dukat 50 po zakonu bnetačkom, ki bi se pogovoril od nih više te sentencie, ku mi učinimo suci.

Pred svidoci: Franić Fantić, Simunom Harvoičem i ja don Zuvan Karstinić, nodar pupliki, ki pisah.

(Isp. br. 342)

(II, 56)

2. VII. 1613.

1613, luja 2. Kadi se piše o<d> dobar, ka e parn<e>sla Antona, žena Lovreta, k nemu. Naiparvo <v> špratu, suknah, košulah i va ostalom špratu, a to štima Mikulota, žena Antona Dračića, druga Franka, žena Zorze Pračine, a to štimaše libar 100 i 90 i 9; a to biše zrizal Franić Dračić i tu bi aparzento jisti Lovru Rumanolić, muž iste Antone. Prid svidoci: domin Zuvan Karstinić, drugi domin Ivan Skrabonić.

Zatim parnesoh ja ista Antona li k momu mužu lib<a>r 41 li u poku<s>tvu, ča me dopade od moje matere. Tu bih ja isti Lovru aparzento, kadi se to pisa.¹⁾ A to štima Dunka, žena Antona Kučice, druga Mara, žena Matia Halića.

Prid svidoci zgor pisanimi. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska dodano: »Ja Lovrina bih aparzento«.

(II, 56^v)

6. VIII. 1613.

1613, agušta 6. Budući aparzento Gavdenta, žena pokoinoga Mikule Matiašića, ka čini za se i za sina Jadria, i budući aparzento sin Matii i obadva zeta, kadi činiše štimati kuću zmoračnu s pokrovom i dvor; a ki im odštimaše štimaduri, ti štimaduri meštar Petar, zidar, drugi Bjaž Forcinić, ki štimaše libar 200 i 10 u sem.

Svidoci: Marko Sintić i domin Ivan Šk⟨r⟩abonić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 57)

9. VIII. 1613.

1613, agušta 9. Budući aparzento sva redi pokoi⟨no⟩ga Marića Erčića, ča esu zeti: naiparvo meštar Jurai, kovač, i Martin Stuparić i Anton, zet Mikule, sina istoga Marića, kadi kuntentaše i obraše za svojih sudac Bjaža Forcinića, drugoga Marka Farinića, da im šti⟨ma⟩ju kuću i ča e v nei, a to va toi kući, kadi stoi isti Martin Stuparić. I mi suci zgo⟨ra⟩ pisani štimasmo do naše kušencii i dopade ih o⟨d⟩ te kuće na saki del li⟨ba⟩r 21 i pet soldini; od sakoga dela sucem libra 1. I mi zgora pisa⟨ni⟩ bismo kuntenta⟨ni⟩ i satisvani od Martina. I takie ja Anton, zet istoga Marića, ja se kuntentah o⟨d⟩ taštamenta i od sudac zgora pisanih od se nihove naredbe. Ja Martin zgora pisani platih i satisvah sva i saka, ka su pri meni, od sih dobar, ke su pri meni istoga Erčića Martina, redi, kako se kuntentaše, kako e zgora pisano.

Svi⟨do⟩ci: domin Ivan Skrabonić, drugi Pero Koščica. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 57^v)

9. VIII. 1613.

1613, agušta 9. Ja Pero Koščica, budući ⟨v⟩ dobri pameti, kadi činih pisati moi taštament. Naipria pušćam moju ženu donu i madonu da uživa sve moe za života nee. Ako bi ei ki kontra, da vazme treti del sega mog⟨a⟩, ki e pušćam za luba⟨v⟩ božju više nee četvartoga dela i 100 libar, ki sam jei obećal konradote, i 100 libar i 10, kih e k meni parnesla v nee dobrih, i 40 libar, kih sam jei nee prodal, i to vse pušćam u toi kući i da ju ne mozi nigdor zagnat⟨i⟩ iza te kuće za života nee; on treti del, ki ei pušćam za luba⟨v⟩ božju, po nee smarti da se varne ta treti del na moju red.

Prid svidoci: meštar Jurai, kovač, i Martin Stuparić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 58)

12. VIII. 1613.

1613, agušta 12. Meštar Mikel i Jivan Saleta, budući oba aparzeno, kadi ê Ivan zgora pisani prodaem Mikelu moe tarsje na Sansigu v Sužanskom; ko tarsje bi štimano po Baldinu, drugomu Vidal(u) Budiniću¹⁾ i to bi štimano li(ba)r 121. I bih kuntentan i satisvan²⁾ od Mikela.

Svidoci: Jakov Buterić i Jivan Jurinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pu(p)liki.

1) Prvotno »Viduliću«, a potom ispravljeno »Budiniću«. — 2) »satisviva«.

(II, 190)

1. IX. 1613.

1613, miseca setenmbra (!) dan 1, v Lošini, v Seli Velom, suci i mi. Ja pop Ivan Božićević i ja Blaž Forcinić vidismo i razumismo jednu i drugu part i ne mogosmo se mi akurdati meju sobu i naidosmo k sebi tretoga Franića Fantića i sentencijasmo Mandu zgora rečenu libar 100 i 60 (v) račun škode sve od ognja; pak ju sentencijavamo libar 40 v račun spize, ka bi učinena, ke se razumiju da plati Manda o parvoi Miholi polovicu, a o Božiću polovicu; pak o parvoi Sensi libar 60, a o drugoi 50, a o tretoi 50.

Pisah ja pop don Žuvan Karstin(i)ć, nodar pupliki.

(Isp. br. 336)

(II, 58^v)

22. IX. 1613.

1613, setembra 22. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški meju Antonom Ragužinićem i (m)ejju Markom Sintićem (i) Ivanom Bućevim, a to radi deferencie i radi škode, ka e učinena va ogradi Rusarici, ku škodu štima)še štimaduri komunski: Martin Tancabelić, drugi Marti(n) Tomičić,¹⁾ ča oni refere, a suci ote biti Pero Škrivanić, drugi Franić Fantić, obrani od jedne strane i druge dobrovolno.

Ka stran bi se pogovorila, ča ti suci učine, da plati dukat 50.

Ti štimaduri zgora pisa(ni) referiše u Ivana Bućeva spudi masta 36, na glave libar 8; u Marčete²⁾ masta spudi 33, na glave libar 6; štimadurom libar 6.

Svidoci: Matii Livača i Gargur Šimičić.

Svi ploti siguri, a u Antona ni.³⁾

1) »Tomičić«, — 2) Tj. Marka Sintića. — 3) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 59^v)

29. IX. 1613.

1613, setembra 29. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški *meju* eredi pokoinoga Pera Koščice, ča e naiparvo Petruša, hći istoga Košč(ic)e, ka čini za se i za vsu *svoju* red, takie Pero, ki e vnuk istoga Koščice,¹⁾ a sin Šimuna, sina istoga sina Koščic(i)na, ki čini za se i za vsu red *svoju*, takie budući aparzento Margarita, žena istoga Koščice,²⁾ i Matii, brat nee, ki e prokaradur nee, ki budući svi aparzento, kadi svi kuntentaše dobrovolno i obraše za svojih sudac *jeneralih* Martina Tancabelića, drugoga Martina Stuparića, da ona dva sude toliko za ednu stran toliko za drugu, i ako bi se ne mogli lagoditi ta dva suca, da mozite tretoga k sebi vazeti, i ča učine, da e dobro učineno, i budući obadva štimađuri komunski.

Tu bihu svidoci: meštar Petar, zidar, i Luka Forcinić.

A mi suci zgora pisani učinismo penu *meju* nimi: ki bi se pogovoril ča mi sudimo, da plati dukat 50 onoi strani, ka <o>stane saldo.

Pisah è pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1), 2) »Košćece«.

(Isp. br. 345)

(II, 60)

4. X. 1613.

1613, otubra 4. Mi suci zgora pisani¹⁾ vidismo, štimasmo vsa dobra pokoinoga Pera Koščice, štabila i mobila: naiparvo štimasmo kuću libar 200 i 30 i 2, tarsje 214 i osredak <v> Dražici libar 13, badnic libar 15, vašelac libar 8, a Petruša libre 2, vaše . . .²⁾ i 2 libre sucem i nodaru. Zatim odsudismo Margariti, ženi istoga Koščice, kuću, ka bi štimana 200 i 30 i 2 li(b)re, i da ei bude badan libar 15 i v Dražici libar 13; a imila e libar 42 i da e dadu z ograde libar 30 i 1 za n tretí , ki e putizala, <za> <lu>ba<v> božju, da ei dadu li<ba>r 15. V Kalcu pušćamo zaduščinu³⁾ da *ju* udarži Patruša (!), ka e red, da ona uživa va vekí i da dae sako leto malu misu; ako ne bi imila redí po nee smarti, da bude braščini, da braščina plaća misu 1, a da s tarsja plate dalg.

Mi suci zgora pisani učinismo tu sentenciju do naše kušencie.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Tj. Martin Tancabelić i Martin Stuparić, isp. br. 344. — 2) Nečitljivo. — 3) »zaduščunu«.

(II, 67)

10. X. 1613.

1613, otubra 10. Budući aparzento Mikula Dračić¹⁾ i Mikula Marčević, kadi ja Mikula Dračić prodah Mikuli Marčeviću kućišće, ko e pri našem

vartlu, a z garbina nove kuće istoga Marčevića;²⁾ a to kučišće bi štima-
no po štimadurih komunskih: Martinu Tancabeliću, drugom Martinu
Stupariću, komunski štimaduri štimaše libar 23.

Svidoci: Anton Neretvić i domin Ivan Škrabonić. Pisah ja pop Ivan
Božičević, nodar pupliki.

1) »Dračič«. — 2) »Marčevića«.

347

(II, 60^v)

13. XI. 1613.

1613, novembra 13. V kući popa Ivana Božičevića, nodara puplika,
kadi budući aparzento domin Gašpar Juričević i Matii Taribilić, kadi ja
Matii zgora pisani ostah dužan dominu Gašparu ovac od fruta 40 i 2 a
janic 10. Ja Matii zgora pisani kuntentah se na termeni, ki učinismo
meju nami, da imam dati tu živinu dominu Gašparu: parvi terme⟨n⟩ o
parvoi Petrovi, drugi o parvoi Miholi; i ako bi ne bilo toliko živin živih,
da platim pinezi ⟨ovce⟩ od fruta libre 4, a janice libre 3, i ako ne bi bilo
o⟨d⟩ živin ali beči, ja Matii sigurivam domina Gašpara moimi vartli v
moem stanu. I ja Matii zgora pisani činim sentenciu¹⁾ vole⟨n⟩tariju, da
ako ne bi termini satisvani, da vse spize, ke bi inkadile, da ⟨sam⟩ im ja
Matii šotopošt. Ako bih ja domin Gašpar umar, da mozite moi prokara-
duri vazeti račun o⟨d⟩ tih živin na ti isti termeni.

Svidoci: domin Ivan Škrabonić, drugi Šimun, sin Mikule Žuvanić⟨a⟩
od Silbe, i ja pop Ivan Božičević, nodar pu⟨p⟩liki, ki pisah.

1) »sentencie«.

348

(II, 61^v)

17. XI. 1613.

1613, nove⟨m⟩bra 17. Budući aparzento Margarita, žena pokoino⟨ga⟩
Pera Koščice, takie Petruša, hći pokoinoga Matia, sina Pera Harvoića,
kadi ja Margarita zgora pisa⟨na⟩ prodaem moju kuću, ka mi e došla od
moga muža Koščice i moe dote, ku kuću prodaem Petruši zgora pisanoi,
ka e red, a ja Petruša broih jistoi Margariti libra 123, li v račun te iste
kuće. A ja Margarita prijah od jiste Petruše libar 123, a v račun te iste
kuće. Termen o parvoi Sensi.

Svidoci: Matij Baričević i Martin Tancabelić i domin Ivan Škrabonić.
Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

349

(II, 56^v)

1613.

1613. È Anton, sin pokoinoga Matia Godine,¹⁾ budući se è oženil Dun-
kom,²⁾ hćerju pokoinoga Ivana Kožula, ka parnese k meni u sih dobrih
svoih libar 250.

160

Prid svidoci: Martinom Šintićem i Markom Šintićem. Pisah è pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Na početku stranice: »Anton Godinić«. — 2) »Dunkov«.

350

(II, 48^v)

1613.

1613. Sva je(re)di pokoinoga Blaža Gladilića, budući aparzento, kadi vsi dobrovolno oblubiše i kuntentaše kuću da puste kuću, ka je bila nihova i matere, i z dvorom do klanca i vartal z maiš(t)rala kuće i zad kuće, a to da bude za zadušćinu za va vek; a to oblubismo da uzda(r)ži Blaž, naimlai sin, i da e obnigan za ote zadušći(ne) činiti sako leto kulicijon na obraćene goda, da trati libar 20; i još odviše da mu bude teg v Kilci i misa vela. I ako bi se ne satisvalo, da prok(a)radur prokura, a prokaradura učinismo naistarjega sina Ėkova, da on prokura.

Svidoci: Blaž Forcinić i Martin Stuparić i ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

351

(II, 61)

9. I. 1614.

1614, zenara 9. Ja pop Matii Dundić činih pisati moi taštament. Nai-parvo priporučujem bogu dušu, (a) telo materi zemli. Zatim pušćam moju mater donu i madonu više sih naših dobar, da uživa za života nee. A ova kuća da bude za zadušćinu va vek, a da bude Franiću, netjaku momu, za vazda, i da e obnigan plaćati na sako obraćene goda momu stricu velu misu i momu ocu i meni vele mise. Takie od ostaloga našega da uživa isti Franić, a po smarti moe matere. Paki da moè mati učini taštament, a da moi ne pogardi. Zatim pušćam tarsje, ko e v Kriškoi, bratji s(vetoga) Antona udile, da za nas b(og)a mole.

Svidok: Martin Stuparić i isti Franić.

È Kata, mati domina Matia Dundića, potvardih svu naredbu moga sina, znimlući kućišće na zmoračni kantun kuće i tretu del vartla, a to da bude Luki, vnuku; a da e obniga(n) velu misu za me na obraćene moga goda. I vse knige dominu Matiju Forciniću, kako urdina moi sin do(m) Matii. Zatim da mi se učini lip sproved i služba, kako se podoba.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

352

(II, 63)

14. I. 1614.

Taštament Jurja, kovača. 1614, jenara 14. Ja meštar Jurai Karamanić, budući u mali nemoći, a u dobri pameti, činih pisati moi taštament. Nai-parvo priporučujem bogu dušu, (a) telo materi zemli. Zatim pušćam¹⁾

moe novo kućišće i les i ostala potribna, a to za zadušćinu, da uživa moi sin Franić, a da plaća na vsako moe obraćene goda misu velu i moei ženi Eleni misu velu za va vek; a ako ne bi otil moi sin Franić mantenati, da gre v red. Paki pušćam moe tarsje, ko e na Sansigu, bratji s(vetoga) Antona. Paki pušćam troe mise gargureske, da plati moja obitel.

Svidoci: domin Ivan Skrabonić i Martin Stuparić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iza naknadno umetnuo: »moga prokaradura meštra Luku, svitara, moga tasta«.

353

(II, 59)

22. I. 1614.

1614, zenara 22, v kući popa Ivana Božičevića, nodara puplika. Ja Gašpar Morinić, budući se oženil Mikulinom, hćerju pokoinoga Barbe, po zakon rimske crikve i è Gašpar zgora pisani obećah Mikulini, mojoj ženi, kontradote liba⟨r⟩ 200 i 50, a to da ei bude va Ustrogoi tarsje; ako bi se veće štimalo, da gre na moju red, ako li mane, da se plati na moih dobrih, gde nei bude drago. A ona e parnesla k meni svoe dote tarsje, ko e v Kurili, ko sam è prodal mišer Antonu Škii za libar 100; da vazme moja žena vartal, ki e pod Šimuna z garbina, a v račun toga tarsja. U tom sam ju sigural: ako ne bi satisvana u vartlu, da se plati na Susku v dilnici, ka se zove Na Dolu Tarsje. Paki ča se naide da veće parnese k meni, pinez i robe, libar 50, da se plati u toi dilnici na Susku.

Tu biše sv(i)doci: meštar Ivan Suvrinić i Anton Batišćić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

354

(II, 65^v)

23. I. 1614.

1614, zenara 23. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški, a to meju eredi pokoinoga meštra Jurja Karamanića i budući svi aparzento, ča e sin Franić, ki čini za se i za brata, paki meštar Luka, ki e prokaradur svoe hćere Erke, žene Karamana, i više taštamenta, takie Mikula, zet, i Žuvan, zet, budući svi aparzento, kadi svi kuntentaše i obraše za svojih sudac albitrih: *Blaža Forcinića i Martina Stuparića*, da nam oni rasude, razdile sva dobra štabila i mobila, ka su bila isto⟨ga⟩ Jurja zgora pisanoga. A mi suci zgo⟨ra⟩ pisani učinismo penu meju nimi i pred nim da plati dukat 50, ki bi se poreka od ⟨o⟩nih, ča mi učinimo ali sudimo.

Svidoci: domin Ivan Skrabonić i do⟨m⟩ Matii Božičević i Mikula Šimičić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

162

Mi su<ci> zgora pisani vidismo, sudismo i potvardismo taštam<en>t istoga Karamana i da dadu za vsega ditiću li<ba>r 20.¹⁾

1) Na f. 63^v (II) nalazimo još jedan unesak istog »kumpromesa«. On glasi: »1614. Kadi se čini edan ku(m)promes po zakon bnetaški, a to meju redi Jurè Karamanića. 1614, zenara 23. Redi pokoinoga Jurja Karamanića, ča e sin Franić, za se i za brata, meštar Luka, ki e prokaradur, čini za svoju hčer, ka e bila žena istoga meštra Jurè, i Mikula, zet, i Žuvan, zet, budući svi aparzento, kadi svi kuntentaše i obraše za svojih sudac albitrih Blaža Forcinića i Martina Stuparića, ki nim rasude i razdile sva dobra štabila i mobila, ka su bila našega oca i tasta. A mi suci zgo<ra> spisani učinismo penu meju nimi i prid nimi da plati dukat 50, ki bi se od nih porekal, ča mi učinimo. Svidoci: domin Ivan Skrabona i Matii, sin Matija Božičevića, i Mikula Simičić. A mi suci zgora pisani vidismo, sudismo i potvardismo taštament istoga Karamana i da dadu za vsega ditiću libar 20. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.«

355

(II, 64)

16. II. 1614.

1614, febrara 16. Budući aparzento Marko Belanić i takoe Martin, sin Mikule Sutorića, kadi ja Martin zgora pisani po riči moje matere Antone prodaemo v kundradi Basaraskom naš del, ki nas je tukal k pokoinom Belanu, a to prodasmo Marku Belaniću; a to bi štimano po štimaduru komunskom Martinu Stupariću i Franiću Fantiću libar 43. I mi se oziva<mo> kuntentani i satisvani.

Prid svidoci: dominom Ivanom Skrabonićem i Mikula Simičićem. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1614. Kadi ja Marko Belanić prodah Martinu Stupariću v Konali zemle libar 6, so<ldini> 5.

356

(II, 64^v)

20. II. 1614.

1614, febrara 20. Ja Margarita, žena pokoinoga Martina Dudižića, takie budući aparzento Ivan i Anton, sini istoga Martina, kadi kuntenta edna i druga stran, da Margarita uživa zadušćinu, ku e pustil isti Martin, za života nee, a po smarti nee, da uživaju sini negovi; a ta zaduščina bi v kući libar 125, a pokuć<st>vo libar 20 i 5, a tarsja na Kurnom, li v račun lemozine, libar 152; a da se z Margaritina plati pinezi pokućstvo. A to im štima Martin Stuparić, komunski štimadur, sva ta dobra, i Blaž Forcinić.

Svidoci: domin Lovru Božičević i domin Jivan Skrabonić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 65^v)

9. III. 1614.

1614, marča 9. Kadi se ja Šimun Rumanolić nahodim se dužan Mikuli Marčeviću li(ba)r 100 i 60 s onimi dvadesetimi i 4 librami, kih je Duimoviću dal. Ja mu promeću toliko moga tarsja na Vinikovi, kada mu drago.

Svidoci: Martin Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 70^v)

18. III. 1614.

1614, marča 18. Ja Ivan, sin pokoinoga Marti(na) Halića, budući ja u dobri pameti, a čujući se nemoćan, priporučuem bogu dušu, a telo materi z(emli). Zatim priporučam moga ditića žakna moei kunadi Ėkovi, da ga pomore. Zatim činim Matia, moga brata, moga prokaradura, da on mozi prokurati za dušu moju i za vsu moju obitel i da vidi s moimi tovariši lipo od sega, če e skupa meju nami. Zatim pušćam žaknu, ako pop bude, na Dolcih odviše dela. Ča sam ja kupil od Matia, moga kunada, da bude kako Ėkova reče.

Svidoci: domin Žuvan Karstinić i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 66^v)

20. IV. 1614.

1614, aprila 20. Ivan, sin pokoinoga Martina Dudižića, i Antona Koleinka, budući obadva aparzento, kadi obadva kuntentaše i naidoše za svojih sudac Blaža Forcinića i Martina Stuparića, da im oni rasude sve defere(n)cie, ke su meju nimi. A mi suci zgora pisani vidismo, razdili(smo) sva dobra stabila i mobila, ka su bila pokoinoga Gargura Garguričića. Antona (p)otegnu svoi četvarti del.

Svidoci: Luka Gladilić i Petar, zidar od Šibenika. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 66)

4. V. 1614.

1614, maja 4. Šimun Rumanolić i gospodar Mikula Marčević, budući oba aparzento, kadi ja Šimun zgora pisani prodaem Mikuli zgora pisnomu moe tarsje na Vinikovoi, ko e od fru(ta) tarsje, ko e tarsje št-

mano po štimaduru komunskom Gašparu Lečiću, drugom Matiju Baričeviću, obranom, ko bi štimano tarsje libar 400 i 54; termen leta 4, da donese beči, da vazme tarsje, a ne prid.

Ostae liber gospodar Mikula, ki beči esu bili broini od Mikule, kako aparī u moem protukolu u dvi partide: parva 1614. li<bar> 160,¹⁾ druga ma<ja> 2. 1614. od li<bar> 170, ke zgora pinezi 454 esu za t rečeni vinarad, za te rečene partide, ke su odveče a od sto i 60 i 100 i 70. Ošće da mozi v peti l<e>tih tarsê ...²⁾

Svidoci: Martin Budinić i Matii Baričević. Pisah ja popo Ivan Božićević, nodar pu<p>liki.

1) Isp. br. 357. — 2) Ispravu nije završio.

361

(II, 69^v)

23. VI. 1614.

1614, zuna 23. Budući aparzento Anton, sin Martina Dudižića,¹⁾ takie budući aparzento meštar Mikele, buter, kadi ja Anton zgora pisani prodaem mešt<r>u Mekelu (!) zemlu, ka e v stanu pokoinoga Ivana Dundovića, a ta zemla e na podanku, a za kućom Antona Ragužinića, a s tarmuntane put, ki gre kućam, a z levanta ostaju kuće; a ta zemla bi štimana po štimadurih komunskih Martinu Stupariću i Gašparu Lečića libar 28, a ta z(emla) mene dopade po mojoj ženi Antoni. A ja Anton sigurivam moju ženu moimj dobrimi. Ja Anton zgora pisani bih kuntentan i satisvan od Mikela.

Svidoci: domin Ivan Sk<r>abonić i Blaž Forcinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, noda<r> pu<p>lik<i>.

1) »Dudužića«.

362

(II, 68^v)

27. VII. 1614.

1614, luē 27. Ja kapitan Vicenco, kapitan od fortice,¹⁾ učinih račun sa Antonom Perinićem od Oliba, kadi mi osta dužan isti Anton libar 90; čini<m> mu termen do parvoga Božića, i ako ne bi pla<til> na terme<n>, da su mi podložna negova dobra. A ja Anton zgora pisa<ni> činim sentenciju veletariju (!) i obitam se platiti na termen; ako ne bih p<la>ti na termen, da proda toliko moih dobar.

Sv<id>oci: Matii Božićević i domin Ivan Škrabonić. Pisaha (!) ja pop Ivan Božićević, <nodar> pupliki.

1) Tj. kapetan mletačke utvrde na sv. Petru Iloviku.

(II, 70)

27. VII. 1614.

1614, lu(j)a 27. Ja Franić, sin pokoino⟨ga⟩ Jurja Karamanića, broih pinez libar 70, a to Erki mojoj maćehi, a to v račun vele kuće v račun neje četvartoga dela. *Pak libar 80, pak libar 20: u vsem libar 100 i 70. A ja Franić platih tu 100 i 70 libar maćehi, a ja Jerka ozivam se od Franića zg⟨or⟩a pi⟨sa⟩noga kuntentana i satisvana.*

Svi⟨do⟩ci: Blaž Forcinić i Marko Šuvrinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 71)

17. VIII. 1614.

1614, agušta 17. Martin Stuparić i Erka, žena pokoinoga Jurja Karamanića, budući oba aparzento, kadi ja Erka prodaem Martinu zgora pisanomu tarsje, ko me e tukalo od moga muža, a to na Varhu, ki gre na Krivicu; a to bi štimano po štimaduru komunskomu Gašparu Lečiću, drugom Blažu Forciniću, obranom, libar 31, so⟨ldini⟩ 10. I ja Jerka bih kuntentana i satisvana.

Svidoci: Mikula Barićević i Žuvan Raguzinić. Pisah è pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

Vela kuća kovačeva¹⁾ bi štimana libar šestsat i osamdeset i edna sa simi procijoni; i zid na kantuni bi u računu tom.

1) Tj. Jurja Karamanića.

(II, 70)

30. VIII. 1614.

1614, agušta 30. Martin Stuparić, štimadur komunski, referi škode libar 41, a to va ogradi Mulbani, va ogradi Marka Dračića.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 71^v)

6. X. 1614.

1614, otubra 6. Budući aparzento Matii, sin Franića Halića, takie budući aparzento meštar Mikele, buter, kadi ja Matii zgora pisani prodaem Mikelu zgora pisanomu moga vartla, ki e v stanu Ivana Dundovića, libar 30 i 8; to bi štimano po Martinu Stupariću, štimaduru komunskom, drugom Franićem Fantićem, obra⟨n⟩om.

Svidoci: do⟨m⟩ Marko Vitković, drugi Mikula Melada. Ja Matii zgora pisani bih kuntentan i satisvan. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

367

(II, 72 i 71^v)

20. X. 1614.

1614, otubra 20. Kadi ja Antona, žena pokoinoga Jakova Far⟨li⟩gotića, ja budući ⟨v⟩ dobri pameti, naiparvo priporučam bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim pušćam naiparvo bratji s⟨vetoga⟩ Antona tarsje na Skamelah. Zatim pušćam moju kuću slamnu i moi dvor i smokve, a to Luki Gladiliću, da mi e obnigan na obraćene ⟨goda⟩ malu misu; a ostalo, ča se naide li va tom stanu, da se proda i da se plate mise gargureske za me. Zatim pušćam tarsje, ko e na Križi, da ⟨se⟩ proda i da se plate toliko mis gargureskih, naiparvo za moga muža edne, druge za moga oca, 3. za moju mater, 4. za sina Antona, dvoe za sina Ivana, 7. za moju hćer Gašparinu i 8. za moju hćer Maru; to tarsje da se proda i da se plate te mise i da e reku ti redovnici od mesta; ča avanca o⟨d⟩ toga tarsja, da se da braći s⟨vetoga⟩ Martina ⟨u⟩ Mali Lošin. A od moih dobar, ča e stane, da se proda i plati 12 mis gargureskih za me; ča avanca da se da v crikvu s⟨vetoga⟩ Antona. A to pušćam i činim prokaradura Luku Gladilića, da on mozi prokurati za dušu moju. Zatim pušćam i osatavljam (!) sva moja ostala dobra štabila i mobila, a to bratji s⟨vetoga⟩ Antona, ča se razumi kuća i vartal sprida kuće, i vse ostalo moje, a po smarti moje, a za dušu moju i moih. Platih za moga sina Antona naiparvo za mise libar 18. Pak v Osor za straže i desetine libar 8. Pak za idene li⟨ba⟩r 7.

1620, aprila 13. È Antona potvarjuem moi tašteme⟨n⟩t, da se proda kuća i vartli i da se ti pinezi dadu bratji s⟨vetoga⟩ Antona. Pak va oltar s⟨vetoga⟩ Lozariè li⟨ba⟩r 10, ⟨v⟩ Malo Selo s⟨vetomu⟩ Roku li⟨ba⟩r 10. Pak malomu Marku, žaknu, libar 10, Bonino⟨v⟩u ednu policu i ednu pečū.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

368

(II, 72^v)

25. X. 1614.

1614, otubra 25. Marko Belanić i Mandalena, žena pokoinoga Marka Dračića, budući oba aparzento, kadi se kuntentaše oba, da im se piše edan kumpromes po zakon bnetaški, a radi ograde Mulbina, ka e škoda u toi istoi ogradi.¹⁾ Marko obra za svoga suca Matija Baričevića, a Mandalena Martina Budinića, da oni meju nimi sude.

Svidoci: Jurai Belanić i Krile šintić. Pisah è pop Ivan Božičević, nodar pu⟨p⟩liki.

167

1614. Mi suci <z>gora pisan(i) vidismo, slišasmo, sudismo naiparvo učinismo penu meju nimi, ki bi se porekal, ča mi sudismo. A sada sente<n>cijasmo Marka zgora pisanog li<ba>r 9, Antona Neretvića libar 6; nodaru li<bre> 2, da dadu krivci.

1) Isp. br. 365.

369

(II, 73)

12. XI. 1614.

1614, nove<m>bra 12. Kadi se piše edan kumpromes po zakon bnetaški meju Matiem Baričeviće<m> i Matiem Jurješićem, kadi biše oba aparzento, a to obadva kuntentaše i naidoše za svojih sudac Pera Škrivanića, drugoga Franića Fantića, da im oni rasude, a to od stana, ko e bilo pokoinoga Tomašinića, a to v račun kuće i o<d> tarsja i od ostalih deferencii, ke su meju nimi. A mi suci zgora pisani učinismo penu meju nimi dukat 25, ki bi se porekal.

Svidoci: domin Ivan Škrabonić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pu<p>liki.

370

(II, 74)

26. XI. 1614.

1614, novemb<r>a 26. Ja Gašpar, sin pokoinoga Mikule Budinića, poslan od moe matere An<ton>e i od moega barata (!) Tomaža, da prodam naša dobra tako v stanu tako van stana. Naipria prodah Matiju Ivičiću kućišće v stanu i zemlu, ča nih tuka, libar 35; pak zemlu, ka e kol stana istoga Matia Ivičića, bi štimana li<ba>r 31; pak na v Resikovoi zemla libar 18; to bi štiman<o> po Ivanu Jakušiniću, komunskom štimaduru, u sem li<ba>r 84.

Svidok: Martin Budinić i Marti<n> Halić. Pisah ja pop Ivan Božićević, noda<r> pu<p>liki.

Prijah ja Gašpar od Matija zgora pisanoga libar 44, ostalo o parvoi Sensi. Pak ja Martin Budinić prodah istomu Matiju zemlu, li pri stanu istoga Matiê, ka bi štimana libar 31; to štima štimadur; pak na v Resiko libar 9, u sem libar 40; to štima Jivan Jakušinić, komunski štimadur.

Svidok: Gašpar Budinić i Martin Halić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

371

(II, 68)

1614.

1614. Mi suci zgora pisani,¹⁾ ča e Pero Škrivanić, drugi Franić Fantić, više kumpromesa, ki e meju Markom Šintićem i Antonom Ragužinićem, vidismo, sudismo, sen<ten>cijasmo Antona zgora pisanoga, da plati Mar-

ku zgo⟨ra⟩ pisanomu libar 50 i 9, so⟨l⟩dini 15 u sem, a da Anton plati desetinu, kumu gre. I takie sentencijasma li Antona da plati Ivanu Bućevu libar u vsem 67; termenȳ na ultim agušta pol, a pol e o Božiću;²⁾ ako ne bi Anton platil tu desetinu do Božića, komu gre, da *ju* mozi Marčeta³⁾ otegnuti od Antona o božićnoi pagi i da *ju* plati komu gre.⁴⁾

1) Isp. br. 343. — 2) Iza prekrizično: »ako ne bi plati parvu pagu, da vse o Božiću«. — 3) Tj. Marko Sintić. — 4) (Pisar Ivan Božičević.)

372

(II, 66)

1614.

1614. Ja Mikula Fantić prodaem momu bratu Franiću vas moi del, ki me partendi v kudradi v artu, ko bi štimano po štimaduru Martinu Stupariću, komunskom štimaduru, libar 20.

Svidoci: Marko Sintić i Rasol. Bih kuntentan i satisvan.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

373

(II, 67^v)

1614.

1614. Ja Stipan Marčević, budući se ja oženil Katarinov (!) od Sali, i ja ei obećaju toi istoi Kati, a ženi mojej naiparvoi, pol tarsja moga, ko se zove pod Sičenice, pak ednoga vola od fruta i ednu jalovicu od fruta i kuću *južnu*, ako ei dru⟨gu⟩ ne učinim, i edan badan i ednu bačvu i skrinu i *grip*, a to po smarti moei da uživa za života, a po smarti nee da se varne tarsje na *moju* redi; a od ostaloga da pus⟨ti⟩ komu nei drago i *grip*.

Svidoci: domin Ivan Vinturić i Mikula Marčević. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

374

(II, 69)

1614.

1614. Jakov Gladilić i Antona, sestra, budući oba aparzento, kadi ê Antona prodaem momu bratu Jakovu moi del vartla, ča e zemla, to ⟨v⟩ stanu naše matere, a to štima Martin Stuparić, komunski štimadur, libar 16, so⟨ldi⟩ni 15. Takie Antonić Škrivani⟨ć⟩ i Šimun Harvoić, podžupi, prodaše zemlu, a pri stanu istoga Jakova, ka e zemla štimana libre 4, so⟨l⟩di⟨ni⟩ 15; štima Martin Stuparić, komunski štimadur.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 141)

1614.

1614. Adve(n)tarii od robe Antone Halića. Naiparvo u šp(r)atu i pokui(s)tvu u sem libar 200, znimluči četvarti del, osta toi dicit libar 150 franko. Tu biše Anton aparzento i on se kuntenta. To jima satisvati otac dicit, a to štimaše žene: Dumka Stuparića i Frana Peracića. Paki pria Anton od Matia Halića libar 50 v račun stana, kadi stoi Matii Halić. Antić *osta dužan li(ba)r 19,*¹⁾ a da ih 11.

Tote biše suci i svidoci: Blaž Forcinić i Marko Barićević. Pisah ē pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) Kurzivno otisnuti tekst notar prekrižio.

(II, 192)

1614.

1614. Kadi se čini (š)krit meju Barnićem i Antonom Godinićem. Ja Anton zgo(ra) pisani ozivam se poruk za Barnića zgora pisanoga, a to za daciju, a ja Barnić promečujem Antonu, da proda 30 barili vina libero franko, da mu bude...¹⁾ i vs(i) interesi, ki bi imil Anton, da ja Barnić p(l)atim i vsi dni, ki bi Anton zgubil, da mu pla(t) Barnić libre 3 na dan.

Svidoci: Mark(o) Simičić i Anton Skrivanić.²⁾

1) Tekst nejasan, doslovce: »dadu onih daju ja«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 75)

25. I. 1615.

1615, zenara 20 i 5. Budući aparzento Antona, žena pokoinoga Jakova Farligotića, takie budući aparzento Mikula, sin¹⁾ kalafata Barnardina, kadi ja Antona zgora pisana pušćam dobrovolno ogradu, ka e v kudradi v Jamnoi, a to pušćam Mikuli zgora pisanomu, a ja Mikula zgora pisani priemlem tu jistu ogradu i činim sentenciju volentariju, da nigdare ja ni moja redi ne mozite pitati ni dati niednoga prava više niednih dobar nihovih.

A ja Mikula zgo(ra) pisani prodah tu jistu ogradu Jivanu Lovru za li(ba)r 12, kako se kuntenta edna i druga stran.

Svidok: Blaž Gladilić. *Bi štimana ta ograda po štimadurih komunskih Ivanu Dudižiću i Martinu Stupariću li(ba)r 30.* Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pu(p)liki. Svidok: Anton Godinić.

1) »sini«.

(II, 76)

4. II. 1615.

1615, febrara 4. Budući aparzento redi pokoinoga Ivana, sina pokoi-
<no>ga Martina Dudižića, ča su dva sina, ča e Martin, drugi Gargur, i
Antona,¹⁾ ka e palnica, i Mara,²⁾ žena istoga Ivana, budući aparzentu
svi kuntentaše i rekoše, da im se piše jedan ku<m>promes po zakon bne-
taški, a va tom kum<p>romesu kunte<n>tivamo svi naiti suci albitri, ki
na<m> razdile dobra naših starji, a to kuntentasma i naidosmo za tih
sudac Blaža Forcinića, drugoga Franića Fantića, tretoga Martina Stu-
parića. A mi suci zgora pisani učinismo penu meju nimi: ki bi se pogo-
voril od nih, ča mi sudimo, da plati dukat 50.³⁾

1), 2) Iznad uneska stoji »Koleić«. Antona je žena Matija Koleića (isp.
br. 49, 311, 313 i 359) a majka Mare, žene Ivana Dudižića. — 3) (Pisar Ivan
Božičević.)

379*

(II, 76)

17. III. 1615.

1615, marča 17. Mi suci zgora pisani¹⁾ slišasmo, vidismo i sudismo
i razdilismo sva ta dobra, ka su bila i ka esu negova i negove par<va>-
ne žene. Naiparvo odsudi<smo> Antoni,²⁾ punici, v račun četvartoga dela
libar 80, a va vsih pravi, ke proda pokoini Ivan, da vazme polovicu
v drazi, a polo<vi>cu pod Varh, i to da bude skupno s parvano dicu.
Svidoci: Luka Gladilić.

Pak zatin daemo dicit parvanei sva dobra njihove matere, štabila i
mobila, znimlući četvarti del, ki parte<n>di Ivana, i o<d> toga četvar-
toga dela i mejuramenti negovih štabilih i mobilih. I odsudismo Mari,
ženi istoga Ivana, tretí del kuće <v> zmoračnem kantuni, mireći znutra,
i dvora tretí del zad kuće kako kuća za stoi i dvi ruže za zmorca i
smokva dvočletka i krušva za kuću i vartal, ki e z majištral<a> kuće,
kako sinali stoe; ča e na toi zemli intrade, Mari dva dela, a dicit tri dela,
dokle se skopa čeferan. Paki Mari tarsov 205 i žir i zemla, li va tom
kraju, i Mari sva dobra v Konali, ka su partendili Ivana od nega oca,
i v kući i v stanu, ka su pretendili istoga Ivana, liba<r> 20, v račun
če<tvar>toga dela. I Mari tarsje, ko e na Kurnom, za nee četvarti del
i z dítetom; to bi nei libero franko. A da dalži pate parvana obitel, a
nim je 5 učineno.

Suceme (!) štimadurom, nodaru³⁾ li<ba>r 20. Parvana obitel tri deli,
a Mara dva dela.⁴⁾

1) Tj. Blaž Forcinić i Franić Fantić, isp. br. 378. — 2) Isp. br. 378, bilješku
1), 2). — 3) »Nodaru« precrtao. — 4) (Pisar Ivan Božičević.)

* Po datumu ova bi imbrevijatura morala stajati iza teksta pod br. 380.
Vidi napomenu uz br. 201.

(II, 77)

15. III. 1615.

1615, marča 15. Mikula Marčević i Matii Vitković, budući obadva aparzento, kadi ja Matii zgora pisani prodaem Mikulī zgora pisanomu moe tarsje, ko je na Križi, v ogradi v Rusarici, ka e ograda Antona Ragužinića, ko tarsje bi štimano po štimadu⟨ru⟩ komunskom Gašparu Lečiću, drugi Jurić Matković, obran od jedne strane i druge, i štimaše to tarsje libar 106. I ja Matii zgora pisani bih satisva⟨n⟩ i kunten⟨tan⟩ od Mikule.

Svidoci: Ivan Šimičić i Mikula Krončić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

381

(II, 77^v)

20. IV. 1615.

1615, aprila 20. Kada se vidi taštament pokoinoga Ivana, sina Franica Godinića, ki biše pustil bratji svetoga Antona za lemozinu, a mi bratja da priasmo.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

382

(II, 78)

24. VI. 1615.

1615, zuna na 24. Ja Gašpar Jivančić prodaem Blažu Štoriću moga vartla v kudradi, ka se zove Zaduščina, v Malom Lošini, a ta vartal bi štiman po štimaduru komunskom Antonu Marketiću, drugo⟨m⟩ Matiem Taribiliće⟨m⟩, obranom, a libar 40 i 7.

Svidoci: Tomažo Modina i Barnić z Maloga Lošina. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

383

(II, 79)

29. VI. 1615.

1615, zuna 29. Ja Antona, žena pokoinoga Mikule Budinića, kadi ja ista Antona prodaem zemlu v kudradi Neržaci, ka zemla ⟨e⟩ ⟨k⟩ meni prišla po moem ocu, a to prodah Martinu Budiniću; a bi štimano po Ivanu Dudižiću, komunskom štimaduru, libar 30. I ja Antona bih kuntentana i satisvana.

Svi⟨do⟩k Marko Belanić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

* Po datumu ova bi imbrevijatura morala stajati ispred teksta pod br. 379. Vidi napomenu uz br. 201.

(II, 78^v)

2. VII. 1615.

1615, luja 2. Budući aparzento Matii Taribilić, takie Gašpar Jivančić, kadi ja Matii zgora pisani prodajem Gašparu zgora pisanomu moi varta(1), ki se zove V Rebrih, ki vartal bi štiman libar 38, a to po štimadurih Blažu Storiću, a drugi Anton Marketić, štimaduri komunski.

Takie ja Matii zgora pisani prodaem li Gašparu zgora pisanomu takie moi vartal više Studenca na garbin do smokve; bi štiman po štimadurih zgo(ra) pisanih libar 43.

Svidoci: dom Gašpar Fantić i do(m) Matii Božičević. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 79)

16. VIII. 1615.

1615, agušta 16. Meštar Petar, zidar, i meštar Jako(v), buter, mi obadva skupno štimasmo kuću velu, ka e bila pokoinoga Zorze Pračini, štim(asm)o ju li(ba)r 450, za štimu libar 7. I razdilismo kuću na pol: juzna (!) stran dopade Šaletu i dite(tu), zmoračna Gašparu; i da Šaleta pomore vrata i komin učiniti Ga(š)paru.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(Isp. br. 401)

(II, 96^v)

8. X. 1615.

1615, otubra 8. Kadi ê Katarina, žena Franića Dračića, činih pisati moi taštament. Naiparvo pušćam ono moe tarsje, ko e na Varhu kol straže, polovicu ograde, ku sam kupila, da se proda i da se dadu četve re mise gargureske dominu Ivanu, parohienu, i dom Žuvanu, druge v Drazi; ki budu uživali, da plati sako leto mucinig bratji s(vetoga) Antona o Palićnici, a ki bude uživati kuću, da na obraćene (plati) velu misu za Franića a za me malu.¹⁾ I da se prodae moi četvarti del i da se da toliko mis za me. Pak tarsje, ko e na Mažininah, pušćam Mari, moei nećakini, ča me e guvernala. Paki Mari trgovčevi smokvu, ka e na dri (!). Miki Bertulevi libar 7, ostalo momu sinu Luki i da o(n) (bude) pro(ka)radur od uše (!) moee.

Svidok: Martin Budinić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pu(p)liki.

1) »milu«.

(II, 79^v)

1. XI. 1615.

1615, novem(b)ra parvi. Martin Budinić,¹⁾ budući aparzento, takie Tomažo Rerečić, budući oba aparzen(t)o, ja Tomažo zgora pisani daem

Martinu zgora pisanomu daem mo⟨i⟩ del, ki e v ogaradi (!), ka se zove Budeva draga, i dae⟨m⟩ mu *ju* za libar 60, a ja Martin zgo⟨ra⟩ pisa⟨ni⟩ daem Tomaž⟨u⟩ zgo⟨ra⟩ pisanom toliko živin ko⟨z⟩jih 8 i edna ovca sve od fruta, ke mu dah za libar 60. I ja Tomažo sigurivam Martina zgora pisanoga²⁾ moim dobrim v dilnicah pri Šimunu Morinu.³⁾

Svidoci: Ivič Šimičić i do⟨m⟩ Matii Božičević i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

1) Iznad uneska: »Holevina«. — 2) »pisanomu«. — 3) »Morinom«.

388

(II, 80)

30. XI. 1615.

1615, novem⟨b⟩ra 30. Budući aparzento mišer Zanzpavlo Furlivezi, takie budući aparzento šinura Zuva⟨na⟩, žena pokoinoga kapitana Šimuna Bubeći od Jakina, kadi ja šinura Zuvana zgora pisana ozivam se dužna mišer Zanzpavlu zgora pisanomu libar 240, a ja Zanzpavlo zgora pisani daem termen tri miseci i pol, da mi b⟨r⟩oi ti pinezi; ako ne bi broili ti pinezi na termen, da su šotopošt platiti vse spize, ke bi inkadile, a ja šinura zgo⟨ra⟩ pisana obnigivam se platiti životom i moimi dobrimi, a ja mišer Tomažo od Modine hitam se poruk i plaćnik mišer Zanzpavlu zgora pisanomu. Paki odviše da trata, ka ovde ostae, ta ni va vom račun, neka stoi do toga termena. Paki četire barili rib friganih, kih *liju*, da ih ima Zanzpaval, a ondi da ih ni i te neka stoe do termena; ako mu provaju, oče e platiti. A da su mi obniga⟨na⟩ platiti ono pletene, ku su zneli z moe trate.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(Isp. br. 389)

389

(II, 80^v)

1615.

1615. Ja Zanzpavlo¹⁾ činim za moga prokaradura jenerala mišer Tomaža od Modine, da on mozi viditi, učiniti, stirati sve stvari, tako pinezi, tako ostalu robu, ka ei bi se našla u žene pokoinoga kapitana Šimuna;²⁾ takie od moih mriž, ke love, da stira ono, ⟨ča⟩ bude tukati; i od kotla, ki žaladiju kuha, i od ostale moe robe, mriže, trate da da da dobivaju i da darži dobar račun.

Na to biše svidoci: mišer Antonii Škija, drugi gospodar Jerolim Forcinić više sih partidi.³⁾

Io Martin Scharpona ebe caladera di reuere⟨n⟩do pre Zuane a instancia Zanzpaulo so⟨p⟩ra dito.⁴⁾

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Furlivezi, isp. br. 388. — 2) Šimun Bubeći, isp. br. 388. — 3) »pirtidi«. — 4) Vlastoručno.

(Isp. br. 388)

(I, 93)

6. I. 1616.

1616, miseca jenvara dan 6. Kade se čini promina meju Ivanom Suvriničen i meju Martinom Budiničen, kade daje Ivan rečeni Martinu rečenomu v s<t>ani v dvori Simunelovi, a Martin rečeni daje toliko zemle v Drakmanščaci Ivanu rečenomu po štimadurih komunskih: Ivan Dudižić i Gašpar Lečić. Na to se kumenta jedna i druga stran.

Na to esu svidoci: Martin, sin Jurića Belanića, i Anton, sin Jurja Rabanasića, i ja don Žuvan Karstinić, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 80^v)

II. 1616.

1616, febrara. Prid svidoci: Blažem Forciničem i Lukom Forciniće<m> dezmećujem Tomaža¹⁾ od moga prokaradura, a to ja Zarpavlo²⁾ zgora pisani da se nima pačati u moe po put niedan.³⁾

1) Tomaža od Modine, isp. br. 388 i 389. — 2) Furlivezi, isp. br. 388 i 389. — 3) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 81)

5. IV. 1616.

1616, aprila 5. Ja Mikel, sin Jakova, butera, ja akurdah Gargura, sina pokoinoga Ivana Požarinića, za leta 3, sako leto libar 46 i šprat urdinarii. A ja Gargur bih aparzento kadi s<e> kumentah i činim sentenciju vole<n>tariju: ako bih ga pustil ja prez uzroka, da gubim plaču (!).

Svidoci: Mikula Picin¹⁾ i Mati<i> Morinić, sin Gašpara Morinić<a>. Pisah ja pop Ivan Božičević.

1) Precrtao ispod: »Anton Tarabočić«.

(II, 81^v)

16. IV. 1616.

1616, aprila 16. Kadi se čini edna prokura jenerala. Kadi ja Marko Antonii Lantana čini<m> za se i za svoga brata mišer Zuvana, kako mi činimo za našega prokaradura jenerala Iva<na> Šuvri<ni>ća, da o(n) mozi stirati od madone Žuvane, a žene pokoinoga kapitana Šimuna,¹⁾ li<ba>r 150, kako apar i u škritu, a to suproti madoni Žuvani zgora pisanoi.

Svi<do>k: Šimun Čačević i Franić, kovač. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Šimun Bubeci.

(II, 82)

22. IV. 1616.

1616, aprila 22. Simu(n) Ragužinić od Lošina, takie budući apazento domin Martin iz Nevale,¹⁾ takie Zan Karšić i Mate Tulin i Jivan Barzula i Zorica, žena pokoinoga Mata Tarčića, kadi ja Simu(n) zgora pisani ozivam se dužan tim zgora pisanim libar 172: naiparvo do(m) Martinu li(ba)r 20, Zanu li(ba)r 70, Matu Tulinu li(ba)r 30, Jivanu Barzuli li(ba)r 20, Zorici li(ba)r 32.

Ja Šimun zgora pisani činim sentenciju volentariju, da im platim ti pinezi do parve Jakovle, da ie imama (!) donesti u Nevalu; ako ne bi ti pinezi na termen, da vse spize, ke bi inkadile, da e šuto-pošt Šimun.

Svidom (!): paron Mikula Melada, drugi Karste Stipčić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Nevala«.

(II, 82^v)

2. V. 1616.

1616, maja 2. Kadi ja Mikula Marčević broih meštru Mikelu liba(r) 100 i 70, a v račun Šimuna Bertulića, on meni p(r)ometi toliko tarsja na Vinikovi, ko štima(še) štimaduri komunski: Anton Šintić i Gašpar Lečić.

Svidoci: Blaž Forcinić i miser Antoni(o) Skia. (Pisa)h ê pop Ivan (Božičević), nodar (pupliki).

(II, 83)

22. VI. 1616.

1616, ijuna 22. Gašpa(r) Martin[o]lić i Matii Jivičić, budući apazento, kadi ja Gašpar zgora pisani prodaem Matiju zgora pisanomu, a to zemlu, ka e (va) Veloi Polani, a to vse ča mene partendi li va tom mestu; a to bi štimano po štimaduru komuns(ko)m Nadalinu Rerečiću i drugomu obranomu Ivanu Jivičiću i to bi štimano libar 105. Ja Gašpar zgora pisani bih kuntentan i satisvan od Matia zgora pisanoga. Paki odviše ja ga sigurivam moim dobrim štabilim i mobilim; takie sigurivam moju ženu moim dobrimi, a radi te zemle.

Svidoci: do(m) Matii Božičević (i) Ivan Iivičić (!). Pisah ê pop Ivan Božičević, nod(a)r pupliki.

(II, 91^v)

18. VIII. 1616.

1616, agušta 18. Kadi se učini matrimonii Mikuli Šimičiću i Mari, hćeri Antona Dračića, kadi ja Mara parnesoh k momu mužu Mikuli

penez libar 30 i 3; paki u mojem špratu, ča su sukne, košule, peče i va ostalom špratu, ke štimaše ta šprat Antona, žena Pera Škrivanića, druga Mara, žena Antona Batišćića, u sem lib(a)r 95. Svidok Martin Halevina. Pak ovac 12, velih ênic 4.

Pisah pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

398

(II, 64^v)

29. IX. 1616.

1616,¹⁾ se<te>mbra 29. Ja Margarita zgora pisana²⁾ činim za moga prokaradura enerala Ivana, sina Franića Dudižića, da se o(n) mozi pravdati za me, a v račun dobar, ke su me partendile od moga muža Martina Dudižića.³⁾

1) Ispod precrtao g. »1615«. — 2) Margarita, žena pok. Martina Dudižića, isp. br. 356. — 3) (Pisar Ivan Božićević.)

399

(II, 86)

1616.

1616. Kadi se piše dobra, ka e parnesla Antona, hći pokoinoga Franića Dudižića, a to parnese u špratu i ostalom pokuistuvu (!) libar 200 i 80, a to štima Hrončićeva i Matia, žena Ivana Buškaića, i Antona, žena Simuna Rumanola ili Bertulića.

Svidok: Martin Budinić. Pisah ê pop Jivan Božićević, nodar.

400

(II, 82^v)

20. I. 1617.

I H S Maria. 1617, zenara 20. Kadi ja Jivan Dudižić, sin Franića Dudižića, obitam i darivam, a to za luba(v) božju, a to mojei ženi Kati, a hćeri Franića Fantića, a to po smarti moei, više nee četvartoga dela; a tu libar 100 i 50 da vazme kadi nei bude drago.

Svidoci: Martin Stuparić i do(m) Marko Vitković. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(Isp. br. 408)

401

(II, 192^v)

24. X. 1617.

[16]17, otubra 24. Kadi sti[ma]h me[štar] [Petar], zidar, kuću burnu, ka e bila pokoinoga Zorze,¹⁾ i ê meš[tar] Petar štimah tu kuću libar 200 i 10.

Svi<do>k: meštar Matii, kalafat.²⁾

1) Praćine. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(Isp. br. 385)

(II, 84)

1. III. 1618.

1618,¹⁾ marča parvi. Kadi ê Antoniê Skrivanic, budući u dobri pameti, a mali nemoći, priporučuem bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim činih pisati moi taštament. Naiparvo puščam *moju* ženu Markižinu donu i madonu više sega moga štabila i mobila i da e gospodari-ca rešarvana. Zatim puščam tarsje moe, ko se zove na Baćinu lažu (!), i kuću velu da se pokrije za vsega i malu plav, ča se razmi ribarica, sa sim urdinom i mriže, a to da bude moim trim sinom, to im puščam za ljubav *božju* i za službu, ku su mi činili; i da su mi obnigani sako leto činiti edan kulicion, a od kuće vele, da stoi v nei Mikula, sin moi starji, za života i da e obnigan davati za me misu velu i malu, a po smarti negovi da gre o⟨d⟩ starjega sina do mlaega, a s tom nar⟨e⟩dbom. Paki puščam bratji s⟨vetoga⟩ Antona sto libar tarsja na Sansigu mladoga i da vazmu tarsje ili 100 libar i dva barila vina i da su mi obnigani govoriti misu velu. Pak tarsje, ko je na Unijah, ko su oni moji sini nasadili, da im bude više dela. I činim za moi prokaraduri moi sini Mikulu i Jivana.

Svidoci: dom Zuvan Karstinić i Matii Stuparić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Ispod g. »1617«.

(II, 75^v)

31. III. 1618.

1618, marča 31. Kadi ja meštar Jivan Šuvrinić kupih¹⁾ ednu plav, ka e bila pokoinoga Zaneta Matijaca, i ta plav bi štimana libar 100 i 81. I broih ja Ivan zgora pisani libar 101 mišer Zuvanu Fakinetu, slugi šinur Pjera Matiaca; ostah dužan li⟨ba⟩r 80, termen o parvo⟨m⟩ Božiću. Ki par⟨ne⟩se škrit, da mu se b⟨r⟩oe pinezi. Sv⟨i⟩dok meštar Petar, zidar od Šibenika i Blaž Forcinić. Tu plav štima meštar Matii, kalafat, i Blaž Forcinić.

Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »kupah«.

(II, 83^v)

1. IV. 1618.

1618, april parvi. V kući pop Ivana Božičevi⟨ća⟩, nodara puplika, kadi ⟨se⟩ čini edan škrit *meju* kapitanom Lesadrom Jordanom, ka⟨pi⟩tanom od fortice s⟨vetoga⟩ Petra de Nembi, i *meju* Bjažem Gladilićem od Lošina Veloga, kadi ja kapitan zgora pisani prid svidoci: do⟨m⟩

Markom Vitkovićem, drugi fra Bartul Moro, vardijanom del kuvento de san Petro de Nembo, kadi ja kapitan broih Bjažiju zgora pisanomu libar šestsat dobre munit(e) istomu Blažu, a (v) tom termen po vas agušt: parvi termen da mi broi moi pinezi. A ja Blaž zgora pisani obnigivam se platiti ti pinezi po vas agušt i platiti za saki misec libar 80 i ja Bjažijo obitam se dati 80 li(ba)r dobitka u ruke kapitanu ili fratra ili dom Jivanu i da su mu podnigani sva moja štabila i mobila, ako bi ka stvar inkadila od s koga perikula.

È Blaž zgora pisani broih kapitanu zgora pisanomu kavidal i dobitak.

Ja Simu(n), sin Matia Mihovilčica i(z) Silbe, podnigivam se tretu del zla i dobra više pinezih prěsmo.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Ja pop Marko Ivković bih svidok na govorenje više pisano.

Io fra Bartolamio Moro, vardiano di s. Piero di Nembu fui presente quanto di sopra.¹⁾ (Prekriženo!)

1) Vlastoručno gvardijan fra Bartolomeo Moro.

405

(II, 84^v)

8. IV. 1618.

1618, aprila 8. Ja Žuvan, sin Antona, a sin Žuvana Ragužinića, kadi è Žuvan zgora pisani prodaem on del, ki tuka moju ženu Maru, a to va noj kući pokoinoga Jurja, kovača, Karamanića i ta del prodaem Franiću, sinu istoga Jurja, za libar 125 i soldini 5. A ja Anton zgora pisani Franića sigurivam toliko moim dobrim, a ja Žuvan zgora pisani ozivam (se) kuntentan i satisvan za tu 125 libar, so(ldini) 5.

Svidoci: Blaž Forcinić i Šimun Harvoić. Pisah è pop Ivan Božičević), nodar pupliki.

I è Žuvan priah od Franića za fit za kuću libar 5.

406

(II, 189)

2. V. 1618.

1618, maja 2. Ja Luka, sin Martina Fatovića, činim za moga prokara(dura) jenerala Žuvana, sina Antića Žuvana, ja ga činim za moga proka(ra)dura jenera(la), da o(n) mozi stirati moi duzi u Ivana Perličića li(ba)r 12, so(ldini) 16, Matii Lečić košulu i klobuk so(ldini) 36. A ja Žuvan dah Luki zgora pisanomu li(ba)r 180 v račun galie.

Svidok: Matii, sin Antića Ragužinića.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 189)

6. V. 1618.

1618, maja 6. Anton Godinić i Tomić Kučićić, kadi ja Anton daem Tomiću libar petsaat (!), a ja Tomić daem brod: dobitak, ki bude, da se dili na tri deli, Tomiću dva dela, Antonu tretji; ako Tomić naide pinez veće, da se da p(1)ati pinezi za vsega, ča bude pravo.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 81^v)

1618.

1618. Ja Franić Fantić daem mojej hćeri Kati libar 100 i 54, a to <v> špratu i va ostalom mobilu, a to štimaše Margarita, žena Martina Dudižića i Dunka Muličina. Tu bi aparzento Franić Fantić i J(iv)an Suta1.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(Isp. br. 400)

(II, 86)

1618.

1618. Ja Vicko, sin Petra, zidara <od> Sibenika, ozivam se satsivan i kuntenta(n) od Gargura, sina Jivana Garžinića, od sega duga našega.

Svidok: Petar, zidar, i Ivan, postolar.¹⁾ Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Ivan Šuvričić.

(II, 74^v)

16. II. 1619.

1619, febrara 16. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški meju jeredju Jivana Dundovića i Jivanom Saletju, kadi bihu oboi skupa, kadi obra edna i druga stran za svoi suci, ki jim rasude deferencie, ke su meju nimi, od strane Šalete: Mikula Marčević i Martin Stuparića, a od strane Dundića: Blaž Forcinić, drugi Marko Baričević.

Mi suci zgora pisani vidismo, sudismo do naše kušencie i daemo sentenciju vanka o(d) vartla, ki promini Ivan Dundović z Je(le)nom Farinevom, kako nee pisma govore i apare, a od ostaloga vsega dobra činismo štirati v Malom Seli pod Vlašića kuću libar 23, v drugom mestu na kantuni li(b)re tri, so(l)dini 10; tuka Saletu na nego(v) del

li<ba>r 12, so<ldini> 17, Saleta vze drugi del libar 12, so<ldini> 17 za onih, ki su v Nevali. Paki osudismo redi Ėkinevu da plati libar 6, tri libre po delu, ĉa gre vse, to po babi, a tu 6 libar od Pakolĉiĉa od Ėkine; u sem dasmo Saleti libar 43, so<l>di<ni> 10. E Antiĉ dah sucem libar 5, Ńtimadurom so<ldini> 30, Saleti lire 3, nodaru lire 4, vas pet Ńtimadurom l<ib>re 4, Ńtimadurom Baldarke so<l>di<ni> 7.

Svidok: Marko Ńintiĉ, drugi Ńuvan, sin Matia RaguŃi<ni>ĉa.

A mi suci zgora pisani uĉinismo termen meju nimi: ki bi se porikal od nih, da plati dukat 50; spizi sucem i nodaru li<ba>r 5, so<ldini> 14.¹⁾

1) (Pisar Ivan BoŃiĉeviĉ.)

(Isp. br. 128)

411

(II, 87)

23. IV. 1619.

1619, aprila 23. Kadi se ĉini edan kumpro<me>s po zako<n> bne-taĉki, a to meju Mikulom Ńimiĉiĉem i Martinom, sinom Matia DudiŃiĉa, buduĉi obadva aparzento, kadi obadva kunte<n>ta<Ńe> da naidu dva suca viŃe taŃta<me>nta pokoine Kokovice, a Ńene Martina Leĉiĉa, da nam ga rasude i napune. I obrasmo Franiĉa Fantiĉa, drugoga GaŃpara Leĉiĉa, a mi suci zgora pisani vidismo, razumismo i uĉinismo penu meju nimi dukat 25: ki bi se pogovoril, ĉa mi uĉinimo.

A sada mi suci osujujemo Mikulu zgora pisanoga, da Mikula da Martinu ovac 5 i ednu ěnicu, a ja Martin kuntentah i priah te ovce. Paki osu<ju>jemo Mikulu, da dae sako leto 2 siĉa vina Martinu za vazda, dokle bude tarsje darŃati Mikula, i da se ne mozi to tarsje z ruk zneti. Mikulini sva ograda, dokle nemu drago. A ta e ograda v kutradi na Vidonih. A mi suci zgora pisani uĉinismo za nih i za redi njihovu za va veki.

Svidoci: do<m> Matii BoŃiĉeviĉ i Martin Haliĉ. Pisah ja pop Jivan <BoŃiĉeviĉ>.

412

(II, 87^v)

31. V. 1619.

1619, maĉ 31. Ja Jakova, Ńena pokoinoga Franiĉa Sutliĉa, prodaem zemlu, ka me tuka po moem muŃu, a ta e zemla va vart<l>u pokoinoga Martina Leĉiĉa, i dvi smokve, a to prodaem Martinu, sinu Matia DudiŃiĉa, i to bi Ńtimano po Martinu Stupariĉu, Ńtimaduru komunskom, drugomu Jivanu DudiŃiĉu libar 35; Ńtimadurom so<l>dini 24. Ja Jakova sigurivam Martina moim dobrim.

Svi<do>ci: do<m> Matii BoŃiĉeviĉ i Martin, sin Ivan<a> Haliĉa. Pisah ja pop Jivan BoŃiĉeviĉ, nodar pupliki.

(II, 88)

4. VI. 1619.

1619, zuna 4. Prihodeći k mani Žuva⟨n⟩, sin pokoinoga Antona Kosi⟨n⟩čiča,¹⁾ hotijući znati dobra svo⟨ga⟩ oca i matere, i činih poštimati sva ta dobra štimaduri, kih nai⟨do⟩smo dobrovolno: naiparvo Martin Stuparić, komunski štimadur, drugi obrani Blaž Forcinić.

Kadi mi suci zgora pisani vidismo, štimasmo sva ta dobra tako v ⟨s⟩tanu, tako v jinih mestih: naiparvo sta⟨ne⟩ li⟨ba⟩r 357, pak ⟨v⟩ Baneskom libar 21 pri Raškrižu, pak Lebavčić ⟨v⟩ stanu pri novoi crikvi li⟨ba⟩r 13. Toti biše mešta⟨r⟩ Belo kako kunsort i Antona, jista žena pokoinoga Kordovana.

Pak ja Žuvan zgora pisani i mi ostali kunsorti prodasmo Luki Pekšiniću zemlu, ka e v Baneskom, štima libar 21.

Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar p⟨up⟩liki.

1) »Košičića«.

(II, 88^v)

10. VI. 1619.

1619, zuna 10. Ja Jakova, žena pokoinoga Franića Sutlića, prodaem Martinu, sinu Franića Dudižića, zemlu,¹⁾ ka e ⟨va⟩ vartli kol stana Franića Garguričić⟨ća⟩, i ta zemla bi štimana po štimaduru komunskomu Martinu Stupariću libar 19 i veće.

Takie ja Mara, žena pokoinoga Jivana Dudižića, prodajem li va tom mestu moe i ditetove li Martinu²⁾ u sem libar 7 i po.³⁾

1) »zemli«. — 2) »Martunu«. — 3) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 89)

13. VI. 1619.

1619, zuna 13. Budući ⟨redi⟩ pokoinoga Marka Čačevića, a sina Matia Čačevića, ča e fratar fra Kliment i Šimun, ča su sini Markovi, takie Jakova, li hći Markova, takie budući aparzento Kata, li sestra Marka, a hći Matia Čačević⟨a⟩, budući svi aparzento, kadi čine za se i za svoi redi i obrasmo dva suca, ka nam razdile ta naša dobra, to e Franić Fantić, drugi Martin Stuparić, tako odluči paravda ⟨v⟩ Osoru.

A mi suci zgora pisani vidismo, razumismo i sudismo po našoi kušencii. Naiparvo dasmo redi Markovi svu kuću i dvor, znimlu⟨ći⟩ četvarti del babin, a ta četvarti del babin da ga načini ta red Markova; a da stoi baba u nem do smarti, a po nee¹⁾ smarti d⟨a⟩ bude toi redi, a po smarti babini da dadu ta red Kati li⟨ba⟩r 40 za vsega babina, ča ni razdilenno, ako ne proda za života. A Kati satisvasmo v tarsji va

vartli, a Jakova da Kati svoga vartla li<ba>r 13 za satisvati; a ta vartal e <v> stan<i> Kokovi zad kuće pri puti. A ki e ča uživa parvo, neka uživa vazda.

Svi<do>k do<m> Matii Božičević i Jakov Buterić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »ncem«.

416

(II, 86)

VI. 1619.

1619, zuna. Ja Šimun, sin pokoinoga Bertula, prodaem momu stricu Lovrini moe tarsje i zemlu, ka e v Dolčiću, li v stanu jistoga Lovrine, a to bi štimano po štimadurih komunskih: Matiju Baričeviću i Martinu Neretviću li<ba>r 57.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

417

(II, 191)

12. VII. 1619.

1619, luja 12. Ja Belo priaš od Matia, sina Antića Ragužinića, nai-parvo za stane li<ba>r 178 i po.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

418

(II, 89^v)

24. VIII. 1619.

1619, agušta 24. Kadi se piše edan kumpromes po zakon bnetaški meju redi pokoinoga Marka Dračića, ča e Franić, sin, i Mikula, li sin, i ja Mikula, ki činim za brata Matia, takie budući aparzento Gašpar, li zet istoga Marka, kadi mi budući aparzento, kadi mi kuntentasma i obrasmo za našega suca Pera Škrivanića, da nam sudi više naših deferencii. *Takie se kuntenta i Anton.*¹⁾

A ja Pero činim penu meju nimi dukat 25, ki se poreče. Svidoci: fratar fra Kliment²⁾ i Mikula Rčević.³⁾

Ja Petar Škrivanić zgora pisani, sudac albitri, čuh, vidih, razumih i sudih po moji kušencii; vidih, ki e ča imil o<d> te redi, ja sudih i sentenciju dah van: nai-parvo da ono tarsje, ko je na Iloviku, da ga razdile oni 4 brati pravo meju nimi, zač su mane imili nego sestra, a ona dva, ka stoe s materju, sve ča bi se napritka učinili, da im bude libero franko nim dvim.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Naknadno dodao. — 2) Čačević. — 3) »Rčević« (»Ručević«?).

(II, 90)

29. IX. 1619.

1619, setembra 29. Ja Mikula Marčević daem *moju* veru, kako me e služil u moem brodu Visko, sin Petra, zidara, Mrakovića, i dal sa(m) mu libar 220, a to dah negovu ocu, a to sve u kupah i u lesu, čim je kuću pokri, u koi stoi.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 91)

1. XI. 1619.

1619, novem(b)ra 1. Kadi ja Franić Dračić, sin Marka Dračića, prodaem moi četvarti del, ki me e tupal od moe pokoine žene Agnie, a to e va vartlu (v) stanu pokoinoga Franića Godinića, a to prodaem Martinu, sinu *Jurića* Belanića; a ta zemla bi štimana po štimadurih komunskih: Martinom Stuparićem, drugi Mikula Šimičić, libar 42; štimadurom so(l)dini 20.

Svidoci: Anton Šintić, drugi Anton Lečić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 85^v)

21. XI. 1619.

1619, novembra 21. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški *meju* Petrom Peričićem i *Jurićem Jurješiće(m)*, kadi oba obraše za svojih sudac, da im rasude njihove¹⁾ deferencie, a to go(spoda)ra Mikulicu²⁾ i (gospo)dara Jakova³⁾ i go(spoda)ra Erolima.⁴⁾ A mi suci zgora pisani učinismo penu *meju* nimi: ki bi se poreka dati dukat 50 varsina.

Svidoci do(m) Matii Božiče(vi)ć i Franić Peraci(ć). Da Petar da *Juriću* li(ba)r 150, ali da *Jure* šegvita svoj puti.⁵⁾

1) »nehove«. — 2) Marčevića. — 3) Neidentificiran. — 4) Forcinića. — 5) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 90^v)

8. XII. 1619.

1619, decembra 8. Ja Mikula Marčević obitam se gospodinu dominu *Matiju* Hermaniću, da ću jim dati dukat 20 kurentih, a v račun jedne (p)lavi, ka bude učinena u Piranu; i kada doidemo, da mi broe ti pinezi udile: termen dan 30. Ako ne bi ti pinezi na termen, da e pla(v) šutopošt Mikuli, i ako bi se prigodilo, da bi se ta plav razbila na puti, da p(l)ati do(m) Matii škodu od p(l)avi.¹⁾

Podpisah ja do(m) Matij Hermanić od moje vole tu se(n)tenciju volentariju.²⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.) — 2) Vlastoručno dom Matij Hermanić.

423

(II, 39^v)

1619.

1619. Ja Margarita, hći Antona, trgovca, pa(rne)soh momu mužu Mikuli Šimičiću moih ovac velih 12, a malih 4, a pinez libar 33.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

424

(II, 100)

5. I. 1620.

1620, zenara 5. Kadi ê Jivan Sladinić, sin Martina Sladinića, ja se čujući (v) mali nemoći, a do(b)ri pameti, a bu(du)ći naist(a)rii, i tu budući aparžento pop dom Gašpa(r), plovani od Pomera, i moja žena Kata, kada naredih svu moju naredbu. Naiparvo priporučuje(m) bogu dušu, a telo materi zemli, i takie ta moi taštament i ostalu naredbu. Naiparvo pušćam moim dvim hćeram Mari i Antoni treti del sih moih dobar štabila i mobila, a to za luba(v) božju i za slu(ž)bu, ku su mi činile, a da su mi obnigane govoriti s(veti) luzarii sakoi Gospoi do godišća. A ja ista Kata, žena istoga Jivana, kuntentivam i potvarjujem svu naredbu moga muža i ja Kata ista, njihova mati, od sih moih dobar da budu imile treti del, os(ta)lo da dile sakomu svoi del.

A ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki, pisah po govorenu popa Gašpara i po Kati, ženi istoga Ivana. Svidoci: do(m) Mat(i) Božičević, i Marti(n) Budinić.

425

(II, 92)

24. II. 1620.

1620, febrara 24. V Lošini Velom, v kući popa Jiva(na) Božičevića, noda(ra) pupli(ka), kadi ê Jivan, sin Franića Dudižića, budući zdra(v) u pameti i činih pisati moi taštament i sve moe naredbe. Naiparvo činim za moga prokaradura Maria Škrivanića, da o(n) mozi prokurati za dušu moju i za vse moje naredbe. Naiparvo pušćam moju kuću i vartal, ki e koli peći, a to pušćam za zadušćinu; ki bude statí va toi kući, da plaća sako leto 2 mise vele, ednu za me, a drugu za moju ženu Margaritu, i ako bi se moglo kadakodar kulicijon učiniti. A vartal da bude momu sinu Franiću, ki e sin Katin, da za me boga moli. A moê žena Kata da vazme v drugom mesti toliko, koliko ju tuka v kući, i da moi sin stoi v toi kući; i ako se ne bi Kata oženila, da ju ne mozi-

te zagna<ti> s kuće nego da u nei stoi i da mi čine učiniti lipe službe, kako se pristoi.

Svidoci: do<m> Mati<i> Božičević i Martin Halić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(Isp. br. 500)

426

(II, 93)

26. IV. 1620.

1620, aprila 26. Martin Budinić i Šimun Čačević, budući oba aparzento, kadi ja Šimun zgora pisani prodaem Martinu zgora pisanomu tarsje moe, ko e na punti od Vinikove, i to tarsje bi štimano po štimađuru komunskom Martinu Stupariću li<ba>r 62; kunfini: sa z juga tarsje Martina Budinića, z garbina more, z maištrala tarsje Tomića Šimičića, sa z bure tarsja Martina Škarpuna.

Svidoci: Anton Lunbarda i Šimun Neretvić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar puplik<i>).

Ja Šimun zgora pisani bih satisvan i kuntentan od sega.

427

(II, 99^v)

15. V. 1620.

1620, maja dan 15. Kadi ja Bl(a)ž, sin Marka F<o>rcinića, budući ja Blaž u mali nemoći, a v dobri pameti, priporučujem bogu dušu, a telo materi zemli. Sada činim moj taž<t>ament. Najparvo pohvalujem narejenje pokojnoga moga oca, a ta naredba bi moga oca, da ova negova kuća da bude za zadužčinu za vazda i da se zove kuća negova, dokle je bude, da se ne mozi prodati ni prominiti ni diliti; moji sini i redi, ki budu v nej stati, da su obnigani plaćati 3 vele mise za me, 1 z(a) oca, 1 za m(oj)u mater.¹⁾ A ja Blaž pridajem k otoj kući 2 dilnice vartla zprid kuće, a dvi za kuću, i za svim frutom. Ostavljam za moji prokaraduri moga sina Jivana i sina Franića i kapelani Lošina Veloga, i te službe da oni potežu.

Svidoci: Mat<i>j Rereka, drugi Franić Peričić. Pisa pop Ivan Božičević, nodar pupliki.²⁾

1) Ispod precrtao: »za ženu, a kada ju bog sudi«. — 2) Rukopis i grafija uneska su od Matija Božičevića.

428

(II, 93^v)

16. V. 1620.

1620, maja 16. Ja Mikula Marčević dah mojoj hćeri Mari moih dobar libar 334, a to <v> špratu, v masarii, skrina i ostaloi (!) pokuistvom, kako e užanca, a to štima Antona, žena Šimuna Bertulića, drug(a)

Frančeska, hći Martina Peracića. I tu bi Luka aparzento, muž jiste Mare.

Svidok: do⟨m⟩ Matii Božičević. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

429

(II, 94)

22. V. 1620.

1620, maê 22. Budući aparzento dva brata butera, ça e Jakov i Mikele, kadi ja Jakov ozivam se dužan momu bratu Mikelu libar šest-sat 58, so⟨ldini⟩ 4. Pak ja Jakov zgora pisani dah momu bratu Mike-lu¹⁾ tarsja na Sansigu v dragi v račun toga duga libar četiresto; to tarsje štima Vidal Budinić, drugi Martin Mikulić; to tarsj⟨e⟩ e Po⟨d⟩ Tarnak v Dolci.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii²⁾ Božičević i g(ospod)i(n) do⟨m⟩ Martin Halić.

Ostah ja Ėkov dužan bratu libar 258, so⟨l⟩di⟨ni⟩ 4; termen ⟨o⟩ par-voï s(vetoi) Miholi polovicu, o drugo⟨i⟩ s(vetoi) Miholi ostalo.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Mikelo«. — 2) »Mitii«.

430

(II, 95)

10. VIII. 1620.

1620, agušta 10. Ja Mikel, buter, broih va Bnecih Mikulici¹⁾ na ištanciju Gašpara Hron⟨č⟩ića libar 100, a ja Gašpar promećuju Mikelu tarsje, ko sam kupil od Matiča Vidulića, a to je tarsje v Živoninah pri Luki Pehiću. A ja Mikel daem to tarsje li Gašparu, da ga kopa s polovice do dva leta. Ako Gašpar broii pinezi, da mu bude, ako li ne, da ostane Mikelu.

Svidok: Gašpar Kučica i do⟨m⟩ Matii Božičević. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) Marčeviću.

431

(II, 92*)

20. IX. 1620.

1620, setembra 20. Mara, žena pokoinoga Erolima Matočića, afitivam kuću, ka e v stani pokoinoga Matočića, ka e kuća na pod, a to afitivam mišer Pjeru Pelotici, ki stoi va toi kući, sako leto libar 10 od Mihole do Mihole. A ja Pjero obitam se plaćati fiti va vrime o Bo-žiću i pol vartla.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i fratar od Jilovika, vardiên. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

187

(II, 98^v)

28. X. 1620.

Jezus i Maria. 1620, otubra 28. È Jivan, sin pokoinoga Mikule Budi-
nića, budući ⟨v⟩ dobri pameti, kadi činih pisati moi taštament. Nai-
parvo pušćam moju ženu Dumku donu i madonu više sih moiħ dobar
i da po smarti moei da vazme 100 libar od moiħ dobar, a to e ča e
parnesla u dobriħ od oca k meni. Paki urdinivam i zapovidam, da se
nima diliti niedne stvari mobila ni štabila, v kući ni van kuće, dokle
se dalzi ne plate, i ako ča avanca o⟨d⟩ dalga, pušćam ženi i dici, ki
su doma, tretí del za luba⟨v⟩ božju i da se dadu žarvne Antoni z otoga
tretoga dela i naiparvo da vazme Dunka četvarti del.

Zatim činim za moiħ kumesarii Antona Morića i Gašpara, moga ze-
ta, da oni prokuraju za vse moe stvari, a o⟨d⟩ duga, ki e va Bnecih, da
prodadu robu, ka e. Jošće, ako bi ča mankalo, da prodadu toliko moga.

Tu biše svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i Frane Karamanić. Pisah
è pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Umri na 1621, zenara 23.

(II, 142^v)

29. X. 1620.

1620, otubra 29. Kadi è Anton, sin pokoinoga Antona Raguzinića,
činim urdin, ako me bog sudi od ovoga svita, pušćam ono moe tarsje,
ko e na Unijah, da bude bratji s(vetoga) Antona, del, ki e bil moga
brata Franića, ča ga e dopalo od oca, è to uživam i esa⟨m⟩ mu platil
libar 200 i 40 za očin del i materin i kako smo se bili akurdali mi dva.
Pak sam dal materi libar 16, da se imam platiti v ogradi na Križi.
Pak dah kunadu Cestunu libar trinadeste, so⟨l⟩di⟨ni⟩ 16, da se platim
⟨v⟩ istoi ogradi na Križi.

Činim za moiħ prokaraduri moga brata Žuvana, drugoga Franića
Stuparića, obadva prokaraduri enera⟨li⟩.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 96)

20. XII. 1620.

1620, decembra 20. Kadi se čini kumpromes po zakon bnetaški
među eredi pokoinoga Ivana Dundovića, ča e Antić, buter, zet, drug⟨i⟩
Žuvan, zet Matiju Dundića, i Jivan, sin Jivana, sina Ivana Dundovića,
i Martin, sin Matie, hćere Ivana Dundovića, takie budući Jelena, li
hći istoga Ivana Dundovića, budući mi svi aparzento, kadi mi si dasmo
istoi Jeleni ⟨v⟩ stani istoga njihova oca libar 142, so⟨l⟩dini 10. I ja Jele-

na zgora pisan(a) ja se kuntentah, a to e v kući (i) (va) vartli. Ki bi se od nas pogovoril ili porekal, da plati dukat 25. To stimaše štimaduri komunski Martin Tancabelić i Martin Stuparić.

I é Antić Barbić, é se kuntentah sve ča e učineno v račun Jelene prid svidoci zdola (pisanimi).

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Mikula, sin Šimuna Lečića. Pisah é pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

435*

(II, 127^v)

20. V. 1620.

1620, ma(ja) 20. Kadi ja Gargur Šimičić činih pisati moi taštament. Naiparvo priporučujem bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim pušćam za dušu moju pol Dražice gorin(em) kraj na Kurnom i tarsje, ko e koli Ivula, i da oni uživaju i za dušo moju z otoga da čine, ča budu moći, i za mater nihovu; i da ne mozite tu zadušćinu diliti. I da pokopaju telo moe v grobu, ka(di) je žena moè i (da) daju spud vina za nas (!) grob i dvoe gargurske mise. A ostalo da dile bratrski i pravo. I z ove kuće da davaju dvi mise vele na leto, ednu za me, drugu za moju ženu. Ursi 2 ovce, Antoni 2, Mandi 3, to više dela. Mandi skrinu za sega. Jurica (da) kupi parsten, osam kožic i vašel. Mandi 2 sukne i 2 košule, to ei pušćam za luba(v) božju. Pušćam momu sinu Juricu pol ove kuće za luba(v) božju. Pušća(m) 5 ovac v lemozinu. Činim za moih pr(o)karaduri moga sina i ze(t)a Antića i Martina Šćarbića. A stane vlastelin¹⁾ da uživa moi sin i da plaća urdinarii. Parohianu 1 ovcu.

Svidoci: Marko Belanić i Martin Tancabelić.²⁾

1) Isp. br. 238. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

436

(II, 97)

26. I. 1621.

1621, zenara 26. Ja Jivan Šaleta, zet pokoinoga Zorze Praćine, hotih viditi dobra, ka su bila istoga moga tasta i moe punice, i otih da se poštimaju. Naiparvo (v) stani, ča e varta sprid kuće, li(ba)r 35, pak ko e bilo v Paprića stani vartal li(ba)r 30, pak zemla na Fakarskom libar 80; spize štimadurom i nodaru lib(a)r 3, so(ldini) 4. To bi štimano po štimadurih komunskih: Martinu Tancabeliću i Martin(u) Stuparić(u).

Svidoci: do(m) Matii Božićević, drugi ...¹⁾

1) Pisar Ivan Božićević nije završio unesak.

* Vidi napomenu uz br. 201.

(II, 99)

22. II. 1621.

1621, febrara 22. Kadi ja Ivan Šaleta prodaem zemlu *moju*, ka e v Malom Lošini, a za kućom Ivana Vlašića veće z loštra, a to prodaem Antonu, sinu meštra Mikela, a ta zemla bi štimana libar 28. A ja Anton zgora pisani broih Saleti tu 28 libar, a ja Šaleta priah od Anton(a) zgora pis(an)oga 28 libar i sigurivam ga moimi dobrimi.

Svidoci: Franić Karamanić i Matii Jurjević. Štimaduri: Blaž Forcinić i Martin Stuparić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 101)

1. VIII. 1621.

1621, agušta 1. Kadi se čini škrit *meju* miser Zuvanom Deskovim i *meju* do(m) Martinom, sinom pokoinoga Jivana Kožulića,¹⁾ kadi e bil dužan Ivan Kožulić, kadi vze Desković v kuću i vartal, ki e pri kući, za liba(r) osamsat. Ja miser Zuva(n) prodaem tu kuću do(m) Martinu, sinu istoga Ivana, i pušća(m) mu za luba(v)²⁾ božju li(ba)r 200, a da mi ih da šestsat, i sada mi broi trista libar, ostale trista do tri leta, sako leto li(ba)r 100.

Svidoci: Gargur Bujak od Lačnika i Erolim Škarpunić od Bana. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu(p)lik(i), ki pisah.

1621. A di p(rim)o agosto. Receui io Zuane Descouich dal sopra detto don Martin lire trecento, come di sopra si uede, et mi resta debitor altri trecento, come si uede di sopra, quali lire trecento melli dara in anni tre a lire cento al anno.³⁾

1) »pokoinom Jivanom Kožuliće«. — 2) »loba«. — 3) Vlastoručno.

(II, 102)

5. VIII. 1621.

1621, agušta 5. Kadi ja do(m) Martin, sin Ivana Kožilića, činih štimate zemlu, ka e na Baldagusti na¹⁾ Bošcu, v ogradi, ka se zove ograda Franića Jadrošića, ka zemla e(s)t moe matere, ka je dopala od nee oca; tu zemlu²⁾ štimaše štimaduri komun(s)ki: Anton Vuksanić, drugi Erolim Favrić libar 90. Takie na Malih Baldarkah z(emla), ka *ju* e tukala *moju* mater, li po nee ocu, zemlu i dvisti tar(s)je (!), to ča nu tukalo, mi štimaduri zgora pisani štimasmo libar 68; Mikel da štimadurom libre 2. Ja do(m) Martin govorim, ako bi ki Mikelu kontradikal te zemle, da broi udile Mikelu libar 300, kako e on meni broil, a da vazme v kući, ča mu bude mancati, ku kupuje o(d) (De)skovića u Malom Lošini.

Svidoci: dom Žuvan Karstinić, drug(i) Jakov Buterić. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »pa«. — 2) »zemlo«.

(II, 103)

30. IX. 1621.

1621, setembra 30. Kadi se pisa štabila, ka su dopala Mikulinu, hčer Matia Belanića, v Bulbini libar 58, na Velikom lazi li<ba>r 83, na Skamelah libar 106, a <va> Vartlinah tarsja libar 38, a <v> stani Matia Belanića libar 140, a v Badlinah libar 70, ovac 25, parsten libar 10, pak okruta i va ostalom mobilu li<ba>r 110; to štimaše štimaduri komunski: Franić Fantić, drugi Gašpar Lečić.

Svidoci: do<m> Matii Božičević. *Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.*

(Isp. br. 538)

(II, 107)

15. XI. 1621.

1621, novembra 15. Budući aparzento redi pokoinoga Blaža Gladlića, ča e Jakov, sin, Luka, sin, Blaž, sin, Šimun Bertulić, zet jistoga Blaža, kadi mi svi kuntentasma da ova kuća, ka e bila našega <oca> i naše matere, tu kuću mi svi odlučismo, da *ju* uživa Blaž, naimlai sin, let 15, i da čini za tu let 15 kulicijon i da trati na saki kulicijon liba<r> 20; kako se skonča let 15, da mu ostane ta kuća jista libera franka za vazda i va veki amen. I da mu je vazda priporučena duša oca i matere. I mi to činimo za se i za našu redi za vazda. Takie ja Kata, hći istoga Blaža, činim za se i za *moju* redi.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Marko Šuvrinić. *Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.*

(II, 104)

30. XI. 1621.

1621, nove<m>bra 30. Kadi ja Franica, hći pokoinoga Jivana, sina Martina Halića, kadi ja prodajem jedan kus zemle, a to na podanku vartla našega, ku zemlu prodah jistoi našei teti Jelini. I platih mise i pogrebi za pokoinu sestru Maru. A ta zemla bi štimana po štimadurih komunskih: Martinu Stupariću i Gašparu Buškaiću li<ba>r 27.¹⁾

Svidok: do<m> Matii Božičević, drugi Martin Budinić.²⁾

1) Dodan još broj 5, pa se možda radi o broju 25. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 105)

XII. 1621.

1621, decembra. Ja Anton, sin Žuvana Raguzinić<a>, prodajem Petru Škrivaniću va dvori Antona Raguzinića to, ča je pod našu kuću

naše. I mi dva, budući aparzento, kadi se mi ostasmo od okurda za tu jistu prodaju libar 80 i 2. I ja Anton zgora pisan ozivam se satisvan i kuntentan od Petra zgora pisanoga.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Marko Marčević. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar puplik(i).

444

(II, 103^v)

20. I. 1622.

1622, zenara 20. Martin, sin Ivana Dudižića ili Požarinića, takoe i Gar(g)u(r), sina (!) Jivana Garžinića, budući oba aparzento, kadi ja Gargur zgora pisani puščam Martinu moi del tega i ča e v tegu, a ta teg je za Varhom na Baćinu lazū; to mi štimasmo meju nami i ja Gargur zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan od Martina.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Matii Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pup(1)iki.

445

(II, 104^v)

14. II. 1622.

1622, febrara 14. Kadi se čini jedan kumpromes meju meštrom Jivanom Šuvrinić(e)m i meju Katom, ženom pokoinoga Blaža Baričevića, kadi mi obadva obrasmo za naših sudac, ki nam rasude deferencie, ke su meju nami, a radi ovac, ke da Kata Jivanu, zgora pisani Jivan obra za suca Gašpara Lečića, a Kata Martina Tancabelića.¹⁾ A mi suci zgora pisani učinismo penu me(ju) (nimi): ki bi se od nih pogovori, ča mi učinimo, da pla(ti) dukat 25. A mi razumivši te deferencie, sudi-smo do naše kušencie: naiparvo da ima dati meštar Jivan Kati ovac 8²⁾ od fruta ali o Perovi ali o Miholi; i na te ovce da ei da fit urdinarii,³⁾ kada da ovce, da da i fit, a ovce martve, kih 5 da ei plati saku li(ba)r 4 i po, kada plati fit, tada i ovce; ako neće p(la)titi ovce, da ei da žive od fruta i da e priveze kadi e vase. Sucem libre 2 i nodaru da plate obadva.

Ivan Šuvrinić posla na svoje mesto Gašpara Lečića.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Gargur Šimičić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pu(p)liki.

1) »Cancabelića«. — 2) Ili »18«. — 3) »urdirai«.

446

(II, 106)

9. III. 1622.

1622, marča 9. Budući aparzento Matii Stuparić) i Jakova, žena pokoinoga Franića Sutlića, kadi ja Jakova zgora pisana otih jimiti zemlu, ka e bila pokoinoga Matia Požarinića, kako su bila podnigana

sva negova dobra, a ta zemla, ku sada vazimam, je v kudradi v Drazi kol¹⁾ Svolina gumna, i tu zemlu biše posadil Matii Stuparić, ki se kunte(n)t a dati tu zemlu i tarsje, ku sam nasadil po štimi. A ja Jakova za se kuntentivam platiti to tarsje po štimi. I poslasmu štimadura Tomića Šimičića, štimadura komunskoga, ki ja Tomić, štimadur, štimah zemlu libar 5, a tarsje libar 15; spizi stimaduru so<ldini> 12, nodaru 12.

Sv<id>oci: do<m> Matii Božičević i Martin Halevina. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »kon«.

447

(II, 132^v)

28. III. 1622.

1622, miseca marča 28. Štima bi referena Mike, hćere meštra Mikela, ke štimaše žene pratike: Markiži<na>, hći Zorzeva,¹⁾ i Mika Bertulića i štimaše svu skupa parteninu, košul velih i malih, peč, kolet, facoli, sukan dobrih i zalih, jeleci dobrih i od raše i prostirak i rakan i rukavi i krosna furnita i skrinu i muliner, sva šuma zgora pisana bi štima<na> libar 410.²⁾

Pisah ja dom Jurai Barbić. Svidoci: Luka Forci<n>ić i do<m> Marko Saletić.

Rekopjah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Tj. Zorze Praćine. — 2) Zapravo glagoljska slova: .t.r.i. [= 300, 100, 10].

448

(II, 106^v)

28. IV. 1622.

1622, aprila 28. Budući aparzento Jakov Buterić i Žuvan, sin Matia Ragužinića, imijući obadva skupa na Plesku dolac, on del, ki e bil Matia Ragužinića, ja Žuvan daem moi del Jakovu zgora pisanomu, a to v prominu, a ja Jakov daem Žuvan toliko zemle v stanu istoga Matia Ragužinića. I oni se među sobom komodaše u sem libar 89, a to ča Ėkova tuka po ženi, a os<ta>lo v prominu.

A sada ja Jakov zgora pisani prodaje<m> to na istom Plesku momu bratu Mikelu za libar 89 i ja Jakov sigurivam Mikela moim dobrim.

I ja Žuvan zgora pisani prodaem Mikeli va tom mestu libar 49. I ta del, ki biše Matia Ragužinića, bi štiman libar 138. Štimaduri komunski, ki štimaše: Martin Tancabelić i Anton Lečić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 105^v)

7. III. 1622.

1622, marča 7. Kadi ja Jakov Gladilić afitivam Malu Srakanu Jivanu Kučiću za libar 400,¹⁾ pol page o Božiću, pol o Sensi, da *ju* udarži, dokole moja bude.²⁾

1) Ili »500«; iza još precrtao: »60«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 108)

5. VI. 1622.

1622, zuna 5. Kadi ja A(n)drea od Sa(n)ta Mavre,¹⁾ ki sam se oženil za Jelenu, hčer pokoinoga Jivana Dundića, ka e bila šćava li Šanti Ma(v)ri, ja An(d)reja zgora pisani učinih ednu kuću, li v Lošini, a na zemli iste Jelene, i stratih od moga za učiniti tu kuću sve samo Jelenina i Martineva libar 142, so(l)di(ni) 10, kako se udarži u taštamentu. A sada ja An(d)reja, ako bih ja umar parvo moje žene, ja jei ostavljam tu *moju* kuću, da *ju* ona uživa za nee života; a po nee smarti, ako pride ki moi brat, da bude gospodar od kuće, da *ju* on mozi dati, prodati i darovati. I budući ê Andrea zdra(v) i s mojo ženo skupno, kada učinismo to pismo, ta moi taštament, a budući v kući popa Jivana Božićevića, nodara puplika. A ona zemla, ku e prodala Frana teti, biči su Andreievi.

Svidok: do(m) Matij Božićević i Martin Budinić. Pisa don Jivan Božićević, nodar pupliki.²⁾

1) Santa Maura, danas Levkás, otok uz zapadnu obalu Grčke. Stoga je iznad uneska notar zapisao: »Gark«. — 2) Dodao Matij Božićević.

(II, 107^v)

12. VI. 1622.

1622, zuna 12. Ursa, žena pokoinoga Marka Halića, po smarti Marka, muža, čini poštimati robu, ku biše parnesla od oca i matere u špratu i ostaloj masarii, libar 170; bi aparzento Franceska i Kata, ses(t)ra Ma(r)kova. I 30 (?) libar, ke mi darova Matii, sin Franića Katarinića, i te parnesoh k mužu.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

* Vidi napomenu uz br. 201.

(II, 108^v)

20. VI. 1622.

1622, zuna 20. Budući aparzento meštar Mikel, buter, takie Mikula Žiža, kadi ja Mikula zgora pisani prodaem Mikelu on del dolca na Ple-sku, ki e bil pokoinoga Žuvana Raguzinića, ki ê kupih od babe; i to munta libar 140.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i Jivan Šuvrinić. Pisah ja pop Jiva⟨n⟩ Božičević, noda⟨r⟩ puplik⟨i⟩.

(II, 109)

2. VII. 1622.

1622, luja 2. Kadi ja Jakov Vidulić proda⟨e⟩m Antiću, sinu meštra Mikela, butera, a to mu prodajem toliko zemle, a to v Baldarkah z garbina dolčića do postolarova; ko bi štimano libar 30, a to mi akomodasmo mi dva meju nami.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii¹⁾ Božičević. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Miti«.

(II, 105^v)

6. VII. 1622.

1622, luê 6. Kadi budući aparzento gospodar Frane, sin Mikule Marčevića, takie meštar Frane Karamanić, takie Jivan, brat, kadi ê meštar Frane akurdivam moga brata Jivana i on se sam zavežue gospodaru Franu Marčeviću za junaka za tri leta, sako leto libar 36 i dvoe hale, dvoje, a to mu odluči Blaž Forcinić i Ėkov Gladilić; i ako bi ne zasluži⟨li⟩ tri leta napuni, da gubi pagu.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 109^v)

6. VII. 1622.

1622, luja 6. Kadi se čini pismo meju Jakovom Buterićem i Mikelom, bratom, ki ja Jakov dah moje kućišće, ko je pri mori, da čini fabriku više nega i da zna koliko trati u fabriku i da ga uživa let 6; nakon 6 let da Jako⟨v⟩ varne Mikelu libar 120, ke mu sada broih, a v jime toga kućišća i takie ostalo, ča stratj u fabriku, da plati nakon 6 let; ako ne bi plati, da ostaje Mikelu, bratu, libero franko.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i dom Žuvan Karstinić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 105^v)

1. VIII. 1622.

1622, agušta parvi dan. Kadi é Beriç, sin Marka Beriçeviça, priah od Franiça Peraciça libar 148. É Beriç činim *sentenciju volentariju*, da mu imam plaçati sako leto libar 8, dokle budu u mene.¹⁾

Svidoci: do(m) Matii Božiçeviç i dom Žuvan Karstiniç. Pisah é pop Ivan Božiçeviç.

1) Sa strane Matij Božiçeviç dodao: »dokle je varnem«.

(II, 110)

30. X. 1622.

1622, otubra 30. Kadi ja Anton Skuradiç prodajem moi vartal, ki sam odkupil od Jivana Rerekina, ki mu je bil prodal moi pokoini otac, a ja ga sada prodajem mešt(r)u Mikelu za libar 30 i 3, ki bi štiman po štimadurih komunskih: Tomiçu Šimiçiçu, drugomu Ga(š)paru Buškaiçu; a ta vartal est sa z *juga* naše kuće, a z levanta stane Antona Kosi(n)çiça, a z garbina put komunski.

Svidoci: do(m) Marko Vitkoviç i do(m) Matii Božiçeviç. Pisah ja pop Ivan Božiçeviç, nodar pupliki.

(II, 128^v)

1622.

1622. Kadi se piše štima o(d) dote, ku je ponesla Duma, hći meštra Mikela, butera, a to ponese svomu mužu Šimunu, a to štima Frančiska, hći Martina Peraciça, i Mika, hći Bertula Rumanola, kadi štimasmo do naše kušencie, ça su sukne, košule i (v) ostalom špratu i ostaloj robi libar 500. I tu biše aparzento Duma, žena Bertula Rumanola, i Antona, žena Petra, zidara.

Pisah ja pop Ivan Božiçeviç, nodar pupli(ki).

(II, 110^v)

7. I. 1623.

1623, zenara 7. Kadi se piše koliko gospodar Jakov¹⁾ daje svojej hćeri Miki, a to svojih dobar, naiparvo v suknah, v košulah, v pečah, rakna, pelei i ostale robe u sem libar 402; i to štima Mara, hći Antona Draçiça, druga Frančiska, hći Martina Peraciça, ke rekoše, da su štimale do njihove kušencie.

Tu biše aparzento Anton, muž nee. Pisah ja pop Jivan Božiçevi(ç), nodar pupliki.

1) Neidentificiran.

(II, 94^v)

16. I. 1623.

1623, zenara 16. Kadi se piše jedan škrit po zakon bnetaški meju *Jurićem*, sinom *Gargu*(ra) *Šimičićem*, i meju *Karstićem*(m), sinom pokojnoga *Ivula*, kadi mi obadva budući aparzento, kadi obrasmo za naših sudac *Marka Šintića*¹⁾ i *Blaža Forcinića*, da nam rasude naše deferencie, ke pridu pred nih, radi plavi. A mi suci zgora pisani obrasmo tretoga k nam *Gašpara Kučicu* i mi suci učinismo penu meju nimi libar 50, ki bi se poreka.

Mi suci zg(or)a pisani čusmo, vidismo, sudismo do naše kušencije, da plati Karstić Juriću libar 10, a vse ostalo škapulano, da razdile na pol.

Pisah ja pop *Ivan Božićević*, nodar pu(p)liki.

1623, zenara 16. Kadi biše apar(z)ento *Marko Šintić* i *Blaž Forčnić*, kadi učiniše i saldaše svi njihovi računi i osta *Blaž Marku dužan libar 13 u sem.*

Svidok: Gašpar Kučica i Jurić Meducić. I ja Blaž učinih sentenciju volentariju.

1) »Šintića«.

(II, 111)

25. I. 1623.

1623, zenara 25. Kadi ja *Ivan Levro* hotih da mi se piše jedno moje nareje(nje), kako ê i daen i pušćam mojoj nevesti *Antoni* moju kuću slamnu, ka e (v) stanu, i vartla sprid vrat kuće seža 6 širine i do kuće dalginu i tarsja na *Kurnom*, na *Tmunu mladoga* 2¹⁾ kopača²⁾ i jedan vašel novi od spudi 10 i skrinu moga sina *Antona*.

Svidoci: domin Ivan Tancabelić i do(m) Matii Božićević i ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki, ki pisah.

1) Ispod precrtao: »jedan«. — 2) Iza slijedi precrtano: »i na Jamnoi v ogradi edan kopač tarsja«.

(II, 112)

3. II. 1623.

1623, febrara 3. Kadi bihu aparzento *Jivan Jurinić*¹⁾ i *Jurić*, *Šimuna Šimičića* sin, kadi ja *Jivan* zgora pisani prodajem *Juriću* zgora pisano mu moje zemle, a v kudra(di) v *Lazi*, libar 53, so(ldini) 10; to štima *Tomažo Šimičić*, štimadur komunski, drugi obrani *Gašpar Lečić*; kunfini: sa z *juga* komunada, z garbina zemla istoga, ki prodae, takie z *maištra*(la) *jistoga*, ki prodae, sa z bure redi *Tancabelića*. Na toi zemli esu dvi smokve i dvi masline divje.

Ja Jivan, ki prodah, bih kuntentan i satisvan.
Tu bihu svidoci aparzento: Martin Budinić, drugi Marko Budinić.
Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Kularin«.

463

(II, 112^v)

20. II. 1623.

1623, febrara 20. Kadi bi aparzento domin Jivan Tancabelić, takie Jivan Farinić, kadi ja Jivan zgora pisani prodajem dom Jivanu zgora pisanomu edan kus vartla v stanu Dudižića, ča e bi kupil jisti Ivan od Jivana Dudižića; i to bi štimano po štimaduru komunskom: Tomiću Simičiću, drugim obranim Martinom Tancabelićem libar 43; edna maslina unutri. I ja Jivan zgora pisani bih kuntenta(n) i sa(tis)van; kunfini: sa z *ju*ga i z garbina¹⁾ istoga Ivana, sa z bure i z maištra(la) komunski put.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki. Svidoci: do(m) Matii Božičević i Franić Lumbardić.

1) Ispuštena jedna riječ.

464

(II, 113)

20. II. 1623.

1623, februar(a) 20. Kadi ja Anton Lumbarda,¹⁾ a v stanu moem moga dobra momu sinu Franiću, a to va vartlu mojem kus zemle, ka bi štimana po štimaduru komunskom Tomiću Simičiću libar 24, so(l)dini 10; a ta e zemla z maištra, ka e štimana; i edna smokva e va toj zemli, ku mu darivam ja Lumbarda, otac. Ja Lumba(rda) bih kuntentan i satisvan.

Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki. Svidoci: Ivan Farinić i Jurić Neretvić.

1) Iza ovoga notar je pri prepisivanju ispustio barem jedan redak.

465

(II, 113^v)

5. VI. 1623.

1623, zuna 5. Kadi bihu aparzento do(m) Mikula, sin pokoino(ga) Antića, sina Martina Halića, i Frančiska, žena negova, ki mi prodasmo on del, ki e tukul kuće, mi ga prodaemo Ursi, ženi pokoinoga Marka Halića, ki munta li(ba)r 38. I mi bismo kunte(n)tani i satisvani.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Jivan Božičević.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 113^v)

10. VI. 1623.

1623, zuna 10. Kadi ê Žan¹⁾ iz Nevale otih znati koliko tuka moju ženu Maru o⟨d⟩ dobar nee oca, a ta dobra štima Franić Fantić, drugi Matii Halić, u sem libar 126, a to va sih dobrih. A ja Žan afitah sva ta dobra momu kunadu Martinu sako leto libar 16 i po.

Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.²⁾

1) Karšić. — 2) Isti unesak nalazimo na f. 114 (II).

(II, 114)

12. VI. 1623.

1623, zuna 12. Kadi biše aparzento sva redi pokoinoga Jivana Šimičića, ča e Jivić i Marti⟨n⟩ i Dunka i Marko Šintić, muž iste Dumke, i Antona, hći pokoine Mare, sestre nihove, kadi mi sami meju nami razdilismo sva dobra, ka su bila našega oca i naše matere. I ê Antona zgora pisana činim za moih prokaradurov moih ućc Ivića i Martina i Marka Sintića. Ja se kuntentivam sve ča oni učine za me.

Tu biše svidoci: dom Žuvan Karstinić i Luka Godinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 111^v)

6. VII. 1623.

1623, luja 6. Kadi ja Franić Peracić zajah Garguru Kučičiću libar 60, termen do parvoga Božića, da mi e skupi. A ja Gargur zgora pisa⟨ni⟩ budući aparzento učinih sentenci⟨ju⟩ volentariju; ako ne bih skupil ti pinezi do termena, ja mu promećuju toliko moga tarsja na Plesci.

Svidoci: meštar Petar, zidar, i Gašpar Buškaić. Da ima mi dati munitu bnetašku. Pisah ê pop Jivan Božičević⟨ć⟩, nodar p⟨u⟩liki.

Ja Franić Peracić bih kuntentan i satisvan od Gargura zgora pisanoga. Svidok dom Anton Dagužić. Pisa do⟨m⟩ Matij Božičević.

(II, 115)

1. VIII. 1623.

1623, agušta 1. Kadi Jakov, sin pokoinoga Lovrića Matkova, ja prodaem Lovriću Rerečiću, sinu Nadalina Rerečića, a to mu prodaem zemlu, ka e v stanu Jivka Matkova, ka zemla bi štima⟨na⟩ po štimadurih ko-

musk<ih>: Jivan Jivičić, drugi Ivić Taraboć, obrani, i štimaše tu zemlu liba<r> 40 i 7. I ja Jako<v> zgora pisani ozivam se kuntentan i satisvan.

Pisah ja pop Jivan Božičević, noda<r> pu<p>liki. Svidoci: do<m> Matii Božičević, drugi do<m> Mikula Karpačić.

470

(II, 114^v)

20. IX. 1623.

1623, setembra 20. Kadi ê Margarita,¹⁾ žena Matia, sina Šimuna Lečića, ja se čujući <v> mali moći, a dobri pameti, činih pisati moi taštament. Naiparvo priporu<ču>em bogu dušu, <a> telo materi zemli i da mi se učini lip sprovod kako ostalim karšćanom. Naiparvo pušćam momu mužu Matiju treti del vsega moga dobra, ke me tukaju od moga oca i matere, a to za luba<v> božju, a da mi daje velu misu na obraće<ne> i negov četvarti dele da za me boga <mo>li.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Mikula Karpačić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Kularina hći«, tj. kći Ivana Jurinića.

471

(II, 116)

29. IX. 1623.

1623, setembra 29. Kadi ê Blaž Forcinić prodaem momu sinu Jivanu tarsja na Kurnom va ogradi mojei, a na zgavju, i osredak, a po štimi; i ako mu ne varnem pinezi do tri leta, da mu ostane libero franko. A sada ê Blaž priah od Jivana, sina, v raču<n> toga tarsja li<ba>r 160, a kako se štimi, da da ki ima dati; a to bi štimano po štimaduru komunskom Gašparu Buškaiću, drugi obrani Martin Tancabelić, štimaše li<ba>r 192, štimadurom libre 3.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i do<m> Mar<k>o Šaletić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

472

(II, 116)

29. IX. 1623.

1623, setembra 29. Kadi ê Jakov Buterin prodaem moga tarsja na Sansigu milara 2, a to prodaem momu netjaku Jivanu, a to da vazme koli oca. I ja Ėkov bih kuntentan i satisvan. Pak još 2 milara, ča su 4 milari u sve. Mi dva se akurdasmo meju na<mi> li<ba>r 215.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Pero Peloti od Bnetak.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 117)

5. X. 1623.

1623, otubra 5. Kadi se čini jedan kumprome(s) po zakon bnetaški, budući aparzento Mikula, sin pokoinoga Lovrića Škrivanića, ki činim za se i za vsu red našu i takie budući aparzento Mara, žena pokoinoga Šimuna Lečića,¹⁾ ka čini za se i za onih, ki š nom *stojē*. A to se čini radi onih ovac, kih je bi dal Lovrić Šimunu. Da im sude dva suca, a to Fantić, drugi Anton Godinić; ako bi se ne mog(l)a akurdati, da naidu tretoga. Fantić od strane Šimuna Lečića, Anton Godinić od strane Lovrića.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Antić Mikelev.²⁾

1) »Lešića«. — 2) Sin Mikela, butera. — (Pisar uneska Ivan Božičević.)

(II, 117*)

14. X. 1623.

1623, otubra 14. Kadi se čini jedan kumpromes po zakon bnetaski (!), kadi budući aparzen(t)a Blaž Forcinić i Matii Radošić, budući prokaratu(ri) jenerali od redi pokoinoga Pera Garguričića,¹⁾ ča e Antona, Petruša, Donka i Franeva²⁾ žena Ursa, kadi mi svi konsorti obrasmo za nasih (!) sudac albitrih da nam rasude, ča pitamo, a to e Perić Škrivanić, drugi Nadalin Lovretić; i ako bi se ne mogli ta dva suca akurdati, da naidu tre(to)ga koga nim drago.

Svi(d)oci: do(m) Matii Božičević, drugi Jakov Malfatić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Garguričića«. — 2) Pogrešno: »Garg(urev)a«.

(II, 119)

18. X. 1623.

1623, otubra 18. Kadi biše aparzento Mikulina, žena pokoinoga Mikule Hrončića, takie budući aparzento Ivan, sin istoga Mikule, kadi ja Ivan bih kuntentan od Mikuline i satisvan radi dote moje matere i od babe. Takie ê Mikulina ozivam se kuntentana i satisvana o(d) dobar, ke sa(m) k (mo)mu mužu parnesla od negova sina.

Svidoci: Gašpar Hrončić i drugi meštar Petar od Šibenika. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu(p)liki.

(II, 120)

13. XI. 1623.

1623, nove(m)bra 13. Kadi ja Frane Furtuni od Silbe, ja obitam Antoni, hčeri pokoinoga Gargura Šimičića, a mojei ženi, naiparvo kuću¹⁾ pod kupe i pol var(t)la, ki e za selom, i tarsja 6 kopači na Garbi i ednu jalovicu.

Svidoci: domin Jivan Tancabelić i do(m) Matii Božiče(vić). Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »kućo«.

(II, 121)

31. XII. 1623.

1623, decembra ultimo. Kadi ja Mandalena, hči F(r)ančiska Batele od Lošina, ja mu prodaem Šimunu, sinu Antona Neretvića, a to v stanu istoga Batale, a to z mai(š)tra kuće; kunfin: z tarmuntane zemla kalafatova, z garbina put komunski, sa z juga dobra Manda(le)ne; i to štimaše štimaduri komunski: Jakov Lečić, drugi obrani Gašpar Lečić, to bi štimano libar 93, štimadurom libr(e) 2.

Svidoci: Kar(s)tić Jivul i do(m) Matii.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 118^v)

4. I. 1624.

1624, zenara 4. Kadi ja Marko Šintić činih pisati edan škrit, a to kako bih ucinil (!) moi grip s miser Antonom Jakomo Korši, i uci(ni)smo ta grip mi dva libar 600 i 60; tu biše aparzento Tomić Kučićić i Blaž Forci(ni)ć. I posla Koršo po t(a) grip Ivana Orebarba i ja mu ga dah. I prija(h) od Korša škudi 17, saki 8 i po.

Pak od Jivana Orbanića li(ba)r 90, a ostalo ča manka: termen o parvom Mesopu(s)tu; ako ne bi na termen, se spize, ke bi i(n)kadil(e), da je šutopošt Koršo.

Svidoci: Ivan Suvrini(ć) i Gašpa(r) Lečić. Pisah ja pop Jiva(n) Božiče(vi)ć, nodar pupliki.

[Ja Gašpa]r Lečić hitam s(e) poruk za r... rtezim, ki gre Ivanu Suvriniću¹⁾ za t(a) grip.

1) »Suvrinićo«.

(II, 95^v)

7. I. 1624.

1624, zenara 7. Ka⟨di⟩ ja Žuvan, sin Antona Ragužinića, takie ê Mikula, sin Mikule Targovčića, mi dva akurdasmo obadva Jadria, *junaka* Marčetina, za našega *junaka* za leto i po na račun od leta libar 30 i dvoji šprat i postoli do postoli; i ako bi nedostal, da mu ne damo nišće, ali ako bi nam učinil ku škodu. I ja Jadrii bih aparzento.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 115^v)

3. II. 1624.

1624, febrara 3. Kadi se čini edan kump⟨r⟩omes po zakon bnetaški *meju* Kularinom¹⁾ i Matiem Rusićem, mi obadva budući aparzento, kadi ê Kularin obrah za moga suca Franića Fantića, a Matii Martina Tancabelića, da ona dva razluče i sude više taštamenta pokoine Margarite; ki bi se od njih porekal ča ti suci učine, da plati dukat 25.

Svidoci: obadva sina Marka Dračića. Pisah ê pop Jivan Božičević.

Mi suci zgora pisani slišasmo, vidismo, sudismo do na⟨še⟩ kušenci⟨e⟩ i sen⟨ten⟩ciasmo Matia libar 20, a da e da Kularinu sada udile li⟨ba⟩r 6, a o Vazmu 4, a 10 o Sensi; i sucem li⟨ba⟩r 3, nodaru 2 li⟨b⟩re. Da dae Matii za pokoinu Margaritu velu misu na obraće⟨ne⟩ do 20 let, a da mu bude gorna ograda i s tarsjem. A ja Kularin bih kuntentan i satisvan od jistoga Matia.

1) Tj. Ivanom Jurinićem (isp. br. 481).

(II, 119^v)

3. II. 1624.

1624, febrara 3. Kadi ja Jivan Jurinić prodaem Matiju, sinu Marka Dračića, a to mu prodaem varta, ki e ⟨v⟩ stanu Marka Dračića, a ta varta e bil pokoine moe žene Margarite, ki va⟨r⟩ta štima Franić Fantić i Martin Tancabelić libar 30, so⟨ldini⟩ 10. Tih pinez grede polovicu meni Jivanu, a druga polovica bratji s⟨vetoga⟩ Antona; termen o parvoi Sensi. Jimih ja Ivan od kuće libar 12.

Svidoci: Mati⟨i⟩ Rusić i do⟨m⟩ Matii Božičević.

Kadi mi suci vidismo, uči⟨ni⟩smo, sen⟨ten⟩ci⟨as⟩mo Matia, da plati Kularinu¹⁾ liba⟨r⟩ 20, ča vi⟨di⟩smo; ako bi se ča posli našlo, da pridu prid na⟨s⟩. Da Matii plati sucem li⟨b⟩re 3, nodaru li⟨ba⟩r 2.²⁾

1) Tj. Ivanu Juriniću. — 2) (Pisar uneska i dodatka Ivan Božičević.)

(II, 122)

5. II. 1624.

1624, febrara 5. Kadi ja Mikel¹⁾ se ozivam i govorim da sam prijatelj od Martina,²⁾ moga kunada, na račun kuće i vartla, ki e zad kuće, prijatelj od jistoga Martina li<ba>r 150.

Pak ja Mikula Žiža daem Mikelu,¹⁾ momu kunadu, moja dva dela v Drazi, ka me tukaju, a da dae na obraće<ne> misa mal<ih> za moju mater; a kada ê umrem, da oni, ki budu to uzda<r>žali, da udil dadu toliko mis gargureskih, koliko bi štimana dva dela li<ba>r 56 za me i moga oca i mo<e> matere. Pak ê Mikula pušća<m> momu bratu Martinu²⁾ moi deli, ki me partende <v> stanu Škuradinu i zad kuće Rerekine, da e obnigan malu misu za oca na obraćene; ako ne bi, da mu se vazme, a po smarti moei, da ki bude uživaj, da plati i učini, kako e zgora pisano.³⁾

1)—1) Mikel, buter. — 2)—2) Martin Žiža. — 3) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 121v)

6. II. 1624.

1624, febra<ra> 6. Budući aparzento redi pokoinoga Jivana Čačevića, mi budući svi i sva jered aparzento, kadi otihome viditi od zemal našega pokoinoga našega oca i mi redi zgora rečeni činismo razdiliti i štimati i to razdiliše i štimaše: Franić Fantić, drugi Martin Tancabelić.

Mi štimasmo sak del Škuradini va vartliču južnem od kuće libar 8 i pol na saki del, pak v tegu sa z bure kuće Škuradine saki del bi štim<an> li<ba>r 22 i v Drazi takie saki del li<ba>r 28, zad kuće Rerekove saki del libar 20, kućić li<ba>r 15. Ja Mikele¹⁾ i ja Martin Čačević,²⁾ budući aparzento, kadi činimo prominu: ja Mikel vzmle<m> v Draz<i> del Martinev v prominu, a ta promina bi <v> stanu Škuradini. I ja Mikel činim za moju ženu, a sestru Martinovu.³⁾

1) Mikel (Mikele), buter. — 2) Martin Žiža, isp. br. 482. — 3) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 120)

9. II. 1624.

1624, febrara 9. Kadi ja Antona, hći po<ko>inoga Gargura Šimičića,¹⁾ kada sam se oženila za Franića Furtunića na Silbu, jesam ponesla k nemu moih dobar libar 247: esu dva vašela, 2 skrine, a ostalo <v> špratu; i to štima Lucia, žena Martina Tancabelića, druga Frančiska, žena Antića Halića. I tu bi Franić, muž iste Antone aparzento. A štabila, vartal, ki e pri kući, libar 31. Pak vartal, ki e kol Martina Tancabelića, libar 15. Pak tarsje, ko e v Lošini, libar 318.²⁾

1) »Šimičić«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 122^v)

15. II. 1624.

1624, fe(bra)ra 15. Kadi bi aparzento Anton Godinić, takie Anica, žena pokoinoga Matia, sina Jivana Skopinića, kadi mi obadva kumenten-tasmo da naidemo dva suca, ka nam rasude naše defe(re)ncie, ke im se reku: Anton naide Pera Šk(ri)vanić(a) za svoga suca, Anica naide Martina Budinića; ako bi se ta dva ne mogli akurdati, da naidu tre-toga.

Svidoci: Žuvan Nadalić i Gargur Šutorić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 123)

12. III. 1624.

1624, marča 12. Ja dom Frane Perićević i ja Martina, sestra istoga dom Frana, budući mi obadva aparzento, kada ê dom Frane daem i proda(e)m moei sestri Martini sva moja dobra, a da mi da dukat 100. A od ostaloga moih dobar više tih moih dobar pušćam mojej sestr(i) za luba(v) božju i za službu, ku mi (e) činila i ku mi čini, znimlući dotu od moga oltar(a), ki (e) v crikvi s(vetoga) Martina, ki je¹⁾ s(veto-ga) Fr(a)nči(s)ka. I ê dom Frane bih kumentan i satisvan od moee sestre.

Svidok: fra Mikula Tumba, letur s(vetoga) Pisma, drugi domin Jivan Tancabelić.²⁾

1) »se«. — 2) (Pisar uneska i dodatka Ivan Božićević.)

(II, 123^v)

24. III. 1624.

1624, marča 24. Ja Jakov Lečić, štimadur komunski, drugi obrani Gašpar Lečić, kadi mi obadva oštimasmo tarsja, ko e tarsje Mikule Targovčića, a to e tarsje v kutradi Drakmaršćak, a to tarsje štimasmo libar 43 na išta(n)ci(ju) Jakova Gladilića, a to za dalg, ča mi e dal-žan.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 124)

23. IV. 1624.

1624, aprila 23. Kadi ê Mikula, sin pokoinoga Mikule Targovčića, takie Luka, zet jistoga Mikule Targovčića, budući obadva aparzento, kadi mi obadva da smo pr(o)dali naša dva kučišća v našem stanu, a

to prodasmo Mari, ženi pokoinoga Mikulice Marčevića, a to za dug pokoinoga našega oca; a ta kućišća¹⁾ biše štimana po Blažu Forciniću libar 45, a Blaž Forcinić bi štimadur komunski. A mi zgora pisani bismo kuntenta⟨ni⟩ i satisvani od sega dalga li⟨b⟩ri 52.

Sv⟨i⟩doci: do⟨m⟩ Matij Božičević i Pero²⁾ od Bnetak. Pisah ja pop Jivan Božičević, parohian u Lošinu.

1) »kušišća«. — 2) P(j)ero Peloti(ca) (isp. br. 431, 472, 490).

489

(II, 97^v)

4. VI. 1624.

1624, zuna 4. Kadi ja Martin Budinić daem moga vola Mikuli Targovčiću na fit; ako bi ga ludo zgubi, da e Mikula šotopošt platiti Martinu libar 80; ako mi da pinezi o Miholi, ostae Mikuli vol, ako ne, da gre Martinu fit.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

490

(II, 124^v)

11. VI. 1624.

1624, zuna 11. Kadi ja Šimun, sin Mikule Marinića, budući se ja oženil v Lošini za Ursu, hčer Šimuna Lečića, i ja Šimun zgora pisani obitam i promečuju istoi Ursi kontradote moju kuću i varta i edan gonai tarsja na Garbi.

Svidok: Anton Halić i Petar Perinić. Pisah pop Jivan Božičević⟨ć⟩, parohian iz Lošina i nodar pu⟨p⟩lik⟨i⟩.

Pak ê Ursa parnesoh k momu mužu Šimunu moih dobar, a to u špratu i ostalom pokustvu u sem libar 310, a to štima Antona, žena Šimuna Rumanola, i Antona, žena Marka Belanića. A tu bi Si⟨mu⟩n isti aparzento kadí se pisa.

Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki. Svidok: Marko Belanić i Pero Pelotica.

491

(II, 125)

11. VI. 1624.

1624, zuna 11. Jivan Šaleta i Dorka, svast, budući aparzento, kadi se kuntentaše i daše Šaleti libar 300 za del,¹⁾ a da se to zneme z nihovih dobar, a ostalo da razdile.²⁾

1) »dal«, ili možda: »dal⟨g⟩«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 125^v)

15. VI. 1624.

1624, zuna 15. Ja Francesco, sin pokoinoga Mikule Marčevića, i ostala sva redi jistoga Mikule činismo oštirati toliko dobar Tomića Kučice, a za n dug, ki e bi dužan našemu ocu; a to činismo oštirati <v> jistom stanu jistoga Tomića, kadi se zove Varšak, a to z garbina Karpača, a to bi štmano: 2 kuće,¹⁾ 2 vartla, teg i si fruti bi štmano libar 233 i po.

To štima: Ėkov Lečić, kumunski štmadur, drugi obrani Martin Tancabelić.²⁾

1) »kuća«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 125)

20. VI. 1624.

1624, zuna 20. Kadi ja Zuvan, sin Antića, sina Žuvana Ragužinića, ja se obitam meštru Mikelu, da ocu loviti z Antoniće(m), kadi interensa (!) Mikel(a), a ja Mikel dah jistomu Žuvanu libar 130 li v račun žaladie, a ja Zuvan daem Mikelu za v pen pol moga magazina, da ga uživa Mikel, dokle mu dam pinezi. I vsa žaladija, ka me tuka, da e šutopošta Mikalu zgora rečenomu v račun tih pinez, ki mi da Mikel.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 101^v)

24. VI. 1624.

1624, zuna 24. Kadi ja Ivan Jurinić prodaem Martinu, sinu Antona Neretvića, ja mu pro(daem) moju zemlu, ka e z levanta Franića Fantića, i va toi zemli esu 2 tarnulića, ka su plaćena; a to štima Jakov Lečić, komunski štmadur, libar 26 i po, drugi štmadur obrani Franić Fantić.

Svidok: do(m) Matii Božićević i Martin, sin Franića Stuparića.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 126)

6. VIII. 1624.

1624, agušta 6. Kadi bi aparžento Jivan, sin Blaža Forcinića, takoe budući aparžento Dumka, hći Pera Garguričića, i Elena, hći Gargura, sina Pera Garguričića, kadi mi obidve prodasmo Jivanu zgora pisanomu

našega vartla, ki e pri dvori istoga Ivana, ki štima Anton Lečić, komun(s)ki štimadur, drugi obrani Gašpar Lečić, ki štimaše libar 12 i pol. Takie budući aparzento Petruša i Antona, *ke sve prodasmo, ke smo aparzento.*

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Simun, sin Luke Forcinića. Pisah ja pop Jivan Božičević, polovan (!) od Lošina.

Ivan plati nodara i štimadura so(l)di(ni) 22.

496

(II, 120^v)

3. XI. 1624.

1624, novem(b)ra 3. Kadi se čini edan kumpromes po zakon bnetaški maju (!) Antonom, sinom Matia Baričevića, i Matiem Spadunom, a radi deferencii, ke su *meju* Matiem i negovimi pastorki, ke da sve deferencie, ke su *meju* nimi, da e načine dobri ludi; a to kuntenta edna i druga stran, Anton čini za golice i naide za svoga suca Fantića, a Spadun Pera Skrivanića, da oni rasude do njihove kušencie.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

497

(II, 129)

9. XII. 1624.

1624, dece(mb)ra 9. Kadi ja Blaž Forcinić prodaem moga tarsja na Kurnom, a to momu sinu Franiću koli onoga, koga sa(m) mu bi parvo prodal libar 200, i da mu ga ne mozi nijedan nigdar vazeti, samo ja do tri leta sam za se.

I priah ja Blaž od moga sina Franića libar 200.

Prid svidoci: Matiem, kalafetom, i Matiem, sinom Jurića Belanića.

A to tarsje bi štiman(o) (po) (štima)durih komunskih Franiću Fantiću, drugi Ėkov Lečić. I osredak, ki e zgora, za libar 10 prid svidoci zgora pisanimi.

Pisah ja pop Jivan Božičević, (n)odar pupliki.

498

(II, 129^v)

11. XII. 1624.

1624, decembra 11. Kadi mi dva brata, a sini pokoinoga Ivana Matešića i(z) Silbe, kadi mi obadva prodaemo našu kuću, ka e na Silbi, a to *ju* prodaemo našemu parentu Matiju, sinu Jurja Grandića, li (iz) Silbe.

Kadi mi obadva brata kuntentasmo dati kuću tu našei materi v nee dotu. I ja *ju* pokrívam za *moju* dotu, ku sam k momu mužu parnesla, i ja ista Antona oču, da *ju* jisti Matii ima.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

208

(II, 128)

1624.

1624. Kadi ê Marti(n) Budinić činih, oštimah tarsja na Vinikovoi, na punti, a to tarsje, ko e Mikule, sina Mikule Targovčiča, a to tarsje bi štimano po štimaduru komunskom: Franiću Fantiću, drugom obranom *Jurićem Šimičićem* libar 80, a to v račun moga vola, koga si povezal na *Istriju*; vazda kada mi plati moga vola, ja ću mu tarsja dati.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

500

(II, 131^v)

4. I. 1625.

1625, zenar(a) 4. Kadi se piše taštament Jivana Dudižiča,¹⁾ kadi ê Jivan Dudi(ži)ć, budući (v) dobri pameti, kadi činih pisati moi taštament. Naiparvo činim za moih prokaraduri moga zeta Franića Peracića, drugoga Maria Škrivanića, da oni prokuraju za dušu *moju*. Zatim pušćam mojoj ženi²⁾ Kati treći del sega moga dobra više nee četvartoga dela, a da mi e obnigana davati na moe obraće(ne) misu velu, drugu misu velu za *moju* ženu parvu. Vartal, ki e pri peći, i smokve, ke su v nem, da ide va treći del; i ako bi se oženila Kata, da ta treći del bude našemu sinu Franiću, a s (t)om zavezom. I kada budu mogli kulicion učiniti, neka učine.

Svidoci: Blaž Forcinić i meštar Luka Lukar. Pisah ê pop Ivan Božičević, parohian iz Lošina Veloga i *nodar pupliki*. (Prekriženo!)

1) Iznad uneska: »Sutal«. — 2) »žena«. (Isp. br. 425)

501

(II, 132)

21. I. 1625.

1625, zena(ra) 21. Ka(di) ja Matii Lečić prodaem Žuvanu i Nadalinu, a to im prodaem toliko zemle i smokve va vartli (v) stanu Nadalovi, paki v Dražici koli Rovenske, pak zemlu (v) Starini, sve to munta libar 67; to bi štimano po štimadurih komunskih: Franiću Fantiću, drugom Jakovom Lečićem.

Svidok: Martin Stuparić, drugi do(m) Matii Božičević.

*Priaeh ja Matii li(ba)r 62.*¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 189)

25. I. 1625.

1625, zenara 25. Kadi se piše edan kump⟨r⟩omes po zako⟨n⟩ bnetaški, a to među Erolimom, sinom pokoinoga Matia Katarinića, i Marom, sestrom istinoga, a ti ka bihu oba aparzento. I kuntentaše obadva da naidu 2 suca, ka im rasude o⟨d⟩ dela pokoinoga Matia, ča ga e dopadalo od oca i matere. Erolim obra za svo⟨ga⟩ suca Franića Fantića, a Mara Blaža Forcinića. Mi suci zg⟨or⟩a pisani učinismo penu: ki bi se od nih porekal, da plati dukat 50.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 133)

26. I. 1625.

1625, zenara 26. Kadi ê Martin Stuparić i ê Franić Karamanić, budući oba aparzento, kadi mi činimo prominu ⟨v⟩ stanu našem. Ê Martin daem Franiću moi varta, ki e na kantunu zmoračnem kuće Franićeve, a ja Franić daem Martinu moi varta, ki e pri vrati Martina, a to v prominu. Paki ja Franić daem lecenciju Martinu, da se prigradi k moi ogradi na Bočini.

Svidoci: Matii, sin Jurića Belanića, drugi Martin, sin Matia Halića.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 118)

10. II. 1625.

1625, *miseca febrara 10.*¹⁾ Mi suci zgora pisani Zorzi Franković, drugi Matić Marinčulić, mi odsudismo, da ono tarsje, ko e nasaeno v Martji na zemli Mikuline, žene Mikule Hrončića, da bude to tarsje toi malo i dicit, ča e Simun i Dunka, da uživaju u životu; ki bi parvo umar, da uživa.

Svidok: do⟨m⟩ Matii Božićević i drugi Erolim Kar... Pisah ê pop Jivan Bo[žićević], nodar pupliki.

1) Dodao Matij Božićević.

(II, 133^v)

7. III. 1625.

1625, marča 7. Kada budući aparzento Gargur Belanić, takie Matii Jurješić, kadi ê Gargur daem Matiju moe kućišće, ko e ⟨v⟩ stani Matia Barićevića, a ê Matii daem Garguru moi vartal, ki e v stanu istoga

Gargura; ki varta meni¹⁾ da Kata, žena Sutlova, a moč žena Antona da da Kati toliko ⟨v⟩ stanu Sutlovi ⟨va⟩ vartli, a to e vse promina. Kučiše bi štimano li⟨ba⟩r 30, a vartli u Gargura bi štimano li⟨ba⟩r 30; to štima Tomić Šimičić, komunski štimadur.

Svidoci: do⟨m⟩ Mati⟨i⟩ Božičević i Martin, sin Matia Halića. Ki bi se poreka, da plati dukat 10. Pisah é pop Jivan Božičević, nodar pu⟨p⟩liki.

1) »mani«.

506

(II, 134)

31. III. 1625.

1625, marča 31. Budući aparzento Marko, sin Blaža Forcinića, takie Franić, li sin Blaža jistoga, kadi ja Marko zgora pisa⟨ni⟩ é daem i liberivam momu bratu Franiću on del, ki bi me partendil o⟨d⟩ dobar oca moga, a to v kudradi na Kurnom, da mozi Franić imiti dva dela, a Jivan tretí del, i ⟨v⟩ stanu Bodulića. É Marko prodaem Franiću, bratu, ⟨del⟩, ki me tuka po materi li⟨ba⟩r 14, so⟨l⟩d⟨ini⟩ 14.

Sv⟨i⟩doci: do⟨m⟩ Matii Božičević. Pisah ja pop Jiva⟨n⟩ Božičević, nodar pupliki.

A ja Marko priah od Franića, brata, vina sića 8.

507

(II, 134^v)

1. IV. 1625.

1625, aprila 1. Kadi budući aparzento Karstić, sin Jivula, takie Mara, li héi istoga Ivula, kadi mi obadva kunte⟨n⟩tasmó, da miser Antonii Skia ima razdiliti po računu negovu i kako tuka po eredi kadi vse blago toliko štabiló, koliko mobilo više rečenoga Ivula, ⟨a⟩bativši zadušćine i dote, ke imaju razdilene biti po računu, komu ča gre eredi.

Tu biše svidoci: Martin Tancabelić, drugi Zorzi, sin Gargura Šimičića. Pisah é pop Ivan Božičević, nodar pupliki. Ki se poreče, ne (!) da plati dukat 50.

508

(II, 135)

26. IV. 1625.

1625, aprila 26. Blaž Forcinić i Franić Fantić, ki biše suci više dobar pokoine Urse Katariniće⟨ve⟩, više nee četvartoga dela: naiparvo v kući po delu libar 34; edna dilnica ⟨va⟩ vartli, ograda...¹⁾

Svidoci: Martin, sin F⟨r⟩anića Dudižića i Franić, sin Blaža Forcinića.²⁾

1) Imbrevijatura nije završena. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 135^v)

6. V. 1625.

1625, maê 6. Kadi ê Anton,¹⁾ sin Blaža Malića, prodaem Martinu, sinu Mikela, butera, a to zemlu, ka e <v> moem vartlu z maištrala moe kuće, a pri onom delu, ki e tupal *moju* nećakinu Elenu, a pri puti komunskom; a to štima Blaž Forcinić libar 20, obran od jene i druge strane. I tu biše aparzento obidve negove hćere Mara i Erolima. I ê Anton bih kuntentan i satisvan.

Svidoci: do<m> Matii Božićević. Pisah ê pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Antigo«.

(II, 137)

6. V. 1625.

1625, maja 6. Kadi ê Anto<n>,¹⁾ sin Blaža Malića, prodaem moe zemele, ka e <v> moem stanu, a to prodaem Blažu, sinu pokoinoga Jakova Gladilića,²⁾ a to v račun galie; a ta z<emla> bi štimana po štimadurih komunskih: Franiću Fantiću i štima liba<r> 24. A ja Blaž zgo<ra> pisani prodah tu zemlu Martinu, sinu meštra Mikela, butera.

Paki ja Anton, sin Blaža Malića, prodaem Martinu, sinu Mikela, butera, prodae<m> mu moe kućišće, ko e <v> moem stanu, i dvor, ki ga partendi <v> isto kućišće; i to bi štimano po štimaduru komunskom: Tomiću Simičiću, drugom obranom Ėkovu Lečiću, štimaše libar 30.

Svidoci: do<m> Matii Božićević, drugi Tomić Neretvić. I ê Anton bih kuntentan i satisvan. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

1) Iznad uneska: »Antigo«. — 2) »Glidilića«.

(II, 136)

20. V. 1625.

1625, maê 20. Budući aparzento Martin, sin Mikule Simičića, takie Martin, sin Mikela, butera, kadi ja Martin zgora pisani prodaem Martinu Mikelevu, a to mu prodaem on del vartla, ki tuka *moju* ženu, a to <v> stanu Antigovu; ki varta bi štiman po štimaduru komunskom: Blažu Forciniću,¹⁾ drugomu Jakovu Lečiću libar 30. I ja Martin sigurivam Martina moim dobrim, ako bi mu ča rekla moê žena.

Svidoci: Martin Tancabelić i Matii Simičić. Pisah ê pop Jivan Božićević, nodar pu<p>liki.

1) »Forcinićo«.

(II, 136^v)

20. V. 1625.

1625, maê 20. Kadi ja Jakov Lečić priah, a v <ra>čun galie li<ba>r 120, a to od Antona Bučeva, od glavaria.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 136^v)

20. V. 1625.

1625, maja 20. Kadi ê Tomić Neretvić priah od *Jurića*, ki e gla<va>-riê, libar 120 v račun galie.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 138)

13. VI. 1625.

1625, zuna 13. Kadi budući aparzento Matii Jivičić i Franić, sin Berića Marketića, kadi ja Franić zgora pisa<ni> prodaem *Matiju* zgora pisanomu moi dele, ki me tuka va ogradi, ka se zo<ve> ograda Gladileva; a to bi štimano po štimadurih komunskih: Ėkovu, sinu pokoi-<no>ga Lovrića Matkova, drugi Jivan Ivičić, ki štimaše tu zeml<u> libar 27. I ja Franić sigurivam Matija moimi dobrimi, ako bi mu ki ča rekal. I ja Franić bih kuntentan i satisvan.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Martin Budinić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 139)

13. VI. 1625.

1625, zuna 13. Kadi ja pop Jivan Božičević prodaem Jerolimu, sinu pokoinoga Matia Katarinića, zemlu, ka e <v> stanu pokoinoga Mikule Katarinića, ka mi e prišla po istom *Matiju* Katariniću, a po negovi materi; ki del bi štiman libar 21 i pol, a to štima Gašpar Lečić, komunski štimadur, drugi Ivić Šimičić, obrani.

Svidoci: Zuvan Nadalić, drugi Ivan Dundović. Pisa<h> ja pop Jivan Božičević mojom rukom i nodar puplik<i>.

(II, 138^v)

13. VI. 1625.

1625, zuna 13. Kadi ja Jakov, sin pokoinoga Lovrića Matkova, ja prodaem *Matiju* Jivičiću moju zemlu, ka e z ga<r>bina Jamine; ka

zemla bi štimana po štimaduru komunskomu: Ivanu Jivičiću, drugomu obranomu Nadalinu Rerečiću, i to štimaše libar 30. I bih kuntentan i satisvan; kunfini: z maištrala tarsje Antona Taraboć(a), z garbina zemla Matia Ivičića i za z juga, sa s bure Matia Jakušinića.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Martin Budinić. Pisah é pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

517

(II, 139^v)

20. VII. 1625.

1625, luja 20. Kadi é Martin, sin pokoinoga Mikule Neretvića, é budući pravi brat pokoinoga brata moga Šimuna, ja isti Martin činim za moga prokaradura enerala moga parenta do(m) Matia Božićevića, da o(n) mozi viditi, prokurati, pravdati se prid saku pravdu i učiniti prokaradura koga nemu drago, a više sih dobar, ke su bil(e) moga brata Šimuna, kako o(d) dobar tako i o(d) diteta.

Svidoci: Zorzi Neretvić, drugi Mikula Dračić. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.¹⁾

1) Isti tekst Ivan Božićević upisuje i na f. 140.

518

(II, 140^v)

27. VIII. 1625.

1625, agušta 27. Kadi ja Martin Bogdanić otih viditi koliko mi biše dužan pokoini Anton Batišić i dobero (!) vidih, da se ne nahodi negova nišće, i tako prostih vas ta dug i to negovi ženi i negovi hćeri, a to za luba(v) božju. I da nigdare ne mozi niedan od roda moga nigdare pitati od nih nišće.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marko Šintić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

519

(II, 156)

20. IX. 1625.

1625, 20. se<te>mbra. Budući aparžent (Martin), sin Mikela, butera, kadi é Mara, pokoinoga Jerolima Matočića, budući li paržent Lovrić Malfatić, moi zet, i kun<ten>ta se edna i druga stran. Mi dva činimo ednu prominu: ja Martin Buterin daem toliko zemle, ku sam kupil v s<t>an<u> Antigovi,¹⁾ a to prominujem više rečenoj Mari, a é Mare zgora rečena daem v prominu zgora rečenomu Martinu toliko naše zemle z maištrala dom Antona Rerečića po štimi; a štimano (bi) po Gašparu Lečiću, štimaduru komunskomu, i Martinu Tancabeliću, obranomu. I ako bi potriiba redom rečene Mare, Martin obećue dati jim za

5 sežan zemle, daline i širine, ma da p(1)ati pinez. I budući apare Martin Belanić i Mikula, sin Lovrića Škrivani(ća).

Pisah ê Ivan Božičević, nodar.

1) Isp.: »(v) stanu Antigovu«, br. 511.

520

(II, 145)

23. IX. 1625.

1625, setembra 23. Ja Petar Mrakuvić od Šibenika, budući u Lošinu Velikom, jimi(1) sam od moje žene Antone, hćere Jivana Kožulića, imil sam neje dote libar 386 i da ona mozi vzeti po smarti moi toliko moga dobra.

Svido(ći): Anton Škoketa i Anton Rusić i dom Anton Lovrečić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

521

(II, 140^v)

22. X. 1625.

1625, otu(b)ra 22. Kadi učinismo račun z Dračići. Ja meštar Ivan, buter od Silbe, ozivam se od jisti Dračić kuntentan i satisvan od sih naših račun. Pisah ja pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

522

(II, 143)

26. X. 1625.

1625, otubra 26. Budući aparzento Šimun, sin Matia Ragužinić(a), i Jivan, sin Mari(n)čula, poslan od oca svoga da učini govorene skupno (sa) Šimum, a v račun duga. Ja Šimun obnigivam i činim sen(ten)ciju vola(nta)riju, za se i za moju red, da im očemo platiti na termeni: parvi termen o Mesopustu, drugi o Vazmu, treći o Božiću, četvarti o Vazmu, sega duga libar 160 i par postolov. I ja Matii, sin istoga Šimuna, ja se hitam poruk za moga oca. Pisah ê pop Ivan Božičević.

Ja Matii, sin Šimuna, dah Ivanu zgora pisanom dva brimena i pol idena, ko munta libar 37, so(ldini) 10; pak 3 vriće i librica praha, munta li(ba)r 10; edan liban i pakla libar 14; tri kantinari čavli li(b)re 3, so(ldini) 12; stupe so(ldini) 36.

Pak skrına libar 15; pak brime arži i vrića i librica praha li(ba)r 18; poplati li(ba)r 6; u sem libar 110.¹⁾

Pak Jivanu Marinčuliću dah pas i papar i spicij, munta li(bar) 10; pak par postoli Ivanu Marinčuliću (!) li(bar) 6; pak Ivanu Matešiću jedan konop, munta li(bar) 10; pak kvartu boba munta lib(a)r 4 i po; pak postoli li(bar) 5.²⁾

1) Kurzivno otisnuti tekst nadopisao je Ivan Božičević. — 2) Nadopisao Matij Božičević.

(II, 149)

10. I. 1626.

1626, zenara 10. Kadi ja dom Jivan Tancabelić prodaem Jerolimu Katariniću zemlu, ka e v Kačoli, pri stanu k Bocić(u).¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 145^v)

18. I. 1626.

1626, zenara 18. Kadi ja Lovru Rumanolić daem moih ovac 24, énic 5, a to dah na fit Franiću Rerečiću, sako leto soldini 10 saka ovca; saka bi štimana libr(e) 4, so(ldini) 12, janice saka li(b)re 2; štima Martin Halevina.

Svidok: Anton Martinolić i Marko Sintić. Pisa pop Jivan Božičević, nodar pupli(ki).¹⁾

1) Dodao Matij Božičević.

(II, 146)

19. I. 1626.

1626, jenara 19. Ja Mandalena, hći Lovrula Rumanolića, ja prodaem Mariju Skrivaniću i Jivanu Dundoviću, ja im prodaem moi del, ki me tuka po moei materi, a to e (v) stanu Jakinevi za kućom Jakinovom zemle libar 23 i maslina, ka e pod put v dolčiću, li(ba)r 13 i po; pak v Raličinu stanu li(ba)r 15; pak v Petrovića ogradi libar 16; štimaše štimaduri: stari Blaž Forcinić, drugi Jako(v) Lečić. I ja Mandalena zgora pisana bih kuntentana i satisvana.

Svidoci: do(m) Mati(i) Božičević i Matii Govde(n)tović. Pisah ja pop Jivan Božičević.

(II, 146^v)

28. I. 1626.

1626, zenara 28. Kadi ja Marko Sintić¹⁾ jesam bi(l) prial od pokoinoga Matića Šišića libar 100, paki od Jivana jistoga zeta Matičeva liba(r) 171, a to na dobar račun, a to v račun zemle, ka e bila Jurića Matkovića, ka mi e bila ostala na inkantu pupliku. A ja Marko zgora pisani reluncijam tu zemlu redi Matia Šišića, a ta zemla je ograda, ka se zove Kuća ograda, a to je v kudradi Jadrišići(c); kunfini: s tarmuntane dobra Šišićevih i z bure, z garbina put komunski, sa z juga dobra dom Jurja Bar-

bića. Ja Marko zgora pisani bih kuntentan i satisvan od redi Šišića li(ba)r 300, Ivan libar 200.

Svidoci: Petar Orbančić i do(m) Matii Božićević.²⁾

1) »Sintići«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

527

(II, 148)

2. III. 1626.

1626, marča 2. Kadi prihodeći k meni popu Jivanu Božićeviću, nodaru pu(p)liku, Martin, sin Jivana Martinolića, i Lovru, sin pokoinoga Nadalina Rerečića, budući obadva aparzento, kadi me moliše, da im pišem jedan mir meju nimi, mir duhovni, a to radi pokoinoga Nadalina. Ja Martin, ki sam bi udri nihova oca, pitam prošće(ne) od gospodina boga i oda vse negove obiteli, a ja Lovru zgora pisani, budući ja poslan od moga strica dom Antona¹⁾ i od moe matere i o(d) sih moih bratov i sestar, da učinim ta mir, i tako smo ga učinili. I ja Martin zgora pisa(ni) obnigivam toi jistoi obiteli libar 250.

Svidoci: do(m) Ma(t)ii Božićević i do(m) Marko Šalet. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar puplik(i).

I ki bi se od nas pore(ka)l nigdar, da platj dukat 50.

1) Antona Rerečića.

528

(II, 149^v, 150)

13. IV. 1626.

1626, apri(1)a 13. Ja Luka, svitar, budući muž Mare, ka je bila žena pokoinoga Jivana, sina Martina Dudižića, ja Luka zgora pisani prodaem Martinu, sinu jistog(a) Jivana, on del kuće, ki e tukul nu i sina nee Mikulu, i del dvora i dvi ruže i edna smokva; to bi štimano po Blažu Forciniću, drugomu Martinu Stupariću lib(a)r 160. Ja Luka sigurivam Martina mojom kućom, ka e (v) jistom stanu.

Ja Luka priah od Martina libar 128, osta mi dužan Martin li(ba)r 32.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marko Budinić. Pisah ê pop Ivan Božićević, nodar pup(lik).

1626. Kadi ja Martin zgora pisani dah moim sestram del kuće, ki ih tuka, i dvora, ki ih tuka, i ostalo, ča ih tuka v dvori, a to komoda Blaž Forcinić i Martin Stuparić.

529

(II, 147)

10. V. 1626.

1626, maja 10. Kadi pridoše k meni popu Jivanu Božićeviću redi pokoinoga Matie Ragužinića, ča su sini Antić, Simu(n) i Žuvan, kadi mi dobrovolno dasmo do(m) Matiju Božićeviću, a to mu dasmo onu

217

dilnicu naše zemle, ka e za kuću popa Jivana Božičevića, a da za naš(h) martvih boga mole, da ti redovnici esu obnigani za našu mater na leto malu misu, a za se(s)tru Antonu malu.¹⁾

Svidoci: Bl...²⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.) — 2) Dodao Matij Božičević, ali nije završio.

530

(II, 151)

15. V. 1626.

1626, maja 15. Kadi ja Katarina, žena pokoinoga Ivana Sladinića, ja se nahaem dužna mojej hćeri Antoni libar sto i 15 i vina barili 19 i 5 barili osta i 6 kvarat pčenice, a 5 s truse, i 30 libric valne; ako ei ne p(la)tim za života, a ona neka vazme za to tarsje, ko e v Balvanidi, kad jei drago, da ga vazme; ako bi jei ča mankal(o), da vzme kuće ali v kući ali vartli, kadi ei drago, a to e bilo nee. A ja je(i) pušćam sega moga tretji del za luba(v) božju (i) za službu, ku mi e činila, a da mi e obniga(na) ednu malu misu na leto.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

531

(II, 152)

31. V. 1626.

1626, maja 31. Kadi ja Anton Skuradić prodajem Jivanu, sinu Mikela, butera, a to mu prodaem zemle, a to v moem vartlo libar 20, a to v račun galie; a ta z(emla) bi štimana po štimaduru Blažu Forciniću,¹⁾ na mesto Maria Skrivanića, štimadura komunskoga; kunfin: z maištrala kuće, sa z bure zemle, ku je kupi Martin, jisti brat Jivanev. Ja Anton bih kuntentan i satisvan o(d) Ivana.

Svidoci: do(m) Matii Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Forcinićo«.

532

(II, 153)

31. V. 1626.

1626, maja 31. Kadi ja Antona, žena pokoinoga Antona, sina pokoinoga Martina Dudižića, kadi ja znam, da e broil Ivan Mikelev momu pokoinomu mužu libar 30, on mu prometi toliko tarsja i zemle, a to koli Marka Šćarbića v Drazi. A ja Jivan, ki sam b(r)oi beči, ni za me to mesto. A ja Antona promeću(e)m (v) drugom mesti v Bočini, da se plati Jivan, i ja mu prodaem moi četvrti del i moju kontradotu, ko mi e bil

⟨dal⟩ moi muž, li⟨ba⟩r 100; i da ne mozi Antona inomu to mesto ⟨dati⟩ nego Ivanu. Pričh ja Antona od Jivana libar 80 v jime toga.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

533

(II, 155)

18. VI. 1626.

1626, zuna 18. Ka⟨di⟩ ja Remundo Kamuli, sin pokoinoga likara Oracia, činim za moga prokaradura jenera⟨la⟩ Erolima Pastorčića, moga barbo, da on mozi prokurati, vidi⟨ti⟩, pra⟨v⟩dati s⟨e⟩, a varhu dobar moe tete Mandalene, a za me Remundu, ki sam redi; ka su dobra u Malom Lošinu, štabila i mobila.

Svidoci: do⟨m⟩ Mati⟨i⟩ Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pu⟨p⟩liki.

534

(II, 116^v)

12. VII. 1626.

1626, julea 12. Kadi é Franić Fantić činim pisati moi taštam⟨e⟩nt. Naiparvo priporučuem bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim puščam i činim moju ženu Antonu donu i madonu više sih moih dobar, štabila i mobila, da uživa za života sve, a po smarti nee, da se razdili na četire deli sva štabila, i ta četvarti del puščam za zadušćinu i da ju uživa tu zadušćinu moi sin ⟨Gašpar⟩. I ako bude sin moje hćere Kate pop, da mu dom Gašpar¹⁾ da polovicu te zadušćine, ka⟨da⟩ bude od pištule, a ostalo da uživa dom Gašpar do smarti, a po smarti da ju pusti braščini svetoga Antona. Takie da Franić da ju uživa za života, a po smarti jistoi braščini s⟨vetoga⟩ Antona. A kapitulu v Rab dva dukata, a kapitulu v Osor dva dukata, biskupu dva dukata, za me dvoe s⟨vete⟩ mise gargurske, za moga oca i mater edne, za tasta i palnicu edne. Paki puščam dom Gašparu pol ove kuće i vartal, ki e na kantunu zmoračnom, a po⟨lo⟩vica kuće hćeram, i kada se vol stra⟨ti⟩, da ga dom Gašpa⟨r⟩ vazme i da da 8 živin velih da mi obed ućine. Ako mati umre, da da 10 živin; ako bude mati živa, da dom Gašpa⟨r⟩ da 4 kvarte žita i vino. I da su mi hćere obnigane davati sako obraćene meni i materi saka velu misu, a za dida i babu po malu, po smarti moe žene 2 ovce ⟨v⟩ crikvu s⟨vete⟩ Marie da dadu. Dom Gašpar da da jedan dukat voska s⟨vetomu⟩ Antonu, a h⟨ć⟩ere jedan dukat voska s⟨vetomu⟩ Mikuli. I Martin da da Antoni li⟨ba⟩r 30 i da e uživa, dokle bude živa. Puščam dom Gašparu dilnicu v artu, da mi čini kulicion sako leto i da hćere dadu pomoć sić vina i kvartaro žita. A za kuću i varta da ⟨e⟩ obn⟨i⟩gan poiti v Asiž za me i za mater. Puščam za moih prokaraduri moga sina dom Gašpara i dom Jivana Tancabelića i Martina Tancabelića.

Sv⟨id⟩ok: do⟨m⟩ Matii Božičević.²⁾

1) Gašpar Fantić. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 150)

26. VII. 1626.

1626, luja 26. Kadi ja Antoni^ć, sin pokoinoga Antona Antonini^{ća}, ja Antoni^ć zgora pisani prodaem moje⁽ⁱ⁾ sestri¹⁾ Mari moi del kuće, ka e v kudra^(di) v Kačoli, a to e pol kuće i pol dvora; a to bi štimano po meštru Petru od Šibenika, drugomu meštru Marinu od Raba, štimaše libar 100 i 70, pol kuće i po^(l) dvora. I ja Antoni^ć zgora pisani bih satisvan i kuntentan od sestre.

A ja Margarita i moi sini prodasmo svu kuću i dvor, a to prodasmo Blažu Gladiliću za li^(ba)r 300 i 40. I ja Margarita i mi sini bismo kuntentani i satisvani od jistoga Blaža.

Svidoci: do^(m) Matii Božičević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »sesetri«.

(II, 155^v)

10. VIII. 1626.

1626, agusta 10. Kadi ja dom Jivan Tancabelić prodaem Jerolimu, sinu Matia Katarini^{ća}, ja mu prodaem on vartal, ki e bila meni pustila pokoina Mara, žena Frani^{ća} Godini^{ća}, a ta varta je v Kačoli; i bi ta vartal štiman libar 22, a to štima Blaž Forcini^ć. I ja dom Jivan bih kuntentan i sigurivam Erolima moim dobrim.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 130)

20. IX. 1626.

1626, setembra 20. Kadi ja Katarina, žena pokoinoga Ivana Sladini^{ća}, daem moi h^(ć)eri Mari dobar od nee oca i od mene, neje matere, libar 400, a to u špratu urdinaria i u drugih dobrih, štabila i mobila. I tu bi aparzento Erolim,¹⁾ muž iste Mare.²⁾

1) Iznad uneska: »Erolim, kalafat«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 103)

28. IX. 1626.

1626, miseca setembra dan 28, v Lošini, Seli Velom, na dvori Matia Belani^{ća}. Budući se oženil Mikula, sin Ivana H^(r)ončića, za Miku, hčer Matia rečenoga, i Margarite, žene negove, i čini štimati i zapisati robu,

ku dae hčeri v dotu Mikulini, hčeri svoei, libar 256, a to v suknah i košulah i v pečah, i va ostaloj robi; bi štima po štimaduricah: po Antoni Lazaniki i Mikulini, ženi Martina Peracića.

Svidoci: Marko Belanić i Blaž Gladi(li)ć. Pisah ja dom Žuvan Karstinić.¹⁾

1) Cijeli je unesak pisao, bez dvojbe, Ivan Božičević.

539

(II, 157)

9. XI. 1626.

1626, novembra 9. Kadi biše aparzento mišer Antonijo Škija i takoe Ivan Perinić, kadi mi obadva bismo mi skupno, kadi mi dva učinismo *meju* nami i kuntentasma i vargosmo sve pravde, ke bihu *meju* nami, a radi onoga kona, koga biše dal meni mišer Antonijo na Istriju. Kon je pom(an)kal, a ja Jivan zgora pisani podnigivam se platiti toga kona libar 80 na termeni: parvi termen o parvoi Gavdenći, drugi termen o drugoi Gavdenći, tretí o Božiću. I više te plaće ja rečeni Jiva(n) vzimlem sent(e)nciju volentariju suprotiv sakoi pravdi i tako ostasmo¹⁾ dobrovolni prijateli.

I na to biše svidoci: Marko Šintić, drugi Ivan Antončić i ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »ostako«.

540

(II, 158^v)

22. XII. 1626.

1626, decembra 22. Kadi ja Gašpar Lovričić prodaem Matiju Jivičiću *moju* ogradu i tarsje i zemlu, ka e v jistoí toi ogradi, a ta e ograda v kundradi Kalamiti; a ta ograda bi štimana i štima *ju* Petar Radošić, štimadur komu(n)ski, drugi obrani Ěkov Haranžić, mi štimaduri štímasmo sve to li(ba)r 82; kunfini: sa z bure tarsje Markočića, s tarmuntane tarsje Nadalina Lovretića, z garbina komunada, sa z *juga* tarsje Dumčića. Ja Gašpar bih kuntentan i satisvan.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Martin Budinić. Pisah é pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

541*

(II, 188^v)

26. V. 1626.

1626 *ma(ja) d(a)n* 26.¹⁾ Ja Mara, hći pokoinoga Mikule Katarinića, ja daem v prominu do(m) Matiju Božičeviću moi del, ki me tuka (v)

* Vidi napomenu uz br. 201.

zmoračnem kraju v ogradi pod Varh, a on meni da li v prominu v kući, kadi stoim, ki e bil (!) pokoinoga moga brata Matia, v kući i dvor, ki kuću tuka; a to štimaše Martin Tancabelić i Anton Lečić, komunski štimađuri, u sem libar 34, i toliko v ogradi. I bi učineno <v> <k>umpromesu: ki bi se od nih porekal, da plati dukat 50.

Svidoci: Anton Halić, drugi Tomić Simičić. Pisah ja popo Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) Datum je naknadno dodao Matij Božičević.

542

(II, 157^v)

20. II. 1627.

1627, febrara 20. Ja Anton Sintić, kupujući od Jivula Morića tarsje, ko e na Jiloviku, v kundra(di) s(vetoga) Jadria z garbina Konala i ja mu ga platih libar 74. A ja Karstić, sin jistoga Jivula, oca moga, ja znam, da e moi pokoini otac priel ti beći od jistoga Antona i ja mu ga relunčijavam libero franko.

Svidoci: do<m> Matii Božičević. Pisah e pop Jivan Božičević, nodar puplik(i).

543

(II, 159^v)

28. VII. 1627.

1627, luē 28. Kadi ja Mikula¹⁾ Targovčić prođam jednu dilnicu vartla, ka e za kuću, a <v> stanu naše palnice, ka e dopala moju ženu od matere nee, i to prodajem Matiju, momu kunadu, a sinu Jurića Belanića; a ta dilnica bi štimana libar 30 i 8; a to štima Jivan Dundović, štimađur komunski. A ja Mikula zgora pisani sigurivam moju ženu <v> stanu moem. Drugi štimađur obrani Šimun Neretvić.

Svidok: do<m> Matii Božičević i Antić, sin Antonića Raguzinića. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Mikuli«.

544

(II, 160)

24. VIII. 1627.

1627, agušta 24. Kadi ja Jiva(n), sin pokoinoga Jivana Matešića, jesam pl(a)til za <po>koinoga moga očuha libar 32: do<m> Matiju libar 10, Antiću Mikelevu li(b)re 4, kovaču li(b)re 3, Gašparu Budiniću libar 5, Franiću Harvoiću li(ba)r 10. I ja Ivan činih oštimatei toliko vartla pri kući <v> stanu i štima tu zemlu, oštima Jakov Lečić, komunski štimađur, drugi obrani Franić Lumbar(d)ić, i oštimaše li(ba)r 32.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević, drugi Frane Marčević. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

A ja Antona, žena pokojnoga Petra, zidara, a mati jistoga Jivana zgora pisanoga, ja mu daem vas moi četvarti del, ki mi gre od moga muža Petra. Mi štimaduri gorini štimasmo nee četvarti del li⟨ba⟩r 36 i po.

545

(II, 160^v)

24. IX. 1627.

1627, setembra 24. Ja gospodar Francisko¹⁾ Melada dajem Tomiću Barnardiniću libar 20 s otim patom, da jima priti s mojom tratom se zime, a ta trata, ka e u Antonića. I da mu je on gospodar, i ako bi umankal isti Tomić, da e šotopošt v sei škodi, ka bi bila o⟨d⟩ trate.²⁾

1) »Francosko«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

546

(II, 160^v)

30. IX. 1627.

1627, setembra 30. Kadi ê Luka Godinić prodaem Ivanu, sinu Mikela, butera, ja mu prodaem moje zemle, ka e na Korone¹⁾ ⟨v⟩ dilnice, ka mu je bila parvo štimana, a ta zemla dohodi do puta i vsa zemla, ka e za mojom kućom; i to bi štimano po Jakovu Lečiću, komunskom štimaduru, drugim Gašparom Lečić⟨em⟩, obranom, i štimaše libar 58; štimadurum so⟨ldini⟩ 16. A ta prodaê je pri stanu istoga Luke Godinića.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

Ostah ê Luka dužan Ivanu libar 19, ako bi ka stvar i⟨n⟩kadila, da se mozi Ivan platit na Lukinih dobrah.

1) »Konone«.

547

(II, 150^v)

7. X. 1627.

1627, otobra 7. Kadi ê Žuvan Nadalić dajem Mikuli, sinu Antona Ragužinića, ja mu daem zemlu, ka e ⟨v⟩ stanu Matiševo⟨m⟩, ka e zemla maní e prišla od moga tasta, a to daem Mikuli v prominu. A ê Mikula daem toliko moje zemle Žuvan, li v prominu, ka zemla e mene dopala od moga oca, a ta zemla je va vartlu v braidah v Glavi. Mi dva se ostasmo kuntenti.

Svidok: do⟨m⟩ Matii Božičević i Marti⟨n⟩ Budinić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

223

(II, 95^v)

15. X. 1627.

1620 i 7, otubra 15. Kadi se štima dobra, ka ponese Matia, hći Martina Budinića,¹⁾ od oca, ča e u špratu, ča su sukne, košule, peče, elek i ostale šoke, šprat nočni i škrina i ostale stvari potrebne,²⁾ kako uzdarž(i); a to bi štmano po Mari, hćeri Antona, trgovca, drugoi Miki, hćeri Bertula Rumanola. Bi aparzento isti nee muž Baldin i Marko Poštolaric, u sem libar 200 i 50. A Šimun, brat, u špratu libar 140.³⁾

1) Iznad uneska: »Halevina«. — 2) »potrebne« nečitko. — 3) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 161)

20. X. 1627.

1627, otubra 20. Kadi ja Martin, sin Martina Stuparića, promećuju moje tarsje, ko e v Bočini, a to promećuju Franiću Peraciću za ni pinezi, ki strati za moju despensu; i ako bi pinezi zgubljeni na puti, da je škoda Martinu; a kada pride Vazam, da mi broji moi beči.

Svidok: Franić Marčević.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 144)

7. XI. 1627.

1627, novembra 7. Ja Mikula i Anton, sini pokoinoga Antona Baričića, prodaemo Tomiću¹⁾ Šimičiću v stanu našega dida vartal, ki bi štiman po štimadurih komunskih: Franić Fan(t)ić i Anton Lečić; štmano libar 40 i s voćem. Mi bismo kuntenta(n)í.

Svidoci: Pero Škrivanić i Martin Neretvić.²⁾

1) »Tomić«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 161^v)

10. XI. 1627.

1627, novembra 10. Kadi ê Martin,¹⁾ muž Tomice, hćere pokoinoga Mikule Neretvića, ja dobro vidih o(d) dobar, ke tukaše moju ženu o(d) dobar neje²⁾ oca, a to v stanu Neretvinu, a ta dobra dah do(m) Matiju Božićeviću, a v račun onih sto libar, ki priah od pokoinoga Šimuna jistoga brata Tomičina. Pak ja (dom) Matii dah Martinu libar 10, sva dobra, ka tukaše Tomicu, stan li(ba)r 168. A ja do(m) Matii Buži-

ćević (!), budu(ći) prokaradur jistoga pokoinoga Šimuna, ja dajem Martinu sva ona dobra, ka su tukala Šimuna v Nerezinah, da Martin (p)otegne i uživa, a v r(a)čun dobar Tomičinih. A ja Martin sigurivam moju ženu Tomicu moim dobrim v Nerezinah i ja Tomica sigurivam do(m) Matia moim dobrim.

Svidok: Luka Pektivnić. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) Martin Buslomanić (isp. br. 589). — 2) »nene«.

552

(II, 156^v)

14. XI. 1627.

1627, nove(m)bra 14. Ka(di) ja Matii Lovričić¹⁾ prodaem Juriću Šimičiću i Tomiću Šimičiću, dvim bratom, a to im prodajem onu našu smokvu, ka je na vratih od kuće Lovričića; i štima bi po štimadurih komun(s)kih: Matiem Banićem, drugim Blaž(em) Barićevićem, ki ju štimasmo li(ba)r 5. A ja Matii bih satisvan.²⁾

1) »Lovričić«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

553

(II, 162)

21. XI. 1627.

1627, novembra 21. Kadi ja do(m) Matii Blagajić i sestrom Gašparinom, mi prodajemo naš del vartla, ki nas tuka po našei materi, a to v stanu Tomašinića, a to prodasmo Matiju Jurjeviću, a to za kuće v¹⁾ i edna smokva. I to štima Jivan Dundo(vi)ć, štimadur komunski, drugi Tomić Šimičić, obrani. Mi dva štimasmo to libar 49.

Svidoci: Antić Mikelev, drugi Matii Dračić.²⁾ Pisah è pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

1) Nejasno. Pisar je napisao: »je ze ma«, a iznad »je« i »ze« stavio je znak tittle. — 2) »Dračić«.

554

(II, 162^v)

10. XII. 1627.

1627, decembra 10. Kadi ja Mara, žena pokoinoga Gargura Garžinića, ja prodaem ogradu, ka e na Dolcih z garbina vode, ka e ograda bila moga muža, a to prodah Juriću Šimičiću, a to prodah za potribu platiti dalg i mise, a ta ograda, ku prodah, kuntenta se, ki kupi, i ja za libar 60.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marko Budinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 164)

1627.

1627. Budući aparzento Jakova, žena pokoinoga Franića Sutlića, takie Margarita, žena Matia Dudižića, kadi mi dvi kako činismo pisati edan kumpromes, da mi dvi kuntentasma i umismo se i vargosmo se doli od pravde, ka e bila *među* nama.¹⁾ Ja Margarita naidoh za moga suca Jivana Su(v)rinića i hranim sve moe pravi, a ja Jakova naidoh Antona Godinića za moga. A mi suci uči(nis)mo penu: ka bi se od ni pogovorila, (da plati) duk(a)t 50.

Svidoci: do(m) Mati(i) Božičević i do(m) Marko Saleti(ć).²⁾

1) »nana«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 163)

17. I. 1628.

1628, jenara 17. Kadi se piše jedan kumpromes po zakon bn(e)-taški. Ja Margarita, žena pokoino(ga) Martina Dudižića, ja kuntentivam da čakodar učini Blaž Forcinić o(d) dobar, ki e jimil Anton Požarinić o(d) dobar parvane žene, da razdili komu ča grede. A ja Antona, druga negova žena, naidoh Martina, sina Marka Šcarbića, da o(n) učini za me ono, ča me tuka. K(i) bi se poreka, da p(lati) du(kat) 10.

Svidoci: don Žuvan Karstini(ć) i Mart(i)n Bu(di)nić. Pisa pop Jivan Božiče(vi)ć, nodar pupli(ki).¹⁾

1) Dodao Matij Božičević.

(II, 163^v)

3. II. 1628.

1628, febrara 3. Kadi ja Karstić Jivulić prodajem Martinu, sinu Matija Dudižića, a to mu prodajem (v) stanu Lečićevi jedan vartal, ki e bil pokoinoga Martina Lečića, a ta vartal je sa zmorca kuće, kadi Gašpar stoi; to štima Mikula Dračić, kumun(s)ki štimadur, li(ba)r 9, so(ldini) [16]. [Paki] druga zemla, ka e v tegu, i nu štima libre 4, so(ldini) 6, sa zmorca Lepića, sa z juga Martineve matere, z garbina istoga Martina. I ja Kar(s)tić bih satisvan i kuntentan. I ja Karstić sigurivam Martina mojem stanu, kadi mu bude drago.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 164^v)

20. II. 1628.

1628, fe(brara) 20. Kadi ja Žuvan Nadalić činim prominu s mojom sestrom Markižinom: ja nei dajem vartal, ki e (v) stanu Farinića, a ja

Markižina daem momu bratu Žuvanu ⟨v⟩ stanu oca našega toliko. A ja Žuvan sigurivam moju ženu ⟨v⟩ moiem stanu i ja Marko sigurivam moju ženu moim dobrim.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

559

(II, 164^v)

25. II. 1628.

1628, febrara 25. Kadi ja Marko, sin Matia Belanića, činim prominu ⟨s⟩ Žuvanom Nadalićem: ja nemu daem v kući ⟨v⟩ stanu moga oca, a ja Žuvan daem Marku on dele kuće, ki me je tupal po mojej ženi, i vartal, ki e za kuću, a mani Marko dae v prominu toliko vartla v stani Farinevi, ča me tuka po moei ženi; to bi štimano libar 143. Totie (!) ja Žuvan dah Marku li⟨ba⟩r 143.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

560

(II, 137^v)

11. III. 1628.

1628, marča 11. Kadi ja Mara, hći pokoinoga Antona Ragužinića, prodaem moi del vartla, ki me e od moga oca tupal, ja mu prodaem mom bratu Antoniću, a ja Antonić dah mojoj Mari libar 12 a bon ko⟨nto⟩, dokle se štima.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

561

(II, 165)

23. III. 1628.

1628, marča 23. Kadi ja Mikuli⟨na⟩, žena pokoinoga Antona Ragužinića, ja daem momu sinu Antoniću moi tri deli, ki me tukaju v kući kadi stoimo, a to v prominu, a ja Antonić daem tolikoi moei materi toliko va onoi kući, kadi ja stoim, va dvoru, li va tu prominu, a kuća e vela na portu. A ja Antonić prodaje⟨m⟩ v toi istoi kući, ku mi mati da v prominu, nee tri deli, ja prodaem Martinu, sinu Mikela, butera. I ja Mikula, li sin Antona Ragužinića, prodaem moi del, li kuće, istomu Martinu i ja Mara, li hći Antona Ragužinića, li Martinu zgora rečenomu. A ja Mara sigurivam Martina moim četva⟨r⟩tim delom, ki mi gre od moga muža parvoga. A ta kuća bi štimana libar 627, ki ju štima Blaž Forcinić i Jivan Matešić. Mi kunsorti bismo kumentani i satisva⟨ni⟩.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i dom Jivan Tancabelić. Pisah é pop Jivan Božičević, nodar pupliki, ki pisah.

(II, 166)

28. IV. 1628.

1628, aprila 28. Kadi ja Šimun Bertulić prodajem Franiću Marčeviću zemlo (!) *moju*, ka je <v> Drakmaščaku, i on del, ki e moje sestre Mike, ki mi daje v prominu, a ja Šimun daem moei sestri toliko v stanu toliko, koliko se <naide> <v> Drakmaščaku; štimaduri komunski: jedan Ivan Dundović,¹⁾ drugi obrani Martin Tancabelić, ki štimaše tu zemlu libar 20, so<ldini> 5, bi štimana oba dela.

Svidoci: dom Jivan Tancabelić i Gašpar Kučica.²⁾

1) »Dundomić«. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 166^v)

8. V. 1628.

1628, maê 8. Kadi ja Žuvan, sin pokoinoga Antića, sina pokoinoga Žuvana Ragužinića, kadi ja isti Žuvan prodaem Jivanu, sinu Mikula, butera, a to mu prodaem pol one kuće, ka e koli gušterne, moi del, ki me tuka; a ta pol kuće bi štimano li<ba>r 280 i to štima Blaž Forcinić i Jivan Matešić. I ja Žuvan zgora pisani sigurivam Jivana zgora pisanoga toliko moimi dobrimi.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Jivan, sin Tomića Neretvi<ća>. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 165^v)

13. V. 1628.

1628, maja 13. Kadi ja Pero Honić prodaem Matiju Haliću moi del, ki me tuka, v stanu Šišmanića v kući i vartli; to štima Mikula Dračić, štimadur komunski, drugi Anton, sin Marka Antončića, štimasmo libar 61.

I ja Jivan, sin Pera Perinića, prodaem li va tom stanu moi del, ki me tuka po moei materi, ja prodaem Antiću Haliću, li po toi štimi.

Svidoci: Marko Belanić i Perić, sin Antonića Skrivića.

I ja Pero Honić i ja Ivan Perinić sigu<ri>vam tih kim prodavimo našimi dobri<mi>.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 167)

14. V. 1628.

1628, maê 14. Kadi ê Dumka, hći pokoi<no>ga Antona Škrivića, činim za se i za moe sestre, ča e Mare i Mika i Matia, mi prodavimo on

naš pol kuće, ki e va dvori Ragužinića, pri gušter⟨n⟩i, a to prodaemo Jivanu, sinu Mikela, butera; a ta pol kuće bi štimano libar 236, štimaše Blaž Forcinić i Jivan Matešić. Kadi ja Anton Šintić sigurivam Jivana moim dobrim i ja Ivić Kožulić sigurivam moim dobrim i ja Mikula, sin Luke Pehića, sigurivam moim dobrim i ja Dumka sigurivam moim dobrim.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božićević i Jivan, sin Tomića Neretvić⟨a⟩.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

566

(II, 167^v)

15. V. 1628.

1628, maja 15. Ja Franić, sin Antona Lumbardin, ja prodajem do⟨m⟩ Marku Vitkoviću tarsje v ⟨kun⟩dradi Dražini, ko e moe žene, ko tarsje bi štimano libar 50, a smokva tri; štima Jivan Dundović, štimadur komunski, drugi obrani Gašpar Lečić. A ja Franić sigurivam moju ženu moimi dobrimi. Ja Franić bih kuntentan i satisvan.

Svidok: do⟨m⟩ Matii Božićević, drugi Franić Karamanić. Pisa pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

567

(II, 168)

25. VI. 1628.

1628, zuna 25. Kadi ja Blaž, sin Ėkova Gladili⟨ća⟩, činim za se i za su našu red, kadi daemu Mikuli, našemu kunadu, a to mu daemo tarsje naše, ko e na Vinikovi,¹⁾ svu ogradu, a to mu daemo ča smo mu dužni v račun mita; a to bi štimano po štimadu⟨ru⟩ komunskomu Martinu Tancabeliću, drugi Gašpar Lečić, ki štimasmo libar devetsto i 86, i vartal, ki e zad kovača, koga štimasmo libar 90, i v stanu Škrivanovi pol kuće i kus vartla, štimano liba⟨r⟩ 150. I ja Lovru bih kumentenat, kako e zgora ta prodaje.

Svidoci: Ėkov Lečić, drugi Ivan Dundović. Pisah ê pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) »Vinokovi«.

568

(II, 168)

25. VI. 1628.

1628, zuna 25. Kadi ê Antona, žena pokoinoga Antona, sina Martina Dudižića, i mi obi hćere jistoga Antona, mi prodaemo tarsje naše, ko e na Kurnom, a to prodaemo Martinu Šćarbiću; a to tarsje štima Jivan

Dundović, štimadur komu(n)ski, drugi obrani Ěkov Lečić, ki štimasmo li(ba)r 166. Mi bismo kuntentani od Martina.

Svidok: do(m) Matii Božičević i Marko Budinić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

569

(II, 168^v)

10. VIII. 1628.

1628, agušta 10. Kadi ja Mara, žena pokoinoga Gargura Garžinića, prodaem v stanu Garžinevi vartla libar 26 i edna e mendula mei tim, a to prodaem Juriću Šimičiću, a to prodah za fit za ovce, ki osta dužan moi muž; štima Mikula Dračić, štimadur komunski, drugi obrani Jivić Šimičić.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Marko Budinić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

570

(II, 169)

9. XI. 1628.

1628, novembra 9. Kadi ja Pero Skrivani(ć) činih pisati moi taštament. Naiparvo priporučujem bogu dušu, (a) telo materi zemli. Zatim potvarjuem taštament moga oca, a ja ga puščam momu sinu Mati, kako ga e o(n) mani pusti, tako ga ja nemu puščam s onim zavezom. Zatim pušča(m) li Matiju, momu sinu, triti del tarsja na Veloi Kaniduli. Paki mu puščam vartal, ki e sa zmorca Klobučara, kade su masline, da mi e obnigan velu i malu misu na obračene; ako ne bi satisval, da vazme redi, ki budu. A Mariju puščam varta, ki e zad kuće, kadi e stal Klobučar, a da mi daje misu velu i malu na obračene; ako ne bi satisval, da mozite to vazeti braščina s(vetoga) Antona. Puščam mojej hćeri Antoni jednu dilnicu tarsja m(l)adoga v Dubovoi, a da mi dae velu i malu (misu) na obračene. Pak sinu Matiju plav i mriže sa sim ordinem za službu, ku nam čini. Puščam Antonu, ženu moju, donu i madonu gospodaricu više sih naših dobar za života nee. S otim patom pustih Matiju da nas služi do smarti. Moi proka(ra)duri sini moi Marijo i Matii.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

571

(II, 191)

27. XI. 1628.

1628, novembra 27. Kadi se čini pismo meju Franićem Marčevićem, a budući aparzento Antona, žena Bertulina, sina Šimuna Rumanolića, ja Franić zgora pisani broih za istoga muža jiste Antone libar u se(m) 375 (za) zneti ga s paržuna i za ostale potrebe negove. A ja Antona, žena

negova, ja se hitam poruk za moga muža moim dobrim, da su podnigana.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević, drugi Marko Budinić.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Ivan Božičević.) Sa strane je dodao istom tintom: »Bi satisfiedo pism(o)«.

572

(II, 167^v)

1628.

1628. Ja Mikulina, žena pokoinoga Antona Ragužinića, činim pisati moju naredbu. Naiparvo pušćam treti del sih moih dobar, a to bratji s(vetoga) Antona, a z otoga da ta bratja čine činiti na dan Sense niki del z otoga va nu lemozinu, ku je bil pustil stari Ragužinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

573

(II, 151^v)

1628.

1628. Kadi ja Blaž Forcinić prodah moga tarsja na Kurnom momu sinu Franiću, ko tars⟨je⟩ bi štimano po štimaduri⟨h⟩ komunskih: Jivanu Dundoviću, drugomu Mikuli Dračiću, štimasmo li⟨ba⟩r 105. I ja Blaž bih kuntentan i satisfied.

Svidok: Matii, kalafat, i Mikula Dračić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

574

(II, 147^v)

1628.

1628. J⟨a⟩ Mara, hći pokoinoga Mikule Katarinića, ja dajem v prominu do⟨m⟩ Matiju Božičeviću moi del, ki me je tukul ⟨va⟩ zmoračnem kraju v ogradi pod Varh, a on je meni dal li v ⟨p⟩rominu v kući, kadi stoim, ki e bil pokoinoga moga brata Matia, i v kući i dvor, ki kuću tuka; a to štimaše Martin Tancabelić i Anton Lečić, komunski štimaduri, u sem libar ⟨v⟩ stani 34 i toliko v ogradi. I bi učinin kum⟨p⟩romes meju nimi: ki bi se porekal od nih, da plati dukat 50.

Svidoci: Anton Halić i Tomić Šimičić. Pisah ê pop Jivan Božičević, noda⟨r⟩ pupliki.

575

(II, 169^v)

17. I. 1629.

1629, zenara 17. Budući aparzento Jivan Sipić i Anto⟨na⟩, žena pokoinoga Lovrula Rumanolića, kadi mi dva obrasmo za naših sudac,

ki nam rasude naše deferenci⟨e⟩, ke su *meju* nami, a o⟨d⟩ dobar pokojnog Lovrine: Ivan naide za svoga suca Martina Anelića, Antona za svoga suca Gašpara Lečića. A mi suci zgora pisani vidismo i rasudismo: najparvo vartla, ki e pri vratih od kuće do briga o⟨d⟩ tarsja, a to da plati Tomić iste Anton⟨e⟩ za pogrebi. Paki dasmo Ivanu tarsja v Kriškoj z garbina libar 110, a to v račun kuće i kućišća, ki e z ga⟨r⟩bina, i dvor. To e promina. Mi suci zgora pisani učinismo penu: ki bi se porekal, da plati dukat 50.

Sv⟨id⟩oci: Pero Šk⟨ri⟩vanić i Martin Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

576

(II, 170)

1. II. 1629.

1629, febrara 1. Kadi ê Jivan, sin Franića Dudižića, činih pisati moi naikašni taštament. Najparvo priporučuje⟨m⟩ bogu dušu, ⟨a⟩ telo materi zemli. Zatim činim za moih prokaraduri Franića Peracića, drugoga Luku Gladilića. Zatim puščam momu sinu Franiću tretí del sih moih dobar, a to da mu bude v kući, a ta tretí del da mu bude, a da e obnigan davati velu misu za me na obraće⟨ne⟩ i za babu velu.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević, drugi Gašpar Lečić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

577

(II, 171)

5. II. 1629.

1629, febrara 5. Kadi mi tri hćere pokojnoga Pera Garguričića, ča e Antona i Petruša i Dumka, mi tri budući aparzento kadi prodasmo Jivanu, našem parentu, a sinu Blaža Forcinića, a to mu prodasmo našu dilnicu zemle, ka e pri Vratí, ka nas tuka po naši materi; ka dilnica bi štimana libar 31 i pol, a to štima Mikula Dračić,¹⁾ komunski štimadur, drugi obrani Jivić Šimič⟨i⟩ć. I mi bismo kuntenta⟨ne⟩ i satisvane.

Sv⟨id⟩oci: Marko Budinić i Erolim Božičević. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Dračićić«.

578

(II, 170^v)

6. II. 1629.

1629, febrara 6. Kadi ja Luka, sin pokojnoga Marka Vuhsanića, kadi ja jisti Luka prodaem vsa dobra, ka su dopala *moju* ženu Miku, a to od oca i matere, a to ⟨va⟩ Velom Lošini, a tu bi ista Mika a⟨pa⟩rzeno, a

to prodasmo Mikuli, bratu jiste Mike; a ta dobra biše štimana po štimaduru komunskomu Mikuli Dračiću, drugom Jivićem Šimičićem, u sem libar 95; a ta dobra esu <v> stanu istoga Mikule.

A ja isti Luka sigurivam moju ženu mojimi dobrimi kadi nei drago. *Mi bismo kuntentani i satisvani od Mikule.*¹⁾

Svidoci: do<m> Mati<i> Božičević, drugi Marko Budinić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar puplik<i>.

1) Kurzivno otisnuti tekst u protokolu je precrtan.

579

(II, 184)

10. III. 1629.

1629, marča 10. Kadi ja Dumka, žena Antona God[i]nića, kadi ê činih pisati moi taštament. Priporučujem bogu dušu, zatim pušćam moga muža za moga prokaradura. Zatim pušćam sva moja dobra, ka su bila od moga oca i matere i muža, a to pušćam crikvi svetoga Martina <v> Malom Seli i s(vetoj) Marii; a ta dobra da kupi moê red, ako budu moći, i da mi dadu toliko mis gargurskih: dom Jivanu 1, do<m> Matiju 1, Tancabelić<u> 1, dom Franu 1, i da se te mise plate z moih dobar udile, ki bude otiti kupiti od moih, udile <da> plate i da kupe 5 ovac od moga dobra, da ih darži edan nakon drugoga i da mi davaju velu misu na obraćene vazda. Antoni vartal kol ědrošića, ko (!) e meju Perinića zad kuće, za luba<v> božju. Ča e od moe sestre, da bude onoi dici moga sina, da daju na leto 8 soldini za misu. Činim za moih prokaraduri moga muža i oba zeta i da dadu Matii ednu sežan vartla i da plate Anicu za službu, ku m<i> čini.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i Marko Budinić.¹⁾

1) »Bonin<i>ć«. — (Pisar Ivan Božičević.)

580

(II, 172)

23. IV. 1629.

1629, aprila 23. Kadi ja Dorka, hći pokoinoga Zorza Praćine, kadi ja prodaem meštru Mikelu, buteru, moi del, ki me tuka v Jakovli, ki mi e prišal po mojo<i> materi, ki del bi štiman libar 79, štimaše štimaduri komunski: Gašpar Buškaić z Veloga Sela, drugi Lovrić, sin Nadalina Rerečića; kunfini: s tarmuntane Franeva Marčevića, z garbina put komunski, sa z juga Jakova, butera.

Svidoci: do<m> Matii Božičević, drugi Zorzi Neretvić. Ja Dorka bih satisvana i kuntenta<na> od Mikela i ja Dorka sigurivam Mikela <mo>im dobrim. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

233

(II, 172^v)

6. V. 1629.

1629, maê 6. Kadi ja Luka, sin Simuna Godinića, i ja Simun, sin Mikule Godinića, kadi mi obadva prodaemo našu ogradu, ka se zove Godi(ni)ća dražica, za Varhom, ku dražicu prodasmo *Juriću Šimičiću*; i mi se akurdasmo *meju* nami libar 60. Mi, ki prodasmo, bismo kurentani.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marko Budinić. Pisa pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 171)

20. V. 1629.

1629, ma(j)a 20. Kadi ja *Jurić*, sin pokoinoga Gargura Šimičića, prodah momu parentu, li *Juriću*, sinu Simuna Šimičića, a to mu prodah, a to zemlu *moju*, ka e v Ma(r)tju; a mi se sami akurda(s)mo za tu zemlu libar 18.

Sv(id)oci: do(m) Matii Božićević i Marko Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 159)

12. VI. 1627.

1627, zuna 12. Kadi ja *Franić*¹⁾ Pastorčić bih dužan Jivanu, sinu Tomića Kučićića, a v račun plavi libar 150, a ja Tomić Dumčić hitam se poruk i plaćnik istomu Jivanu; termen parvi o parvom Mesopustu, drugi o drugom; ako ne bi platil na termen, da p(l)ati negovo dobro, d(a) ako ne bi pla(til) na termeni, da p(l)ati Tomić.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marti(n) Stuparić. Pisah ê pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) »Faranić«.

(II, 186^v)

25. VI. 1629.

1629, zuna dan 25. Kadi ê parun Frane Marčević i ê Mara, hći pokojnoga Antona Ragužinića, kadi ê Mara prodajem sva moj(a) dobra, ka mene tukaju po momu ocu i moje matere, a ta dobra v ogradi v Rusarici (prodaem) zgora rečenom parun Franevu.

Svidoci: parun Marku Gladilić i Jerulim Božićević. Pisah ê do(m) Matij Božićević.

* Vidi napomenu uz br. 201.

(II, 173)

28. VII. 1629.

1629, lu(j)a 28. Kadi ja Jivan Bukaranić, od Cresa po materi, a od oca iz Bakra, jimenom Markom Bukaronovićem, ka(di) è Jivan zgora pisani prodaem ednu moju ladju Garguru Belaniću za libar 40 i 4, kih priah sada od Gargura libar 20, a ostalo o parvoi drugo(i), ka pride, 24.

Svidoci: Marko Šintić, drugi Ėkov Lećić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 170)

5. X. 1629.

1629, otubra 5. Kadi ja f(r)a Bartu¹⁾ zajah Tomiću Dumčiću²⁾ liba(r) 50 i ja Tomić priah 20.³⁾

1) Bartul Moro. — 2) »Dunčiću«. — 3) (Pisar Ivan Božićević.) Ispred ovoga teksta nezavršeni unesak: »1629. Ja fra Bartu, vardia(n), a Sam Pjeru ja zaimle(m) Matiolu libar...«.

(II, 173)

29. X. 1629.

1629, otubra 29. Kadi ja Jelena, žena pok(o)inoga Matia Blag(a)ića, kadi ja ista Elena prodaem o(d) moga četvartoga dela zemle va vartlu, a to momu netjaku Simunu Čačeviću, toliko zem(le) liba(r) 36.

Svidoci: do(m) Matii Božićević i Marko Budinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 187)

29. X. 1629.

1629, otubra dan 29. Kade è Gašpar Buškajić dajem Ivanu Kulaniću libar 20, a v račun kuće v koj è stojim; ki del tuka mene po moj(i) ženi. Paki jenu tkanicu Jerolimu, ka munta libarc 3 i po. A sve priè Ivan zgora pisani.

Svidoci: Franić Harvojić i Marko Budinić. Pisah è do(m) Matij Božićević.

(II, 174^v)

7. XII. 1629.

1629, decemb(ra) 7. Kadi ja Martin Buslomanić, muž Tomice, héere Mikule Neretvića, kadi ja Martin prodaem do(m) Matiju Božićeviću

dilnicu v Ma(r)tju v ogradi Garguričiča v podanku; štī(ma) Martin Tancabelić libar 7 i po, a ostalo, ča e (v) istoi ogradi, prodaem Šimunu Neretviću libar 23. A ja Martin sigurivam moju ženu moim dobrim.

Svidoci: Marko Budinić i Erolim Božiče(vi)ć. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupli(ki).

590

(II, 171^v)

1629.

1629. Budući aparzento Matii, kalafat, i Manda, hći Franića Kirinića, aparzento, kadi ja Manda prodae(m) Matiju, momu kunadu, var-tal moi, ki e v stanu z garbina kuće, ki bi štīman libar 75; štīmadur komunski štīma Gašpar Buškaić, drugi Gašpar Lečić, obrani, i vse ča e v ruti vnutri.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Jurić Šimičić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar puplik(i).

591

(II, 166)

1629.

1629. Kadi ja Petar Perinić otih znati koliko je ponesla moja hći Kata i naide se u sem libar 250, a to u špratu i ostaloj masarii, ke štīma sve to Mara, hći Antona trgovca, druga Frančiska, hći Martina Peracića. Bi aparzento Franić, muž jiste Kate.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

592

(II, 168^v)

1629.

1629. Kadi ê Markižina, hći pokoi(no)ga Zorzeva,¹⁾ priah od Mikela, butera, libar 80, a v račun Fakarskoga; i ako mu ne varnem ti pinezi do parvoga Božiča, da mu ostane libero franko Fakorsko. Markižina var-nu pinezi Mikelu.²⁾

1) Praćine. — 2) (Pisar Ivan Božičević.)

593

(II, 174)

9. I. 1630.

1630, zenara 9. Kadi biše aparzento Lovru, sin pokoinoga Jakova Malfatića, i Markižina, žena pokoinoga Ivana Salete, kadi ê jista Markižina prodah moju zemlu, ka e na Fakarskom,¹⁾ a to jistomu Lovrulu

zgora pisa(no)mu, a ta zemla bi štimana liba(r) 87 po štimadurih obranih: Jivić Šimičić, drugi Martin Tancabelić. I ja Ivan, sin jiste Markižine, kuntentah da e prodala mati moê. Spize štimad(ur)om libre 2.

Svidoci: Martin Šćarbić i Anton Jurinić.

I priah ê Markižina od Lovrula libar 40. Ja Markižina bih kuntentana i satisvana od Lovrula zgora pisanoga za zemlu, ku sa(m) mu prodala. Pak pri(a)h li(ba)r 47. Štimadu(ro)m libre 2, nodaru mucinig.

Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

1) »Farkastom«.

594

(II, 176^r)

26. I. 1630.

1630, ženare 26. Kadi ja Jakov, sin Lovrića Ma(t)kovića z Maloga Lošina, ja prodaem Jivanu, sinu Jivića Tarabočića, ja mu prodaem moi vartlić, ki e pri kući jistoga Ivana zgora pisanoga. I štima ga Ivan Ivičić, štimadur komunski, libar 12.

Svidoci: Berić Martinolić i Lovrić Nadalinev. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

595

(II, 172^r)

19. III. 1630.

1630, marča 19. Kadi ja Mikula, sin pokoinoga Antona Ragužinića, ja budući prokaradur pokoine moe matere i ja Mikula otih platiti redovnikom za službu, ku su učinili za moju mater, a ja Mikula prodah Marku Šuvriniću toliko vartla v braidah, ča e tukalo moju mater, libar 20, čim platismo redovnici; štima Gašpar Buškaić, štimadur komunski.

Svidoci: Tomi(ć) Šišmanić i Ivan Budinić. Pisah ja pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

596

(II, 133)

1. IV. 1630.

1630, aprila 1. Kadi ja Mika, hći pokoinoga Šimuna Šćarbića, prodaem mojoj sestri Kati moe tarsje, ko e koli stana Marka Šćarbića, ko tarsje štima Franić Lumbardi(ć) i Ēdrii z Lovrana libar 11, a ja Kata dah mojoj sestri moju suknu modru. Kuntenta edna i druga.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 175)

24. IV. 1630.

1630, aprila 24. Kadi ja Šimun Ragužinić obitam se dom *Jurju*,¹⁾ sinu poko(ino)ga Zana od Nevale, da im oču dati sada o Gavde(n)ći libar 50, a v rač(u)n duga, ki sam bi(l) dožan (!) nihovu ocu, a ostalo o parvom Božiću; sega duga bi libar 70.²⁾

1) Karšiću. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 177^v)

28. V. 1630.

1630, ma(j)a 28. Kadi ja Zorzi, sin Gargura Šimičića, i ja Manda, hći istoga Gargura, kadi mi obadva prodaemo naši deli Martinu Šcarbiću, a to vartinah zemla, ka bi štimana po Gašparu Lečiću, štimaduru komunskomu, libar 19, so(ldini) 6, Zorzevih li(ba)r 11, so(ldini) 6, (M)andinih libar 8. Takie ja Matić Tunčić z Nerezin prodaem Martinu, li va tom mestu, moi del, ki me tuka po mojoj ženi libar 20, a ja Matić sigurivam Martina moimi dobrimi.

Svidoci: do(m) Matij Božićević i Marko Budinić. Pisah ja pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 171^v)

14. VI. 1630.

1630, *ijuna* 14. Kadi ja Pero, sin Matie Stuparića, prodaem moga tarsja v Dražini, a to prodaem do(m) Marku Jivkoviću, a to tarsje bi štimano po štimaduru komunskomu Gašpa(ru) Boškaiću, drugomu obranomu Jakovu Lečiću libar 60 i 1, so(ldini) 12; štimadurom so(ldini) 30. I ja Pero, ako varnem pinezi do Božića, da mani bude, ako ne varnem, da do(m) Marku ostane tarsje.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 174)

23. VI. 1630.

1630, zuna dan 23. Kadi ê do(m) Marko Perinić b(r)ojih Nadalinu Nadaliću libar 40, a v račun kuće v Malom Seli, a ê Nadalin priêh ti pinezi.¹⁾

1) (Pisar Matij Božićević.)

(II, 173^v)

5. VII. 1630.

1630, luja¹⁾ 5. Kadi ja Antonić prodah moi del vartla, ki je²⁾ kol gusterne, i ono, ča sam kupil o⟨d⟩ Tomić⟨a⟩, to prodaem oboe Jivanu Mikelevu za libar 24, a o⟨d⟩ Tomića 12. I ostah ja Antonić dužan Jivanu libar 50, termen o parvom Vazmu, ako mu jih ne bih da na termen, da vazme moga dobra, kadi mu drago.

Svidoci: Jivan Budinić i Erolim Božičević. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pu⟨pli⟩ki.

1) »loja«. — 2) »ju«.

(II, 176)

15. VII. 1630.

1630, lu⟨j⟩a 15. Kadi bihu aparzento Mikel, buter od Lošina, i Bl⟨a⟩ž, sin Jakova Gladilića, budući oba aparzento, kadi mi dva činismo učiniti edan b⟨r⟩od v Kavrolah, a ta brod ⟨e⟩ na polovicu: Mikel da meštru dukat 50 kuren⟨t⟩ih, a v račun kapare; ako bi ča inkadilo, da p⟨l⟩ate obadva. Mikel se obnigiva dati meštru dukat petsat za korp od broda, kako staše od akurda s meštrom, a Bl⟨a⟩ž se obniga gvar⟨n⟩iti se ča bu⟨de⟩ potribno va t⟨a⟩ brod, a po štimi, van novoga. Ki bi veće strati, da refa drugomu. Ako bi po kom manka ča, da e šotopošt platiti si dani inetesi za ne moći dvigniti brod broi mi 50 Blažu dukat 50 kurentih, a v jime toga b⟨r⟩oda; ako e B⟨la⟩ž ne bi dal meštru; ako bi bila ka škoda, da e Blažu škoda.

Svidok: do⟨m⟩ Mati⟨i⟩ Božičević i Marko Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 163)

9. XII. 1630.

1630, decembra 9. Kadi ê Jerolim Pekšinić prodaem moju ogradu, ka se zove Skardoneva, a z garbina s(vetoga) Martina, a to prodah Matiju Jivičiću, moju istu ogradu Škardonu; i bi štima po š⟨ti⟩madurih komunskih: Jivanu Jivičiću, drugomu Jivanu, sinu Jivića Taraboće, štimaše libar 64.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i Marko Sintić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

È Erolim sigurivam Matia moim dobrim na Polani; kunfini sa z juga put komunski, z garbina ograda s(vetoga) Mikule, z maištra put komunski, s tarmuntan⟨e⟩ porat.

(II, 174^v)

1630.

1630. Kadi ja Jivan Vlašić prodaem tarsja moga v Paklaću i zemle libar 200 i 60, a to momu sinu Antonu, i va vartli libar 36, dva badna, kotal, žar(v)ne, u sem libar 103. I ja Ivan Vlašić bih satisvan od sina. Paki ê Ivan isti obitam moei ženi Mari li(ba)r 20 kontradote.

Svidoci: do(m) Matij Božićević i Marko Budinić. (Pisa) pop Ivan Božićević.

(II, 186^v)

1630.

1630. Kadi ê Martin, sin Ivana Simičića, poidoh u galiju i pustih moju ženu donu i madonu da uživa sve moe za života i da mi guverna dici. I činim i pušćam moga brata sinom za moih prokaraduri, da oni prokuraju za vse moe pravo i krivo.¹⁾

1) (Pisar Matij Božićević.)

(II, 175)

16. II. 1631.

1631, febrara 16. Budući aparzento Mara, žena Franića, sina Mikule Melade, takie budući aparzento Antona, žena Zuvana, sina Matia Ra-
gužinića, kadi ja Anto(na) prodaem Mari zgora pisanoi, a to v drazi
Čukovi zemle libar 31, a ta zemla e bila moga pokoinoga muža; kunfini:
sa z juga tarsje popa Ivana, z garbina tarsje iste Antone, sa zmorca
kuća Luke Godinića, sa z bure put komunski; a to štimaše štimađuri
komunski: Jivan Simičić, drugi Gašpar Lečić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 175^v)

2. III. 1631.

1631, marča 2. Kadi ja Jivan Kučić prodaem moju ogradu, ka e meju
stražami, a to e v kuntradi Ma(loga) Lošini, a to prodaem Lovriću,
sinu pokoinoga Nadalina Rerečića; a tu ogradu štima Jivan Jivičić,
štimađur komunsk(i), libar 65. A ja (I)van bih kuntentan i satisvan.

Svidoci: do(m) Matij Božićević, drugi Marko Budinić. Pisah ja
pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

(II, 175^v)

4. III. 1631.

1631, marča 4. Kadi ê Ivan, sin Mikela, butera, dah Antoniçu Ragužiniçu libar 40, a ê Antonić prometih Jivanu zemlu, ka e na Križi, po<d> tarsjem Buškajini po štimi.

Tu bi do<m> Matii¹⁾ i fra Kliment.²⁾

1) Božičević. — 2) Čačević. — (Pisar teksta Ivan Božičević.)

(II, 177)

7. III. 1631.

1631, marča 7. Kadi ja Anton, sin pokoinoga Barbina, prodaem moi vartal, ki e pri kući i pri peći jiste Mare trgovčeve, koi prodah jisti varta. I još je prodah moi del zemle na garbin pri do<m> Ma<ti>ju, a to štima Gašpar Lečić, štimadur komuns<k>i, vart<a>l libar 27, a zemla na garbin libar 28.

Svidoci: do<m> Ma<t>ii Božičević i Marko Budin<i>ć. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar puplik<i>.

Bih kuntentan i satisvan od Mare, a to v račun galie.

(II, 137^v)

16. IV. 1631.

1631, aprila 16. Kadi se piše prodaê, kadi ê Jakov, sin Lovrića Matkova z Maloga Lošina, prodaem moe tarsje, ko e v dolci Matkovu, li <v> Malom Loši<nu>, a to prodah Lovriću, sinu pokoinoga Nadalina Rerečića. I mi dva se akurdasmo meju nami libar 55, a ja Jakov bih kuntentan i satisvan od Lovrića.

Svidoci: do<m> Matii Božičević i do<m> Marko Budinić. Pisah ja pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 177)

16. IV. 1631.

1631, aprila 16. Kadi ê Kata Kavalariča prodah moju maslinu, ka e v tarsju Perića Škrivanića, i nemu ju prodah, a ta maslina e pri stanu Ivana Marčetića; a ja Ivić Šimičić, štimadur komunski, štimah tu maslinu li<ba>r 5. I bih kuntentana.

Svidok: do<m> Marko Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 167)

26. IV. 1631.

1631, aprila 26. Budući aparzento Žuvan, sin pokoi⟨no⟩ga Antića, sina Zuvana Ragužinića, i budući aparzento Mara, žena negova, kadi mi prodasmo naš varta, ki e pod put z majištrala Cicića kuće, i voće, ko e ⟨va⟩ vartlu,¹⁾ a to prodasmo Franiću Karamaniću, našem uku-nadu, ki vartal²⁾ štima Gašpar Lečić, komunski štimadur, drugi obrani Gašpar Buškaić, ki štima⟨ma⟩še li⟨ba⟩r 71, so⟨ldini⟩ 10. A ja Žuvan zgora pisani sigurivam Franića moimi dobrimi štabili.

Svidoci: Anton Antoninić, drugi Erolim Katarinić. Pisa⟨h⟩ ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

1) »vartlo«. — 2) »varatal«.

(II, 178)

30. IV. 1631.

1631, *avrila dan 30.*¹⁾ Kadi ê Ivan Šuvrinić čujući se ⟨v⟩ dobri pameti, a mali nemoći, činih pisati moi naizadni taštament. Naiparvo priporu⟨ču⟩em bogu dušu, a telo materi zemli. Zatim naiparvo činim za moga proka⟨ra⟩dura enerala moga sina fratra, drugoga Franića Peracića, da oni mozite učini⟨ti⟩ za dušu *moju*. Naiparvo pušćam butigu i kamenicu od ula, a to pušćam momu sinu fratru, da on toliko mis govori, naimane 12, i te mise da budu za me i za ⟨mo⟩ju ženu Elenu i da to uživa fratar za života, a po nega smarti bratji s⟨vetoga⟩ Antona, a s otim lašom:²⁾ dva dela za mise, a tretí del braščini. Fratar plaća za oca za Mikložan li⟨ba⟩r 230, da se fratar plaća za ograde, ka e više Pehića. Ja Jivan Šuvrinić i ki sam se oženil za Antonu, hćer Gargura Lečića, parnesla e k meni u mobilu libar 324, ovac 30, a ja ei obećah 200 libar. Ja fratar pušćam Antoni m...³⁾

1) Dodao naknadno Matij Božičević. — 2) »alašom«. — 3) Pisar Ivan Božičević nije završio unesak.

(II, 177^v)

10. VI. 1631.

1631, zuna 10. Kadi ê Anto⟨n⟩, sin Jakova Lovrića Matkova, kadi ê prodaem moi del vartla, ki e v Rudanevi draži⟨ci⟩, a to prodaem Lovriću, sinu Nadalina Rerečića, a to bi štimano po štima⟨du⟩ru komunskomu: Tomiću Dunčevu, drugi obrani Matii Radošić, ki štimasmo libar 60. I ê Anton bih kunte⟨n⟩t.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i Marko Budinić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupli⟨ki⟩, ki ⟨pi⟩sah.

(II, 132)

1631.

1631. Kada se štima dota Mare, hćere Matia, kala⟨fa⟩ta iz Lošina Veloga, a to naiparvo u špratu i u iinom libar 340; to štima⟨ma⟩ Mara targovčeva i Frančiska Peracića. I tu bi aparzento Matii, muž jiste Mare.

Pisah ê pop Ivan Božičević.

(II, 178^v)

2. II. 1632.

1632, febrara 2. Kadi ê Martin, sin Mikule Šimičića, prodaem moje tarsje, ko je v ogradi na Glavskom, to prodaem Matiju Juriću, sinu Belaniću; ko tarsje bi štimano po štimadurih komunskih: Tomiću Šimičiću, drugi Gašpar Lečić, ki štimaše to libar 46 i pol; štimadurum so⟨ldini⟩ 30.

Svidoci: do⟨m⟩ Matii Božičević i Marko Budinić. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 176^v)

25. III. 1632.

1632, marča 25. Kadi ê Anton, sin Antona Raguzinića, obitam momu sinu Antonu, žaknu, tarsja va ogradi v Rusarici duka⟨t⟩ 50, a to mu obitam za negov p⟨at⟩rimonii.

Svidoci: Marko Budinić i Jivan, sin Jivana Karšulića.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 178^v)

25. III. 1632.

1632, marča dan 25. Kadi ê Perić, sin pokojnoga Šimuna Lepića, dajem moje⟨i⟩ sestri ⟨v⟩ prominu tarsje moje, ko je v Umanskom, a ja Jerolima dajem moj del kuće v stanji našega oca, ko tarsje bi štimano libar 27 i po, a kuća bi štimana libar 28. I bi aparzentu Anton, muž iste Jerolime. Štimaduri komunsk⟨k⟩i: Gaš⟨p⟩ar Lečić i Tomić Magličić.

Svidoci: Matij Tvardina ⟨i⟩ Ivić Šimičić. Pisa do⟨m⟩ Matij Božičević.

(II, 179^v)

27. IX. 1632.

1632, setem(b)ra dan 27. Ja Mara, žena pokojnoga Antona Bučeva, dajem moga vola na fit Martinu Simičiću, a Martin meni podlaga toliko negova tarsja, kade meni drago; a toga vola ja Mara promicem Martinu libar 100, a Martin¹⁾ se kuntenta. Bi aparsento Martin i Ma(ra).

Bi svidok: *Jure Jurješić*. Pisah ja do(m) Matij Božičević, nodar pupliki.

1) »Maritin«.

(II, 179^v)

21. X. 1632.

1632, otubra miseca dan 21. Ja mišer Antonijo Kalafaneo kako prokaratur poštovanoga i uzvišenoga Vitur Griman, opat(a) s(vetoga) Petra v Osori, dae i afitue mišer Pjeru Skrivaniću Kanidulu Malu, a to za godišća tri, a to sako godišć(e) libar šesto i brime pšenice, ko će imiti odgovoriti li tim prokar(a)t(ur)om; ki star pšenice ima odgovoriti ob i(n)tradi, ke libar šesto ima broiti na dvi volte: parva paga na 1633, parva intra(da) o Božiću, drugi o Sensi i plaća urdinaria; tako sako leto. I pustih mu saen 20 milari in cirka kako staro tarsje na ni pati, a plot da ga ima zagradi, ki sadi, a posli pastiri, ki budu posli ondi.

Svidoci: do(m) Matii Božičević i Marko Šintić. Pisah ê pop (Ivan) Božičević, nodar pupliki.

(II, 180)

30. X. 1632.

1632, otubra dan 30. Kadi ja Martin, sin Martina Dudižića, kupujem od moga svaka n(e)gov del kuće v Lošini v našem stanju, ki ga tuka po negovi ženi, a ja Juraj puščam na moje mesto Gašpara Lečića; a ta del kuće, ki ga tuka bi štiman po mežtru Marinu od Raba, a zemla bi štimana Gašpar Lečić, štimadur komunski, ki zid bi štiman 1(ib)ar 30, a les bi štiman libar 15, kupe libar 25, a ja Gašpar štimah zemlu libar 10, ka kuća ki de kuće (!) oba dela, ki tuka Katu i Antonu. Bi svidok: Matij Šimičić i Ju(r)e, sin mežtra,¹⁾ i Marko Budinić.

Pisa ja do(m) Matie Božičević, nodar pupliki. Ki pisa mucinig, a mežtru Marinu soldini 30.

1) »mežrarin«.

(II, 180)

11. XI. 1632.

1632, novembra 11. Kadi è Gašparina, žena pokoinoga Antića, sina pokoinoga Matia Ragužinića, ja prodaem Mariju Skrivaniću vsa moè dobra, ka su me tuka⟨la⟩ po moem ocu, a to v stanu pokoinoga Antona Kučičića, a to bi štī⟨ma⟩no libar 79, to štima Tomić Šimič⟨i⟩ć, štima⟨du⟩r komunski, drugi Gašpa⟨r⟩ Buškai, obrani.

Svidoci: Ivan Neretvić, drug⟨i⟩ do⟨m⟩ Mati⟨i⟩ Božić⟨ević⟩. ⟨Pi-sah ja⟩ pop Ivan Božić⟨vić⟩, noda⟨r⟩ pupliki.

(II, 179)

1632.

1632. Kadi ja-Luka P⟨e⟩kšinić činih odštīmati v Tancasko, ka e bila moga brata Franića zemla, a ta zemla bi štīmana libar 37, a ostalo činih štīmati v braidah libar 46 i pol, a to ča mi e bil dužan brat, a to štima Gašpa⟨r⟩ Lečić, štīmadur komunski, drugi Gašpar Buškaić, obran; kunfini v Tantaskom: z garbina like istoga brata, sa z bure put komunski, sa z juga i z maistra zemle Antonića Skrivanića, v braidah kunfini: more, sa z juga put komunski, z garbina kuća Luke Rusića. U sem bi libar 86 i po; z otoga da plati nodara i štīmaduri.

Svidoci: Marko Budinić i Èkov, sin Antona Lečića. Pisah è pop Jivan Božićević, nodar pupliki.

Nodaru i štīmadurom libre 3, soldini 12.

(II, 180^v)

11. I. 1633.

1633, zenara 11. Budući aparzento hčere poko⟨i⟩noga Jivana Farinića, ča e Manda i Mika i Barić, ki e na mesto svoe žene, i mi svi naidosmo štīmaduri, ki nam razdile dobra našega oca, a to Gašpara Lečića, štīmadura komun⟨s⟩koga, drugoga obranoga Jurića Šimi⟨či⟩ća; a mi štīmaduri štīmasmo do naše kušencie i odlučismo za zadušćinu kusac vartla pri kući; ki bude uživati, da plaća za oca i mater.

Svidoci: do⟨m⟩ Ma⟨ti⟩i Božićević i do⟨m⟩ Marko Budinić. Pisah ja pop Jivan Božić⟨e⟩vić, nodar pupliki.

Saki del li⟨ba⟩r 207, so⟨ldini⟩ 10. Paki jošće na Kamenici libar 15, so⟨l⟩di⟨ni⟩ 13, saki del libar 222, so⟨ldini⟩ 13, a kuća ni štīmana. Ja Manda prodaem moi del momu kunadu Bariću po štīmi gorinei; termeni: parvi do godišća, drugi do drugoga godišća.

(II, 181^v)

12. III. 1633.

Marča dan 12. 1633. Kadi budući aparzento Marijo Skrivanić, takije don Jivan Barićević i Martin, brat istoga don J(i)vana, i Mikula i Šimun Barićević i Šimun Forcinić, kunado istih bratov zgora pisanih, ki otiše viditi dobra i ji(n)drade, ke su bile dice pokojnoga Bocića Marij(a), za del, ki tuka ženu¹⁾ negovu, a don Jivan i Martin i Mikula i Šimun i jisti Šimun, nihov kunado, za dicu. I kunte(n)taše se jena i druga stran, da su se kuntentali i komodali, da ne mozite oni od Mariê niš pitati ni Marij(o) od nih do zada, a od zada da uživa svaki svoj del. I jista Jelena, hći istoga Bocića, reče da e kunt(ent)a: sve će su učinili ujci neje, da je dobro učineno.²⁾

1) »šenu«. — 2) (Pisar Matij Božićević.)

(II, 188)

16. IV. 1633.

1633, avrila dan 16. Kadi ja Franić Harvojić prodajem moju plav Antonu Mušketić(u) od Oliba i Martin(u) Zagorčiću od Oliba za liba(r) 55. I ostajemo dužni Franiću zgora pisanomu¹⁾ libar 43 i ti beči obitamo se parnesti²⁾ parvi dan zuna; ako je ne bismo parnesli na termen, da mozi Franić priti ali poslati na naše spize.³⁾

Svidoci: fra Šimun Maletić i Matie Matieta. Pisa do(m) Matie Božićević, nodar pupliki.

1) »pisanomo«. — 2) »parnesta«. — 3) »spise«.

(II, 182)

15. VI. 1633.

Zuna dan 15. 1633. Ja Matiê, hći Antona Peraneza, prodajem Martinu, sinu Antona Neretvića, moj del vartla na Garbici v stanji Matiêševom i moj del kozlara; konfini: z levanta zemla Mike sestre,¹⁾ z maištrala zemla o(d) don Gašpara Fantića, z tarmuntane jistoga Martina, z garbina Matiê Ragužinića, ka prodaê zgora pisana bi štimana libar 31 i soldini 10, libra 1 žtimaduru (!), ki žtima (!) Gašpar Lečić. A ja Matiê zgora pisana bih kuntentana i satisvana.

Svidoci: Marko Budinić i Ėkov, sin Ant(o)na Lečića. Pis(a) do(m) Matij Božićević, nodar pupliki.

1) »sestere«.

(II, 182^v)

1. XI. 1633.

1633, novem(b)ra dan 1. Kadi ê Jelena, žena pokojnoga Matiê Blagajića, prodajem jedan kus zemle vartla Šimunu Čačeviću, momu netêku, ka zemla bi štimana po štimadurih komunskih: Jivanu Jivičiću, drugomu Tomiću Dončiću¹⁾ li(bar) 30 i dvi smokve na jistoj zemli; kunfini: za z bure Zdudenac, z garbina vartal iste Jelene, za z juga zemla Matiê Morinića, z majištala zemla iste Jelene. I ja Jelena bih kuntentana i satisvana od Šimuna zgora pisanoga.

Na to biše svidoci: dom Anton Ragužinić i Mikula Knezić. Pisa do(m) Matij Božičević, nodar pupliki.

1) »Tomiću Dončiću«.

(II, 183)

2. XII. 1633.

1633, decembra dan 2. Kadi pridoše k meni popu Matiju Božičeviću, nodaru pupliku, Franić Karamanić i Jerka, maćeha jistoga Karamana Franića, kadi ja Jerka zgora pisana govorim da sam prodala moj del kuće, ki me je tukal po mojem mužu Jurju Karamaniću i ta moj del četvarti prodajem Franiću zgora pisanomu za liba(r) 170. I ja Jerka zgora pisana bih kuntentana i satisvana od Franića zgora pisanoga.

Svidoci: don Jivan Božičević i Matij, kalafat, i Martin, sin Mikela, butera. Pisa do(m) Matij Božičević, nodar pupliki.

(II, 181)

1633.

1633. Kadi ê Kata, hći pokoinoga Luke Čačevića, ja prodaem zemlu moju v Blažinskom, a pr(o)daem Jerolimu, sinu Matia Katarinića; ta zemla bi štimana (po) štima(du)ru komunskomu Gašparu Lečiću, drugi Martinu Tancabeliću, obranomu, libar 11 i pol; kunfini: sa z juga put komunski, z garbina zemla Matia Čačevića, s tarmun(t)ane zemla Antonića Skrivanića.

Svidoci: Martin Belanić, drugi Martin, sin Mikule Šimičića. Pisah ê pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 187^v)

24. II. 1634.

1634, febrara 24. Kadi se čini jedan kumpromes po zakon bnetaški meju Markom Sintićem i meju Jivanom, sinom Ivana Salete, kadi bu-

dući obadva aparzento, kadi obadva kuntentasma, da naidemo dva suca, saki svoga: ja Marko naidoh Pera Škrivanića, a ja Ivan naidoh Jakova Lečića, da ona dva sude deferencie, ke su *meju* nami, ke su bile pokoinoga Ivana Marčetića, da ti suci mozite suditi, i ako bi se ne mogli *meju* sobom akomodati, da mozite naiti k sebi ednoga ili dva človika.

Mi suci zgora pisani, ja Pero Škrivanić i ja Jakov zgora pisan osudismo Marka Sintića da plati Saleti libar 200 i 60, da mu sada da libar 135, o parvoi Sensi li(ba)r 65, a o parvom Božiću lib(a)r 60. Mi suci učinismo penu: ki bi se od njih porekal, da p(1)ati dukat 25, ča mi sudismo. Da plate obadva suci i nodara, sakomu li(b)re 3.

Svidoci: Matii Raguzini(ć), drugi Martin, sin Jivana Dudižića. Pisah è pop Ivan Božićević, nodar pupliki.

632

(II, 183^v)

26. V. 1634.

1634, maè dan 26. Budući zajedno Perić, sin pokojnoga Šimuna Koščićića, i Petruša, njihova parenta, kadi oni oba rekoše: ja Perić činim *jeno* pismo za se i za *moje* sestre i brata i za vsu našu red od stanè pokojnoga našega dida, kadi mi *jesmo*¹⁾ plaćeni i kuntentani i satisvani od Petruše zgora pisane.

*Io Pero Suad(r)i fui p(r)ese(n)te qua(n)to di sop(r)a.*²⁾

Svidoci: Matij Raguzinić i Matij Belanić. Pisa do(m) Matij Božićević.

1) »jesmu«. — 2) Pero Koščićić potpisuje se na talijanskom jeziku talijanskim prezimenom.

633

(II, 183^v)

10. VI. 1634.

1634, zuna dan 10. Budući aparzento Petruža, hći pokojnoga Pera Koščice, a žena pokojnoga Mikule Rerečića, ja Petruža zgora pisana prodajem sve *moje* pravi v stanji, ke mene tukale su od moga pokojnoga oca, a to prodajem Petruži *moje*(i) parenti. I ja Petruža zgora pisana bih plaćena¹⁾ i kuntentana i satisvana od Petruže *moje* parente i ja Petruža činim za se i za svu *moju* red i ja Petruža sigurivam *moju* parentu mojimi dobrimi.

Svidoci: don Jivan Barićević i Marko²⁾ Žuvrinić. Pisa do(m) Matij Božićević.

1) »palaćena«. — 2) »Marku«.

(II, 188)

12. VI. 1634.

1634, zuna dan 12. Kadi ê Jivan Šaleta dah don Jivanu Baričeviću i do(m) Matiju Božičeviću za moga brata libar 50, a ostajem im dužan libar 43 i ti pinezi obligivam se platiti¹⁾ o parvom Božiću.²⁾

1) »palatiti«. — 2) (Pisar Matij Božičević.)

(II, 186)

24. VIII. 1634.

1634, aguzta dan 24. Kadi ja Jivan, sin pokojnoga Martina Mikulića, prodajem moju kuću, ka je v Seli Malom, na placi, a tu kuću prodajem Marku, sinu pokojnoga Antona T(e)ribelića; a ta kuća bi štimana po meštru Petru Urbaniću od Lovrana libar 284, so(ldini) 4, štimadurom libar 6. A ja Ivan sigurivam Marka mojjimi dobrimi, ako bi mu ki otil vzeti tu kuću; termeni: parvi o Martini libar 80, drugi termen libar 100 o Bartolomijni, ka će biti na 1635, treti termen o Božiću, ki za nu pride parvi. Ča bude man(k)ati, sve da doplati, i ča bude stati va toj kući, da plaća Marko fit Ivanu, dokle plati kuću.

Svidoci: Marko Budinić i Luka Lepić. Pisa do(m) Matij Božičević to pismo, molen od jedne strane i druge.

(II, 192^v)

29. IX. 1634.

1634, setembra 29. Ê Matia, žena pokoinoga Antona Marčetića, ê prodaem moju zemlu, ka me e dopala od moga oca, ta zemla e v Tan(ca)skom, a to prodaem Antiću, sinu Ivana Kožulića; ku zemlu štima Jakov Lečić i Matii Ragužinić libar 27.

Svidoci: Jurić, sin Gargura Šimičića, i Luka Forcinić. Pisah ê pop Ivan Božičević, nodar pupliki.

(II, 184^v)

4. III. 1635.

1635, marča 4. Kadi biše aparzento parun Marko Melada i Šimun, sin Antona Neretvića, kadi ja Marko zgora pi(sa)ni dajem moje zemle Šimunu zgora pisanomu, a to v ogradi Bubolini, a ja Šimun dah Marku toliko moje zemle na Slavoninah, a to v prominu; te zemle štima Jakov Lečić,¹⁾ štimadur komunski.

Svidoci: Jerolim, kalafat, drugi Matii, sin Mikule Šimičića. Pisah é pop Jivan Božičević, nodar pupliki.

1) »Lešić«.

638

(II, 143^v)

16. IV. 1635.

1635, avrila dan 16. Budući aparzento Anton, sin Žuvana Raguzinića, i Martin, sin Matie Raguzinića, ja Anton zgora pisani dajem Martinu zgora pisanomu dajem pinez libar 122, a ja Martin zgora pisani obitam Antiću š nim hoditi dokle mu je zarabim; ako bih ja umankal, da uživa Antić tarsje, dokle moé mati da ti pinezi zgora pisani, to tarsje v Rusarici.

Svidok: do⟨m⟩ Martin Raguzinić.¹⁾

1) (Pisar Matij Božičević.)

639

(II, 185)

16. IX. 1635.

1635, setembra 16. Kadi é Nadalin Nadalić čin⟨i⟩h pisati koliko sam prodal v Malom Seli dobar Urse, neća⟨ki⟩ne moje žene: naiparvo v kući i vartli libar 50; ja em daem ovde na Dražici nad Rovenskoj vartla libar 24; štimaše štimaduri komunski: Matii Raguzinić, drugi Jakov Lečić.

Svidoci: Tomić Budinić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božičević.)

640

(II, 185^v)

12. III. 1636.

1636, marča 12. Budući aparzento Matii Dračić i Mara, žena pokojnoga Mikule Dračić⟨a⟩, budući oba ⟨apa⟩rzento, otijući da nam se piše edan kunpromes po zakon bnetaški, da se deferincie, ke su meju nami, da e načine dobri ljudi, budući aparzento Matii Rerekin i Mara, žena Mikule Dračića. Mi kun⟨ten⟩tasma ča učini Jurić Šimičić i Antić Halić, a radi dice pokojnoga Mikule Dračića; ki bi se porekal od nih dvih, da platí duka⟨t⟩ 50.¹⁾ (Prekriženo!)

1) (Pisar Ivan Božičević.)

(II, 184^v)

15. VII. 1636.

1636, luê 15. Kadi ja Mara, hći Šimuna Morinića, a žena pokoinoga Franića Marčevića, i ê ista Mara oženih *moju* hćer Maru na Silbu za Gargura, sina Antona Vinturića, i dah jei libar šeststo, a to u špratu, u masarii i va ostaloj robi, ku robu¹⁾ štima Margarita, hći pokoinoga Antona Dračića, druga Margarita, žena Matia, kalafata, do njihove kušencie. I tu bi aparzencii isti Gargur, muž jiste Mare.²⁾

1) »robo«. — 2) (Pisar Ivan Božićević.)

(II, 188)

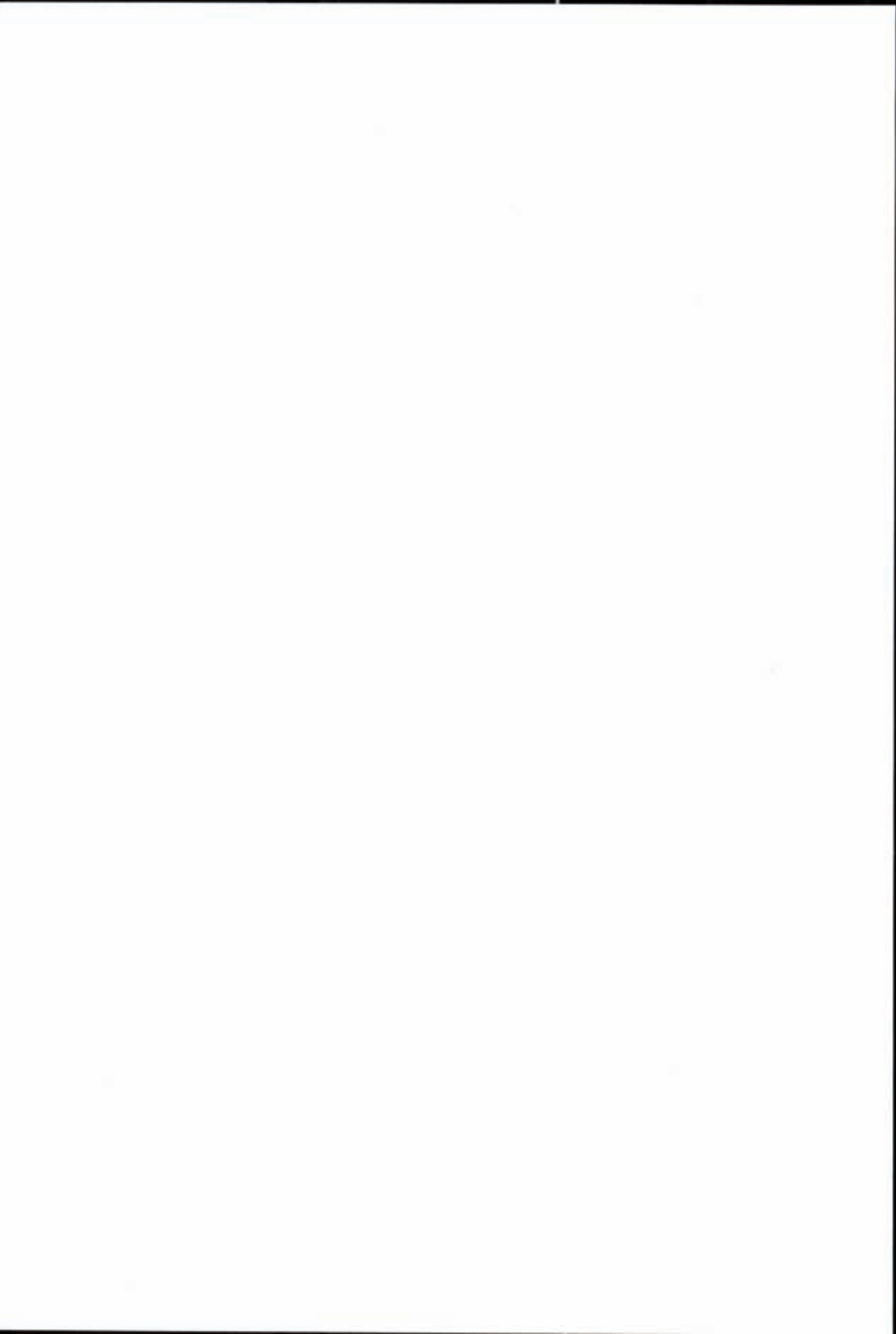
s. a.

Ja do⟨m⟩ Matii Božićević nahodim, da mi e dužan do⟨m⟩ Marko Saletić libar 45 i po; taki ê dom Jivan Šcarbić, da e a mani dužan istini do⟨m⟩ Marko libar 47 i po, o sem 93.

Kadi ê Ivan, brat jistoga do⟨m⟩ Marka, platih tim popom libar 50, a ostalo o parvom Božiću obnig⟨ivam⟩ se platiti.

Sv⟨id⟩oci: do⟨m⟩ Marko Budinić i Jakov Lečić.¹⁾

1) (Pisar Ivan Božićević.)

TABLICA NOTARA

MIKULA KRSTINIĆ 1564—1595	1—158, 160—163, 165—167, 169, 170
ZUVAN KRSTINIĆ 1591—1616, (1626)	159, 164, (170), 185, 186, 190, 191, 197, 224, 231, 250, 251, 270, 289, 336, 342, 390, (538)
IVAN BOŽICEVIĆ 1593—1636	168, 171—184, 187—189, 192—196, 198—223, 225—230, 232—249, 252—269, 271—288, 290— —335, 337—341, 343—389, 391—426, (427), 428—537, (538), 539—583, 585—587, 589—599, 601—604, 606—617, 620, 622—624, 630, 631, 636, 637, 639—642
MATIJ BOŽICEVIĆ 1629—1635 (1604—1635)	(217), (427), (450), (456), (468), (504), (522), (524), (541), 584, 588, 600, 605, 618, 619, 621, 625—629, 632—635, 638

INDEKSI

INDEKS IMENA

- Adrario Antonio od Cresa, miser, 7
Akvila 46
Andreja od Santa Mavre 450
 žena Jelena Dundić 450
Andrija de Cipro, miser, 73
Anica ... 306, 579
Anica, kći Antone Taraboće, 45
Antić ... 410
Antić Matijev 191
Antić (Anton), sin Mikela, butera,
 434, 437, 453, (Mikelev) 473, 544,
 553
Antić, sinovac Žuvana Ragužinića,
 62
Antić, zet Gargura Simičića, 435
Antigovo stanje 511, 519, v. Maljić
 Anton
Anton ... 375, 459
Anton, buter od Raba, meštar, 7,
 8, 62, 71, 86, 252
 žena Margarita, kći Šimuna Ne-
 retve, 86
Anton, domin ... 306
Anton, muž Cice Budinić, 313
Anton, muž Jerolime Lepić, 618
Anton, nećak Margarite Matijašić,
 161
Anton, nećak Šimuna Vidulića, 279
Anton, trgovac, 158, 423, 548, 591
Anton, zet Antona Hranjca, 171
Anton, zet Mikule Jerčića, 339
Anton, zidar iz Osora, meštar, 11
Antona ... 432, 579
Antona, kći Mare Simičić, 467
Antona, kći Šimunelova, 253
Antona, nevjesta Ivana Levra, 461
Antona Gašparinjeva 317
Antončić Anton 564
Antončić Ivan 177, 184, 539
 žena Margarita Dudižić 177
Antončić Marko 564
Antonić ... 493, 545, 601
Antonijo de Gregol od Grava 113
Antoninić Anton 271, 535, 612
Antoninić Antoniće 535
Antoninić Jurić 2
 žena Margarita 2
Antoninić Margarita 271, 535, v. Be-
 lanić Jurić
Anjelić Martin 575
Asiž 534
Babićac 121
Baćin laz 444, (laž) 402
Badljine (Badijine) 20, 440
Bakar 585
Baldagusta 439
Baldarija 292
Baldar(s)ke 99, 453, Baldarka 410,
 v. Vela B(a)ldarka, Male Bal-
 darke
Baldin ... 341, 548
 žena Matija Budinić 548
Baldin teg 254
B(a)lvanida 10, 135, 530
Ban 438
Bančić Jelena 11, v. Blažinić Luka
Bančić Perac 11
Banesko 413
Banić Marko 149
Banić Matij 15, 278, 552
Baranić Petar 204
Barba Matij 153
Barba Mikulina 353, v. Morinić Ga-
 špar
Barbić Antić 434

- Barbić Juraj, domin, 308, 312, 447, 526
- Barbić Jurić 157, 162
- Barbić Lovrić 326
- Barbić Matij 157
- Barbin Anton 272, 609
- Barbin Franić 217, 272
žena Klara 217, 272
- Barbin Margarita 272
- Baričić Anton 550
- Baričić Mikula 223, 224, 297, 322, 550
žena Ursa 322
- Barić, muž sestre Mande Farinić, 624
- Barićević Anton 330, 496, v. Livača Anton
- Barićević Blaž 95, 108, 116, 150, 169, 171, 231, 256, 260, 445, 552, v. Livača Blaž
žena Kata 445
- Barićević Frane, fra, 231
- Barićević Grgur 1
- Barićević Ivan, dom, 625, 633, 634, v. Ščarbić Ivan, dom
- Barićević Margarita 5, v. Budinić Mikula
- Barićević Marko 110, 375, 410
- Barićević Martin 95, 625
- Barićević Matij 5, 14—16, 29, 46, 48, 52, 56, 57, 96, 107, 108, 110, 116, 125, 139, 150, 171, 181, 187, 201, 216, 224, 226, 229, 233, 235, 236, 239, 256, 257, 261, 262, 264, 265, 268, 269, 271, 276, 296, 318, 319, 329, 330, 335, 348, 360, 368, 369, 416, 496, 505, v. Livača Matij; Matij Blažev
- Barićević Matijaš 1
- Barićević Mikula 5, 110, 364, 625
žena Katarina 5
- Barićević Šimun 303, 625
- Barnardin, kalafat, 377
- B(a)rnardin Mikula 189
- Barnardinić Tomić 545
- Barnić iz Malog Lošinja 376, 382
- Bartul, fra, v. Moro
- Barzula Ivan 394
- Basara(i)sko 15, 20, 239, 254, 316, 355
- Baška (Be-) 79, 101
- Batalja (-elja) Franić (Francisko) 6, 447, v. Kirinić Franić
- Batalja (-elja) Mandalena 477, v. Kirinić Manda
- Batištić Anton 241, 308, 312, 353, 397, 518
žena Mara 397
- Batištić Matij od Silbe 308
- Batištu de Akvila, meštar, 46
- Bebino stanje 277
- Beci 228
- Belan ... 355
- Belanić Gargur 505, 585
- Belanić Jakov 35, 70, 76, 97, 154, 269
- Belanić Jurić (-raj) 19, 203, 271, 368, 390, 420, 497, 503, 543, 616
žena Margarita Antoninić 271
- Belanić Marko 60, 202—204, 229, 298, 300, 302, 325, 355, 368, 383, 435, 490, 538, 559, 564
žena Antona 60, 490
- Belanić Martin 390, 420, 519, 630
- Belanić Matij 19, 20, 56, 57, 98, 118, 171, 177, 187, 188, 289, 298, 440, 497, 503, 538, 543, 559, 616
žena Margarita 538
- Belanić Mik(ulin)a 440, 538, v. Hronjčić Mikula
- Belej 36, 100
- Belo od Sibenika, meštar, 112, 131, 139, 255, 413, 417
- Benić ... 201
- Berićević Berić 456
- Berićević Marko 456
- Bertulić Antona 14, 29, 30
- Bertulić Grgur 29
- Bertulić Katarina 14, 29, 30, v. Zubić Ivan
- Bertulić Matij 14, 30
- Bertulić (Bertuleva) Mika 386, 447, 458, 548, 562
- Bertulić Mikula 14, 29, 30, 61
- Bertulić Šimun 253, 395, 399, 416, 428, 441, 562, v. Rumanjolić Šimun
žena Antona 399, 428
- Beška v. Baška
- Bezjačić Gargur 274
- Bice Mikula, gospodin, 130, 131, 149
- Bićina 204
- Biskupljčić Mikulica 120
- Biskupljčić Šimun 311
- Blagajeva ograda 176
- Blagajić Gašparina 553
- Blagajić Jelena 587

- Blagajić Matij 176, 587, 628
 žena Jelena 628
 Blagajić Matij, dom, 553
 Blagdaničina Antona 123
 Blaževica, teta Antona Farligotića,
 284
 Blažinić Luka od Nerezina 11
 žena Jelena Bančić 11
 Blažin(i)sko 27, 44, 194, 262, 264, 630
 Bneci 42, 45, 155, 430, 432, 472, 488
 Bobovišće 171
 Bocić ... 523
 Bocić Ivan 142, 217
 Bocić Jelena 625
 Bocić Marijo 625
 Bočina 503, 532, 549
 Bodulić ... 506
 Bodulić Ivan 94
 Bodulić Marko 94, 147
 Bodulić Marko, dom, 226
 Bogdanić Martin 518
 Bonin ... 367
 Bosna Grgur, fra, 137
 Bošak 439
 Boškajić v. Buškajić
 Božičević Ivan (Zuane), dom, no-
 dar puplik, 35, 37, 45, 73, 75, 146,
 172, 175, 192, 205, 211, 217, 219,
 220, 230, 232, 238, 239, 246, 249,
 261, 272, 276, 294, 306, 310, 312,
 317, 336, 342, 347, 353, 386, 404,
 425, 450, 515, 527, 529, 579, 606,
 629
 Božičević Jerolim (Jerulim) 577, 584,
 589, 601
 Božičević Lovrul, domin, 171, 173,
 175, 176, 183, 187, 195, 196, 212,
 213, 216, 218—221, 233, 240, 242,
 243, 249, 259, 260, 272, 356
 Božičević Matij 354, 362, 444
 Božičević Matij, dom, nodar pup-
 lik, 212, 354, 384, 387, 396, 411,
 412, 415, 421, 424, 425, 428—432,
 434, 436, 440—446, 450, 452, 453,
 455—457, 461, 463, 469—474, 476,
 477, 481, 488, 494, 495, 501, 504—
 —506, 509, 510, 514, 516—518,
 525—529, 531, 533—535, 540—544,
 546, 547, 554, 555, 561, 563, 565,
 566, 568, 569, 571, 574, 576, 578—
 —583, 587, 589, 590, 598, 602—
 —604, 607—610, 614, 616, 620, 622,
 624, 629, 634, 642, Bužičević 551
- Brač 171
 Brnardin v. Barnardin
 Bubeci Šimun od Jakina, kapetan,
 388, 389, 393, v. Šimun de Beci
 žena Zuvana 388, 393
 Bubulina (Bubolina) ograda 262, 637
 Buće Martin 30, 47, 73
 Bučev Anton 276, 512, 619
 žena Mara 619
 Bučev Ivan 343, 371
 Budeva draga 387
 Budinić Anton 252, 262
 Budinić Cica 313, v. Anton, muž Cice
 Budinić
 Budinić Gašpar 370, 544
 Budinić Ivan 4, 252, 262, 283, 325,
 330, 432, 595, 601
 žena Dumka (Dunka) 432
 Budinić Marko 462, 528, 554, 568,
 569, 571, 577—579, 581, 582, 587—
 —589, 602, 604, 607, 609, 614, 616,
 617, 621, 623, 627, 635
 Budinić Marko, dom, 610, 611, 624,
 642
 Budinić Martin 4, 5, 21, 22, 99, 109,
 110, 150, 161, 212, 230, 232, 245,
 253, 260—262, 286, 287, 291, 305,
 308, 313, 315, 334, 357, 360, 368,
 370, 383, 386, 387, 390, 399, 424,
 426, 442, 450, 462, 485, 489, 499,
 514, 516, 540, 547, 548, 556, 575,
 v. Haljevina Martin
 žena Jelena, kći Šimunelova, 253,
 287
 Budinić Matija 548
 Budinić Mikula 5, 21, 22, 110, 313,
 370, 383, 432
 žena Antona 370, 383
 žena Margarita Baričević 5, 110
 Budinić Mikulota 313
 Budinić Tomažo 370
 Budinić Tomić 639
 Budinić Vidal 341, 429
 Bujak Gargur od Lačnika 438
 Bukaranić Ivan 585
 Bukaronović Marko iz Bakra 585
 Bukašinović Pjero 264
 Bulbin 19, 20, 171, 440
 Buslomanić Martin 551, 589
 žena Tomica Neretvić 551, 589
 Buškaja ... 134, 178, 608

- Buškađa Matij 35, 80, 126, 135, 220, 234, 282
 žena Kata 220
 žena Matija 220, 282
- Buškađić (Bo-) Gašpar 220, 234, 442, 457, 468, 471, 580, 588, 590, 595, 599, 612, 622, 623
- Buškađić Ivan 220, 399
 žena Matija 399
- Buterić (-in) Jakov, meštar, 177, 228, 341, 415, 439, 448, 455, 472, v. Jakov, buter; Jakov, sin Antona, butera
- Buterić Mikel, meštar, 448, 455, v. Mikel, buter
- Buterin Martin 519, v. Martin, sin Mikela, butera
- Bužićević v. Božićević
- Cacić Jurić od Osora 206
- Cestun ... 433
- Cicić ... 612
- Cicić Anton 269
- Cicić Ivan 269
- Ćić Blaž 270
- Ćić Martin 270
- Cipriot Zaneto iz Pule 254
- Cipro 73
- Cres 3, 7, 8, 336, 585, creski 46
- Cvitković G(a)rgur (Garžić) 99, 198, 213
- Cvitković Ivan 198
- Cvitković Mikulina 198
- Čačević Franka 45
- Čačević Ivan 16, 38, 62, 67—69, 71, 72, 98, 105, 140, 143, 160, 229, 483
 žena Mikulina 98, 105, 140
- Čačević Jakov 123, 124, 132
- Čačević Jakova 415
- Čačević Kata 264, 630
- Čačević Kata(rina) 31, 415, v. Forcinić Antić
- Čačević Kliment, fra, 415, 418, 608
- Čačević Luka 3, 27, 39, 44, 264, 630
 žena Jelena 27
 žena Tomica 39
- Čačević Marko (sin Martina Čačevića) 32, 40, 42, 45
 žena Marica 45
 žena Jelena Taraboća 45
- Čačević Marko (sin Matija Čačevića) 31, 145, 309, 415
 žena Kata(rina) 145, 309
- Čačević Marko 39, 53, 278, 319, 334
- Čačević Martin 16, 31, 32, 40, 42, 45, 311, 483
- Čačević Martin (sin Marka Čačevića) 278, 319, 334
- Čačević Matij 31, 145, 293, 309, 415, 630
- Čačević Mikula 229
- Čačević Mik(ulin)a 45
- Čačević Šimun 309, 393, 415, 426, 587, 628
- Čambrić Anton od Silbe 6
- Čambrić Luka od Silbe 6
 žena Marica Kirinić 6
- Čarljenčić (Črljenčić) Franić 26
- Čarnilić Blaž 217
- Čarnilić Zuvan 217
- Čarvarić Juraj 214
- Čehmuljić Anton 181, 200
- Čehmuljić Kata 37
- Čehmuljić Kata 200, 201, v. Godinić Šimun
- Čehmuljić Mar(garit)a 37, 310
- Čehmuljić Martin 37, 310
 žena Kata(rina) 37, 310
- Čehmuljić Mikula 37
- Čopulina garina 304
- Črnojević Ivan 120
- Čanić Marko 136
- Čoplim (?) 97
- Čučić Matij 199
- Čukova draga 260, 276, 606
- Čunski 271
- Čurilić Luka 15, 33, 35, 37, 117
- Dagužić Anton, dom, 468
- D(a)lgčić Anton(ić) 119—121
- D(a)lgčić Jurić 119—121, 137
- Dalgčić Matija 121
- Dalgčić Mikula 121, 137
- Daruša od Osora 97, 146
- Derenčinić Gašpar 175
- Derenčinić Jakova 175
- Derenčinić Pero 175
- Desković Zuvan (Descouich Zuane), miser, 438, 439
- Dlgčić v. Dalgčić
- Dlgčić Matić 137
- Dobova (Dub-) 193, 206, 570
- Dohturić Štipan 120
 žena Margarita Jadrošić 120
- Dolac 75, 429
- Dolci 358, 554

- Dolčić 268
 Domjan(ov)ić Gašpar iz Lubenic 8, 9, 36, 132
 žena Antona Ragužinić 8, 9, 36, 132
 Dončić v. Dumčić
 Dondović v. Dundović
 Dorčić Marko 58, 137
 Dorka, svast Ivana Saletića, 491
 Dorka, unuka Zuvana Ragužinića, 62
 Dračić Anton (-tić) 27, 44, 50, 52, 57, 73, 77, 78, 87, 91—93, 98, 107, 110, 111, 115, 122, 155, 189, 212, 233, 255, 305, 313, 337, 397, 418, 459, 641
 žena Mikulota 337
 Dračić Franić 11, 83, 84, 107, 116, 128, 137, 173, 183, 212, 215, 337, 386, 418, 420
 žena Agnija 420
 žena Kata(rina) 215, 386
 Dračić Luka 386
 Dračić Mar(garit)a 305, 313, 397, 459, 641, v. Simičić Mikula
 Dračić Marko 52, 77, 78, 207, 221, 224, 226, 229, 233, 254, 336, 365, 368, 418, 420, 480, 481
 žena Manda(lena) 336, 368
 Dračić Matij 418, 481, 553, 640
 Dračić Mikula 212, 308, 346, 418, 517, 557, 564, 569, 573, 577, 578, 640
 žena Mara 640
 Dračić Zuvan 18, 27, 104, 108, 111, 116, 127
 Dračići ... 521
 Draga 47, 53, 215, 257, 271, 287, 386, 446, 482, 483, 532
 Draga Grguričića (Garguričina) 47, 87, 88, 285
 Dragočalj(a) («v Dragočaj») 134, 140
 Drakmanščak (Drakmarščak, Drakmaščak) 390, 487, 562
 Draž Kolan 102
 Dražica 17, 120, 345, 435, 501, 639
 Dražina 73, 168, 195, 566, 599
 Dronjić Ivan 35, 48, 49, 59, 60, 77, 78, 87
 Dubac 325
 Dudižić Anton 219, 356, 361, 532, 568
 žena Antona 361, 532, 568
 Dudižić Antona 399
 Dudižić Franić 95, 96, 122, 166, 398—400, 414, 425, 500, 508, 576
 žena Neža 95, 96
 Dudižić Gargur 378
 Dudižić Ivan 14, 17, 95, 96, 128, 166, 167, 177, 184, 206, 252, 284, 356, 359, 377—379, 383, 390, 398, 400, 412, 414, 425, 444, 463, 500, 528, 576, 631, v. Sital Ivan; Požarić Ivan
 žena Margarita 206, 425
 žena Kata Fantić 400, 425, 500, v. Sutlova Kata
 žena Mara 378, 379, 414, 528, v. Luka, svitar
 Dudižić Kata 95, 96
 Dudižić Margarita 177, v. Antončić Ivan
 Dudižić Marko 95, 96, 128
 Dudižić Martin 46, 77, 78, 111, 125, 184, 219, 221, 294, 300, 320, 321, 329, 356, 359, 361, 378, 398, 408, 411, 412, 414, 444, 508, 528, 532, 556, 557, 568, 621, 631
 žena Margarita 219, 356, 398, 408, 556
 Dudižić Matij 221, 239, 244, 316, 411, 412, 555, 557
 žena Margarita 239, 555
 Dudižić Mikula 121
 Dujmović ... 357
 Duma, kći Mikela, butera, 458, v. Simun ...
 Dumac ... 178
 Dumčić ... 540
 Dumčić (Dončić, Dunčev) Tomić 583, 586, 614, 628
 Duminigo (Dumenig) da Muntičara, zidar, 11, 25
 Dunatići ... 178
 Dunčev v. Dumčić
 Dundić v. Dundović
 Dundić Kata 351
 Dundičevica Katarina 73, v. Pekšinić Jerolim
 Dund(ov)ić (Do-) Ivan 57, 63, 67, 69, 72, 73, 84, 113, 128, 140, 174, 181, 188, 189, 268, 276, 283, 295, 324, 325, 361, 366, 410, 434, 450, 515, 525, 543, 553, 562, 566—568, 573
 žena Margarita 174, 268, 296, 324, v. Mandičeva
 žena Stošina (Stošija) 295
 Dundović Jakova 324
 Dund(ov)ić Jelena 434, 450, v. Andreja od Santa Mavre

- Dundović Luka 42
 Dundović Mara 325
 Dund(ov)ić Matij 21, 31, 32, 37, 42,
 54, 55, 66, 74, 76, 79, 80, 85, 86,
 106, 119, 324, 434
 Dund(ov)ić Matij, domin, 153—155,
 158, 160, 213, 217, 234, 351
 Dundović Matija 434
 Dundović Šimun, domin, 6, 73
 Dunka ... 317
 Dvapuč 163
- Erčić v. Jerčić
 Erolim v. Jerolim
- Fakarsko (Fakorsko) 262, 436, 592,
 593
 Fakineto Zuvan, miser, 403
 Fant Matij 106, 115
 žena Kata(rina) 106, 115
 Fantić Anton 250, 251, 333
 Fantić Franić 100, 167, 180, 192, 226,
 229, 232, 256, 282, 301, 315, 318,
 328, 329, 336, 342, 343, 355, 366,
 369, 371, 372, 378, 400, 408, 411,
 415, 440, 466, 473, 480, 481, 483,
 494, 496, 497, 499, 501, 502, 508,
 510, 534, 550
 žena Antona 306, 534
 Fantić Gašpar 178, 290, 313
 Fantić Gašpar, dom, 384, 534, 627
 Fantić Kata 328, 400, 408, 534, v.
 Petar ... (prvi muž); v. Dudi-
 žić Ivan (drugi muž)
 Fantić Mikula 106, 232, 250, 251, 318,
 329, 372
 Fantovo stanje 329
 Farinić Anton 128, 206
 žena Jelena 128, 410
 Farinić Ivan 52, 163, 278, 463, 464,
 624
 Farinić Jakov 128
 žena Matija 128
 Farinić Manda 624
 Farinić Marko 206, 312, 315, 316, 339
 Farinić Mika 624
 Farinića (Farinevo) stanje 558, 559
 Farligotić (-dić) Anton 189, 193, 256,
 284, 327, 367
 Farligotić Gašparina 331, 367
 Farligotić Ivan 256, 367
- F(a)rli(n)gotić (-dić) Jakov 4, 256,
 331, 367, 377
 žena Jakova 256
 žena Antona 331, 367, 377
 Farligotić Mara 367
 Fatović Luka 406
 Fatović Martin 406
 Favrić Franić 245
 Favrić Jerolim 320, 439
 Fericol Jakov s Cresa, miser, 8, 9
 Filozo (Filozij) Frane, domin, 41, 73
 Forcinić Antić (-ton) 31, 33, 40, 79,
 114, 145, 191, 246, 307
 žena Kata(rina) Čačević 31, 145
 Forcinić Blaž (Bjaž) 138, 179, 230,
 264, 271, 277, 283, 290, 291, 295,
 306, 317, 330, 336, 338, 339, 342,
 350, 354, 356, 359, 361, 363, 375,
 378, 391, 395, 403, 405, 410, 413,
 427, 437, 454, 460, 471, 474, 478,
 488, 495, 497, 500, 502, 506, 508,
 509, 511, 525, 528, 531, 536, 556,
 561, 563, 565, 573, 577
 žena Dunka 291
 Forcinić Dumka 307
 Forcinić Franić 427, 497, 508, 573
 Forcinić Ivan 427, 471, 495, 577
 Forcinić Jerolim, gospodar, 303, 389,
 421
 Forcinić Jurić 106, 147
 Forcinić Luka 10, 16, 36, 78, 79, 81,
 87—89, 95, 114, 146, 147, 148, 183,
 228, 245, 246, 248, 260, 307, 344,
 391, 447, 495, 636
 žena Markižina 307
 Forcinić Marko 427, 506
 Forcinić Matij 191
 Forcinić Matij, domin, 317, 351
 Forcinić Šimun (-on) 2, 36, 78, 81,
 146, 148, 495, 625
 žena Jelena 2
 Frana ... 450
 Franić, kovač, v. Karamanić Franić
 Franić, nećak popa Matija Dundića,
 351
 Franić, zet Katarine Čačević, 309
 Franković Zorzi 504
 Frkovsko 139, 152
 Frlingotić v. Farlingotić
 Frušturica Gargur 265
 Frušturica Ivan 265
 Furlivezi Zanzpavlo, miser, 388, 389,
 391

- Furtunić (Furtuni) Frane (-ić) od
Silbe 476, 484
žena Antona Simičić 476, 484
- Furulić Ivan 86
žena Antona 86
- Furulića draga 300
- Garba 320, 476, 490
- Garbica 190, 627
- Gargur, sin Ivankov, 270
- Garguričić Antona 195, 247, 321, 474,
495, 577, v. Kolejinka Antona
- Garguričić Dumka (Donka, Dunka)
195, 321, 474, 495, 577
- Garguričić Franić 188, 235, 414, 474
žena Ursa 235, 474
- Garguričić Gargur 195, 216, 261, 321,
359, 495
- Garguričić Jelena 495
- Garguričić Marko 187, 188, 216
- G(a)rguričić Pero 5, 44, 48, 49, 60,
77, 78, 95, 96, 98, 101, 102, 110,
122, 156—158, 195, 216, 235, 247,
261, 321, 474, 495, 577, Gorguri-
čić 127
- Garguričić Petruša 195, 321, 474, 495,
577
- Garguričića ograda 589
- Gark 450 (bilj. 1), v. Andreja od
Santa Mavre
- Garmožalj v. Gramožalj
- Garžinevo stanje 569
- Garžinić Gargur 266, 409, 444, 554,
569
žena Mara 554, 569
- G(a)ržinić (Garžanić) Ivan 26, 56, 57,
75, 163, 188, 209, 322, 409, 444
- Gašpar dom ..., plovani od Pomera,
424
- Gašpar, nećak Margarite Krisinić,
109
- Gašpar, zet Ivana Budinića, 432
- Gašpar, zet Marka Dračića, 418
- Gašpar, zet Mikule Marčevića, 291,
314
- Gavdenta ... 335
- Gavdenta, bratučeda Jelene Čačević,
45
- Gladileva ograda 514
- Gladilić Antona 374
- Gladilić Blaž (Bjaž) 40, 210, 256, 323,
327, 331, 350, 377, 404, 441, 510,
535, 538, 567, 602
žena Margarita 210, 256, 323, 331
- Gladilić Ivan 144, 156
žena Marija 156
- Gladilić Jakov 194, 210, 262, 264, 266,
311, 323, 350, 374, 441, 449, 454,
510, 567, 602
- Gladilić Kata 441
- Gladilić Lucija 156, v. Rudanić Ju-
rić
- Gladilić Luka 252, 359, 367, 379, 441,
576
- Gladilić Mara 311, v. Marčević Mi-
kula
- Gladilić Marko, parun, 584
- Gladilić Martin 157
- Gladilić Matij 144
- Glava 547
- Glavsko 616
- Godinić Anton 178, 243, 258, 304, 320,
349, 376, 407, 473, 485, 555, 579
žena Dumka 579
- Godinić Franić 17, 203, 269, 300, 381,
420, 536
žena Margarita Lebavčić 269,
300, 536
- Godinić Ivan 269, 289, 300, 381
- Godinić Luka 172, 201, 260, 276, 277,
467, 546, 581, 606
- Godinić Matij 269, 349
- Godinić Mikula 581
- Godinić Šimun 172, 200, 201, 260, 277,
581
žena Kata Čehmuljić 200, 201
- Godinića dražica 581
- Gojaković Petar 272, 273
- Goljina 208
- Gomiline (-na) 214, 320
- Gorguričić v. Garguričić
- Govdentović Matij 525
- Grabare 223
- Grablja Kamilo (Kamilo od strane
Grable), miser, 263
- Grablja Zuvan (Zuvan od strane
Grable), miser, 263
- Gramožalj 7, 9, 62, 87, 178
- Grandić Juraj od Silbe 498
- Grandić Luka od Silbe 6, 125
- Grandić Matij 498
- Grav («od Grava») 113
- Gravot 161
- Gregol od Grava 113
- Grepelić Gašpara 18
- Grepelić Juraj 18
- Grepelić Lovrine 18
- Grguričić v. Garguričić

- Griman Vitur, opat sv. Petra u Osoru, 620
 Grmožalj v. Gramožalj
 Gržinić v. Garžinić
 Gucić Franić 131, v. Morat Franić
 Gucić Ivan 4, 101, 102
 Gucić Katarina 192
 Gucić Šimun 192
 Gusić Miklauš, meštar, 46
 Guštinsko 20
- Haljevina (Ho-) Martin 22, 159, 335, 397, 446, 524, v. Budinić Martin
 Haljić Antić (-ton) 231, 271, 465, 484, 490, 541, 564, 574, 640
 žena Franciska 465, 484
 Haljić Antona 375
 Haljić Franceska 451
 Haljić Franica 442
 Haljić Franić 22, 35, 46, 47, 70, 135, 141—143, 145, 150, 159, 165, 366
 Haljić Ivan 358, 412, 442
 Haljić Kata 451
 Haljić Mara 442
 Haljić Marko 451, 465
 žena Ursa 451, 465
 Haljić Martin 23, 24, 35, 63, 64, 152, 159, 202, 203, 215, 226, 231, 358, 370, 411, 412, 442, 465, 503, 505
 Haljić Martin, dom, 425, 429
 Haljić Matij 212, 233, 241, 308, 309, 311, 312, 316, 319, 337, 358, 366, 375, 466, 503, 505, 564
 žena Mara 241, 311, 337
 Haljić Mikula, dom, 465
 Haljinčina Kata 4
 Haranžić Jakov 540
 H(a)rvojić Franić 14, 35, 81, 221, 260, 276, 283, 544, 588, 626
 H(a)rvojić Ivan 100
 Harvojić Luka 190, 197, 296
 Harvojić Matij 348
 H(a)rvojić Mikula 65, 75, 92, 93, 128, 164, 190, 197, 283
 žena Antona 283
 Harvojić Pero 348
 Harvojić Petruša 348
 Harvojić Šimun 250, 276, 283, 295, 316, 336, 374, 405
 Hermanić Matij, dom, 422
 Hlupović Juraj od Zlarina 151
 Holjevina v. Haljevina
 Homčić Ivan 153
 Honjić Pero 564
- Hranjac Anton 171
 Hranjac Margarita 171
 Hromčevića Antona 4
 Hronjčić Dunka 504
 Hronjčić Gašpar 430, 475
 Hronjčić Ivan 475
 Hronjčić Mikula 475, 504, 538, v. Kronjčić Mikula
 žena Mikulina Belanić 475, 504, 538
 Hronjčić Šimun 504
 Hronjčićeva ... 399
 Hrvatinić Mikula, pilicar, meštar, 3
 Hrvojić v. Harvojić
- Ilovik v. Jilovik
 Istrija 499, 539
 Isuhrst, Isukarst 9, 118
 Ivan, buter od Silbe, meštar, 521
 Ivan, dom, v. Božičević Ivan, dom
 Ivan, kalafat, v. Zuvan, kalafat
 Ivan, nećak Jakova Buterina, 472
 Ivan od Rike 293
 Ivan, postolar, 409, v. Suvrinić Ivan
 Ivan, sin Mikela, butera, (Mikelev) 531, 532, 546, 563, 565, 601, 608, v. Buterić Mikel
 Ivan, zet Ivana Čačevića, 140
 Ivan, zet Matića Sišića, 526
 Ivan, zet Žuvana Ragužinića, 62
 Ivan Jakovljević 149
 Ivković v. Jivković
 Ivul v. Jivul
- Jadrij (sv.) 175, 542
 Jadrij iz Lovrana 596
 Jadrij, junak Marčetin, 479
 Jadrjsko 97
 Jadršćica 526
 Jadrošić ... 579
 Jadrošić Anton 196
 Jadrošić Franić 121, 439
 Jadrošić Margarita 120, 218, v. Doh-turić Stipan; Koščica Petar
 Jadrošić Matij 187, 195
 Jadrošić Mikula 85, 120, 121, 218
 žena Antona 85
 Jadrošinjsko 2, 181
 Jakin (lok.) 128, 388
 Jakinj ... 178, 410
 Jakinjovo stanje 525
 Jakinjica v. Maruša Jakinjica
 Jakov, buter, meštar, 240, 385, 392, 429, 580, v. Buterić Jakov

- Jakov, djever Jelene Taraboće, 45
 Jakov, gospodar, 421, 459
 Jakov, sin Antona, butera, 252, v.
 Jakov, buter; Buterić Jakov
 Jakova ... 306
 Jakova Katina 317
 Jakova, kunjada Ivana Haljića, 358
 Jakovlja 127, 300, 580
 Jakušinić Ivan 213, 271, 315, 320,
 326, 370
 Jakušinić Matij 516
 Jam(i)na 17, 216, 243, 258, 267, 377,
 516
 Javorna 1, 50, 332
 Jelena, kći Simunelova, 253, v. Bu-
 dinić Martin
 Jelena, nećakinja Antona Maljića,
 509
 Jelina ... 442
 Jerčić Marić (Martin) 339
 Jerčić Mikula 339
 Jerčići ... 152
 Jerolim ... 42, 306, 504
 Jerolim, kalafat, 537 (bilj. 1), 637
 žena Mara Sladinić 537
 Jilovica 50
 Jilovik 418, 431, 542
 Jivan v. Ivan
 Jivančasko 52
 Jivančić Gašpar 382, 384
 Jivičić Ivan 396, 469, 516, 594, 603,
 607, 628
 Jivičić Matij 370, 396, 514, 516, 540,
 603
 Jivković Dumka 168
 Jivković G(a)rgur 53, 302
 žena Katarina 53
 žena Bela 302
 Jivković Kata 168
 Jivković Mandalena 168
 Jivković Marko 53, 168, 302
 Jivković Marko, pop, 404, 599
 Jivković Matij 302
 Jivul 224, 335, 435, 460, v. Morić
 Ivan (Jivul)
 Jivulić (Morić) Karstić 460, 477, 507,
 542, 557
 Jivulić Mara 507, v. Morić Marga-
 rita
 Jordano Lesa(n)dro, kapetan utvr-
 de sv. Petra (Jilovik), 404
 Judić Fran od Raba 27, 75
 Judić Marko 27, 75
 Juraj, kovač, 201, 202, 280, 339, 340,
 352, 405, v. Karamanić Juraj
 Juraj, svak Martina Dudižića, 621
 Juraneva ograda 60
 Juranevo stanje 141, 142
 Juranić v. Jurinić
 Juranića dražica 301
 Jurčević Jelena 12, 13
 Jurčević Marko, dom, 12, 13, 53
 Jurčevo stanje 12
 Jure, sin meštra Marina od Raba,
 621
 Jurica ... 185
 Jurić ... 513
 Jurićević Gašpar, domin, 206, 259,
 347
 Jurinić Anton 593
 Jurinić (Juranić) Ivan 5, 171, 194,
 272, 288, 292, 302, 319, 341, 462,
 481, 494, v. Kularin
 žena Marija 5
 žena Margarita 481
 Jurinić Margarita 470 (bilj. 1), v.
 Lečić Matij
 Jurino 1
 Jurješić Jurić (Jure) 421, 619
 Jurješić (Jurjišić) Matij 255, 369, 505
 žena Antona 505
 Jurjević Ivan 257
 Jurjević Jurić 209
 Jurjević Matij 437, 553
 Jurjišić v. Jurješić
 Kačićevi 100
 Kačol 141, 142, 203, 207, 523, 535,
 536
 Kalafaneo Antonijo, miser, 620
 Kalamita 540
 Kaljac (»v Kalcu«) 272, 345, v. Ki-
 ljac
 Kamenica 624
 Kamulji Oracijo, likar, 533
 Kamulji Remundo 533
 Kanaletić Franić 120
 Kanćelić Franić 248, 256
 »Kani Braci« (»v Kani Braci«) 188,
 235
 Kanidula Mala 620
 Kapara Anton, postolar od Krka,
 meštar, 43, 44
 Karamanić Franić (Frane), meštar,
 352, 354, 363, 405, 432, 437, 454,
 503, 566, 612, 629, v. Franić, ko-
 vač

- Karaman(ov)(ić) Juraj, meštar, 35,
 37, 45, 169, 352, 354, 363, 364, 405,
 629, v. Juraj, kovač
 žena Jelena 37, 352
 žena Jerka 354, 363, 364, 629
 Karlič Gašpar 192
 Karlič Tomić 192
 Karpač ... 492
 Karpač (Krpac) Mikula 79, 234, 292,
 v. Krpačić Mikula
 Krpačić Mikula, dom, 469
 K(a)rstinić Zuvan (Zuvan), domin,
 141, 142, 144, 150, 153, 163, 175,
 196, 207, 218—221, 224, 241, 249,
 272, 276, 277, 306, 310, 324, 333,
 337, 358, 386, 402, 439, 455, 456,
 467, 556
 Karšić Juraj, dom, 597
 Karšić Zan (Žan) iz Nevalje 394, 466,
 597
 žena Mara 466
 Karšulić Ivan 617
 Karšusko 293
 Karuba 109
 Karvojevo stanje 209
 Kašića stanje 62
 Kata, kći Margarite Lebavčić, 300
 Katarinić Franić 451
 Katarinić Jerolim 502, 515, 523, 536,
 612, 630
 Katarinić Mara 502, 541, 574
 Katarinić Matij 451, 502, 515, 536,
 541, 574, 630
 Katarinić Mikula 194, 515, 541, 574
 žena Ursa 194, 508
 Kavalarica Kata 611
 Kavrule 602
 Kaljac 350, v. Kaljac
 Kirini, djed Margarite Krisinić, 109
 Kirinić Anton 8, 9, v. Oštromelja
 Anton
 Kirinić Franić 6
 Kirinić Franić 32, 590, v. Batalja
 Franić
 Kirinić Ivan 156, 157
 žena Agnija 156, 157
 Kirinić Lovrić 32
 Kirinić Manda 590, v. Batalja Man-
 dalena
 Kirinić Marica 6, v. Cambrljić Luka
 Kirinjeva draga 129
 Klobučar ... 570
 Knezić Mikula 628
 Kohšanja 326
 Koko Martin 76
 žena Ursa 76
 Kokovica 411, v. Lečić Martin
 Kokovo stanje 415
 Kolejić Matij 49
 žena Antona 49, v. Kolejinka
 Antona
 Kolejinka Antona 311, 313, 359, 378,
 379
 Kolić ... 162
 Konal ... («z garbina Konala», «v
 Konali», «v kuntradi v Kona-
 lini») 75, 163, 355, 379, 542
 Kopic Jurić 17, 45
 žena Jelena 45
 Kordovan Anton 170, v. Kosinjčić
 Anton
 žena Antona 413
 Korno v. Kurno
 Korone v. Kurune
 Korši Anton Jakomo, miser, 478
 Kosinjčić Anton (-tić) 105, 413, 457,
 v. Kordovan Anton
 Kosinjčić Zuvan 413
 Koščica (Koščičić) Pero (Petar, Pje-
 ro, Perić) 22, 209, 210, 218, 242,
 253, 255, 280, 281, 284, 293, 298,
 325, 339, 340, 344, 345, 348, 633,
 (Sudri Pero) 632
 žena Margarita 344, 345, 348, v.
 Jadrošić Margarita
 Koščica (Koščičić) Petruša 344, 345,
 633, v. Rerečić Mikula
 Koščica (Koščičić) Šimun 344, 632
 Koščičić v. Koščica
 Koštantinić Andrij, miser, 114
 Kovačić ... 187, 195
 Kovačić Martin 57, 74, 99, 104, 162
 žena Katarina 99
 Kožulić Antić 636
 Kožulić Anton 74, 109
 žena Antona Krisinić 74
 Kožulić Antona 520, v. Mrakuvić Pe-
 tar; Petar, zidar
 Kožulić Dunka 349, v. Godinić Anton
 Kožulić (Ku-) Franić (Frančisko)
 103, 122, 134, 282
 Kožul(ić) (Kožilić) Ivan (Ivić) 109,
 182, 227, 252, 294, 349, 438, 439,
 520, 565, 636
 Kožulić (Kožilić) Martin, dom, 438,
 439
 Krapulić Šimun, domin, 1

- Kremenčić Mikula, domin, 75
 Kresinić Martin 158
 Kresinić v. Krisinić
 Krisinić Anton 35
 Krisinić Antona 109, v. Kožulić An-
 ton
 Krisinić Ivan 109, 119—121, 158, 161
 Krisinić Margarita 66
 Krisinić (Kre-) Matij 66, 74, 85, 99,
 109, 119—121, 158
 žena Margarita 109
 Krisinić Pero 161
 Krisinić Šimun 66
 Kriška 351, 575
 Krivica 308, 312, 364
 Krivičić Franić iz Bićine 204
 Križ 9, 17, 120, 302, 306, 327, 367,
 380, 433, 608
 Krk 14, 43
 Krmnar 120
 Kronjčić Mikula 380, v. Hronjčić
 Mikula
 Krpačić (Karpačić) Mikula 41, 470,
 v. Karpač Mikula
 Krsinić Fran(e) 3, 36
 Krstić, sin Juranev, 49
 Krstinić Fran(e) (Franić) 11, 31, 40,
 41, 44, 59, 60, 67—69, 74, 78, 80,
 83, 85, 87, 88, 102, 118, 119, 122,
 132, 143, 145, 148, 158, 160—162,
 Karstinić 197
 Krstinić Ivan 117
 Krstinić Luka 117
 Krstinić Mikula, pop, nodar puplik,
 1, 2, 6, 17, 45, 50, 62, 78, 109, 118,
 122, 129, 131
 Krstinić Žuvan (Zu-) 15, 16, 18, 21,
 23—26, 28—30, 32, 37, 42, 43, 45,
 55, 63, 64, 66, 67, 69, 72, 80, 98,
 99, 104—106, 111, 115, 116, 118,
 121, 123, 125—127, 154, 156, 160,
 163
 žena Margarita 80
 Kučica Pjero 227
 žena Margarita 227
 Kučićić (Kučica) Anton 22, 50, 55,
 103, 241, 337, 622
 žena Dumka 241, 337
 Kučićić Dumenig 55, 77
 Kučićić (Kučica) G(a)rgur 3, 55, 282,
 468
 žena Jelena 55
 Kučićić (Kučica) Gašpar 98, 216, 234,
 292, 430, 460, 562
 Kučićić Gašparina 55
 Kučić(či)ć Ivan 449, 583, 607
 Kučićić (Kučica) Tomić 25, 55, 107,
 222, 228, 258, 266, 304, 315, 407,
 478, 583
 Kučićino stanje 220
 Kuća ograda 526
 Kularin 462, 480, 481, v. Jurinić Ivan
 Kuljanić Ivan 588
 Kumandić Ivan 177
 Kunsilj (ograda) 261
 Kurila 353
 Kurno (Kor-) 30, 145, 201, 221, 235,
 356, 379, 435, 461, 471, 497, 506,
 568, 573
 Kuršijna 7
 Kurune (Korone) 137, 546
 Kuševi teg 271
 Kužilić v. Kožulić

 Lačnik 438
 Lantana Marko Antonij 393
 Lantana Žuvan, miser, 393
 Laz 462
 Lazanika Antona 538
 Lebavčić ... 413
 Lebavčić Jadrij 102, 255, 300
 Lebavčić Jelena 255
 Lebavčić Margarita 300, v. Godinić
 Franić
 Lebavčić Martin 242
 žena Perka 242
 Lebavčić Tomica 255
 Lebavčić Tomić 21, 34, 255
 žena Jelena 21, 34
 Lečić Anton 71, 265, 420, 448, 495,
 541, 550, 574, 623, 627
 Lečić Antona 613, v. Šuvrinić Ivan
 Lečić G(a)rgur 19, 25, 35, 47, 77, 78,
 102, 111, 173, 176, 177, 180, 184,
 188, 189, 209, 243, 335, 613
 Lečić Gašpar 246, 265, 278, 293, 335,
 360, 361, 364, 380, 390, 395, 411,
 440, 445, 462, 477, 478, 487, 495,
 515, 519, 546, 566, 567, 575, 576,
 590, 598, 606, 609, 612, 616, 618,
 621, 623, 624, 627, 630
 Lečić Jakov 101, 102, 146, 245, 477,
 487, 492, 494, 497, 501, 510, 511,
 512, 525, 544, 546, 567, 568, 585,
 599, 623, 627, 631, 636, 637, 639,
 642

- Lečić Martin 411, 412, 557
 žena Kokovica 411
 Lečić Matij 406, 470, 501
 žena Margarita Jurinić 470
 Lečić Mikula 434
 Lečić Simun 180, 194, 246, 262, 434,
 470, 473, 490
 žena Mara 473
 Lečić Ursa 490, v. Marinić Simun
 Lečićevo stanje 557
 Lepić ... 75, 557
 Lepić Jerolima 618, v. Anton, muž
 Jerolime Lepić
 Lepić Luka 635
 Lepić Matij 3, 14—16, 20, 27, 55, 107,
 128, 130, 131
 Lepić Perić 618
 Lepić Simun 618
 Levrić Ivan 191, v. Levro Ivan
 Levrić Simun 29
 Levro Anton 461
 Levro (Levru) Ivan 209, 289, 461, v.
 Levrić Ivan
 Livača Anton 304, v. Baričević Anton
 Livača Blaž 304, v. Baričević Blaž
 žena Antona 304
 Livača Matij 183, 304, 343, v. Bari-
 čević Matij
 Livrić Ivan 125
 Lokva 12, 20, 193
 Lompričić Matij od Lovrana 273
 Lošinj 2, 17, 27, 30, 33, 41, 43, 45, 50,
 59, 62, 73, 74, 81, 83, 89, 99, 104,
 116, 118, 128, 175, 206, 217, 230,
 240, 246, 255, 257, 294, 394, 450,
 477, 484, 488, 490, 495, 602
 Lošinj, Selo Malo 47, 85, 99, 109, 110,
 120, 129, 130, 131, 144, 149, 157,
 161
 Lošinj, Selo Velo 1, 3—23, 25, 26, 28—
 45, 47, 48, 50—108, 110—123,
 125—128, 130—137, 139, 141—154,
 156, 158—164, 166, 167, 169, 170,
 185, 186, 190, 191, 197, 224, 231,
 250—252, 278, 289, 336, 342
 Lošinj Veli 10, 24, 103, 108, 123, 124,
 127, 135, 140, 165, 192, 204, 205,
 270, 404, 425, 427, 500, 507, 615
 Lošinj Veliki 520, v. Veli Lošinj, Ve-
 lo Selo, Mali Lošinj, Malo Selo
 Lovran 273, 596, 635
 Lovretić Nadalin 474, 540
 Lovrečić Anton, dom, 520
 Lovričansko 226
 Lovričić Gašpar 540
 Lovričić Matij 552
 Lovru ... 567
 Lubenice 8, 36, 132
 Lucija ... 317
 Lugani Batištu 102
 Luka de Zorzi Ščavon iz Pirana 89,
 90
 Luka, muž Mare Marčević, 428
 Luka, muž Margarite Vardobaso, 275
 Luka, svitar od Zadra, meštar, 187,
 195, 234, 277, 352, 354, 528
 žena Mara, udova Ivana Dudi-
 žića, 528
 Luka, unuk Kate Dundičeve, 351
 Luka, zet Mikule Targovčića, 488
 Lukar Luka, meštar, 248, 500
 Lumbarda (Lun-) Anton 108, 223,
 426, 464, Lumbardin 566
 Lumbardić (Lun-) Franić 255, 463,
 464, 544, 566, 596
 Lumbardo ... 306
 Madonić Stefan od Rike, meštar,
 240
 Magličić Tomić 251, 618
 Majčić v. Maljičić
 Makarunić Ivan 274
 Makarunić Jadrij 274
 Mala Orjula 25, v. Orjule
 Mala Srakana 449
 Male Baldarke 439, v. Baldar(s)ke
 Maletić Simun, fra, 626
 Malfatić Jakov 287, 293, 474, 593
 Malfatić Lovrić (Lovru) 519, 593
 Mali Lošinj 206, 259, 278, 367, 382,
 437, 439, 533, 594, 607, 610, v. Lo-
 šinj
 Malo Selo 4, 5, 101, 136, 149, 282,
 367, 410, 579, 600, 635, 639, v. Lo-
 šinj
 Maljevo (stanje i ograda) 16, 143,
 160
 Malji(či)ć Blaž 16, 28, 63, 64, 80, 82,
 107, 143, 160, 162, 509, Majčić
 270
 Maljić Anton 12, 13, 62, 114, 210, 509,
 510, v. Antigo
 Maljić Jerolima 509
 Maljić Mara 509
 Manda ... 1, 342
 Mandalena ... 305

- Mandalena, kunjada Mikuline Ma-
točić, 306
- Mandalena, teta Remunda Kamulji,
533
- Mandić Ivan od Raba 323
- Mandićeveva ... 268, 293, v. Dundović
Margarita
- Mara, kći Matija kalafata, 615
- Mara, nećakinja Katarine Dračić,
386
- Mara, nevjesta Ivana Kožulića, 294
- Marčeta 343, 371, 479, v. Šintić Mar-
ko
- Marčetić Anton 636
žena Matija 636
- Marčetić Ivan 272, 611, 631
- Marčević Franić (Frane, Francesko),
gospodar, 454, 492, 544, 549, 562,
571, 580, 584, 641, v. Melada Fran-
cisko
žena Mara Morinić 641
- Marčević Ivan 454
- Marčević Mara 428, 641
- Marčević Marko 443, v. Melada Mar-
ko
- Marčević Mikula (Mikulica), gospo-
dar, 181, 279, 282, 286, 291, 292,
314, 315, 346, 357, 360, 373, 380,
395, 410, 419, 421, 422, 428, 430,
454, 488, 492, v. Melada Mikula
žena Mara Gladilić 292, 311, 438
- Marčević Mikulina 291, v. Gašpar,
zet Mikule Marčevića
- Marčević Stipan 373
žena Katarina od Sali 373
- Margarita ... 480
- Mar(garit)a, kći Antona, trgovca,
423, 548, 591, trgovčeva 386, 609,
615, v. Šimičić Mikula
- Margarita, kći Simuna Neretve, 86,
214, v. Anton, buter; Šišić Juraj
- Margarita, kći Simunelova, 255
- Maričić Antić (-on) 141, 142, 326
žena Jelena 326
- Maričić (-eva) Antona 179, 218, 237,
275, 335
- Maričić (-eva) Mara 207, 265, 326
- Marin, meštar od Raba, 621
- Marinčulić Ivan 522
- Marinčulić Jerolim 271
- Marinčulić Matić 504
- Marinčulićeva ograda 271
- Marinić Mikula 490
žena Ursa Lečić 490
- Markečić Luka 246
- Marketić Anton 202, 280, 382, 384
žena Katarina 202, 280
- Marketić Berić 514
- Marketić Franić 101—103, 122, 128—
—131, 133—136, 144, 149, 161, 202,
514
- Marketić Mara 144
- Marketić Marko 122
žena Matija 122
- Marko, žakan, 367
- Markočića tarsje 540
- Markulina, nevjesta Jurića Šimiči-
ća, 118
- Martin ... 450
- Martin iz Nevalje, domin, 394
- Martin, kunjado Žana Karšića iz Ne-
valje, 466
- Martin, muž Mikulote Budinić, 313
- Martin, sin Matije Dundović, 434
- Martin, sin Mikela, butera, 509—511,
519, 531, 561, 629, v. Buterin
Martin
- Martinolić Anton 524
- Martinolić Berić 594
- Martinolić Gašpar (Gaspar) 129, 202,
205, 216, 261, 396
- Martinolić Ivan 34, 527
- Martinolić Martin 527
- Martje 17, 60, 243, 258, 333, 504, 582,
589
- Martvačka 118
- Maruša Jakinjica 64, 65, 68, 70, 84,
v. Jakinjica
- Matešić Ivan 522, 544, 561, 563, 565
- Matešić Ivan iz Silbe 498
žena Antona, udova Petra, zida-
ra, 544
- Matieta Matij 626
- Matij Blažev 20, 35, 50, 95, 152, v.
Barićević Matij
- Matij, brat Margarite Koščice, 344
- Matij de Beška 101
- Matij, dom, v. Božićević Matij, dom
- Matij, kalafat, meštar, 199, 235, 269,
319, 401, 403, 497, 573, 590, 615,
629, 641
žena Margarita 641
- Matij, kunjado Ivana Haljića, 358
- Matij, sin Antića Matijeve, 191
- Matij, sin Kate Neretvić, 332

- Matij, šura Jerolima Pekšinića, 73
 Matija 217
 Matija, nevjesta Buškajina, 234
 Matijaca Pjero, šinjur, 403
 Matijaca Zaneto 403
 Matijaševo stanje 547, 627
 Matijašić Jadrij 338
 Matijašić Matij 338
 Matijašić Mikula 338
 žena Gavdenta 338
 Matijašić Pero 66, 154, 161
 žena Margarita 66, 154, 161
 Matiol ... 586
 Matkov(ić) Anton 614
 Matković Ivan 85, 133
 Matkov(ić) Ivko 469
 Matkov(ić) Jakov 469, 514, 516, 594,
 610, 614
 Matković Jurić 380, 526
 Matkov(ić) Lovrić 469, 514, 516, 594,
 610, 614
 Matkovići ... 120
 Matočić ... 288
 Matočić Franić (Frane, Frančisko)
 12, 13, 18, 56, 147, 236, 253, 291
 žena Žuvana 291
 Matočić Jerolim 306, 431, 519
 žena Mara 431, 519
 Matočić Matij 33, 114, 117, 139, 146,
 147, 152, 155, 168, 257, 306
 žena Mikulina 257, 306
 Matočić Tomić 306
 Matulčić Franić (Frančisko) 7, 25
 Mažinjine 386
 Meducić Jurić 460
 Melada Francisko (Franić), gospo-
 dar, 545, 606, v. Marčević Franić
 žena Mara Morinić 606, 641
 Melada Marko, parun, 637, v. Mar-
 čević Marko
 Melada Mikula, paron, 366, 394, 606,
 v. Marčević Mikula
 Mihovilčić Matij iz Silbe 404
 Mihovilčić Šimun 404
 Mika ... 306
 Mika, kći gospodara Jakova, 459, v.
 Anton ...
 Mika, kći Mikela, butera, 447
 Mikel, sin Jakova, butera, 392
 Mikel(e) (Mikula), buter, meštar,
 128, 222, 228, 252, 253, 341, 361,
 366, 395, 429, 430, 437, 447, 452,
 453, 457, 458, 473, 482, 483, 493,
 509—511, 519, 531, 532, 544, 546,
 553, 561, 563, 565, 580, 592, 602,
 608, v. Buterić Mikel
 Mikložan 613
 Mikolić Anton 196
 Mikolić (Mikulić) Ivan 131, 148, 635
 Mikolić (Mikulić) Martin 193, 196,
 429, 635
 Mikolić (Mikulić) Mikula 130, 131,
 193, 196
 Mikoļjevo stanje 4
 Mikula, brat Mike Vuhsanić, 578
 Mikula, buter, v. Mikel(e), buter
 Mikula, kunjado Blaža Gladilića, 567
 Mikula, muž Urse Šimičić, 237
 Mikula od Brača 171
 Mikula, sin Barnardina, kalafata,
 377
 Mikula, sin Luke, svitara, 528
 Mikula, unuk Matijaša Baričevića, 1
 Mikula, zet Jurja Karamanića, 354
 Mikulić v. Mikolić
 Mikulina, žena Matija Matočića, za-
 tim Antona Škije 306
 Mišić ... 273
 Mišić Veli iz Beleja 36, v. Muškar-
 dinić Mišić
 Mižinčić ... 306
 Modina Tomažo, miser, 382, 388,
 389, 391
 Molat 212
 Morat Franić 101, 102, v. Gucić Fra-
 nić
 Morić Anton 432
 Morić Ivan (Jivul) 141, 142, 241, 542,
 v. Jivul
 Morić Margarita 241, v. Jivulić Mara
 Morinić Gašpar 11, 176, 353, 392
 žena Mikulina Barba 353
 Morinić Mara 641, v. Marčević Fra-
 nić
 Morinić Matij 392, 628
 Morin(ić) Šimun 387, 641
 Moro Bartul (Bartolamio), fra, 404,
 586
 Mraković Vicko (Visko) 409, 419
 Mrakuvić (Mraković) Petar, zidar od
 Sibenika, 419, 520, v. Petar, zi-
 dar
 žena Antona Kožulić 520
 Mulban (Mulbin) 227, 365, 368
 Muličić Matij 95, 96, 244

- Muličina Dumka (Dunka) 175, 408
 Muličin(k)a ... 20, 75
 Muntičara 11
 Muškardinić Mišić od Beleja 100, v. Mišić Veli
 Mušketić Anton od Oliba 626
- Nadalić Markižina 558
 Nadalić Nadalin 600, 639
 Nadalić Zuvan 10, 33, 43, 46, 59, 60, 77, 114, 140, 146, 172, 242, 485, 515, 547, 558, 559
 Nadalin ... 501
 Nadalovo stanje 501
 Na Dolu Tarsje 353
 Nakarić Anton 199
 Nakarić Margarita 199
 Nemirić (Nimirić, Nemira) Marin od Raba, gospodin, 130, 131, 149
 Neretva Simun 86, 125, 180, 214
 Neretvić Anton 15, 82, 97, 180, 190, 319, 326, 332, 346, 368, 477, 494, 627, 637
 žena Margarita 97
 Neretvić Ivan 563, 565, 622
 Neretvić Jurić (Zorzi) 464, 517, 580
 Neretvić Kata 125, 180, 332
 Neretvić Martin 125, 231, 235, 254, 260, 279, 293, 319, 416, 494, 517, 550, 627
 Neretvić Mikula 91—93, 185, 186, 230, 237, 517, 551, 589
 Neretvić Simun 230, 426, 477, 517, 543, 551, 589, 637
 Neretvić Tomica 551, 589, v. Buslomanić Martin
 Neretvić Tomić 35, 125, 285, 510, 513, 563, 565
 Neretvini redi 319
 Neretvino stanje 551
 Nerezine 11, 551, 598
 Neržac 128, 299, 383
 Nevalja 394, 410, 466, 597
 Neža Blaževa 15
 Nežić Gržan 82
 Nežić Mar(garit)a 82
 Nežić Marko 212
 Nimiri Jerolim, miser, 149
 Nimirić v. Nemirić
- Ogradica 300
 Olib 267, 362, 626
 Orbanić (Orebarba) Ivan 478
- Orbanić Petar 526
 Orjule 7, 25, 107, orjulski 35, v. Ma-la Orjula
 Orlinovo stanje 62
 Osor 7, 11, 78, 97, 109, 123, 146, 206, 285, 367, 415, 534, 620
 Oštromelja Anton 6, 7, v. Kirinić Anton
- Pakalčić 47, 74, 109, Pakolčić 410
 Paklać 604
 Pakolčić v. Pakalčić
 Palacol 25
 Paladin ... 189
 Paprića stanje 436
 Pastorčić Franić 583
 Pastorčić Jerolim 533
 Pečina 175
 Pehić ... 181, 335, 613
 Pehić Katarina 153
 Pehić Krstin 153
 Pehić Luka 99, 153, 301, 430, 565
 Pehić Mikula 565
 Pekšinić Franić 623
 Pekšinić Jerolim 42, 73, 603
 žena Katarina Dundićevica 73
 Pekšinić Katarina 73
 Pekšinić Luka 413, 623
 Pekšinić Matij 73
 Pekvinić Luka 551
 Pelanić Petar 318
 Peloti(ca) P(j)ero od Bnetak, miser, 431, 472, 488, 490
 Perac ... 15, 139, 152
 Peracić Frančiska (Frančeska, Frana) 375, 428, 458, 459, 591, 615
 Peracić Franić 299, 316, 421, 456, 468, 500, 549, 576, 613
 Peracić Martin 179, 214, 218, 225, 237, 428, 458, 459, 538, 591
 žena Mikulota (Mikulina) 179, 214, 218, 237, 538
 Peranez Anton 627
 Peranez Matija 627
 Peričić Franić 427
 Peričić v. Perinić
 Peričević Frane, dom, 486
 Peričević Martina 486
 Perinić ... 579
 Perinić Anton od Oliba 362
 Perinić Ivan 539, 564
 Perinić Kata 591
 Perinić Marko, dom, 600
 Perinić Petar od Oliba 267

- Perinić (Peričić) Petar (Pero) od
Silbe 179, 421, 490, 564, 591
žena Matija Sladinić 179
- Perličić Ivan 406
- Petar, muž Kate Fantić, 328
- Petar (Pjero), zidar od Sibenika, me-
štar, 252, 253, 260, 288, 338, 344,
359, 385, 401, 403, 409, 419, 458,
468, 475, 544, v. Mrakuvić Petar
žena Antona 544
- Petar (Sveti) di Nembi (de Nembo)
(Sam Pjeru) 404, 586
- Petar (Sveti) u Osoru 123, 620
- Petrica, unuka Perke Lebavčić, 242
- Petrica, unuka Zuvana Ragužinića,
62
- Petrišić Dunat 9
- Petrović ... 525
- Petruša ... 298, 325
- Petruša, parenta Pere Koščice, 632,
633
- Picin Mikula 392
- Piran 33, 89, 422
- Pjero, zidar, v. Petar, zidar
- Pjero de Baška, meštar, 79
- Pjeru (Sam), v. Petar (Sveti) di
Nembi
- Plavalić Anton 267
- Plesak 10, 62, 135, 229, 448, 452, 468
- Podelinovo stanje 148
- Pod Stražica 187
- Pod Tarnak v Dolci 429
- Pod Vetar v. Soto Vento
- Polako Ivan od Savicente 43
- Poljana 603
- Polje, 10, 135
- Pomer 424
- Portule 66, 109, 121
- Posibelić Mikola (Mikula) 137
- Posibelić Petar 137
- Poštolaric Marko 548
- Požarinić Anton 556
žena Antona 556
- Požarinić Gargur 392
- Požarinić Ivan 392
- Požarinić Ivan 444, v. Dudižić Ivan
- Požarinić Matij 181, 185, 186, 446
- Pračina Dorka 580
- Pračina Jelena 4
- Pračina Markižina 447, 592
- Pračina Zorzi 9, 12, 13, 54, 98, 267,
337, 385, 401, 436, 447, 580, 592
žena Franka 337
- Pračina Zuvan 4
- Profičić Jakov, miser, 8, 9
- Provice Cežer, don, 218
- Pula 254
- Puličasko 239
- Punta od Smarti 175
- Rab 7, 27, 32, 130, 131, 323, 534
- Rabanasić Anton 390
- Rabanasić Juraj 390
- Radošić Matij 474, 614
- Radošić Petar 540
- Radov Ivan od Zadra, dom, 212
- Ragužinić 565, (stari Ragužinić) 572
- Ragužinić (Ragužin) Anton (Antić,
Antonić) 7—10, 27, 42, 48, 55, 62,
71, 79, 100, 110, 123, 132, 133,
135, 139, 140—145, 155, 178, 220,
222, 228, 234, 236, 243, 257, 258,
266, 281, 288, 289, 292, 302, 343,
361, 371, 380, 405, 406, 417, 433,
443, 479, 493, 529, 543, 547, 560,
561, 563, 572, 584, 595, 608, 612,
617, 622, 638 (više osoba istoga
imena)
žene: Mikolota 7, Matija 7—9,
Antona 243, Mikulina 561, 572,
Gašparina 622
- Ragužinić Anton, dom, 628
- Ragužinić Antona 8, 9, 36, 132, 529,
v. Domjanić Gašpar
- Ragužinić Franić 116, 433
- Ragužinić Katarina 7, 8, v. Rerečić
Dumac
- Ragužinić Mara 8, 560, 561, 584, v.
Škija Frane (Francisko)
- Ragužinić Marija 8, v. Rereka Matij
- Ragužinić Martin 638
- Ragužinić Martin, dom, 638
- Ragužinić Matij 7, 8, 44, 80, 110,
123, 124, 138—140, 144, 145, 146,
236, 258, 285, 289, 406, 410, 417,
448, 522, 529, 606, 622, 627, 631,
632, 636, 638, 639
žena Margarita 123, 124
- Ragužinić Mikula 44, 86, 138, 146,
547, 561, 595
žena Ursa 44, 86
- Ragužinić Mikulina 71
- Ragužinić Simun 234, 285, 288, 394,
522, 529, 497
- Ragužinić Tomić 258
- Ragužinić Zuvan 7, 8, 36, 50, 62, 71,
88, 100, 123, 126, 132, 155, 178,
182, 226, 228, 229, 281, 290, 315,

- 364, 405, 410, 433, 443, 448, 452,
479, 493, 529, 563, 606, 612, 638
žena Petrica Cačević 62, 71, 88,
100, 123, 132, 178, 182, 226, 229,
290
žena Mara 405, 612
žena Antona 606
- Raličina ograda 103
Raličino stanje 525
Rasol ... 306, 317, 372
Rasol(ić) Ivan 201, 216
Raškriž (Raskriž) 413
Rčević (Ručević?) Mikula 418
Rebra (»V Rebrih«) 384
Rerečić Anton 112
Rerečić Anton, dom, 519, 527
Rerečić Dumac (Duminigo) 8—10,
123, 124, 173, 176, 182
žena Katarina Ragužinić 8
Rerečić (Rereka) Franić 41, 112, 139
Rerečić Lovrić (Lovru) 41, 104, 112,
469, 527, 580, 607, 610, 614
Rerečić Mara 112
Rerečić Markižina 41, 112
Rerečić Matij v. Rereka Matij
Rerečić Mikula 8, 9, 47, 76, 104, 112,
633
žena Petruša Koščićić 633
Rerečić Nadalín (Natalín) 112, 396,
469, 516, 527, 580, 607, 610, 614
Rerečić Tomažo 387
Rerečići ... 149
Rereka ... 482, 483
Rereka Ivan 115, 134, 160, 457
Rereka (Rerečić) Matij 8, 9, 35, 47,
52, 58, 59, 77, 78, 85, 97, 101, 102,
106, 115, 139, 148, 150, 152, 161,
162, 427, 640
žena Marija Ragužinić 8
Rerekina Mara 317
Rerekina Martineva 317
Resikov(a) 109, 370
Rika 240, 293
Rizisko 194
Rodanić v. Rudanić
Romanjolić v. Rumanjolić
Rosić v. Rusić
Rovenska 48, 59, 501, 639
Rudaneva dražica 614
Rudanić (Ro-) Jurić 144, 156, 157,
208, 247
žena Lucija Gladilić 156, 157,
208, 247
- Rudanić Simun 208
Rumanjolić (Romanjolić, Ruma-
njol) Bertul 14, 71, 83, 138, 458,
548
žena Duma 458
žena Katarina 83
Rumanjolić Katarina 236
Rumanjolić Lovre (Lovrić, Lovru)
93, 105, 159, 164—166, 173, 184,
215, 236, 266, 331, 337, 524, 525,
575
žena Antona 337, 575
žena Maruša 105
Rumanjolić Mandalena 525
Rumanjolić Simun 357, 360, 399, 490,
571, v. Bertulić Simun
žena Antona 399, 490, 571
Rumanjolka ... 241
Rumin, zet Matija Buškaje, 220, 234
Rusare 9
Rusarica 343, 380, 584, 617, 638
Rusić (Ro-) Anton 214, 520
Rusić Luka 623
Rusić (Rusov) Matij 318, 480, 481
Ruštić Tomaš 3
- Sali 274, 373
Sansig 208, 294, 341, 352, 402, 429,
472, v. Susak
Sičenice 373
Silba 6, 179, 214, 222, 230, 272, 282,
308, 347, 404, 476, 484, 498, 521,
641
Simičić v. Šimičić
Sipić Ivan 575
Skamele 15, 174, 324, 367, 440
Skaramučić Mikula 104
Skopinić Ivan 485
Skopinić Matij 485
žena Anica 485
Skrabonjić v. Skrabonjić
Skrivanić v. Skrivanić
Sladinić Antona 424, 530
Sladinić Ivan 94, 183, 255, 317, 424,
530, 537
žena Jelena 94, 183
žena Kata(rina) 424, 530, 537
Sladinić Jelena 317
Sladinić Mara 424, 537, v. Jerolim,
kalafat
Sladinić Martin 2, 15, 30, 56, 91, 99,
101—103, 107, 108, 115, 132, 135,
139, 143, 147, 148, 152, 160, 162,
172, 179, 424, v. Svirac Martin

- Sladinić Matija 179, v. Perinić Pe-
 tar
 Slatina 136, 149
 Slavine 153
 Slavonjine 2, 147, 277, 307, 637
 Smokvina 97
 Smričeva dražica 62
 Smričić Jakov 157
 žena Fumija 157
 Smričić Klara 157
 Smričići... 130, 131, 149
 Sopčeva (Sobčeva) draga 30, 118,
 145, 235
 Sosak v. Susak
 Soto Vento (Pod Vetar) 117
 Srinac (»v Srinču«) 300
 Srinčić Antona 203, 207
 Srinčić Gargur 203, 207
 Starina 239, 501
 Stipan, kovač od Šibenika, meštar,
 303
 Stipčić Karste 394
 Stojina draga 319, ograda 332
 Straže 607
 Studenac 2, 220, 234, 257, 285, 306,
 384, Zdudenac 628
 Stuparić Dumka 375
 Stuparić Franić 59, 60, 283, 295, 433,
 494
 Stuparić Marić 2
 Stuparić Martin 2, 30, 56, 57, 106,
 108, 125, 128, 150, 152, 169, 192,
 201, 203, 209, 239, 253, 262, 265,
 267, 272, 276, 279, 280, 285, 287,
 290, 292, 295, 296, 298, 312, 327,
 331, 332, 339, 340, 344, 346, 350—
 —352, 354—356, 359, 361, 364, 366,
 374, 377, 378, 400, 410, 412—415,
 420, 426, 434, 436, 437, 442, 494,
 501, 503, 528, 549, 583
 Stuparić Matij 59, 60, 260, 402, 446,
 599
 Stuparić Pero 1, 599
 Suadri Pero 632, v. Koščica (Koščić) Pero
 Sumfarno (Sunforno) 115, 301
 Susak (So-) 122, 134, 140, 353, v. San-
 sig
 Satal Ivan 252, 408, v. Dudižić Ivan
 Sutlić Franić 180, 235, 254, 309, 316,
 412, 414, 446, 555
 žena Jakova 412, 414, 446, 555
 Sutlova Kata 505
 Sužansko 341
 Svirac Martin 30, v. Sladinić Martin
 Svirčevo stanje 309
 Saleta ... 385
 Saleta (-tić) Ivan 296, 297, 341, 410,
 436, 437, 491, 593, 631, 634, 642
 Saleta Markižina 593
 Saletić (Saleta) Marko, dom, 447,
 471, 527, 555, 642
 Santa Mavra 450
 Savicenta 43
 Šćarbić Ivan, dom, 642, v. Bariće-
 vić Ivan, dom
 Šćarbić Kata 596
 Šćarbić (Šćerbić) Marko 19, 20, 35,
 239, 250, 251, 532, 556, 596
 Šćarbić Martin 435, 556, 568, 593, 598
 Šćarbić Mika 596
 Šćarbić (Šćerbić) Simun 35, 596
 Šćarbinkina Lucija 191
 Šćavon v. Zorzi Šćavon
 Šćerbić v. Šćarbić
 Šešmunak 198
 Seštavina 101, 102
 Šibenik 112, 131, 139, 253, 255, 288,
 303, 359, 403, 409, 475, 520
 Šimičić Antona 435, 476, 484, v. Fur-
 tunić (Furtuni) Frane
 Šimičić Dumka 305, v. Šintić Marko
 Šimičić G(a)rgur 17, 118, 188, 199,
 237, 238, 343, 435, 445, 460, 476,
 484, 507, 582, 598, 636
 Šimičić Ivan 17, 23, 24, 35, 63, 64,
 75, 80, 111, 113, 171, 305, 308,
 380, 605, 606
 Šimičić Ivić 304, 308, 387, 467, 515,
 569, 577, 578, 593, 611, 618
 Šimičić Jurić (Juraj, Jurica, Zorzi)
 2, 17, 35, 60, 118, 128, 211, 217,
 253, 305, 435, 460, 462, 499, 507,
 552, 554, 569, 581, 582, 590, 598,
 624, 636, 640
 Šimičić Manda 435, 598
 Šimičić Mara 467
 Šimičić Margarita 238
 Šimičić Marko 118, 151, 170, 235, 238,
 376
 Šimičić Martin 467, 511, 605, 616, 630
 Šimičić Matij 17, 118, 238, 511, 621,
 637

- Šimičić (Šimičić) Mikula 5, 17, 109, 118, 181, 212, 232, 235, 354, 355, 397, 411, 420, 423, 511, 616, 630, 637
 žena Mihojila 5
 žena Margarita, kći Antona, targovca, 423
 žena Margarita Dračić 397
 Šimičić Šimun 109, 214, 462, 582
 žena Markulina 214
 Šimičić Tomić (Tomažo) 188, 426, 446, 457, 462—464, 505, 510, 541, 550, 552, 553, 574, 616, 622
 Šimičić Ursa 237, 435
 Šimun ... 220, 458
 Šimun de Beci 228, v. Bubeci Šimun od Jakina
 Šimun, sin Šimunela, 253
 Šimunel ... 253, 255
 Šimunelov dvor 390, Šimunelova ograda 279, Šimunelovo stanje 286
 Šintić Anton 225, 283, 320, 333, 336, 395, 420, 542, 565
 Šintić Antona 333
 Šintić Ivan 288, 333
 žena Margarita 333
 Šintić Karstić 176
 Šintić Krile(v) 238, 243, 301, 368
 žena Kata 238
 Šintić Mandalena 333
 Šintić Marko 20, 55, 113, 146, 173, 175, 179, 272, 287, 333, 338, 343, 349, 371, 372, 410, 460, 467, 478, 518, 524, 526, 539, 585, 603, 620, 631, v. Marčeta
 žena Dumka Šimičić 467
 Šintić Martin 294, 316, 349
 Šišić (Šiša) Juraj iz Silbe 214, 272, 282
 žena Margarita, kći Šimuna Nereetve, 214
 Šišić Matić 526
 Šišićevi ... 526
 Šišmanić Martin 255
 Šišmanić Tomić 595
 Šišmanića stanje 564
 Škardoneva ograda 603
 Škarpac Martin 183
 Škarpun(a) (Scharpona) Martin 274, 389, 426
 Škarpunić Jerolim od Bana 438
 Škifić Jadrij 273
 Škija Anton (Antonij, Antonio, Antonijo), miser, 117, 197, 257, 274, 306, 353, 389, 395, 507, 539
 Škija (Skiljanić) Frane (Frančisko), miser, 8, 9, 17, 87, 88, 107
 žena Mara Raguzinić 8
 Škija Frane, pre, 306
 Škoketa Anton 520
 Škrabonjić (Skra-) Ivan 232, 233, 261, 268, 276, 286
 Škrabonjić (Skra-) Ivan, domin, 178, 237, 290, 301, 304, 310, 312, 313, 315, 323, 324, 326, 329, 330, 334, 337—339, 346—348, 352, 354—356, 361, 362, 369
 Škrivanić (Skri-) Anton (Antić, Antonić) 50, 81, 163, 182, 193, 272, 374, 376, 402, 564, 565, 623, 630
 žena Markižina 402
 Škrivanić Antona 570
 Škrivanić Dumka 565
 Škrivan(ić) Ivan 22—24, 28, 39, 47, 50, 51, 56, 57, 69, 72, 105, 173, 174, 293, 402
 žena Jelena 47
 žena Maruša (Margarita) 50, 56, 57, 69
 Škrivanić Lovrić (Lovre, Lovrul) 87, 88, 225, 309, 322, 473, 519
 Škrivanić Mar(garit)a 51, 57, 293, 565
 Škrivanić Marijo 208, 425, 500, 525, 531, 570, 622, 625
 Škrivanić Matij 81, 570
 Škrivanić Matija 565
 Škrivanić Mika 565
 Škrivanić Mikula 35, 50, 53, 77, 78, 83, 87, 88, 91, 92, 106, 114, 137, 189, 193, 402, 473, 519
 žena Katarina 83
 Škrivanić Pero (Perić, Pjero, Petar) 28, 50, 84, 129, 159, 173, 185, 186, 204, 208, 224, 252, 268, 272, 278, 279, 287, 299, 343, 369, 371, 397, 418, 443, 474, 485, 496, 550, 564, 570, 575, 611, 620, 631
 žena Antona 397, 570
 Škrivanovo stanje 567
 Škuradić Anton 169, 190, 457, 531
 Škuradin ... 482, 483
 Špadun Matij 496
 Špalatin(ić) Jure od Raba, gospodin, 130, 131

- Storić Blaž 213, 249, 382, 384
 žena Matija 249
 Storić Jadrij 249
 Storić Karstić 249
 Sumević Matij 26, 72
 Sušnačić Jakov 54, 134
 Sušnačić Tomić 54
 Sutorić Anton 213
 Sutorić Gargur 485
 Sutorić Jakov 217
 Sutorić Karstić 173
 Sutorić Martin 173, 355
 Sutorić (Sutora) Matij 66, 248
 Sutorić Mikula 208, 355
 žena Antona 355
 Suvrinić Ivan, meštar, 91, 112, 151,
 207, 222, 242, 263, 267, 268, 272,
 282, 300, 353, 390, 393, 403, 445,
 452, 478, 555, 613, v. Ivan, postolar
 žena Antona Lečić 613
 Suvrinić (Zu-) Marko 363, 441, 595,
 633
 Svaganić Juraj 58
 Svoljino gumno 110, 446

 Tabalinić Ivan 120, 121
 žena Antona 121
 Tancabelić ... 265
 Tancabelić Ivan 270, 272, 289
 Tancabelić Ivan, domin, 461, 463,
 476, 486, 523, 534, 536, 561, 562,
 579
 Tancabelić Juran 59, 60
 Tancabelić Krstin (Krstić) 48, 49,
 59, 60
 Tancabelić Marić 59, 60
 Tancabelić Martin 19, 20, 59, 60,
 141, 190, 197, 202, 203, 224, 267,
 279, 289, 300, 302, 308, 312, 316,
 325, 331, 335, 343, 344, 346, 348,
 434—436, 445, 448, 463, 471, 480,
 481, 483, 484, 492, 507, 511, 519,
 534, 541, 562, 567, 574, 589, 593,
 630
 žena Lucija 484
 Tancabelići ... 462
 Tancasko (Tantasko) 623, 636
 Tantasko v. Tancasko
 Taraboća (-čić) Anton 45, 100, 122,
 288, 392, 516
 žena Matija 100
 Taraboća Antona 45

 Taraboća (-čić) Ivan (Ivić) 8, 9, 45,
 153, 208, 252, 469, 594, 603
 žena Matija 8
 Taraboća Jelena 45, v. Cačević Mar-
 ko
 Taraboća Luka, pre, 45
 Taraboća Mara 45
 Taraboća Matija 208
 Tarabocić Mateša 144
 Tarčić Mato 394
 žena Zorica 394
 Targovčić Mikula 224, 479, 487—489,
 543
 Taribilić v. Teribilić
 Tarsorka 254, 285, 325
 Teličević Dumić 306
 Teribel ... 109
 Teribelić Anton 635
 Teribelić Marko 635
 Teribilić (Ta-) Matij 247, 259, 261,
 320, 347, 382, 384
 Tmun 461
 Tojinić Marko 127
 Tojinić Matij 127
 Tomašinevo stanje 108, 116
 Tomašinić Barić 3
 Tomašinić Jadrij 45, 75, 86, 89, 108,
 116, 149
 žena Antona 45, 149
 Tomašinić Krstin 3
 Tomašinić Luka 3
 žena Marica 3
 Tomašinić Pero 116
 Tomašinića stanje 369, 553
 Tomažo od Modine v. Modina To-
 mažo
 Tomažo, zet Antona, butera, 252
 Tomica Jadrijeva 313
 Tomičić Martin 343
 Tomić ... 575, 601
 Tujina Dumka 94, v. Valentović Ma-
 tij
 Tujina Pero 94
 Tuljin Mate 394
 Tumba Mikula, fra, 486
 Tunčić Matić iz Nerezina 598
 Turčin 227
 Tvardina Matij 618

 Umansko 618
 Unije 54, 137, 211, 273, 402, 433
 Urbanić Petar od Lovrana, meštar,
 635
 Ursa ... 253, 639

- Ursa, svast Mikule Fantića, 232
 Ursa, unuka Jurića Simičića, 118
 Ustroga 353
- Valentović Dumka 61, 94, 148
 Valentović Matij 3, 61, 94, 104, 148
 žena Dumka Tujina 94
 Valentović Pero 61, 94, 148
 Vardobaso Margarita 275
 Vardobaso Mikula 275
 Varh 204, 215, 242, 364, 379, 386, 444,
 541, 574, 581
 Varšak 195, 492
 Vartline 440
 Vela B(a)ldarka 99, v. Baldar(s)ke
 Vela Kanidula 570
 Vela Peč 277
 Vela Poljana 396
 Veliki Laz 440
 Veli Lošinj 9, 278, v. Lošinj
 Veli Zal 208
 Velo Selo 101, 320, 580
 Verin 36
 Vicenco, kapetan utvrde sv. Petra
 Ilovika, 362
 Vicko (Visko), sin Petra, zidara od
 Sibenika, v. Mraković Vicko
 Vidulić Antić (-on) 205, 279
 žena Margarita 205
 Vidulić Gašpar 279
 Vidulić Jakov 52, 453
 žena Antoña 52
 Vidulić Matij (Matijac) 198, 205, 286,
 291, 430
 žena Matija 286
 Vidulić Šimun 279
 Vig 130, 131, 148
 Vinikova 279, 286, 315, 357, 360, 395,
 426, 499, 567
 Vintura (-ić) Anton iz Silbe 230, 641
 Vintura Zorzi 230
 Vinturić Gargur 641
 Vinturić Ivan, dom, 373
 Vinturić Tomić 222
 Viška 130, 131, 196
 Vitković Marko, dom, 366, 400, 404,
 457, 566
 Vitković Matij 380
 Vlašići 66
 Vlašić ... 410
- Vlašić Anton 604
 Vlašić Ivan 437, 604
 žena Mara 604
 Vlašić Jakov 81
 žena Kata 81
 Voksanić Marko 137, v. Vuhsanić
 Marko
 Vrata 577
 Vuhsanić Luka 578
 žena Mika 578
 Vuhsanić Marko 578, v. Voksanić
 Marko
- Zadar 187, 195, 212, 234, 277, za-
 darski 45
 Zaduščina 382
 Zagorčić Martin od Oliba 626
 Zali Bok 29, 128
 Zanin ... 242
 Zaninić Anton 303
 Zlarin 151
 Zoranić Luka 117
 Zoranić Petar 117
 Zorzi Ščavon iz Pirana 89, 90, v. Lu-
 ka de Zorzi Ščavon iz Pirana
 Zubić Ivan od Krka 14
 žena Katarina Bertulić 14
 Zuvan (Ivan), kalafat od Pirana, me-
 star, 33, 81, 89, 151
 Zuvane de Antonijo de Gregol od
 Grava 113
- Žan iz Nevalje 466, 597, v. Karšić Žan
 Živonjine 119, 133, 430
 Žiža (Žižić) Martin 273, 482, 483
 Žiža Mikula 452, 482
 Žuntičić Antić 129
 Žuntičić Jakov 129
 Žuntičić Matij 129
 žena Margarita 129
 Žuvan ... 501
 Žuvan, zet Jurja Karamanića, 354
 Žuvan, zet Matije Dundića, 434
 Žuvan Antić 406
 Žuvan Žuvan (Zu-) 406
 Žuvana (Zu-), šinjura, madona, 388,
 393, v. Bubeci Šimun
 Žuvanić Mikula od Silbe 347
 Žuvanić Šimun 347
 Žuvrinić v. Šuvrinić

LEKSIČKA GRADA

- abatiti*** (tal. *abbattere*) srušiti, poništiti, izuzeti 78, 101, 102, 507, v. **metati dolj**; **varći dolj** (**varći se dolj od pravde**)
- abitati** 17, 286
- abitator** 254
- acitati** (tal. *accettare*) primiti 62
- (a)duperati** (tal. *adoperare*) upotrebljavati, nositi 17, 51
- a(d)ventarij** (inventar) 4, 375
- a(d)vokat** 18, 31, 112, 146
- afitacijon (-un)** 25, 39, 91—93, 159, 164—167
- afit(iv)ati** (tal. *affittare*) dati u najam, dati pod zakup 22, 23, 25, 28, 34, 38—40, 63, 64, 76, 84, 91—93, 159, 164—167, 170, 185, 186, 191, 197, 246, 250, 251, 270, 289, 321, 431, 449, 466, 620
- agošt** (agust, aguš) 10, 18—20, 37, 49, 59, 60, 65, 89—93, 117—120, 153, 154, 170, 198, 204, 224, 225, 244—247, 260, 263, 294, 306, 307, 338—341, 364, 365, 385, 397, 418, 430, 438, 439, 456, 469, 495, 518, 536, 544, 569, 635
- akurd (-ord)** 43, 48, 54, 74, 77, 95, 102, 112, 119, 121, 443, 602
- akurdati (se)** (tal. *accordare, accordarsi*) složiti se, sporazumjeti se 8, 48, 73, 106, 111, 122, 125, 158, 173, 204, 231, 245, 261, 319, 334, 342, 485, 581, 582, 610
- albitraturi, albitri v. suci**
- amišad** (tal. *amistate, amistade*) prijateljstvo 49
- apariti** (tal. *apparire*) pojaviti se 25, 44, 78, 100, 360
- aparzento** (prisutan) IB 171, 179, 195 i dr., **aprzento** MK 30, 39, 48, 73 i dr.
- apelati** 18, 31, 112, 146, 169
- april** 8, 9, 17, 31, 54, 80, 107, 108, 141—143, 175, 194, 258, 267, 284—287, 334, 359, 367, 381, 392—394, 404, 405, 411, 426, 448, 507, 508, 528, 562, 580, 596, 597, 610—612, **avril** 613, 626, 638
- aprzento v. aparzento**
- arat** (rat, rt) 48, 59, 101, 102, 148, 372, 534
- (a)refati** (tal. *a rifare*) nadoknaditi 10, 12, 36, 47, 54
- arivati** (tal. *arrivare*) stići 117
- arnaž** (tal. *arnese*) posuda u konobi 232, 300
- arž** 522

* Oblici nastali prema pojedinim talijanskim riječima u hrvatskom tekstu nemaju uvijek isto značenje kao u talijanskom jeziku. Neke su riječi dobile novo značenje, a neke nose tek rijetko, sporedno (ili srodno) značenje talijanske riječi prema kojoj su nastale. Postoje riječi nastale prema latinskim oblicima ili prema, danas, arhaičnim talijanskim riječima (što često nije lako razlučiti), riječima čiji oblici više nisu ili su vrlo rijetko u upotrebi.

I. P.

(a)vanc(iv)ati (tal. *avanzare*) presti-
ći, preteći, preostati 7, 129, 131,
242, 288, 333

avantarij v. adventarij

avokat v. advokat

avril v. april

baba 415, 452, 475, 534, 576

babino 415

bačva 2, 17, 129, 294, 373

badanj 2, 118, 345, 373, 604, badnjic
345

balota (glasačka kuglica) 46

balotati (glasovati) 46

bandira (zastava) 210

barba 533

baril (mjera za tekućinu) 89, 113,
230, 245, 246, 294, 327, 376, 388,
402, 530

Bartolomijina 635

beč (sitan novac) 250, 347, 360, 532,
542, 549

beleg (znak na ušima ovaca) 1, 7,
77, 78, 118

beretin 45

bob 522

bonifikati (bu-) (tal. *bonificare*) na-
doknaditi, nadoplatiti 9, 57, 78,
85, 88

bon konto (a bon konto) 263, 295,
560, v. račun dobar

Božić 1, 33, 55, 57, 140, 281, 308, 342,
362, 371, 403, 431, 449, 468, 522,
539, 592, 597, 599, 620, 631, 634,
635, 642

brageše 51, bargeše 306

brajde (trsje u redovima; zemlja na
kojoj je takvo trsje raslo) 547,
595

braščina 9, 46, 62, 227, 234, 265, 306,
345, 534, 570, 613, v. bratovštine

bratovštine: sv. Antona (Veli Lošinj)
2, 7, 9, 17, 46, 50, 174, 175, 217,
220, 227, 234, 242, 274, 306, 351,
352, 367, 381, 386, 402, 433, 481,
534, 570, 572, 613; sv. Jadrina 175;
sv. Martina (Mali Lošinj) 367

bratučed 59, bratučeda 66

bravar (nadstojnik jednog stana o-
vaca) 25

brime (miera za zrno) 126, 522, 620

brod 9, 33, 89, 151, 407, 419, 602

bugva 155

bumbačeni (pamučan) 45

bunifikati v. bonifikati

bura (sjever, sjeveroistočnjak) 3, 80,
102, 103 i dr., burni 141

buter (tal. *bottaio, bottaro*) bačvar,
v. Anton, buter od Raba; Bute-
rić Jakov; Ivan, buter od Silbe;
Mikele, buter

butiga 613

caladera (kotao) 389

citara 43

crkve: sv. Antona (Veli Lošinj) 1,
7, 17, 45, 50, 53, 118, 317, 367,
534; oltar sv. Ivana 53; oltar sv.
Lozarija 367; oltar sv. Marije 7;
sv. Marije (Veli Lošinj) 2, 249,
272, 534, 579; nova crkva sv. Ma-
rije (Veli Lošinj) 210, 215, 219,
223, 227, 242, 413; sv. Martina
(Mali Lošinj) 109, 129, 249, 486,
579, 603; sv. Mikule (Veli Lošinj)
118, 231, 534, 603; sv. Roka (Ma-
li Lošinj) 367; sv. Salvadora
(Osor) 97

čarljen 32

čarnika 1

čaržen 306, v. saržen

čavli 522

čeferan 379, v. žafaran

črvilo (bojenje) 45

dacija 89, 263, 376

dalg v. dug

dalžati 379

dan (tal. *danno*) šteta 602

decembar 14, 132, 159, 160, 177, 189,
213, 227, 263, 312, 326, 327, 422,
434, 443, 477, 497, 498, 540, 554,
589, 603, decenbar 629

dečarivati (tal. *dichiarare*) izjaviti
9

deferencija (tal. *differenza*) spor 8,
31, 35, 36, 48, 56, 73, 77, 78, 96,
105, 111, 122, 125, 158, 169, 189,
201, 272, 297, 300, 303, 330, 343,
359, 369, 410, 418, 421, 445, 460,
485, 496, 575, 631, 640

del četv(a)rti 7, 9, 50, 83, 96, 114,
201, 219, 282, 300, 306, 309, 310,
340, 359, 363, 375, 379, 386, 400,
415, 432, 470, 500, 508, 532, 534,
544, 561, 587, 629

del treti 50, 118, 178, 210, 217, 219, 249, 294, 333, 340, 345, 351, 379, 424, 432, 470, 500, 506, 530, 570, 572, 576, 613
depozitivati 138
dereceva (tal. *di ricevuta*) priznanica 182
desetina 367, 371
despensa 549
dezmečivati (tal. *dismettere*) opozvati 391
dezviijan (tal. *disviato*) odveden 106
did 9, 109, 534, 632
didinsko 332
dilnica 134, 223, 232, 233, 271, 290, 324, 353, 387, 427, 508, 529, 534, 543, 546, 570, 577, 589
ditić 223, 354, 358
diver 39, 45, 128, 304, 333
divi(či)ca (sluškinja) 7, 50, 238
dlg v. dug
dlžnik 9, 26
dobri ljudi 35, 55, 56, 73, 85, 95, 111, 122, 125, 640
dolac 229, 429, 448, 452
dolamica (kratki muški kaput) 51
dolčić 242, 271, 326, 416, 453, 525
dona i madona (tal., neograničena gospodarica) 6, 7, 37, 53, 62, 100, 114, 210, 226, 229, 249, 340, 351, 402, 432, 534, 570
(do)skumpjiti (tal. *compiere*) svršiti 25, 43, 106
dota 114, 241, 348, 353, 458, 475, 486, 498, 507, 520, 538, 615
dotik 314
draga 99, 129, 217, 220, 234, 242, 265, 379
drvo 151
dug MK 140, IB 178, 194, 201 i dr., dlž 9, 12, 26, 46, 61, 72, 105, 140, **dalg** MK 58, 62, 105, 140, 169, IB 345, 432, 487, 488, 554
duga 240
dukat 7, 9, 33, 48, 77, 111, 117, 173, 189, 195, 210, 212, 245, 246, 248, 261, 272, 298, 300, 303, 315, 319, 336, 344, 354, 369, 378, 410, 411, 418, 421, 434, 445, 480, 486, 505, 507, 534, 541, 555, 556, 574, 575, 602, 617, 631, 640
dukat kurenti 422, 602
dukat mucl (krnj) 245, 246, 315
dukat po šest libar 117

duperati v. aduperati

dužan MK 113, 131, 140, IB 194, 223, 228, 288 i dr., **dlžan** MK 79, 80, **dalžan** IB 487
dvor 9, 12, 14, 62, 108, 118, 141—143, 178, 190, 224, 255, 266, 288, 317, 327, 338, 350, 367, 379, 390, 443, 495, 510, 528, 535, 538, 561, 565, 574, 575

envar v. jenvar

ered v. jered

(e)reditat MK 9, 14, 59, 66, 107, 139, 145, IB 201

fabrika 175, 190, 210, 242, 300, 455
facol 447

faštidiij (tal. *fastidio*) smetnja 195

fatiga (tal. *fatiga*) trud, rad 118

fatigati (tal. *fatigare*) obrađivati 2, 96, 299

februar 174, 202—204, 217, 218, 232, 242, 255, 256, 278, 299, 300, 332, 355, 356, 378, 391, 410, 425, 437, 445, 462—464, 480—485, 542, 557—559, 576—578, 606, 616, 631, v. **pervar**

fin (tal. *fine*) kraj 131

fit 69, 72, 129, 180, 272

fit od kuće 405, 431, 635

fit od punte 25

fit od voła 210, 489, 619

fit ovaca 2, 21—24, 28, 34, 38, 40, 50, 63—65, 67, 68, 76, 84, 105, 154, 159, 170, 211, 224, 289, 445, 524, 569

fortica 362, 404

foža (tal. *foggia*) način 7, 62

franko v. libero franko

fratar 418, 431, 613, v. Baričević Franje; Bosna Grgur; Čačević Kliment; Maletić Šimun; Moro Bartul; Tumba Mikula

fruti 3, 12—14, 17, 19, 27, 47, 53, 62, 86, 87, 108, 143, 144, 149, 152, 332, 427, 492, **froti** 86, v. **voće**; **jalovica od fruta**; **ovca od fruta**; **vol od fruta**

fruzata (vrsta mreže) 294, v. **zagonjca**

funtig (općinsko skladište živežnih namirnica) 9

furnit (tal. *fornito*) opremljen 7

galija 245, 246, 248, 252, 406, 510, 512, 513, 531, 605, 609
 garbin (jugozapadni vjetar) MK 3, 142, IB 174, 176, 181, 203 i dr.
 garina 118, 210, 304
 Gavdenća 539, 597, Godenća 140
 glavarij (onaj tko unajmljuje galijota) 244, 512, 513
 Godenća v. Gavdenća
 golica 306, 317, 496
 gonjaj (mjera za površinu) 490
 gorinji 544
 gospodar v. Forcinić Jerolim; Jakov, gospodar; Marčević Mikula; Melada Francisko, v. parun
 gospodarica 570, gospodarica rešarvana 402
 gospodin v. Bice Mikula; knez (creski); Haljić Martin, dom; Hermanić Matij, dom; Nemirić Marin; Provice Čežer, don; Špalatinić Jure od Raba, v. mišer
 Gospoja 45, 424
 govorenje skupno (nagodba) 522
 grbin v. garbin
 grip(av) (tal. *grippo*) brod 33, 281, 373, 478
 grustiti se 17, 172, 306
 gumno 110
 gusterna v. gušterna
 guštati (tal. *costare*) stajati, koštati 45
 gušterna 288, 563, 565, gusterna 601
 guveran 46, 82, 118, 177 i dr.
 guverovati (go-) 7, 54, 55 i dr., odguverovati 50
 gvarniti (tal. *guarnire*) opskrbiti, opremiti 602
 halje 454
 hitati se poruk 522, 571
 hram (kuća) 175
 idenje 367, 522
 ijul(ej) (ijolej) MK 34—36, 56—58, 112—116, 149—152, 169, 170, ŽK 197, 270, IB 534, v. luj
 ijun MK 82—88, 109—111, 146, 147, 148, ŽK 289, 336, IB 235, 396, 599, v. jun; zun
 (i)luminati 2, 62
 impač (tal. *impaccio*) smetnja 62, 153

imprežij (tal. *impresa*) pothvat, poduzeće 22, 32, 33, 42, 43, 70, 89, 107, 155, 170
 (im)prometiti 155, 192, 315, 395, 549
 intrada v. intrada
 ingarija (tal. *angaria*) daća 33, 89
 ingarižan 234
 inkaditi (dogoditi se) 240, 297, 347, 388
 (in)kanat (tal. *incanto*) dražba 25, 35, 118, 306, 316, 526
 inpenj(iv)ati (tal. *impegnare*) založiti, zalagati 140, 234
 in soliti (u uzajamnom jamstvu) 25
 i(n)štancija, i(n)stancija 37, 97, 103, 130, 133, 173, 260 i dr.
 (in)štroment 9, 282
 interes 81, 113, 156, 252, 254, 272, 295, 315, 376
 intrada 1, 7, 9, 17, 53—55, 62, 85, 101, 102, 118, 129, 171, 174, 227, 238, 298, 299, 306, 307, 315, 379, 620, intrada 190, jindrada 625
 intramititi (tal. *intramettere, infram[m]ettere*) posredovati 146
 intremenati (voditi parnicu) 146
 Jakovlja 394
 jalovica (besplodna ovca) 476; jalovica od fruta (ovca koja se nije oplodila) 373; jalovica od leta (jednogodišnja jalova ovca) 179
 janiac 21, 34, 77, 78
 janjica 21, 23, 24, 28, 34, 38, 63, 64, 67, 68, 76, 84, 154, 159, 165—167, 185, 186, 191, 197, 211, 250, 251, 270, 347, 397, 411, 524
 javor 324
 jelek 447, 548
 (j)envar (jenar, jener) MK 2, 3, 27—30, 44, 45, 74, 75, 102, 133, 134, 165, ŽK 164, 390, IB 180, 181, 200, 229, 240, 264, 277, 352, 525, 556, v. zenar
 (j)(e)red (tal. *erede*) nasljednik, ered MK 3, 8, 9 i dr., IB 216, 252, 258, 300, 344, 354, 434, 507, jered MK 12, 17, 29, 31, 48, 74, 85, IB 171, 181, 195, 212, 272, 350, 410, 483, red IB 181, 234, 255, 288 i dr.
 jindrada v. intrada
 judikati (suditi) 35, 56, 57, 73, 77
 jugo 3, 75, 80, 102 i dr.

jun 217, v. **ljun, zun**
junac 217
junak 43, 106, 454, 479
jušt (just) 10, 97, 120

kalafat 477, v. **Zuvan (Ivan), kalafat** od **Pirana; Jerolim, kalafat; Matij, kalafat**
kalamić (tal. *calamo*) trstenik 129, v. **rit**
kalce (-te) 306, 317
kalež 7, 9, 178, 182
kalijut(a) (galijot) 244
kamenica (kamena posuda za ulje) 613
kamižot (ženska pamučna haljina) 4
kan(a)t v. **inkanat**
kanciljr 78
kancilirija (creska) 98, 138, **kančilirija** 282
kandel (vječno svjetlo) 2, 306
kantavac (onaj tko izvikuje na dražbi) 25
kantinar (mjera od sto librica) 155, 522
kantun (ugao) 61, 225, 255, 351, 364, 379, 410, 503, 534
kapara 602
kapelan 1, 2, 7, 17, 50, 62, 109, 118, 427
kapitan 362, 388, 389, 404
kapitul 534
karate(I) (bačvica) 230
kardenča (tal. *credenza*) vjera 230
kartulina (isprava) 78
kavidal (glavnica) 7, 9, 12, 19, 33, 81, 259, 274, 404
klko (svitak) 51
klobuk 317, 406
knez (creski) 46, 98, 155, 315
knjige 351
kodicil 9
kolet 447
kolomel (stupić) 181
koludrice (u Osoru) 97
kolur 62
komesar v. **kumesar**
komfin v. **kumfin(i)**
komín 385
komodati 448
kompromes v. **kumpromes**
komun 316
komunada (nepodijeljena općinska zemlja) 102, 149, 312, 462, 540

konestra (košarica) 45
konfin v. **kunfin(i)**
konoba 97
konop 522
konseljivati v. **kunseljivati**
konsort v. **kunsort**
kontradikivati v. **kuntradikivati, kuntradikati**
kontradota v. **kuntradota**
kontrati (tal. *contrare*) protiviti se 256, 340, v. **kuntradikivati**
konj 539
kopač (mjera za površinu) 461, 476
corp od broda 602
kositer (kositrečno posude) 4
košulja 4, 5, 45, 51, 86, 156, 157, 306, 313, 337, 397, 406, 435, 447, 458, 459, 538, 548
kotal 389, 604, v. **caladera**
kotiga (suknja podšivena krznom) 4, **kotiga mezavita** 51
kovač 339, 364, 544, 567, v. **Karamanić Franić; Karamanić Juraj; Stipan, kovač** od **Sibenika**
koza 1, 131, 195, 253
kozlar 627
kožica 435
krapatur (pokrivač) 306
križ 210, 219
krosna 2, 306, 447
krunica **Gospodinova** (molitva: 33 Očenaša, 5 Zdravo Marija i 5 Vjerovanja) 45, v. **luzarij**
krušva 121, 379
kuća 1, 4, 6, 9, — **ognjena** 118, 249, — **slamna** 118, 367, 461, — **braska** 206, — **mala** 249, — **s pokrovom** 338, — **vela** 363, 364, 385, 402, — **na pod** 431, — **pod kupe** 476
kućišće 3, 14, 19, 20, 27, 61, 108, 128, 141—143, 183, 190, 209, 213, 232, 255, 278, 310, 317, 346, 351, 352, 370, 455, 488, 505, 510, 575
kulcijon (**kulicinon**) (tal. *colazione*) **zakuska** 210, 219, 272, 350, 402, 425, 441, 500, 534
kumesar(ij) 45, 50, 62 i dr., **kumisarij** 17, **komesar(ij)** 227, 317
kumfini (**kom-**) MK 3, 15, 16, 60 i dr., **kunfini** IB 176, 181, 188, 203 i dr.
kumpanija 306

kumpariti (tal. *comparire*) pristupiti sudu 18, 26, 31, 114, 146, 169
kumpozitori v. suci
kumpromes 8, 9, 35, 48, 49, 57, 73, 77, 85, 95, 96, 98, 122, 125, 171, 173, 189, 201, 212, 261, 300, 336, 343, 344, 354, 368, 369, 371, 378, 410, 411, 418, 421, 434, 445, 473, 474, 496, 502, 541, 555, 556, 574, 631, **kunpromes** 272, 480, 640, **kumpromes vječni** 48, 56, 111, 158
kumpromesuri v. suci
kunfesati 257, **kunfešivati** 326
kunfini v. kumfini
kuni(n)šencija 7, 9, 17, 49 i dr., **kun(i)šencija** 57, 85, **kunisencija** 156
kunpromes v. kumpromes
kunselj(iv)ati (kon-) (tal. *consegnare*) izručiti 7, 9, 12, 27, 54, 67 i dr.
kunsort (tal. *consorte*) rođak 9, 10, 149, 413, **konsort** 474
kuntenat 10, 12, 15, 16 i dr.
kuntrada MK 10, 15, 29, 30 i dr., **kundrada** ZK 190, IB 171, 203, 226, 243 i dr., **kudrada** IB 176, 181, 194, 206 i dr., **kodrada** 235, **kutrada** 208, 411, 487
kuntradicijon 131
kuntradi(kiva)ti, kuntradikati (kon-) 37, 242, 264, 316, 327, v. **kontrati**
kuntradota (kon-) 179, 192, 200, 201, 217, 218, 227, 237, 295, 322, 340, 353, 490, 532, 604
kunjada 306, 358
kunjado 187, 195, 196, 202, 233, 271, 280, 286, 358, 433, 466, 482, 543, 567, 590, 612, 624, 625
kupe 108, 312, 419, 476, 621
kurid (tal. *corredo*) oprema 81
kuvento (tal. *convento*) samostan 404
kvarela (tal. *querela*) tužba, parnica 73, 303, **kvarelivanje** 77
kvarta (mjera za žito) 5, 86, 96, 175, 272, 522, 530, 534
kvartaro(I) (mjera) 534
kvjetacijon (mir) 131

ladja (čamac iz jednog debla) 585
lagoditi se 17, 158, 344
lakat (mjera za dužinu) 32, 51, 306
lancun 306

laš (tal. *lascio*) ostavština 74, 613
laz 307
lemozina 7, 174, 234, 356, 381, 435, 572, **limozina** 50
les 240, 352, 419, 621
letur sv. Pisma 486
levanat 15, 75, 104, 130 i dr.
liban (tal. *libano*) vrst konopa 522
libar 335, v. **protukol**
liberivati 506
libero franko 1, 10, 12, 17 i dr.
libra (novac) 4, 5, 6, 7 i dr.
librica (mjera za težinu) 51, 118, 155, 178, 522, 530, 588
licencija 46, **lecencija** 503
lika (lijeha) 623
likar 533
limozina v. lemozina
loštro (južni vjetar) 437
loza 320
luj IB 183, 222, 223, 293, 321, 337, 362, 363, 384, 417, 453—455, 468, 517, 535, 543, 585, 601, 602, 641, v. **ljulej**
luminati v. iluminati
luzarij 424, v. **krunica**

mačeha 269, 363, 629
madona 393
magazin 493
maj 5, 32, 33, 55, 81, 144, 145, 182, 195, 221, 268, 269, 288, 304, 360, 395, 406, 407, 412, 427—429, 509—513, 529—532, 563—566, 581, 582, 598, 632
majištral (sjeverozapadni vjetar) 130, 131, 143, 147 i dr.
Mala Stomorina (Mala Gospa) 2, 306, v. **Vela Stomorina**
mankament 131
mantenjati, mantinjati 7, 131, 257, 352 i dr.
marač 52, 53, 79, 103—106, 137—140, 192, 193, 205, 219, 220, 233, 234, 254, 257, 279, 301—303, 316, 317, 333, 357, 358, 379, 380, 402, 403, 446, 447, 449, 486, 487, 505, 527, 560, 561, 579, 595, 607—609, 617, 618, 625, 637, 640
margarić (ograđeno mjesto gdje se muze stado) 134
markadancija (trgovačka roba) 117
Martinja 294, 635

- masarija** (tal. *masserizia*) pokućstvo, posuđe 1, 4, 7, 45, 61, 86, 175, 214, 311, 313, 326, 428, 451, 591, 641
- maslina** 214, 463, 525, 570, 611, masline divje 462
- mast** 343
- matrimonij** 218, 397
- med** 5
- mejurament** (tal. *miglioramento*) poboljšanje 17, 54, 101, 102, 104, 272, 304, 379
- mendula** 187, 569
- meritati** 106
- meso** 7, 272
- Mesopust** 478, 522, 583
- mešer v. mišer**
- meštar** v. Anton, buter; Anton, zidar iz Osora; Batištu de Akvila; Belo od Šibenika; Buterić Jakov; Gusić Miklauš; Hrvatinčić Mikula, pilicar; Ivan, buter od Silbe; Kapara Anton, postolar od Krka; Karamanić Franić; Karamanić Juraj, kovač; Luka, svitar od Zadra; Lukar Luka; Madonić Štefan od Rike; Matij, kalafat; Mikele, buter; Petar, zidar od Šibenika; Pjero de Baška; Stipan, kovač od Šibenika; Šuvričić Ivan, postolar; Urbančić Petar od Lovrana; Zuvan, kalafat od Pirana
- metati doli** 272, v. **abatiti**; **varći doli** (**varći se doli od pravde**)
- mezavita** (do pola pasa) 51
- mezopan** 45, v. **pano**
- Miholja** 24, 25, 28, 39, 40, 84, 140, 164—166, 171, 174, 268, 281, 300, 342, 347, 429, 431, 445, 489
- miljar** (tisuću trsa) 472, 620
- mirit** (tal. *merito*) zasluga 208, 210
- misa** 94, 118, 162, 172 i dr., — **grgur(evska)** 2, 17, 45, 50 i dr., — **mala** 2, 7, 53, 62, 109 i dr., — **vela** 2, 7, 62, 129, 175, 234 i dr.
- mišer** 8, 25, 73, 257, 263 i dr., **mešer** 7, 8, 25, 87 i dr., **mešer** 25, 114, v. Adrario Antonio od Cresa; Andrija de Cipro; Desković Zuvan; Fakineto Zuvan; Fericol Jakov s Cresa; Furlivezi Zapanvilo; Grablja Kamilo; Grablja Zuvan; Kalafaneo Antonijo; Korši Anton Jakomo; Koštan-
tinić Andrij; Lantana Marko Antonij; Lantana Zuvan; Matulčić Franić; Modina Tomažo; Pelotica Pjero od Bnetak; Profičić Jakov; Skija Anton; Skija Frane; Skrivanić Pero
- mito** (nagrada, plaća) 55, 62, 106, 223, 567
- mjere**: **baril**, **brime**, **dilnica**, **gonjaj**, **kamenica**, **kantinar**, **karatel**, **kopač**, **kvarta**, **kvartarol**, **lakat**, **librica**, **miljar**, **sežanj**, **sić**, **spud**, **star**
- mlčanije v. mučanje**
- mobilo** (pokretno dobro) 4, 6, 86 i dr.
- mocira** (suhi zid) 101, 290
- moviti** (tal. *muovere*) pokretati, pokrenuti 131
- mrže** 62, 389, 402, 570
- mucinig, mucenig** (srebrni novac) 171, 254, 386, 593, 621
- mučanje večno** 78, **mlčanije vikuvično** 9
- muda** (tal. *moda*) preobuka 62, 106
- muliner** (tal. *mulinello*) kolovrat 45, 447
- munita bnetačka (bnetaška)** 117, 468
- munt** (tal. *monta*) iznos, količina 151, 272
- muntati** (tal. *montare*) iznositi 5, 79, 89, 174, 187 i dr.
- nalgati** 17
- naredba** (oporuka) 210, 249, 294, 424, 425, 427, 572, v. **taštament**
- narejenje** (oporuka) 7, 17, 45, 50, 62, 71, 114, 129, 427, 461, v. **taštament**
- naval** (tal. *navale*) brodarina 151
- nečakinja** 509, 639
- nedilja mlada** (prva nedjelja poslije punog mjeseca) 7
- neput** 279
- netjak** 2, 109, 161, 330, 351, 472, 587, 628
- nevesta** 118, 145, 234, 294, 461
- nočar (nodar puplik)** 9, 171, 174, 194, 226, 229, 235, 254, 264, 272, 345, 368, 379, 410, 436 i dr., v. Božičević Ivan; Božičević Matij; Krstinić Mikula; Krstinić Zuvan
- notati** 51, 61

novembar 12, 13, 40—43, 71—73, 101, 185, 187, 188, 261, 262, 272—274, 283, 311, 325, 347, 348, 369, 370, 387, 388, 420, 421, 441, 442, 476, 496, 539, 550—553, 570, 571, 622, 628, **novembar** ZK 186, **novembre** IB 212
numer 5, 28, 33, 34 i dr.
obed(ac) 1, 2, 109, 118, 129, 306, 534
oblig 17, 37, 62, 118 i dr., **obligacijon** 74
oblig(iv)ati 2, 17, 21, 37, 42 i dr., **obnigani** 249
obljubica (izbor, obećanje) 57, 78
obljubiti 55, 73, 77, 95, 96, 111, 122, 153, 350
obnigati v. **obligivati**
obraćenje (goda) (godišnjica) 7, 17, 37, 50, 62, 118, 175, 220, 260, 310, 333, 350—352, 367, 470, 480, 482, 500, 534, 570, 576, 579
ocat 5, 530
očuh 544
odgovoriti pinez 13, 25, 49, 57 i dr.
oficijal (općinski službenik) 78, 138
oficijati 2, — **grob** 7, 45, 62, 129, — **oltar** 306
ograda 2, 16, 101, 102, 103 i dr.
okrut (zemljana posuda) 2, 4, 5, 440
oktubar (otubar, otopar) 4, 7, 22—26, 66—70, 98—100, 128—131, 158, 163, 173, 176, 211, 226, 237, 238, 249—252, 310, 345, 346, 366—368, 386, 401, 432, 433, 457, 473—475, 521, 522, 547—549, 586—588, 620, 621
okurd v. **akurd**
okuriti (tal. *occorrere*) dogoditi se, zbiti se 46, 48, 81, 113, 117
oltar 306, **oltar sv. Frančiska** 486, **sv. Lozarija** 367, **sv. Roka** 367, **sv. Šabastjana** 109
opat 620
opera (tal. *opera*) (ustanova za upravljanje crkvenom ili bratovštinskom imovinom) 7
opuka 19
ordinj (tal. *ordigno, ordegno*) oprema 570
oror (nesloga) 56, 111, 158
osredak 332, 345, 471, 497
ostati saldo v. **saldo ostati**
otkati 2

ovan 34, 91, 154
ovca 1, 2, 5, 7, 9, 36, 50, 55, 69, 72, 76, 100, 102, 105, 118, 131, 174, 175, 178, 180, 211, 217, 219, 220, 224, 238, 289, 324, 335, 397, 411, 423, 435, 445, 473, 524, 534, 569, 579, 613, v. **jalovica**; **janjica**; **starka**
ovca od fruta 21—24, 28, 34, 39, 40, 62—65, 67, 68, 70, 84, 91—93, 154, 159, 164, 165, 170, 185, 186, 190, 191, 197, 250, 251, 259, 270, 347, 387, 445
ovca paše (površina pašnjaka koju jedna ovca popase u jednu godinu) 9
ovca vela 197
ozivati se 6
ozivati se kuntent(i) 29, 30 i dr., **ozivati se plaćen(i)** 3
pačnog (pašanac) 219
paga (tal. *paga*) plaća, plaćanje 169, 245, 246, 288, 371, 449, 454, 620
pakal 522
Palićnica (Svijećnica) 386
palnica v. **punica**
pano (kupovno sukno) 32, v. **mezo-pan**
papar 522
parament (tal. *paramento*) crkveno ruho 7, 9, 178, 182
par(a)t (tal. *parte*) dio 178, 342
pardenditi v. **přitenditi**
parent (tal. *parente*) rođak 297, 498, 517, 577, 582, **parenta** 632, 633
parentad (tal. *parentado*) rodbina 2, 7
parohćian (župnik) 184, 386, 435, 488, 490, 500, **parohćian Maloga Lošinja** 206, 259, v. **plovian**
paron v. **parun**
parsten 274, 306, 435, 440
partenditi v. **přitenditi**
partenina 447
partida (tal. *partita*) dio 360, 389
parun (**paron**) 394, 584, 637, v. **Gladilić** Marko; **Marčević** Franić; **Marčević** Mikula; **Melada** Marko; **Melada** Mikula, v. **gospodar**
paržun (tal. *prigione*) zatvor 571
pas 522
pastir 620
pastorak 496

- paša** 7, 36, 62, 100 i dr.
pat (tal. *patto*) ugovor, uvjet 2, 10, 43, 109, 117, 118, 155, 220, 227, 281, 545, 570, 620
patrimonij 617
pčena 175, 272, 530, 620, **pšenica** 5, 620
peča (ženska pokrivača, komad sukna) 4, 5, 51, 86, 156, 157, 306, 317, 367, 397, 447, 459, 538, 548
peča od platna 45, **bumbačena** 45
peča zadarska 45
peč 9, 238, 425, 500, 609
pelej (pokrivalo) 51, 459
pena (tal. *pena*) kazna 35, 48, 57, 77, 85, 111, 122, 125, 171, 173, 201, 212, 261, 272, 300, 336, 344, 354, 368, 369, 378, 411, 418, 421, 445, 460, 502, 555, 575, 631
pensati (tal. *pensare*) misliti 217
penj (tal. *pegno*) zalog 211, 493
perikul (tal. *pericolo*) opasnost 404
perpetuva (in —) 53, 131
pervar 1, 6, 11, 15, 16, 46—51, 76—78, 135, 161, 162, 166, 167, v. **februar**
Pe(t)rova 167, 347, 445
pillicar (tal. *pellicciaro*) krznar 3
pinezi 3, 7, 9, 14 i dr.
pinjata (tal. *pignatta*) lonac 45
pirun (tal. *pirone*) vilica 306
pištula (biti od pištule) 534
placa 7, 110, 128, 635
plaćnik 388, 583
pladoderati (pobijati, prigovarati) 294
platno 45
plav 62, 79, 81, 281, 294, 402, 403, 422, 460, 570, 583, 626
pletenje 388
plnica v. punica
plovani 424, 495, v. **parohijan**
podanak 53, 312, 324, 361, 442, 589
podlagati 619
podnigati 299
podžup 46, 242, 374
pogreb 2, 45, 50, 62, 94, 162, 184, 242, 272, 276, 327, 333, 442, 575, v. **sprovod**
pokrov (krov) 108, 338
poku(ć)stvo (pokujstvo) 51, 214, 215, 219, 241, 247, 311, 324, 333, 337, 356, 375, 399, 428, 490
polačina 111
polica (određena dužina tkanine) 45, 51, 61, 367
polica (tal. *polizza*) list, priznanica 244
poljubiti 57, 96
poplat 522
pop(ovi) 118, 162, 215, 217, 242, 274, 276, 324, 358, 534, 642, v. Anton, domin; Barbić Juraj; Barićević Ivan; Blagajić Matij; Bodulić Marko; Božićević Ivan; Božićević Matij; Budinić Marko; Dagužić Anton; Dundović Matij; Dundović Šimun; Fantić Gašpar; Filozo Frane; Forcinić Matij; Gašpar, plovani od Pamera; Haljić Martin; Hermanić Matij; Jivković Marko; Jurčević Marko; Jurićević Gašpar; Karpčić Mikula; Karšić Juraj; Kožulić Martin; Krapulić Šimun; Krenenić Mikula; Krstinić Mikula; Krstinić Zuvan; Martin iz Nevalje; Perićević Frane; Perinić Marko; Provice Čežer; Radov Ivan od Zadra; Ragužinić Martin; Rerečić Anton; Saletić Marko; Skrabonjić Ivan; Tancabelić Ivan; Vinturić Ivan; Vitković Marko
porat (lošinjski) 7, 41, 123, 278, 561, 603
poruk 25, 189, 197, 376, 388, 478, 522, 571, 583
postolar 409, 453
postoli 106, 479, 522
pošta (pušta) (raspolaganje) 25, 33
poštmat v. **štmat**
prah 522
pratik 447
pravdanje 85, v. **kvarela, kvarellivanje**
preja 51
pretenditi (tal. *pretendere*) pripadati MK 6, 10—15, 29, 30 i dr., **par-denditi** 286, **partenditi** IB 180, 198, 205 i dr., **predenditi** MK 9, 2K 231, **pretenditi** MK 1, 7, 12, 19 i dr., **pretinditi** 202
procijon (tal. *porzione*) dio 364
prokura 393
prokurati (zastupati) 17, 18, 31 i dr.
prokuratur (-karadur, -kuradur) 8, 45, 112, 123, 129 i dr.

prokuratur jeneral 8, 17, 18, 26 i dr.
prometiti v. imprometiti
promina 17, 19, 20, 47, 88, 97, 120,
 123, 128, 141, 162, 195, 262, 278,
 285, 287, 332, 390, 448, 483, 503,
 505, 519, 541, 547, 558, 559, 561,
 562, 574, 575, 618, 637
propelo 219
prostirka 306, 447
proteštati 146
protokol 360, v. **libar**
pšenica v. pčnica
punat 45
punent (zapadni vjetar) 15
punica 379, 436, **palnica** 234, 378, 534,
 543, **plnica** 73
punta 25, 304, 426, 499
puplikati 9, 206
pustoljina 239

račun 1, 7, 9, 12 i dr.
račun čist 13, 105
račun dobar 36, 69, 90, 193, 320, 526
račun salad 72
rakno (pokrivač) 4, 51, 447, 459
raša (vrsta sukna) 447
rat v. arat
rata parte (a **rata parte**, **rata od**
dela i po delu) 57, 326
rata porcijon (a **rata porcijon**) 47,
procijon 57, 83, 97
ratifikati 35
receviti 26, 32, 89, 169 i dr.
red v. jered
redovnik 1, 7, 17, 62, 109, 367, 529,
 595
redužiti (tal. *riducere*, *ridurre*) dati,
 vratiti 242
refati v. arefati
referiti 103, 130, 131, 133 i dr.
rekopjati 257
reluncij(iv)ati (tal. *rinunziare*) od-
 reći se čega, odricati se čega
 228, 526, 542
rešarvan (tal. *riservato*) 402
reškat (tal. *riscatto*) iskupljenje, ot-
 kupnina 27
riba 79, **ribe frigane** 388, v. **bugva**;
šarun
ribar 79
ribarica (vrst brodice) 402
rit (trstenik) 19, v. **kalamić**
riva 315

roba 1, 4, 5, 51, 156, 157, 274, 353,
 375, 389, 432, 451, 458, 538, 641
rota, ruta (zakletva) 8, 110, 590
rovan (rid) 32, 45, 51, 306
rt v. arat
rub (stolni) 51
rukavi 4, 5, 156, 447
rukavi od valuda 62
rukavi svilni 45
rumata (tal. *armata*) vojska 248
ruta v. rota
ruža (odrina) 379, 528

sad(ić) 118, 208, 212, 306
sajen 620
saldati 13, 58, 72, 131
saldo ostati (ostati postojan) 48,
 57, 122, 125, 300, 344
saltir (mrtvački oficij) 2, 17, 45, 62,
 94
salum (tal. *salume*) suhomesna ro-
 ba 151
saržen (**sarža** — vrsta tkanine) 45,
 v. **čaržen**
satis(vi)vati 7, 16, 17, 29 i dr.
sed (svilen) 45
segurivati v. sigurivati
Sensa (Spasovo) 7, 9, 33, 78, 124,
 171, 204, 230, 238, 299, 300, 342,
 370, 449, 480, 481, 572, 620, 631
sentencija 8, 9, 18, 35 i dr., **šenten-**
cija 12, 57, 77, 78 i dr.
sentencija volentarija 294, 308, 347,
 362, 377, 392, 394, 422, 456, 460,
 468, 522, 539
sentencijati 9, 26, 48, 49 i dr., **šen-**
tencijati 31, 56, 57, 112 i dr.
servati (tal. *servare*) pridržavati se
 čega 131
setembar (**setenmbar**, **setebar**, **sen-**
tembar) 21, 38, 39, 61—65, 95—97,
 123—127, 155—157, 168, 184, 199,
 210, 236, 248, 271, 282, 295—298,
 308, 309, 322—324, 342—344, 398,
 419, 431, 440, 470, 471, 472, 519,
 520, 537, 538, 545, 546, 619, 636,
 639
sežanj 252, 461, 519, 579
sić 5, 45, 62, 249, 300, 411, 506, 534
sigodan 96
sigurivati, segurivati 97, 99, 100, 107,
 110 i dr.
sinovac 50, 62
sinjal (međašnik) 379

- skale 178
 skolj v. školj
 skrinja 4, 45, 51, 156, 157, 214, 305, 311, 373, 428, 435, 461, 484, 522, škrinja 328, 548
 skrit v. škrit
 skumpjiti v. doskumpjiti
 služba (crkvena) 2, 7, 9, 17, 45 i dr., (njega) 55, 178, 208, 294 i dr.
 služba sv. Marka 245, 246
 smokva 61, 121, 141—143, 148, 162, 215, 293, 327, 367, 384, 412, 462, 464, 500, 501, 528, 552, 553, 566, 628, — dvojaletka 379
 sočica v. šočica
 soldin 21, 22, 24 i dr.
 sotopost 42, sotopošt 117, 151, 155, sotupošt 113, šotopošt 81, 252, 347, 545, šutopošt 394
 spicij (začin) 522
 spiza 48, 49, 78 i dr.
 sprat v. šprat
 sprovod 219, 220, 327, 351, 470, v. pogreb
 spud (mjera za zrnatu hranu) 2, 5, 55, 118, 238, 272, 300, 343, 435, 461
 stabilo (nepokretno dobro) 4, 5, 6, 9 i dr.
 stan 7, 9, 36, 45, 62, 87, 100
 stanje 3—5, 7, 11, 12 i dr.
 star (brime) 620
 starka 28, 84, v. ovca
 stima v. štima
 stimati v. štimati
 stimadur v. štimadur
 Stomorina v. Mala Stomorina; Vela Stomorina
 straže 367, 386, 607
 stric 238, 351
 stup (smokava) 293
 stupa (posuda u kojoj se ljušti ječam) 522
 subito 7, 50, 274
 suci (u kumpromesu) 171, 173, 189, 201, 212, 339, 342, 343, 345, 359, 368, 369, 371, 379, 410, 411, 415, 421, 460, 473, 480, 485, 496, 502, 504, 508, 555, 556, 575, 631, 640
 suci albitraturi 73, 77
 sucj albitraturi i milostivi kumpozituri i prijatelji ljubeznivi 78
 suci albitraturi i prijaznivi kumpozitori i ljubveni prijatelji 9
 suci albitri 55, 57, 110, 174, 261, 272, 300, 354, 378, 418, 474
 suci albitri i albitraturi 8, 96
 suci albitri i albitraturi i milostivi kumpozituri i prijatelji ljubeznivi 57
 suci generali 336, 344
 suci kumpromesuri 35, 49, 56, 57, 85, 111, 122, 125
 suci kumpromesuri i kumpozituri 48
 suci kumpromesuri i suci albitri 158
 suci štimaduri 296, 298, 413, v. do-bri ljudi
 sudac komunski 234
 sudac lošinjski 46, v. Forcinić Luka; Ragužinić Anton
 sukcisur (tal. *successore*) nasljednik 9
 sukno 2, 32, 45, 306, 317
 suknja 4, 5, 45, 51, 86, 156, 157, 306, 313, 317, 337, 397, 435, 447, 458, 459, 538, 548
 suknja beretina 45
 suknja modra 317, 596
 suknja rovana čaržena 306
 suknja seda 45
 suma (tal. *somma*) svota 131, šuma 447
 sumisica (suražica) 5, 86
 Sutvija (Vidovdan) 21, 22
 suvrastant (tal. *sovrastante*) nadzor-nik 46
 svak 10, 14
 svast 74, 232, 491
 Sveto pismo 41, 486
 svila 210
 svitar (suknar, krojač), v. Luka, svi-tar od Zadra
 svorgati (tal. *svolgere?*) razviti, pro-slijediti 17
 šar 51
 šarun 155
 ščava 450
 ščavina 51
 šegvitati (tal. *seguitare*) nastaviti, produžiti 421
 šekveštar 138
 šentencija v. sentencija
 šinjur 403, šinjura 388
 škapulati (tal. *scapolare*) oslobodi-ti, oprostiti 460

- škoda 85, 234, 479
 školj 25, 137, školj 208
 škrinja v. skrinja
 skrit (tal. *scritto*) pismo, spis 9, 12, 13, 25, 33, 42, 81, 89, 90, 113, 171, 230, 234, 246, 248, 257, 274, 281, 376, 393, 403, 404, 460, 478, skrit 155
 škud (novac) 478
 sočica 51, sočica 306
 šoka (ženski laneni kaput) 317, 548
 šotopost v. sotopost
 šprat (odijelo) 4, 62, 106, 109, 179, 214, 237, 241, 247, 275, 291, 305, 311, 313, 326, 328, 335, 337, 375, 397, 399, 408, 428, 451, 458, 479, 490, 548, 591, 615, 641, šprat 305
 šprat noćni 218, 305, 548
 šprat sukneni i prteni 86
 šprat urdinarij 392
 štenta (tal. *stento*) muka, trud 7, 129
 štima 3, 4, 10, 11 i dr., stima 120
 štimadur komunski 3, 11, 14, 15 i dr.
 štimadur obrani 60, 87, 99, 101 i dr.
 štimadurica 4, 5, 86, 538
 štimati 2, 4, 10, 11 i dr., stimati 132 i dr.
 štroment v. inštroment
 šuma v. suma
 šura 73
- talja (tal. *taglia*) raboš 57
 tarantela (vrsta mreže) 274
 taratak (tal. *terratico*) zakupnina zemlje 2, 25, 101, 292
 trgovac v. trgovac
 tarmuntana v. tramuntana
 tarnulić (divlja kruška) 494
 tars 379
 tarsje v. trsje
 tast 72, 436, 534, 547
 taštament (te-) 7, 8, 9, 17 i dr., v. naredba; narejenje
 taštament kodicil 9
 taštament najkašniji 576, najposljednji 242, najzadnji 613
 taštament parvi 7, 17, 45, 50, 62, 109, 118, 129
 tavaljol (tal. *tovagliolo*) ubrus 51
 teg (obrađena zemlja) 187, 195, 220, 254, 271, 304, 321, 326, 334, 350, 444, 483, 492, 557
- termen 18, 22, 31, 32 i dr., tremen 57
 terminati 9
 teštament v. taštament
 teštatur (tal. *testatore*) oporučitelj 9
 teta 284, 442, 533
 tkanica (tkani pojas) 588
 tkati 45
 tolar 138
 torkul (tal. *torcolo*) preša, cjedilja; vino iscijedeno iz torkula 300
 tovariš 35, 79, 117, 308, 358
 tramezati (tal. *tramezzare*) razdjeliti 9
 tramuntana (sjeverni vjetar) 3, 99, 102 i dr., tarmuntana 75, 176, 203, 320, 540 i dr.
 trata (-tica) (vrsta mreže) 62, 79, 388, 389, 545
 trgovac v. Anton, trgovac
 trsje MK 1, 2, 7, 11 i dr., tarsje MK 97, 107, 134, 137, IB 174, 175, 181, 187 i dr.
 truh 530
 turan 9
- udilje (uvijek, smjesta) 189, 242, 281, 422, 439, 480, 482
 ujac 295, 467, 625
 ulje 7, 230, 613
 urdin (tal. *ordine*) zapovijed, oporuka 433, urdinanje 217
 urdinarij (tal. *ordinario*) običan, uobičajen, redovit 272, 294, 435, 445
 urdinati (tal. *ordinare*) zapovjediti 175, 217, 219, 249, 274 i dr.
 urdinj (tal. *ordigno*) pribor 402
 uškorušva 277
 utak (grubo predivo) 51
 utilitad (tal. *utilitade*) korisnost 7
 užanca bnetaška 8, 46, 54, 428
- valid (tal. *valido*) valjan, punovažan 125
 v(a)lna 5, 118, 178, 218, 530
 valud (tal. *velluto*) baršun 62
 vancivati v. avancivati
 v(a)rći se doli od pravde 77, 555, varći doli kvarelu 303
 vardijan 404, 431, 586
 vartal v. vrtal

- vašel(ac)** (tal. *vasello*) posuda, mje-
 ra za zrnatu hranu 118, 201, 345,
 435, 484, **vašel od deset spudi**
 461
- Vazam** 49, 155, 281, 292, 480, 522,
 549, 601
- veladica** (ženski ogrtač) 306
- Vela Stomorina** (Velika Gospa) 76,
 v. **Mala Stomorina**
- vera** (uvjerenje) 178, 242, 419
- vikarij osorski** 218
- vin** 2, 5, 7, 9, 19, 45, 55, 62, 96, 113,
 118, 129, 238, 245, 246, 249, 272,
 294, 300, 327, 376, 402, 411, 435,
 506, 530, 534, **vince** 17
- vinograd** (*vinograd*) 360
- vlastelin** 238, 435
- vlna v. valna**
- vnučje** 7, 94
- vnuk** 229, 255, 351, **vnuka** 62, 94, 118,
 242
- voće** 256, 321, 331, 550, 612, v. **fruti**
- vol** 5, 50, 69, 81, 102, 125, 129, 175,
 210, 217, 220, 306, 334, 335, 489,
 499, 534, 619, **vol od fruta** 373
- volt(a)** (tal. *volta*) nadsvodeni pro-
 stor; terasa nad tim prostorom
 62, 222, 228, 266
- vosak** 5, 534
- vrč** 4, 61
- vrći v. varći**
- vrića** 51, 522
- vrtal** MK 1, 3, 5, 12 i dr., IB 242,
vartal MK 3, 27, 62, 99, 104, 110,
 141—143, 150, ZK 224, IB 177,
 183, 195, 204 i dr.
- Vsi Sveti** 78, 81
- zaduščina** 129, 217, 307, 310, 333, 345,
 350, 351, 352, 356, 425, 427, 435,
 507, 534, 624, **Zaduščina** 382
- zagonjica** (vrsta mreže) 281, v. **fru-
 žata**
- zakon bnetački** 48, 73, 77, 95, 122,
 125, 158, 336, 411, **bnetaški** 171,
 173, 189, 201, 212, 261, 272, 300,
 343, 344, 354, 368, 369, 378, 410,
 418, 421, 434, 460, 473, 474, 480,
 496, 502, 556, 631, 640
- zakon dobra krstjanina** 129
- zapanjati** (tal. *impegnare*) založiti
 220, 257
- zdela** 4, 61
- zdrīb** 246
- zenar** ZK 190, 191, 231, IB 171, 201,
 215, 216, 230, 241, 265, 276, 315,
 330, 331, 351, 353, 354, 377, 400,
 424, 436, 444, 459—461, 478, 479,
 500—503, 523, 524, 526, 575, 593,
 624, **ženar** 594
- zet** 7, 27, 57, 62, 177, 194, 234, 252,
 253, 255, 276, 283, 309, 314, 338,
 339, 354, 432, 435, 436, 519, 526
- zgavje** 2, 53, 471
- zidar** v. **Duminigo da Muntićara;**
Petar, zidar od Sibenika
- zmorac** (vjetar s mora) 16, 80, 137,
 141 i dr.
- zmoračni** 214, 338, 503
- zun** IB 172, 179, 196, 206, 207, 243,
 259, 281, 290—292, 305, 318—320,
 361, 382, 383, 413—416, 450—452,
 465—467, 489—494, 514—516, 533,
 567, 568, 583, 614, MB 584, 600,
 626, 627, 633, 634, v. **ijun; jun**
- žafaran** 17, v. **čeferan**
- žakan** 306, 324, 358, 367, 617
- žaladija** (želatina od ribe) 9, 42, 79,
 155, 389, 493
- žalt** (žut) 45
- žarvne v. žrvna**
- ženar v. zenar**
- žir** 379
- žito** 7, 17, 55, 86, 96, 101, 126, 534
- žičinati** (lat. *jejunare*) postiti 62,
žežinati 306
- žrvna** 129, **ž(a)rvne** 207, 219, 223, 432,
 604
- žurnata** (tal. *giornata*) nadnica 104

Handwritten text in Cyrillic script, likely a manuscript page. The text is dense and appears to be a religious or historical document, possibly a prayer or a letter. The handwriting is cursive and somewhat difficult to decipher due to its style and the ink's fading. The page is numbered '44' in the top right corner.

Handwritten text in a cursive script, likely a manuscript page. The text is written in a dark ink on aged, slightly stained paper. It consists of several lines of text, with some lines starting with a large initial letter. The script is dense and characteristic of 18th or 19th-century handwriting. There are some faint markings and a large dark stain at the bottom right of the page.

S a ž e t a k

Notari glagoljaši otoka Lošinja, kao i javni notari u drugim glagoljaškim sredinama, pisali su za vrijeme mletačke vladavine na tom području svoje isprave i spise hrvatskim jezikom i glagoljskim pismom. Međutim, premda su notari glagoljaši na tom otoku bili brojni, njihovi su spisi danas poznati samo fragmentarno. Od cjelovitih glagoljskih protokola s otoka Lošinja sačuvala su nam se samo dva protokola iz Velog Lošinja, protokoli u koje su od 1564. do 1636. godine imbrevijature svojih spisa upisivali notari glagoljaši Mikula Krstinić, Žuvan Krstinić, Ivan Božičević i Matij Božičević. Oni sadrže oporuke, darovnice, kupoprodajne ugovore, inventare i druge različite sudske spise, koji se u ovom izdanju, bez skraćivanja, u cijelosti i kronološkim redoslijedom objavljuju u latiničkoj transliteraciji.

U *Predgovoru* ovom izdanju autor se osvrnuo na dosadašnje znanje o ovim protokolima i na literaturu o njima, a potom je dao opis dvaju lošinjskih protokola i osnovne biografske i druge podatke o njihovim notarima. Pri tome su otkriveni i novi arhivski podaci važni za upoznavanje života i rada četvorice lošinjskih notara: Mikule i Žuvana Krstinića, rodom iz Velog Lošinja, i Ivana i Matija Božičevića, podrijetlom iz sela Brgulje na otoku Molatu. Autor govori i o specifičnostima službe i statusu notarâ glagoljaša na otocima Cresu i Lošinju u to vrijeme.

Objavljeni tekstovi dvaju glagoljskih lošinjskih protokola, koji pripadaju vrlo važnom kompleksu hrvatskoglagoljskih isprava, značajni su izvori za gospodarsku, društvenu, pravnu i kulturnu povijest Lošinja u 16. i 17. stoljeću, kada je domaći kler, čuvajući kontinuitet svoje tradicije, na tom mletačkom posjedu na Kvarneru pisao hrvatskim jezikom i glagoljskim pismom. Oni su, dakle, i vrlo zanimljiva građa s aspekta jezikoslovlja (dijalektologija), značajni tekstovi za proučavanje čakavskog dijalekta jednoga kompaktnoga hrvatskog naselja na kvarnerskom području u doba kada je školovanim pojedincima bio svojstven hrvatsko-mletački bilingvizam. Objavljena građa svakako će biti korisna i interesantna i istraživačima drugih struka.

Radnji su dodani indeksi imenâ i leksičke građe.

Riassunto

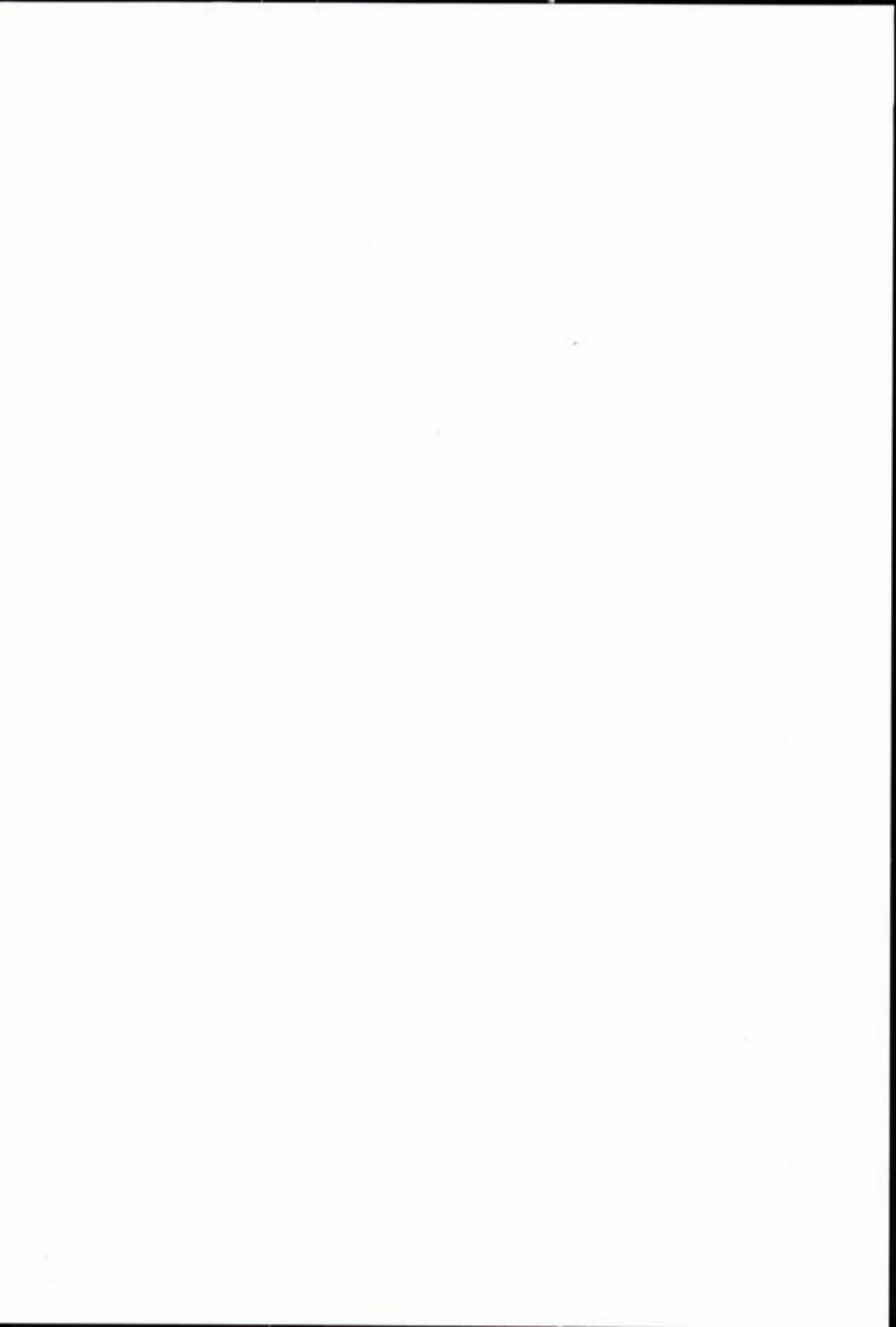
PROTOCOLLI GLAGOLITICI A VELI LOSINJ DEI NOTAI MIKULA KRSTINIĆ E IVAN BOŽIĆEVIĆ (1564—1636)

Seguendo l'abitudine dei notai pubblici nelle aree glagolitiche, molti notai glagolitici dell'isola di Lošinj (Lussino) redigevano, durante la dominazione veneta, i loro documenti e scritti in lingua croata e con caratteri glagolitici. Nonostante la loro massiccia presenza, gli scritti notarili oggi sono noti solo frammentariamente. Così, di tutti i protocolli notarili glagolitici dell'isola di Lošinj ne sono stati conservati solo due a Veli Lošinj (Lussin Grande). Nel periodo dal 1564 al 1636 i notai Mikula Krstinić, Zuvan Krstinić, Ivan Božićević e Matij Božićević iscrivevano in tali protocolli le abbreviature degli atti contenenti testamenti, donazioni, vendite, inventari ed altri atti giudiziari. Nel presente lavoro si pubblicano integralmente questi documenti, in ordine cronologico e trascritti con caratteri latini.

Nell'introduzione di questa edizione l'autore rintraccia brevemente la storia dei manoscritti, descrive i due codici e, riassumendo le informazioni sui notai glagolitici dell'isola di Lošinj, svela qualche documento inedito utile per la loro biografia: i due Krstinić furono nativi di Veli Lošinj, e i due Božićević del paese di Brgulje, sull'isola di Molat (Mellada). L'autore fornisce pure alcuni dati relativi all'impiego e alla posizione dei notai glagolitici sulle isole di Cres (Cherso) e Lošinj in quell'epoca.

I testi pubblicati dei due protocolli glagolitici lussiniani, appartenenti all'importante corpo di atti croati glagolitici, rappresentano una fonte significativa per lo studio della storia economica, sociale, culturale e legale di Lošinj nel Cinquecento e nel Seicento, quando il clero locale, conservando la continuità della tradizione, nonché durante la dominazione veneta sul Quarnero, scriveva in *littera schiava*, ossia in lingua croata e con caratteri glagolitici. Questo materiale linguistico interesserà certamente sia gli studiosi di dialettologia — ossia storia del dialetto ciacavo, parlato da una compatta popolazione croata (slava) nella regione quarnerina, quando il bilinguismo croato-veneto era ancora fenomeno delle classi colte — sia altri ricercatori di consimili interessi.

Alla pubblicazione sono stati aggiunti indici dei nomi di persone e di luoghi, nonché un glossario.

SADRŽAJ

PREDGOVOR	5
TEKSTOVI	27
TABLICA NOTARA	253
INDEKSI	255
SAŽETAK	289
RIASSUNTO	291

